

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΚΔ'

Τρίτη 8 Μαΐου 2007

Αθήνα, σήμερα στις 8 Μαΐου 2007, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.12' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΣΩΤΗΡΗ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Εμμανουήλ Στρατάκη, Βουλευτή Ηρακλείου, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Τραγανού Ηλείας ζητεί την επαναλειτουργία του αστυνομικού τμήματος Τραγανού.

2) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με τη μισθοδοσία των καθαριστριών σχολείων, μετά τη μονιμοποίησή τους.

3) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η ολοκλήρωση του σχεδίου πόλεως του Βαρβολομιού Ηλείας.

4) Ο Βουλευτής Πιερίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων στις Δημοτικές Επιχειρήσεις Ύδρευσης – Αποχέτευσης ζητεί την εξαίρεση των μελών της από τον α.ν. 173/1967, που περιορίζει το ύψος του καταβαλλόμενου εφάπαξ.

5) Ο Βουλευτής Πιερίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Κέντρο Δημιουργικής Απασχόλησης παιδιών με αναπηρίες Κατερίνης ζητεί τη λήψη μέτρων για τη συνέχιση της λειτουργίας του.

6) Ο Βουλευτής Πιερίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κορινού Πιερίας ζητεί την οικονομική στήριξη των παραγωγών της περιοχής του, που οι καλλιέργειές τους επλήγησαν από την κακοκαιρία κατά την περίοδο της καρποφορίας.

7) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αχαρνών Αττικής ζητεί την παράταση της προθεσμίας αιτήσεων για μείωση εισφορών των παλιννοστούντων ομογενών ποντιακής καταγωγής.

8) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Σύλλογοι Γονέων και Κηδεμόνων Δημοτικού και Γυμνασίου 'Ανοιξης Αττικής ζητούν την άμεση ολοκλήρωση της κατασκευής των νέων αιθουσών και του γυμναστηρίου του σχολικού συγκροτήματος 'Ανοιξης Αττικής.

9) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αχαρνών Αττικής ζητεί τη διευθέτηση οικονομικών διαφορών του με το υποκατάστημα του Ι.Κ.Α. Αχαρνών.

10) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Μάρκος Δερβεντζής ζητεί να ρυθμισθεί νομοθετικά ο διορισμός εκτός διαδικασίας Α.Σ.Ε.Π. και των εκπαιδευτικών που έχουν παιδιά με ειδικές ανάγκες.

11) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Αποφοίτων της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας ζητεί την αποκατάσταση των μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών που χορήγησε η Σχολή στα μέλη του.

12) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο, Φορείς και Κάτοικοι του Δήμου Πετρούπολης Αττικής ζητούν την αποτελεσματική προστασία και διασφάλιση του δασικού χαρακτήρα του Παικίλου Όρους.

13) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Κ. Ρόκος, μόνιμος δημόσιος υπάλληλος του ΥΕΘΑ ζητεί την επίλυση εργασιακού προσωπικού του προβλήματος.

14) Η Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης κ. ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Νομαρχιακό Συμβούλιο Σάμου ζητεί τη διασφάλιση του δομημένου και φυσικού περιβάλλοντος του Νομού Σάμου από τις πυρκαγιές.

15) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Λασιθίου ζητεί τη χρηματοδότηση της δεύτερης φάσης του αρδευτικού έργου των Σχινοκαψάλων.

16) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Μαρία Κανελλοπούλου καταγγέλλει παράνομες προσλήψεις καθηγητών στην Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε.

πρώην Σ.Ε.Λ.Ε.Τ.Ε..

17) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιο Σωματείο Εργαζομένων στα Ελληνικά Πετρέλαια ζητεί την άμεση πρόσληψη χειριστών και τεχνιτών.

18) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Νεάπολης Λασιθίου ζητεί τη λήψη μέτρων για την εύρυθμη λειτουργία της Παιδόπολης Νεάπολης Λασιθίου.

19) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Παραθεριστικός Οικοδομικός Συν/σμός Υπαλλήλων Ο.Τ.Ε. Νομού Ηρακλείου ζητεί την έγκριση της ανοικοδόμησης της περιοχής του.

20) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Πανελλήνιο Σωματείο Εργαζομένων στα Ελληνικά Πετρέλαια καταγγέλλει ανασφαλείς συνθήκες λειτουργίας στα βιομηχανικά συγκροτήματα.

21) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Πανελλήνιο Σωματείο Εργαζομένων στα Ελληνικά Πετρέλαια καταγγέλλει τις υπάρχουσες ελλείψεις στα συστήματα υγιεινής και ασφάλειας που πρέπει να τηρούνται για την ομαλή και χωρίς κινδύνους λειτουργία των βιομηχανικών εγκαταστάσεων Αθηνών, Ελευσίνας και Θεσσαλονίκης.

22) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επαρχιακό Συμβούλιο Μήλου ζητεί την ίδρυση τοπικού ραδιοτηλεοπτικού και ραδιοφωνικού σταθμού στη Μήλο.

23) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επαρχιακό Συμβούλιο Μήλου ζητεί την πύκνωση των ακτοπλοϊκών δρομολογίων από και προς τη νήσο Μήλο.

24) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Φολέγανδρου ζητεί τη χρηματοδότηση των έργων για την αντιμετώπιση της λειψυδρίας που πλήττει τη Φολέγανδρο.

25) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Σχοινουσιωτών ζητεί να χαρακτηριστεί η παραλία της Ψιλής Άμμου ως προστατευόμενη περιοχή.

26) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Γενικό Νοσοκομείο – Κέντρο Υγείας Νάξου ζητεί την ομαλή αντικατάσταση των αγροτικών ιατρών του Περιφερειακού Ιατρείου Απειράνθου και Κορωνίδας.

27) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Κυκλάδων ζητεί την πλήρη και ασφαλή άντληση των καυσίμων και την απομάκρυνση του ναυαγίου από το λιμάνι της Σαντορίνης.

28) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μοιρών Ηρακλείου ζητεί την ίδρυση και λειτουργία σταθμού του Ε.Κ.Α.Β. στην περιοχή του.

29) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ζητεί την ένταξη των πολεοδομικών συγκροτημάτων Μεσολογίου – Ναυπάκτου – Αγρινίου και λιμένος Πλατυγιαλού Αστακού, στο αναπτυξιακό εθνικό στρατηγικό πλαίσιο αναφοράς.

30) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε

αναφορά με την οποία ο Δήμος Φιλοθέης Αττικής ζητεί να διατηρηθεί ο οικιστικός χαρακτήρας της περιοχής του.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 5317/9-3-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Α.Π.Δ6/Β/οικ.7384/3-4-07 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης θέτουμε υπόψη σας ότι στο πλαίσιο της Δράσης 2.1.3 «Οικονομικά κίνητρα για την ενίσχυση μεμονωμένων ιδιωτικών ενεργειακών επενδύσεων» του Επιχειρησιακού Προγράμματος Ανταγωνιστικότητα (Ε.Π.ΑΝ.), προβλεπόταν η παροχή δημόσιας ενίσχυσης για την εγκατάσταση παθητικών συστημάτων θέρμανσης και δροσί-σμού σε κτίρια του τριτογενή τομέα και σε οικισμούς ή ενότητες κατοικιών συνολικού εμβαδού μεγαλύτερου των χιλίων (1000) τετραγωνικών μέτρων.

Η ίδια δράση παρείχε τη δυνατότητα χρηματοδότησης ιδιω-τών για χρήση ήπιων μορφών ενέργειας στον κτιριακό τομέα, όπως για παράδειγμα η χρησιμοποίηση ηλιακών συλλεκτών για παραγωγή ζεστού νερού.

Ο ν. 3522/2006 «Μεταβολές στη φορολογία εισοδήματος, απλουστεύσεις στον Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και άλλες διατάξεις», στο άρθρο 2 παρ. 2 προβλέπει έκπτωση από το φορολογητέο εισόδημα ποσοστού 20% των δαπανών που, μεταξύ άλλων, αφορούν στην αγορά ηλιακών συλλεκτών και την εγκατάσταση κεντρικού κλιματισμού με χρήση ηλιακής ενέργειας, την αγορά αποκεντρωμένων συστημάτων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και συστημάτων συμπαραγωγής/τρι-παραγωγής ηλεκτρισμού -θέρμανσης/ψύξης από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, τη θερμομόνωση και κατά συνέπεια τη βελ-τίωση της θερμικής συμπεριφοράς του κτιριακού κελύφους.

Εξάλλου, με νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Ανά-πτυξης που αφορά τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης των κτηρίων και την ενεργειακή πιστοποίησή τους, ευνοείται η χρήση τεχνικών βιοκλιματικού σχεδιασμού και εναλλακτικών ενεργειακών συστημάτων.

Ο Υπουργός
ΔΗΜ. ΣΙΟΥΦΑΣ»

2. Στην με αριθμό 5642/14-3-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Α.Π.Δ6/Β/οικ.7441/4-4-07 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακό-λουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης θέτουμε υπόψη σας ότι μέσα στο επόμενο διάστημα θα εκπονηθεί εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Ενεργειακή Απόδοση (ΣΔΕΑ) που θα περιλαμ-βάνει μέτρα σε όλους τους τομείς της τελικής κατανάλωσης, με στόχο την εξοικονόμηση ποσοστού 9% της ετήσιας καταναλι-σόμενης ενέργειας, σωρευτικά, τα επόμενα εννέα έτη.

Στο δημόσιο τομέα έχει ήδη ξεκινήσει η εφαρμογή μέτρων εξοικονόμησης ενέργειας. Συγκεκριμένα, με τις αποφάσεις Δ5/ΗΛΒ/Φ1.α/9021/17-5-2005 και Δ5ΗΛΒ/οικ.16954/13-9-2005 καθίσταται υποχρεωτική, σε όλα τα κτήρια (ιδιόκτητα ή μισθω-μένα) του Δημοσίου, της Αυτοδιοίκησης και των εποπτευόμε-νων φορέων η εγκατάσταση διατάξεων αντιστάθμισης της άερ-γου ισχύος των ηλεκτρικών τους καταναλώσεων για την αύξη-ση του συντελεστή ισχύος σε επίπεδο τουλάχιστον 0,95. Πέρα από την επιτυγχανόμενη εξοικονόμηση, το μέτρο αυτό συμβάλ-λει σημαντικά και στην ευστάθεια του συστήματος παραγωγής, μεταφοράς και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας της χώρας. Επί-σης, με την απόφαση Δ5-ΗΛΒ/οικ.20168/9-10-2006 προβλέπε-ται, για τις ανωτέρω κατηγορίες κτηρίων, η αντικατάσταση όλων των λαμπτήρων πυρακτώσεως και φθορισμού ενεργεια-κής κλάσης χαμηλότερης της Β, με λαμπτήρες κλάσης Α ή Β.

Τέλος, το Υπουργείο Ανάπτυξης ενισχύει σταθερά και πρω-τοβουλίες ιδιωτών που στοχεύουν σε αποδοτικότερη ενεργεια-κή χρήση. Έτσι, από το 2004 μέχρι σήμερα, στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Ανταγωνιστικότητα εντάχθηκαν παρεμβάσεις εξοι-

κονόμησης ενέργειας στο δευτερογενή και τριτογενή τομέα, συνολικού προϋπολογισμού 91.569.615 ευρώ με εκτιμώμενο ενεργειακό όφελος 650 εκατ. kWh ετησίως.

Ο Υπουργός
ΔΗΜ. ΣΙΟΥΦΑΣ»

3. Στην με αριθμό 5454/13-3-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γεωργίου Σούρλα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7389/29-3-07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Σούρλας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Υπουργείο μας κατ' αρχήν φρονεί ότι η εγκατάσταση των βιομηχανικών επιχειρήσεων σε ΒΕΠΕ, έχει πολλαπλασιαστικά οφέλη, όπως την εξασφάλιση της αειφόρου ανάπτυξης, την προστασία του περιβάλλοντος, τη δημιουργία οικονομιών κλίμακος, καθώς και τη μείωση του κόστους παραγωγής. Ως εκ τούτου, η θεσμοθέτηση ενδεχόμενης αύξησης των ποσοστών επιδοτήσεων, αναμφισβήτητα, θα ενθάρρυνε την εγκατάσταση νέων επιχειρήσεων σε ΒΕΠΕ.

Εν πάση όμως περιπτώσει, οποιαδήποτε τροποποίηση ή αναμόρφωση του. Επενδυτικού Νόμου εντάσσεται στα πλαίσια αρμοδιότητας του συνερωτώμενου Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

Ο Υφυπουργός
ΑΝΑΣΤ. ΝΕΠΑΝΤΖΗΣ»

4. Στην με αριθμό 6368/29-3-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Στυλιανού Ματζιπετάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2/21370/0025/16-4-07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμ. 6368/29-3-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Στέλιου Ματζιπετάκη αναφορικά με την έκδοση χαρτονομιμάτων στην αξία του ενός και των δύο ευρώ, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Το Δ.Σ. της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), η οποία έχει το αποκλειστικό δικαίωμα της έκδοσης των τραπεζογραμματίων καθώς και της διάρθρωσης των ονομαστικών αξιών αυτών, απεφάνθη -αφού εξέτασε διεξοδικά το εν λόγω ζήτημα- ότι οι αρνητικές επιπτώσεις της εισαγωγής τραπεζογραμματίων πολύ μικρής ονομαστικής αξίας υπερσχύουν των θετικών και ως εκ τούτου απέρριψε την εισαγωγή τραπεζογραμματίων ονομαστικής αξίας 1.00 και 2.00 ευρώ. (σχετ. το από 18-11-2004 Δελτίο Τύπου της ΕΚΤ).

Σχετική όμως με το ζήτημα είναι και η με αρ. Ρ6_ΤΑ(2005)0399 δήλωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε. (C 272 Ε/9.11.2006, σελ. 269-270) και απευθύνεται προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και την ΕΚΤ ζητώντας την αναγνώριση της ανάγκης προώθησης της έκδοσης χαρτονομισμάτων 1 και 2 ευρώ.

Επί του ζητήματος δεν έχει ληφθεί ακόμη καμία απόσταση σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Με βάση τα προαναφερθέντα, την διαμορφωθείσα κοινή γνώμη (σχετ. η έρευνα του Ευρωβαρόμετρου) αλλά και έχοντας τη σύμφωνη γνώμη της Τράπεζας της Ελλάδος, η οποία ετάχθη σαφώς υπέρ της έκδοσης τραπεζογραμματίων μικρής αξίας τονίζοντας τα πλεονεκτήματα που θα προκύψουν για τους συναλλασσόμενους, η Ελλάδα δεσμεύεται να υποστηρίξει το εν λόγω αίτημα στα αρμόδια Κοινοτικά Όργανα.

Ο Υφυπουργός
ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ»

5. Στην με αριθμό 6179/27-3-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Γιαννέλη - Θεοδοσιάδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1093/17-4-07 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Ο Καν. (ΕΚ) 1967/2006 του Συμβουλίου «σχετικά με μέτρα διαχείρισης για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο Θάλασσα, την τροποποίηση του Καν.

(ΕΟΚ) αριθ. 2847/93 και την κατάργηση του Καν.(ΕΚ) αριθ. 1626/94» ισχύει ένα μήνα μετά τη δημοσίευσή του, δηλαδή από 29-01-2007.

Στη νέα πρόταση που υιοθετήθηκε από ελληνικής πλευράς, λαμβάνονται υπόψη τα βιολογικά, κοινωνικά, και οικονομικά χαρακτηριστικά της Μεσογείου και εφαρμόζοντας την προληπτική προσέγγιση, λαμβάνονται μέτρα για την προστασία και τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων και των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, προκειμένου να επιτευχθεί βιώσιμη εκμετάλλευση. Ειδικότερα, περιλαμβάνονται νέα περιοριστικά μέτρα στη λειτουργία των πλέον δυναμικών εργαλείων συρομένων και κυκλικών δικτύων, καθορίζεται ελάχιστη απόσταση αλιείας από την ακτή, προκειμένου να διαφυλαχθεί μέρος της παράκτιας ζώνης για επιλεκτικά εργαλεία που χρησιμοποιούνται από τους παράκτιους αλιείς και να προστατευτούν οι περιοχές γόνου και τα ευαίσθητα ενδιαιτήματα, προβλέποντας αυξήσεις των μεγεθών των ματιών των δικτύων των συρομένων και των μεγεθών των χρησιμοποιούμενων αγκιστριών για την αλιεία συγκεκριμένων ειδών, ώστε να αποφευχθούν περαιτέρω αυξήσεις των ποσοστών θνησιμότητας των ιχθυιδίων και να μειωθεί ουσιαστικά η ποσότητα των απορρίψεων νεκρών θαλάσσιων οργανισμών στη θάλασσα από αλιευτικά σκάφη, ενώ εφαρμόζεται υποχρεωτικά η χρήση δικτύων τετράγωνων ματιών στα συρόμενα εργαλεία.

Στο νέο Κανονισμό περιλαμβάνονται διατάξεις οι οποίες εφαρμόζονται άμεσα από 29/1/2007 καθώς και διατάξεις για την εφαρμογή των οποίων απαιτείται η έκδοση κανονιστικής πράξης.

Ήδη έχουν εκδοθεί οι αριθ. 162570/12-01-2007 και 162612/17-01-2007 Υπουργικές αποφάσεις που καθορίζουν την κατά παρέκκλιση λειτουργία των αλιευτικών εργαλείων «Γρίπος που σύρεται από σκάφος» ή τράτα ή βιντζότρατα μέχρι 31 Μαΐου 2010 και δίχτυα τράτας (μηχανότρατα σύμφωνα με το β.δ/γμα 917/1966) και γρι γρι μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2007, αντίστοιχα.

Στο πλαίσιο σχεδίων διαχείρισης, σύμφωνα με το άρθρο 19 του ίδιου Κανονισμού, υπάρχει η δυνατότητα εφαρμογής παρεκκλίσεων από τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13 του Κανονισμού (παρ.5) που αφορούν την ελάχιστη απόσταση και τα βάθη για τη χρήση αλιευτικών εργαλείων και ειδικότερα τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 13, δηλαδή, με δίχτυ τράτας (μηχανότρατα) διενέργεια αλιείας σε ελάχιστη απόσταση από την ακτή πέραν των τριών (3) ναυτικών μιλίων, ή πέραν της ισοβαθούς των 50 μέτρων στην περίπτωση που το βάθος αυτό συναντάται σε μικρότερη απόσταση από την ακτή.

Επίσης παρέκκλιση από τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 3 του άρθρου 13, σύμφωνα με το οποίο απαγορεύεται η αλιεία με δίχτυ τράτας σε απόσταση εντός 1,5 ναυτικού μιλίου από την ακτή, είναι δυνατόν να εφαρμοσθεί με διαφορετικές προϋποθέσεις από τις προβλεπόμενες στα σχέδια διαχείρισης, σύμφωνα με το ίδιο άρθρο, παράγραφος 11.

Οι παρεκκλίσεις που υιοθετούνται στο πλαίσιο σχεδίων διαχείρισης ή όχι, θεσπίζονται από 31 Δεκεμβρίου 2007, εφόσον έχουν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 2007, συνοδευόμενες από επικαιροποιημένα επιστημονικά και τεχνικά δικαιολογητικά στοιχεία. Σε άλλη περίπτωση υποβολής σχεδίων διαχείρισης, απαιτείται η κοινοποίηση στην Επιτροπή έξι (6) μήνες πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία έναρξης της ισχύος τους. Η Επιτροπή εάν βάσει των κοινοποιήσεων που παρέχουν τα Κράτη Μέλη ή βάσει νέων επιστημονικών υποδείξεων θεωρεί ότι δεν πληρούνται οι όροι για παρέκκλιση, μπορεί, αφού συμβουλευθεί το ενδιαφερόμενο Κράτος-Μέλος, να του ζητήσει να τροποποιήσει την παρέκκλιση ή μπορεί να προτείνει στο Συμβούλιο κατάλληλα μέτρα για την προστασία των πόρων και του περιβάλλοντος.

Στη θαλάσσια περιοχή μεταξύ νήσου Μυτιλήνης και τουρκικών παραλίων η ισοβαθής των 50 μέτρων απαντάται πέραν της απόστασης των τριών ναυτικών μιλίων οπότε και η αλιεία με το εργαλείο μηχανότρατα επιτρέπεται πέραν της απόστασης των τριών ναυτικών μιλίων. Στην συγκεκριμένη όμως περιοχή η απόσταση μεταξύ των ελληνικών και των τουρκικών παραλίων είναι περίπου έξι (6) ναυτικά μίλια, οπότε και περιορίζονται τα διαθέ-

σιμα αλιευτικά πεδία με το αλιευτικό εργαλείο μηχανότρατα με οικονομικές συνέπειες για τους αλιείς.

Το Σωματείο Επαγ/τιών Ιδιοκτητών Γρι γρί - Μηχανοτρατών Λέσβου «ο Άγιος Νικόλαος», με το από 26-02-2007 υπόμνημά του προς το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, ζήτησε διευκρινήσεις σχετικά με την ερμηνεία της αριθ 162612/17-0 1-07 απόφασης του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και ουσιαστικά ζήτησε να του επιτραπεί να αλιεύει στην περιοχή πέραν του 1,5 ναυτικού μιλίου ανεξαρτήτως βάθους, τουλάχιστον για την τρέχουσα αλιευτική περίοδο, δηλαδή μέχρι τέλος Μαΐου. Επίσης για τη συγκεκριμένη περιοχή έχει υποβληθεί εκ μέρους της Πανελληνίας Ένωσης Πλοιοκτητών Μέσης Αλιείας πρόταση για εφαρμογή σχεδίου διαχείρισης, στο πλαίσιο του οποίου θα επιτραπεί η αλιεία με παρέκκλιση των προβλεπόμενων.

Μετά τα παραπάνω, το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων απέστειλε το με αριθ. 165282/26-03-2007 έγγραφο στο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα εφαρμογής των ισχυόντων προ της έκδοσης του παραπάνω Κανονισμού στη συγκεκριμένη περιοχή.

Επί πλέον θα εξετασθεί η δυνατότητα σύνταξης και υποβολής σχεδίου διαχείρισης στο πλαίσιο του σχετικού αιτήματος που υποβλήθηκε.

Ο Υπουργός
Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ»

6. Στην με αριθμό 5365/9-3-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννη Δραγασάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ13/Β/Φ525/6889/3-3-07 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω σχετικής ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Γ. Δραγασάκης, σας διαβιβάζουμε το υπ' αριθ. 1293/28-3-2007 έγγραφο της Δημοσίας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ Α.Ε.), με το οποίο δίδεται απάντηση στα θιγόμενα στην ανωτέρω ερώτηση θέματα.

Ο Υπουργός
Δ. ΣΙΟΥΦΑΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

7. Στην με αριθμό 5388/12-3-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννη Σκουλά δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ5/ΗΛ/Α/Φ6/43/7438/4-4-07 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθ. 5388/12-03-2007 ερώτησης που κατατέθηκε στη Βουλή, από τον ως άνω Βουλευτή, σας στέλνουμε το ΓΔΝΣ/1290/28-03-2007 έγγραφο της ΔΕΗ ΑΕ, το οποίο και καλύπτει το θέμα.

Ο Υπουργός
Δ. ΣΙΟΥΦΑΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

8. Στην με αριθμό 5446/12-3-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ5/ΗΛ/Α/Φ6/45/7437/4-4-07 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθ. 5446/12-03-2007 ερώτησης που κατατέθηκε στη Βουλή, από τον ως άνω Βουλευτή, σας στέλνουμε το ΓΔΝΣ/1291/28-03-2007 έγγραφο της ΔΕΗ ΑΕ, το οποίο και καλύπτει το θέμα, όσον αφορά τις αρμοδιότητες του Υπουργείου Ανάπτυξης.

Ο Υπουργός
Δ. ΣΙΟΥΦΑΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

9. Στην με αριθμό 5650/14-3-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ1/Α/7443/4-4-07 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Β. Κεγκέρογλου, σχετικά με τις τιμές των καυσίμων, σας ενημερώνουμε ότι, από τις αρχές του 2004 μέχρι και την Παρασκευή 23 Μαρτίου 2007 που έγινε η τελευταία πανελλαδική μέτρηση τιμών σε 2.300 περίπου πρατήρια, η μέση τιμή της αμόλυβδης βενζίνης στη χώρα μας έχει συνολικά αυξηθεί κατά 31,6%, όταν το ίδιο χρονικό διάστημα η διεθνής τιμή της βενζίνης (PLATTS FOB MED) έχει συνολικά αυξηθεί κατά 107,18% και η τιμή του brent κατά 104,37%.

Επισημαίνεται ότι, τους τελευταίους δύο μήνες, που σημειώνεται άνοδος της διεθνούς τιμής της βενζίνης (PLATTS FOB MED), ενώ η διεθνής τιμή της έχει αυξηθεί κατά 36,82%, το ίδιο χρονικό διάστημα η μέση τιμή της αμόλυβδης στη χώρα μας έχει μεταβληθεί κατά 5,48%.

Ο Υπουργός
Δ. ΣΙΟΥΦΑΣ»

10. Στην με αριθμό 4372/14-2-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Σκουλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/6849/9-3-07 έγγραφο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Σκουλάκης, σε ό,τι μας αφορά, σας γνωρίζουμε ότι οι πυροσβεστικές Υπηρεσίες όλης της χώρας, σήμερα, εμφανίζουν σημαντικά ελλείμματα σε προσωπικό, έναντι της οργανικής τους δύναμης, αφού η συνολική δύναμη του Σώματος είναι ελλειμματική κατά 30%, περίπου. Η κατάσταση αυτή, όπως είναι γνωστό, δε διαμορφώθηκε από τη μια στιγμή στην άλλη, αλλά είναι απότοκος της μη πρόσληψης νέων πυροσβεστών επί αρκετά χρόνια, με αποτέλεσμα να συσσωρευτεί αυτό το έλλειμμα, δεδομένου ότι δεν γίνεται αυτόματη πρόσληψη με την αποστρατεία κάποιων, όπως γίνεται στην Αστυνομία.

Για την αντιμετώπιση της κατάστασης αυτής και ειδικότερα για την περαιτέρω στελέχωση των Υπηρεσιών και την άμεση κάλυψη μέρους των υπαρχουσών κενών οργανικών θέσεων Υπηρεσιών της Αττικής, ολοκληρώθηκαν οι διαδικασίες για την κατάταξη στο Σώμα πεντακοσίων πενήντα (550) δοκίμων πυροσβεστών. Συγκεκριμένα, ολοκληρώθηκε ο διαγωνισμός για την κατάταξη πεντακοσίων σαράντα (540) δοκίμων πυροσβεστών και ήδη προσελήφθησαν στο Σώμα, την 20-11-2006, οι 250 εξ αυτών, οι οποίοι εκπαιδεύονται στην Πυροσβεστική Ακαδημία. Οι λοιποί 290, καθώς και 10 αθλητές θα καταταγούν (διορισθούν) την 26-3-2007, προκειμένου να εκπαιδευτούν στην οικεία Σχολή. Επίσης και για την κάλυψη κενών οργανικών θέσεων αξιωματικών ειδικών Υπηρεσιών ολοκληρώθηκαν, προσφάτως, διαγωνισμοί για την κατάταξη στο Σώμα είκοσι (20) πλοηγών - κυβερνητών, είκοσι τεσσάρων (24) πλοηγών - μηχανικών πυροσβεστικών πλοίων και έξι (6) αξιωματικών του Κλάδου Πληροφορικής, οι οποίοι και προσελήφθησαν την 28-12-2006.

Επίσης, για την ενίσχυση του Πυροσβεστικού Σώματος κατά τις αντιπυρικές περιόδους προσλαμβάνεται κατ' έτος σημαντικός αριθμός πυροσβεστών εποχικής απασχόλησης. Το προσωπικό αυτό προσλαμβάνεται για την κάλυψη παροδικής φύσεως εποχικών αναγκών του Σώματος και ειδικότερα για την ανάπτυξη των πεζοπόρων Τμημάτων σε επίπεδο Περιφέρειας, για την ενίσχυση των Πυροσβεστικών Σταθμών και Κλιμακίων και γενικότερα για την εξυπηρέτηση των αυξημένων αναγκών που ανακύπτουν κατά τις αντιπυρικές (θερινές) περιόδους. Στο πλαίσιο αυτό, για την παροχή υπηρεσιών δασοπυρόσβεσης κατά την αντιπυρική περίοδο επαναπροσλαμβάνονται 5.500 πυροσβέστες εποχικής απασχόλησης από τους κυρωμένους πίνακες που καταρτίστηκαν το έτος 2003 και ισχύουν για πέντε (5) έτη.

Επισημαίνεται ότι, με την ολοκλήρωση των ανωτέρω προσλήψεων πυροσβεστικού προσωπικού, θα πραγματοποιηθούν μεταθέσεις των ήδη υπηρετούντων πυροσβεστικών υπαλλήλων, ώστε να ενισχυθούν οι πυροσβεστικές Υπηρεσίες, αφού πρώτα ιεραρχηθούν οι υπηρεσιακές ανάγκες αυτών, ενώ το θέμα της κάλυψης των λοιπών κενών οργανικών θέσεων του προσωπικού θα αντιμετωπισθεί στα πλαίσια των μελλοντικών προσλήψεων, με τους διαγωνισμούς που πρόκειται να προκηρυχθούν. Στο πλαίσιο αυτό θα αντιμετωπισθεί και το θέμα της περαιτέρω στελέχωσης και των πυροσβεστικών Υπηρεσιών του νομού Χανίων.

Σύμφωνα με τα ανωτέρω έχουν στελεχωθεί και οι πυροσβεστικές Υπηρεσίες του νομού Χανίων με 163 άτομα μόνιμο πυροσβεστικό προσωπικό, ενώ για την κάλυψη των αυξημένων αναγκών της αντιπυρικής περιόδου ενισχύονται και με 88 πυροσβέστες εποχικών απασχόλησης, εκ των οποίων με 23 ενισχύεται ο 1ος Πυροσβεστικός Σταθμός Χανίων και με 20 το Πυροσβεστικό Κλιμάκιο Καμπανού. Επίσης, οι εν λόγω Υπηρεσίες έχουν εφοδιασθεί με τον απαραίτητο για την επιτέλεση της αποστολής τους υλικοτεχνικό εξοπλισμό, ο οποίος ανανεώνεται και εκσυγχρονίζεται με την εξέλιξη των προγραμμάτων προμηθειών του Σώματος.

Σε ό,τι αφορά την πυροπροστασία του Εθνικού Δρυμού Σαμαριάς, αλλά και γενικότερα την καλύτερη και πληρέστερη πυροπροστασία των δασικών εκτάσεων όλης της χώρας, καθώς και την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των συνεπειών από φυσικές καταστροφές, σας πληροφορούμε ότι τα θέματα αυτά αποτελούν για το Υπουργείο μας θέματα πρώτης προτεραιότητας. Στο πλαίσιο δε του υφιστάμενου σχεδιασμού, για την καταστολή των δασικών πυρκαγιών, από το Υπουργείο μας λαμβάνονται όλα τα απαιτούμενα μέτρα με στόχο ο κρατικός μηχανισμός, καθώς και οι διάφοροι φορείς να ευρίσκονται σε πλήρη επιχειρησιακή ετοιμότητα με την έναρξη της αντιπυρικής περιόδου του τρέχοντος έτους, οι δε εμπλεκόμενες Υπηρεσίες να έχουν άψογη συνεργασία μεταξύ τους, ώστε να είναι αποτελεσματικές στον προληπτικό και τον κατασταλτικό τομέα. Για την επίτευξη του στόχου αυτού έγκαιρα εκπονούνται ειδικά σχέδια σύμφωνα με τα νέα δεδομένα και ανανεώνονται τα σχέδια επέμβασης κατά νομό και φυσικά στο νομό Χανίων, στα οποία περιγράφονται με σαφήνεια και κατά περίπτωση οι ενέργειες όλων των φορέων που εμπλέκονται ή συνδράμουν το έργο της δασοπυρόσβεσης.

Στο πλαίσιο αυτό, πρόσφατα (1-12-2006), υπό την προεδρία μας, πραγματοποιήθηκε σύσκεψη, όπου συμμετείχαν όλοι οι εμπλεκόμενοι στη δασοπυρόσβεση φορείς, με θέμα τον απολογισμό της αντιπυρικής περιόδου του παρελθόντος έτους. Στη σύσκεψη αυτή έγινε αποτίμηση, ανάλυση και αξιολόγηση όλων των στοιχείων και των νέων δεδομένων των δασικών πυρκαγιών κάθε περιοχής, ώστε να ληφθούν τα αναγκαία πρόσθετα μέτρα ή και να αναθεωρηθούν τα σημεία εκείνα του συστήματος δασοπυρόσβεσης που παρουσίασαν αδυναμίες και δυσλειτουργίες, με στόχο τη βελτίωση και αποτελεσματικότερη απόδοση του μηχανισμού πρόληψης και κατάσβεσης των δασικών πυρκαγιών κατά την επόμενη αντιπυρική περίοδο.

Ειδικότερα, για τον Εθνικό Δρυμό Σαμαριάς, από τον 1ο Πυροσβεστικό Σταθμό Χανίων και από το Πυροσβεστικό Κλιμάκιο Καμπανού, λαμβάνονται όλα τα απαραίτητα μέτρα για την αποτελεσματική αντιμετώπιση πιθανών συμβάντων, ενώ κατά τη διάρκεια της αντιπυρικής περιόδου τα μέτρα πυροπροστασίας ενισχύονται. Επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με τον υφιστάμενο σχεδιασμό, κατά μήκος του Εθνικού Δρυμού προβλέπεται η επάνδρωση πέντε (5) πυροφυλακών στις θέσεις Ξυλόσκαλο, Άγιος Νικόλαος, Καλυβάκι, Σαμαριά και Ανώπολη Σφακιών, για την έγκαιρη και άμεση ενημέρωση και κινητοποίηση των εμπλεκόμενων Υπηρεσιών, φορέων κ.ο.κ.

Επίσης, με την 18828/1998 απόφαση του Αρχηγού του Σώματος, ιδρύθηκε το Εθελοντικό Πυροσβεστικό Κλιμάκιο Λάκκων Χανίων, το οποίο συμβάλλει σημαντικά στην πυροπροστασία του Εθνικού Δρυμού Σαμαριάς. Το εν λόγω Κλιμάκιο επανδρώνεται, κυρίως κατά την αντιπυρική περίοδο, από εθελοντές οι οποίοι γνωρίζουν πολύ καλά τη μορφολογία και τις ιδιαιτερότητες της περιοχής.

Πάντως, πρέπει να επισημάνουμε ότι, πέραν των αρμόδιων τοπικών Υπηρεσιών, η αντιμετώπιση των δασικών και λοιπών πυρκαγιών, όταν υπάρχει ανάγκη, γίνεται και με τη συνδρομή των όμορων Υπηρεσιών, αλλά και των αερομεταφερόμενων πεζοπόρων τμημάτων, όπως επίσης και από τα λοιπά διαθέσιμα για το σκοπό αυτό επίγεια και εναέρια μέσα και στο πλαίσιο αυτό θα αντιμετωπισθεί κάθε περίπτωση πυρκαγιάς ή άλλου συμβάντος και στην ανωτέρω περιοχή.

Σε ό,τι αφορά το εργασιακό καθεστώς του εποχικού πυροσβεστικού προσωπικού, σας ενημερώνουμε ότι οι προσλήψεις του προσωπικού αυτού διενεργούνται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις του άρθρου 6 του ν.3103/2003 και του π.δ. 124/2003, ώστε αφενός το προσωπικό αυτό να είναι περισσότερο λειτουργικό και αποτελεσματικό για την κάλυψη των πυροσβεστικών αναγκών και αφετέρου να είναι το καταλληλότερο και να ανταποκρίνεται πλήρως στη φύση και τις ιδιαιτερότητες του πυροσβεστικού έργου.

Στο πλαίσιο αυτό, το προσωπικό αυτό προσλαμβάνεται σήμερα από τους κυρωμένους πίνακες που καταρτίστηκαν το έτος 2003 με Απόφαση του Αρχηγού του Πυροσβεστικού Σώματος (21502 Φ. 300.16/ 8-5-2003) και ισχύουν για πέντε (5) έτη, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου και με προσωπική επέκτασης αυτής για αντιπυρικές περιόδους μέχρι και 5 ετών, όπως καθορίζεται με σαφήνεια στις διατάξεις του π.δ. 124/2003, αλλά και της εκάστοτε σχετικής προκήρυξης πρόσληψης αυτού. Επίσης, σύμφωνα με τα κριτήρια που θέτουν οι διατάξεις του εν λόγω π.δ., η διάρκεια εργασίας του εποχικού προσωπικού καθορίζεται ότι δεν μπορεί να υπερβεί τους πέντε μήνες ετησίως.

Πέραν αυτών σας πληροφορούμε ότι το εποχικό πυροσβεστικό προσωπικό δεν εμπίπτει στις διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας που προβλέπει την κατάταξη προσωπικού που υπηρετεί στο Δημόσιο Φορέα με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου σε οργανικές θέσεις με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, διότι δεν πληροί τις προϋποθέσεις των διατάξεων του π.δ. 164/2004 «Ρυθμίσεις για τους εργαζομένους με συμβάσεις ορισμένου χρόνου στο δημόσιο τομέα» (Α' -134). Επιπροσθέτως, στο Πυροσβεστικό Σώμα οι οργανικές θέσεις του πυροσβεστικού προσωπικού καλύπτονται από υπαλλήλους που είναι (μόνιμοι) τακτικοί δημόσιοι υπάλληλοι, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 9 του π.δ. 210/1992 και ως εκ τούτου δεν προβλέπονται αντίστοιχες θέσεις με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (Απόφαση Δ.Εφ. 1771/2003).

Το θέμα των συμβασιούχων πυροσβεστών έχει πάγια κριθεί και από τα διοικητικά δικαστήρια (Δ.Εφ.Αθ. 1892, 2530/2003, 224, 229, 230/2003, 829, 830/2004). Αυτά με τις αποφάσεις τους έκριναν ότι οι εν λόγω συμβασιούχοι δεν μπορούν να διοριστούν σε θέσεις αορίστου χρόνου αφού οι συμβάσεις τους είναι ορισμένου χρόνου, ούτε καλύπτουν διαρκείς ανάγκες. Επιπλέον και κατ' εφαρμογή των διατάξεων του π.δ. 164/2004, το Πρωτοβάθμιο Συμβούλιο Κρίσεως Υπαξιωματικών Πυροσβεστικού Σώματος, που συγκροτήθηκε με την υπ' αριθ. 1603 Φ. 201.17/ 14-01-2004 Απόφαση του Αρχηγείου Πυροσβεστικού Σώματος, απεφάνθη αρνητικά σε 1.981 αιτήσεις συμβασιούχων πυροσβεστών για μετατροπή των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε αορίστου, διότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή τους στις ρυθμίσεις του άρθρου 11 του π.δ. 164/2004 και συγκεκριμένα διότι, αφενός οι συμβασιούχοι πυροσβέστες δεν καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, αλλά παροδικής φύσης εποχικές ανάγκες, αφετέρου δε το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ των συμβάσεών τους είναι μεγαλύτερο των τριών μηνών. Κατόπιν τούτων, η ανωτέρω απόφαση του αρμόδιου υπηρεσιακού συμβουλίου διαβιβάστηκε στο Α.Σ.Ε.Π., το οποίο με την υπ' αριθ. 837/24-3-2006 απόφασή του (τμήμα Δ') απεφάνθη οριστικά ότι δεν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για την υπαγωγή στις διατάξεις του άρθρου 11 του π.δ. 164/2004.

Επιπροσθέτως και η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, με την υπ' αριθ. 18/2006 απόφασή της, έκρινε ζητήματα που αφορούν τον ορθό χαρακτηρισμό της έννομης σχέσης του προσωπικού

που προσλήφθηκε με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου σε Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.) και αναιρέσε προηγούμενη σχετική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Κορίνθου, οριοθετώντας το πλαίσιο στο οποίο είναι επιτρεπτός ο χαρακτηρισμός εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου σε αορίστου χρόνου.

Ωστόσο, οι πυροσβέστες εποχικής απασχόλησης ανήκουν σε ιδιαίτερη ευεργετική κατηγορία, με προτεραιότητα για πρόσληψη στο Πυροσβεστικό Σώμα ως μονίμων πυροσβεστών, που καθιερώθηκε με τη θέσπιση συγκεκριμένων ρυθμίσεων. Ειδικότερα, από τις ισχύουσες διατάξεις για την πρόσληψη δοκίμων πυροσβεστών, έχει καθιερωθεί ευνοϊκό καθεστώς πρόσληψης στο Πυροσβεστικό Σώμα για όσους υπηρέτησαν στο παρελθόν ως εποχικοί υπάλληλοι και διαθέτουν ανάλογη πείρα, πολύτιμη για την εκτέλεση του πυροσβεστικού έργου. Το εν λόγω καθεστώς πρόσληψής τους, με νομοθετική ρύθμιση που πρόσφατα θεσμοθετήσαμε (π.δ. 19/2006) καθίσταται ευνοϊκότερο, καθώς οι ανωτέρω εποχικοί υπάλληλοι, από κοινού με τους εθελοντές πυροσβέστες, καλύπτουν το 30% του συνολικού αριθμού των θέσεων και παρέχονται σε αυτούς αυξημένες δυνατότητες συμμετοχής τους στους προκηρυσσόμενους κάθε φορά διαγωνισμούς για την κατάταξη στο Σώμα δοκίμων πυροσβεστών Γενικών Υπηρεσιών, λόγω αύξησης του ανωτάτου επιτρεπόμενου ορίου ηλικίας, το οποίο, και κατ' αναλογία με τα έτη υπηρεσίας τους, ορίζεται για τους πυροσβέστες εποχικής απασχόλησης ως το 330 έτος. Παράλληλα παρέχεται η δυνατότητα συμμετοχής τους και για την κατάληψη θέσεων και άλλων κατηγοριών, εφόσον διαθέτουν τα προβλεπόμενα προσόντα.

Επίσης, οι υποψήφιοι που ανήκουν στην προαναφερόμενη κατηγορία λαμβάνουν προσαυξήσεις στη μοριοδότησή τους, ανάλογες με το χρονικό διάστημα απασχόλησής τους, ενώ για τις περιπτώσεις που υποψήφιος για το ίδιο χρονικό διάστημα εργάστηκε ως πυροσβέστης εποχικής απασχόλησης και ταυτόχρονα παρείχε εθελοντική υπηρεσία, ως εθελοντής πυροσβέστης, λαμβάνει τις προβλεπόμενες προσαυξήσεις και για τις δύο ιδιότητες. Επισημαίνεται ότι η κάλυψη των προκηρυσσόμενων θέσεων αυτής της κατηγορίας γίνεται με βάση τη βαθμολογική σειρά κατάταξης τους αδιακρίτως ιδιότητας. Οι ευνοϊκότερες ρυθμίσεις για την ανωτέρω κατηγορία υποψηφίων συμβάλλουν στη δημιουργία ενός ικανού πλαισίου αποτελεσματικής αξιοποίησης υποψηφίων που διαθέτουν πολύτιμη πυροσβεστική προϋπηρεσία και εμπειρία, παρέχοντας ταυτόχρονα τα αναγκαία κίνητρα για ενίσχυση του εθελοντισμού στη χώρα μας, αλλά και την απαραίτητη προσέλευση εποχικού προσωπικού.

Επισημαίνεται ότι για το εργασιακό καθεστώς του εποχικού πυροσβεστικού προσωπικού, ενημερώθηκε η Εθνική Αντιπροσωπεία την 28-9-2006, κατά τη συζήτηση της 57/93/1-9-2006 επίκαιρης επερώτησης, που κατέθεσαν Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μεταξύ των οποίων και ο ανωτέρω κ. Βουλευτής, καθώς και την 26 και 28-9-2006 κατά τις συνεδριάσεις της Διαρκούς Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης για την επεξεργασία και εξέταση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου μας «Αναδιοργάνωση του Πυροσβεστικού Σώματος, αναβάθμιση της αποστολής του και άλλες διατάξεις». Ακόμη, για το θέμα αυτό, ενημερώσαμε την Εθνική Αντιπροσωπεία και κατά τη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής και των άρθρων του αναφερόμενου σχεδίου νόμου, την 31-10 και 1-11-2006 και ανακοινώσαμε στο Σώμα, καθώς και σε εκπροσώπους των εποχικών πυροσβεστικών υπαλλήλων, με τους οποίους συναντηθήκαμε, τις θέσεις μας για την περαιτέρω βελτίωση του εργασιακού θεσμικού πλαισίου αυτών. Επίσης, ενημερώθηκε η Εθνική Αντιπροσωπεία την 17-11-2006 και κατά τη συζήτηση της 8/12/22-9-2006 επίκαιρης επερώτησης που κατέθεσαν Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Στο πλαίσιο αυτό, σύμφωνα και με τις εξαγγελίες μας, τα θέματα της ανανέωσης των συμβάσεων και της επέκτασης του ετήσιου χρόνου απασχόλησης του εν λόγω προσωπικού αποτελούν αντικείμενο ειδικής μελέτης, ώστε να προσδιορισθούν με ακρίβεια και λεπτομέρεια οι οικονομικές και λοιπές προϋποθέσεις που είναι απαραίτητες για την υλοποίησή τους.

Ήδη, για το θέμα της διεύρυνσης του χρόνου απασχόλησης του εποχικού πυροσβεστικού προσωπικού, από το Υπουργείο μας προωθείται σχετική ρύθμιση, προκειμένου να ακολουθήσει η ρύθμιση για την ανανέωση των συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου των εποχικών πυροσβεστών, που όπως προαναφέρθηκε προσλαμβάνονται από τους κυρωμένους πίνακες που καταρτίστηκαν το έτος 2003 και ολοκληρώνονται κατά το τρέχον έτος και αμέσως μετά τη λήξη της αντιπυρικής περιόδου.

Ειδικότερα, με την προωθούμενη ρύθμιση παρέχεται η δυνατότητα στη διοίκηση, στο πλαίσιο και των δημοσιονομικών δυνατοτήτων, να προσλαμβάνεται για τις ανάγκες του Πυροσβεστικού Σώματος προσωπικό εποχικής απασχόλησης με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, για χρονικό διάστημα μέχρι οκτώ μηνών, ήτοι από 1ης Απριλίου μέχρι 30ης Νοεμβρίου κάθε έτους, καθώς οι ανάγκες της διευρυμένης αντιπυρικής περιόδου δεν καλύπτονται από το ισχύον σήμερα διάστημα εξαμήνης απασχόλησης του εποχικού προσωπικού που προβλέπεται από το άρθρο 3 του ν. 3103/2003.

Τέλος, είμαστε αποφασισμένοι, παρά τις όποιες δυσκολίες, να συνεχίσουμε τον ειλικρινή και εποικοδομητικό διάλογο με τις συνδικαλιστικές ενώσεις του εν λόγω προσωπικού, για την ικανοποίηση αιτημάτων που κρίνονται δίκαια και ρεαλιστικά, σε συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία και στο πλαίσιο των δημοσιονομικών δυνατοτήτων.

Ο Υπουργός
ΒΥΡΩΝ Γ. ΠΟΥΛΩΡΑΣ»

11. Στην με αριθμό 5404/12.3.07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Τόγια δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3134/24.4.07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω σχετικής ερώτησης, σας ενημερώνουμε για τα εξής:

«Σύμφωνα με το «Πρότυπο χωρικής ανάπτυξης» του Περιφερειακού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης Στερεάς Ελλάδας, η «ευρύτερη αστική περιοχή Λιβαδειάς-Ορχομενού» αποτελεί μία από τις δέκα εννέα «αναπτυξιακές χωρικές ενότητες» στις οποίες οργανώνεται χωροταξικά η Περιφέρεια.

Οι κατευθύνσεις για την ενότητα αυτή, αφορούν στη διατήρηση της δυναμικής αγροτικής παραγωγής της περιοχής, συνδεδεμένης με την αγροτοβιομηχανία, καθώς και στην ενίσχυση του χαρακτήρα αυτού, με υποδομές αναψυχής (όπως αυτοκινητοδρόμο στον Ορχομενό). Βασικό στόχο αποτελεί η οικιστική ανάπτυξη Λιβαδειάς και η ενδυνάμωση του οικιστικού δικτύου Περιφέρειας, ώστε να εξισορροπηθούν οι συγκεντρώσεις στις συνοριακές με την Αθήνα περιοχές και να στηριχθεί η κατοίκηση του κύριου γεωργικού χώρου της Περιφέρειας (Άνω Ρους του Βοιωτικού Κηφισού-κατ'εξοχή χώρος συνοχής της Περιφέρειας).

Με απόφαση Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ διατέθηκε πίστωση 500.000 ευρώ, προκειμένου να ανατεθεί η μελέτη οδικών προσβάσεων στον προτεινόμενο χώρο Αυτοκινητοδρόμου Ορχομενού. Η σχετική διαδικασία του διαγωνισμού ολοκληρώθηκε και εκδόθηκε στις 12.4.07 Υπουργική Απόφαση κατακύρωσης του.

Οι οδικές αυτές προσβάσεις θα εξυπηρετήσουν και τους οικισμούς της ευρύτερης περιοχής, ανεξαρτήτως της τελικής επιλογής της θέσης για το αυτοκινητοδρόμο.

Ο Υφυπουργός
Θ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ»

12. Στην με αριθμό 6398/30.3.07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Απόστολου Φωτιάδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Α.Π.Θ. 21/51/ΑΣ/948/δς 24/4/07 έγγραφο από την Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Μετά από διαβήματα της Ελληνικής πλευράς, οι επίμαχες σελίδες του δικτυακού τόπου του Τουρκικού Υπουργείου Παιδείας, που εμφάνιζαν την Θράκη ως «ανεξάρτητο κράτος»

αφαιρέθηκαν. Εκ νέου Έρευνα (04 Απριλίου 2007) στις εν λόγω ιστοσελίδες κατέδειξε πως δεν υπάρχει πλέον καμιά αναφορά σε «Δυτική Θράκη».

Το Ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών συνεχίζει να παρακολουθεί το θέμα.

Η Υπουργός
ΝΤΟΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ»

13. Στην με αριθμό 6632/4.4.07 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Ιωάννου Διαμαντίδη και Παναγιώτου Ρήγα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 186/23.4.07 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του με αριθ. πρωτ. 6632/04-04-2007 εγγράφου σας, με το οποίο μας διαβιβάσθηκε ερώτηση των Βουλευτών κ.κ. Ι. Διαμαντίδη και Π. Ρήγα, που κατατέθηκε στην Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Με τον ν. 3260/2004 οι αρμοδιότητες της Ρυθμιστικής Αρχής Θαλασσίων Ενδομεταφορών (Ρ.Α.Θ.Ε.) για τον έλεγχο του ανταγωνισμού στον τομέα της ακτοπλοΐας μεταφέρθηκαν στην Επιτροπή Ανταγωνισμού, με σκοπό τον αποτελεσματικότερο έλεγχο του εν λόγω τομέα με ενιαίο τρόπο και με τους ίδιους κανόνες και τα κριτήρια που ισχύουν και στους άλλους τομείς της Ελληνικής οικονομίας. Οι ελεγκτικοί μηχανισμοί και διαδικασίες εξακολουθούν να λειτουργούν στο πλαίσιο του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου.

2. Με την αριθ. 3323.1/01/05/26-05-2005 (Β' 718) κοινή απόφαση των Υπουργών Εμπορικής Ναυτιλίας και Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής «Ανώτατες Επιτρεπόμενες Τιμές Καθαρών Ναύλων Οικονομικής ή Ενιαίας Θέσης Επιβατών, Οχημάτων και Εμπορευμάτων, πλην Ταχυδρομικών Αποστολών, Πλοίων Ακτοπλοΐας κατά Σύνδεση και κατηγορία Πλοίου» καθορίσθηκαν οι ανώτατες επιτρεπόμενες τιμές καθαρών ναύλων.

3. Με σκοπό την εξασφάλιση της επαρκούς ακτοπλοϊκής εξυπηρέτησης της νησιωτικής χώρας στο πλαίσιο του ελεύθερου και υγιούς ανταγωνισμού και με γνώμονα την καλύτερη εξυπηρέτηση του επιβατικού κοινού, το ΥΕΝ εξέτασε κριτήρια και προϋποθέσεις για την περαιτέρω απελευθέρωση των ναύλων επιβατών και οχημάτων. Μεταξύ των κριτηρίων και προϋποθέσεων που τελικά υιοθετήθηκαν είναι ο όγκος των διακινούμενων επιβατών και ο αριθμός των δραστηριοποιούμενων ανεξάρτητων εταιρειών, στοιχεία που στο πλαίσιο του υγιούς και θεμιτού ανταγωνισμού δύνανται να εξασφαλίσουν επαρκή ακτοπλοϊκή εξυπηρέτηση των νησιών.

Κατόπιν των ανωτέρω, εξεδόθησαν οι αριθ. 3323.1/01/06/03-05-2006 (Β' 556), 3323.1/04/06/30-06-2006 (Β' 913) και 3323.1/06/06/11-08-2006 (Β' 1332) κοινές υπουργικές αποφάσεις, οι οποίες τροποποιούν την αριθ. 3323.1/01/05/26-05-2005 (Β' 718) κοινή υπουργική απόφαση και στις οποίες ουσιαστικά δεν υφίσταται ανώτατη επιτρεπόμενη τιμολόγηση για τις θέσεις επιβατών και τις κατηγορίες οχημάτων που διακινούνται με πλοία της ακτοπλοΐας σε συγκεκριμένες μόνον συνδέσεις. Οι ως άνω αποφάσεις αναστέλλονται μερικώς ή ολικώς, εφόσον υπάρχουν ενδείξεις εναρμονισμένης πρακτικής σε συγκεκριμένες δρομολογιακές γραμμές από υπόχρεες για την εφαρμογή τους πλοιοκτήτριες εταιρείες ή πλοιοκτήτες. Στην περίπτωση αυτή, για τις συγκεκριμένες δρομολογιακές γραμμές ισχύει η ανώτατη επιτρεπόμενη τιμή ναύλου που καθορίζεται με την αριθ. 3323.1/01/05/26-05-2005 (Β' 718) κοινή απόφαση. Η αναστολή ισχύει, μέχρι την έκδοση οριστικής απαλλακτικής απόφασης από την Επιτροπή Ανταγωνισμού, στην οποία παράλληλα παραπέμπεται άμεσα οποιαδήποτε τέτοια περίπτωση.

Στις συνδέσεις που δεν περιλαμβάνονται στις ως άνω κοινές αποφάσεις, εξακολουθεί να ισχύει ανώτατη επιτρεπόμενη τιμή ναύλου που καθορίζεται στην αριθ. 3323.1/01/05/26-05-2005 (Β' 718) κοινή απόφαση.

Στο πλαίσιο αυτό, οι πλοιοκτήτριες εταιρείες προσαρμόζουν την τιμολογιακή πολιτική τους με βάση τις συνθήκες ανταγωνισμού που επικρατούν στην εκάστοτε αγορά.

4. Ο εκάστοτε καθαρός ναύλος από το θέρος του 2006 που τέθηκαν σε ισχύ οι ανωτέρω αποφάσεις για τις συνδέσεις στις οποίες δεν υφίσταται ανώτατη επιτρεπόμενη τιμολόγηση, αυξομειώνεται σε σχέση με τον καθαρό ναύλο που ίσχυε με την αριθ. 3323.1/01/05/26-05-2005 (Β' 718) κοινή απόφαση.

Ενδεικτικά, στις δρομολογιακές γραμμές «Πειραιά - Κω» και «Πειραιά - Πάρου» κατά τον τρέχοντα μήνα παρατηρήθηκε από εταιρεία αύξηση της τιμής του καθαρού ναύλου σε σχέση με την τιμή Μαΐου του 2006, ενώ από άλλη εταιρεία παρατηρήθηκε μείωση του καθαρού ναύλου σε σχέση με την αντίστοιχη τιμή Μαΐου του 2006. Επίσης, σε συγκεκριμένους προορισμούς όπως στα νησιά του Βορείου Αιγαίου (Χίο- Μυτιλήνη) και την Κρήτη, οι τιμές των καθαρών ναύλων σε σχέση με τον καθαρό ναύλο θέρους του 2006 έχουν παραμείνει σταθερές από τις πλοιοκτήτριες εταιρείες.

Ο Υπουργός
ΜΑΝΩΛΗΣ Κ. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές και ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό πρωτ. 5667/446/15.3.2007 ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Κεγκερόγλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τον τρόπο καταβολής των κοινοτικών επιδοτήσεων.

Το περιεχόμενο της ερώτησης του κ. Κεγκερόγλου έχει ως εξής:

«Οι αγρότες της χώρας μας βιώνουν μια άνευ προηγουμένου ανασφάλεια, λόγω των αλλοπρόσβαλων και αδιαφανών χειρισμών του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, στο θέμα της πληρωμής των κοινοτικών ενισχύσεων.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στάθηκε ανίκανη να μοιράσει τα εξασφαλισμένα από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κοινοτικά χρήματα. Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης που πήρε παράταση ένα χρόνο, ενώ πολυδιαφώνησε την πληρωμή από την 1η Δεκεμβρίου των ενισχύσεων, ακόμη σήμερα επικρατεί στην υπόθεση αυτή χάος και απογοήτευση.

Εξαφανίστηκαν διά μαγείας και αδιαφανώς διακόσιοι ογδόντα χιλιάδες αγρότες δικαιούχοι των ενισχύσεων, αφού ο αρχικός αριθμός που ανακοινώθηκε ήταν ένα εκατομμύριο εκατόν πενήντα έξι χιλιάδες και τελικά μειώθηκε στις οκτακόσιες εβδομήντα έξι χιλιάδες.

Αδιευκρίνιστα παραμένουν ακόμη ο τρόπος που θα μοιραστεί το εθνικό απόθεμα αφού συνεχίζεται η αδιαφάνεια στη διαχείριση του θέματος, καθώς και το ύψος και ο χρόνος επιστροφής του ποιοτικού παρακρατήματος.

Οι αγρότες συνεχίζουν να επιβαρύνονται με τον κεφαλικό φόρο της ενεργοποίησης των δικαιωμάτων τους.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Πότε θα δημοσιοποιήσει τους δικαιούχους της ενιαίας ενίσχυσης, το ακριβές ποσό που δικαιούνται, καθώς και το ύψος του εθνικού αποθέματος;

Γιατί παρακρατούνται παράνομα ποσά από τις επιδοτήσεις, όταν αυτό απαγορεύεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση;»

Στην ερώτηση του κ. Κεγκερόγλου θα απαντήσει ο Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Κοντός.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ερώτηση που έχει υποβληθεί από σαράντα επτά Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και που έγινε τώρα επίκαιρη, πρέπει να πούμε ότι βρίθει ανακριβειών και αναληθειών και αποδεικνύει ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ελλείψει προτάσεων και επιχειρημάτων που να στηρίζουν την κριτική του στην αγροτική πολιτική της Κυβέρνησης, καταφεύγει σε αόριστες και ισοπεδωτικές καταγγελίες, για να παραπλανήσει και τη Βουλή και τους Έλληνες αγρότες.

Για του λόγου το αληθές, αναφέρω τα εξής:

Πρώτον, οι χειρισμοί για την καταβολή των ενισχύσεων -όχι μόνο δεν είναι αδιαφανείς, αλλά είναι πλήρως διαφανείς- βασίστηκαν στα στοιχεία πληρωμών από το 1999 έως το 2003 που κυβέρνηση ήταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κι αν τίθεται θέμα αμφισβήτησης των στοιχείων αυτών, αμφισβητούνται οι διαδικασίες που ακολουθήσαν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Δεύτερον, οι χειρισμοί οι δικόι μας δεν είναι αλλοπρόσβαλοι, όπως αναφέρει η ερώτηση, αλλά αποτέλεσμα μεθοδικής, οργανωμένης και σωστά προγραμματισμένης προσπάθειας για την καταβολή των κοινοτικών επιδοτήσεων από το 2006 έως το 2013, σύμφωνα με την εθνική και κοινοτική νομοθεσία.

Τρίτον, ποτέ η Κυβέρνησή μας δεν δεσμεύτηκε ότι την 1η Δεκεμβρίου θα πληρωθούν όλοι οι αγρότες όλα τα ποσά που δικαιούνται. Εκείνο που εξαγγείλαμε -και το κάναμε πράξη- ήταν από την 1η Δεκεμβρίου θα ξεκινούσαμε την πληρωμή των επιδοτήσεων, με βάση τα όσα προέβλεπε ο κανονισμός 1782/2003 που ψήφισε ο κ. Δρυς.

Τέταρτον, οι ταμειακές διευκολύνσεις, τις οποίες προχωρή-

σαμε για να πληρωθούν γρηγορότερα οι αγρότες μας, δεν είχαν καμία επιβάρυνση γι' αυτούς και είναι ψευδές αυτό που αναφέρει η ερώτησή σας ότι η τράπεζα τάχα τους χρέωνε με τόκους και έξοδα.

Πέμπτον, καμία παράλληλη παρακράτηση επί των επιδοτήσεων που καταβάλλονταν δεν έγινε, παρά μόνο συμψηφισμός των ήδη καταβληθέντων προκαταβολών ή ανάληψη μετά από ειδική εξουσιοδότηση του δικαιούχου για εξόφληση των υποχρεώσεων του στην Α.Τ.Ε. ή στη Σ.Ε.Α.Σ..

Έκτον, δεν υπήρξε καμία εξαφάνιση ως διά μαγείας, όπως αναφέρετε, διακοσίων ογδόντα χιλιάδων αγροτών, παρά μείωση του αριθμού των αιτούντων για το 2006, οι οποίοι, είτε ήταν δικαιούχοι πολύ μικρής αξίας δικαιωμάτων είτε παρανόμως τα εισέπρατταν επί σειρά ετών και οι ίδιοι επέλεξαν για ευνόητους λόγους να μην ενεργοποιήσουν τα δικαιώματά τους.

Έβδομον, καμία αδιαφάνεια δεν υπάρχει στην κατανομή του εθνικού αποθέματος σε νέους αγρότες και σαφές τεκμήριο αυτού αποτελεί το γεγονός ότι η κατανομή ποσού 44.000.000 ευρώ σε δεκατέσσερις χιλιάδες περίπου αγρότες, που ήταν η πρώτη φάση του εθνικού αποθέματος, έτυχε της αποδοχής όλων των εμπλεκομένων και ούτε μια καταγγελία υπήρξε από οποιονδήποτε για μη σωστό προσδιορισμό και ορθή κατανομή. Το ίδιο θα γίνει στη συνέχεια και με το εθνικό απόθεμα.

Τέλος, πρέπει να πούμε ότι μετά την εξόφληση όλα τα ποσά που έλαβαν οι δικαιούχοι αγρότες είτε σαν ενιαία ενίσχυση είτε από την κατανομή του εθνικού αποθέματος, θα ανακοινωθούν αρχικά μέσω των ενώσεων αγροτικών συνεταιρισμών και κατόπιν θα δοθούν στη δημοσιότητα, διασφαλίζοντας έτσι πλήρη διαφάνεια του συστήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υφυπουργό.

Ο κ. Κεγκερόγλου έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υφυπουργέ, τρία χρόνια τώρα δεν καταφέρατε να προετοιμαστείτε, ούτως ώστε να είστε σε θέση να καταβάλετε τις επιδοτήσεις, όπως προβλέπονται από την απόφαση του 2003, αλλά και από την απόφαση του 2004 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Μην ξεχνάτε, επί θητείας σας, με εκπροσώπηση Υπουργού της Κυβέρνησής σας, αποφασίστηκαν οι διαδικασίες εφαρμογής της νέας Κ.Α.Π..

Έτσι, λοιπόν, την ώρα που οι αγρότες και οι κτηνοτρόφοι της χώρας μας βιώνουν και πληρώνουν την πολιτική ανεπάρκεια, τη διαχειριστική ανεπάρκεια της Κυβέρνησης και του Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε., εσείς προσπαθείτε να πείσετε ότι όλα είναι εντάξει σ' αυτόν τον τόπο.

Είναι ψέματα ότι υποσχεθήκατε το Δεκέμβριο πληρωμές κι έχουμε Μάιο και ακόμη δεν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία; Κανείς αγρότης δεν γνωρίζει μέχρι σήμερα πόση επιδότηση θα πάρει σαν σύνολο και πότε θα την εισπράξει. Κανείς αγρότης δεν γνωρίζει πότε δικαιούται να κάνει αίτηση για την απόδοση εθνικού αποθέματος της δεύτερης φάσης.

Είναι ψέματα ότι παρακρατήσατε το ποιοτικό παρακράτημα του 4% και μέχρι σήμερα δεν έχετε ανακοινώσει πώς θα αποδοθεί στους δικαιούχους και πολύ περισσότερο καμία υπηρεσία του Υπουργείου σας δεν γνωρίζει αυτή τη διαδικασία;

Είναι ψέματα ότι δεν απαντάτε στις ερωτήσεις; Έχω δύο απάντητες ερωτήσεις που θα έλθουν να συζητηθούν κι αυτές, γιατί δεν έχετε αποφασίσει ακόμη τη διαδικασία επιστροφής του ποιοτικού παρακρατήματος;

Είναι ψέματα ότι ασχολείστε μόνο με το διαχειριστικό κομμάτι της νέας Κ.Α.Π. και δεν έχετε πράξει τίποτε από τις άλλες υποχρεώσεις σας; Κανένα κέντρο αγροτικής ανάπτυξης δεν έχετε ιδρύσει, κανένα σύστημα γεωργικών συμβουλών δεν έχετε συστήσει, όπως έχετε υποχρέωση, καμία μελέτη για καμία περιφέρεια της χώρας για νέες καλλιέργειες δεν έχετε εκπονήσει.

Είναι ψέματα όλα αυτά; Ποιους νομίζετε ότι κοροϊδεύετε; Είναι καλό να βγάζετε δελτία Τύπου για να δείξετε ότι είστε εντάξει απέναντι στον Πρωθυπουργό ή δεν ξέρω σε ποιους άλλους; Όμως, τα ψέματα μέχρι εδώ, κύριε Υφυπουργέ. Αναγνωρίστε τα λάθη σας και θα κριθείτε δικαιότερα, παρά να έρχεστε και να μας λέτε ότι όλα είναι εντάξει και για όλα φταίει

το κακό ΠΑ.ΣΟ.Κ.! Ως εδώ το παραμύθι! Οι αγρότες γνωρίζουν πολύ καλά τις ευθύνες σας, όπως και τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, αλλά και οι ίδιοι οι κυβερνητικοί Βουλευτές που εισπράττουν την οργή και την αγανάκτηση των αγροτών στην ύπαιθρο. Τουλάχιστον αυτούς εκτιμήστε τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κεγκέρογλου.

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Εμείς τους αγρότες τους εκτιμούμε. Άλλοι επί σειρά ετών δεν τους εκτίμησαν. Στην πρωτολογία μου ανέφερα αναλυτικά και απήντησα σ' αυτά που ανέφερε η δική σας ερώτηση.

Επειδή, όμως, ξεχνάτε εύκολα αυτά που συνέβησαν επί των ημερών σας, θα σας πω με στοιχεία τι σύστημα παραλάβαμε από εσάς. Όταν αναλάβαμε το 2004, κάναμε έλεγχο στην παραγωγή του βαμβακιού και διαπιστώσαμε ότι δεκαεπτά χιλιάδες επτακόσιοι εβδομήντα βαμβακοπαραγωγοί δήλωναν, είτε μεγαλύτερες εκτάσεις απ' αυτές που καλλιεργούσαν είτε καλλιεργούσαν στα ίδια χωράφια, παράλληλα με το βαμβάκι, και άλλες καλλιέργειες και εισέπρατταν δύο και τρεις ενισχύσεις συνολικά σε βάρος των βαμβακοπαραγωγών.

Όσον αφορά το ελαιόλαδο, όταν αναλάβαμε εμείς είχαν δηλωθεί εξακόσιες πενήντα χιλιάδες τόνοι ελαιολάδου έναντι εθνικής ποσόστωσης τετρακοσίων δεκαεννέα χιλιάδων τόνων. Στα ταμεία βρήκαμε 330.000 ευρώ μόνο, ενώ έπρεπε να πληρωθούν 100.000.000 ευρώ στους ελαιοπαραγωγούς και χρειάστηκε να κάνουμε το 2004 ταμειακή διευκόλυνση, για να μπορούσαμε να τους πληρώσουμε.

Από το 1996 έως το 2003, τα πρόστιμα που μας επιβλήθηκαν για δημοσιονομικές διορθώσεις ανέρχονται σε 725.000.000 ευρώ, με κύριες αιτίες τον ανεπαρκή έλεγχο των δαπανών, τις καθυστερημένες πληρωμές και άλλες μειώσεις, τις αδυναμίες του συστήματος ελέγχου, τις ελλείψεις στους ελέγχους και άλλα πολλά. Πέραν αυτών, θέλω να σας πω ότι αυτό αποδεικνύει ότι δεν γίνονταν ποτέ έλεγχοι επί των ημερών σας, ότι το σύστημα ήταν διαβλητό, ότι δεν υπολογίζονταν οι επιδοτήσεις με αντικειμενικό και δίκαιο τρόπο.

Το 2004 πραγματοποιήσαμε ελέγχους και ακούστε τι αναφέραμε σε δελτίο Τύπου της εποχής: «Το τελευταίο δεκαπενθήμερο, στην έρευνα που συνεχίζεται πανελλαδικά, εντοπίστηκαν πλέον του αρχικού αριθμού των διακοσίων σαράντα ενός αποβισωσάντων που ελάμβαναν επιδοτήσεις ελαιολάδου με ποσά από 843 έως 7.000 ευρώ και άλλοι τριακόσιοι τέσσερις, οι οποίοι, ενώ είχαν αποθάνει υπέβαλαν αιτήσεις για οικονομική ενίσχυση στην παραγωγή ελαιολάδου. Έτσι, ο συνολικός αριθμός αυτών που εντοπίστηκαν, που είχαν πεθάνει, δηλαδή, και που επί σειρά ετών επί των ημερών σας ελάμβαναν επιδοτήσεις, ανέρχονται στους πεντακόσιους σαράντα πέντε». Αυτό είναι το σύστημα που μας παραδώσατε.

Σας λέω, λοιπόν, ότι τα περισσότερα απ' αυτά που αναφέρετε είναι ψέματα. Και οι δεκατρείς μελέτες έχουν τελειώσει κι έχει αρχίσει η διαβούλευση και οι επιδοτήσεις πληρώνονται κανονικά. Ελάχιστοι παραγωγοί, από λάθη που οι ίδιοι έχουν κάνει, δεν έχουν εισπράξει ακόμη τις επιδοτήσεις. Δημιουργούμε ένα αξιόπιστο σύστημα, όπου από το 2006 μέχρι το 2013 ο κάθε παραγωγός εισπράττει αυτά που του ανήκουν.

Θέλω να σας πω για τους διακόσιους ογδόντα χιλιάδες που αναφέρετε: αυτοί μόνοι τους δεν έκαναν αίτηση ενεργοποίησης των δικαιωμάτων τους, είτε γιατί τα ποσά τα οποία εισπράττουν είναι πολύ μικρά, κυρίως όμως, διότι αυτοί δεν είχαν ούτε ένα δένδρο, δεν είχαν ούτε ένα χωράφι, δεν είχαν επιλέξιμο και επί σειρά ετών εισέπρατταν επιδοτήσεις και φοβήθηκαν ότι αν συνεχίσουν να ζητούν επιδοτήσεις, θα γίνουν έλεγχοι και θα επιστρέψουν αυτά που παρανόμως ελάμβαναν σε βάρος των υπολοίπων αγροτών εντόκως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υφυπουργό.

Αναφορές και ερωτήσεις δεύτερου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό πρωτ. 5447/12-3-2007 ερώτηση του Βουλευτή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Εμμανουήλ Στρατάκη προς τον

Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την αποκατάσταση ασφαλισμένου του δημοσίου από δικαστική απόφαση κατά του Οργανισμού Περίθαλψης Ασφαλισμένων του Δημοσίου (Ο.Π.Α.Δ.).

Η περίληψη της ερώτησης του κ. Στρατάκη έχει ως εξής:

«Η 15338/29-12-2006 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών δικαίωσε ασφαλισμένη σε προσφυγή της κατά του Οργανισμού Περίθαλψης Ασφαλισμένων του Δημοσίου (Ο.Π.Α.Δ.) προκειμένου να επιλέξει τον Ο.Π.Α.Δ. ως φορέα παροχής υγειονομικής περίθαλψης.

Όπως είχα επισημάνει και με την 4266/13-02-07 ερώτησή μου, πρέπει να αποκατασταθεί η αδικία του κανονισμού παροχής του Ταμείου, αφού δεν προβλέπει ως δικαιούχους της υπό του Ο.Π.Α.Δ. περίθαλψης τους εκ μεταβιβάσεως συνταξιούχους ασφαλισμένους στον Ο.Γ.Α..

Επειδή η διοίκηση του Ο.Π.Α.Δ. μετά την ύπαρξη δεδικασμένου καθώς και μετά τη γνωμοδότηση της ολομέλειας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους πρέπει να επιβάλει την ισονομία για όλους τους εκ μεταβιβάσεως συνταξιούχους του δημοσίου και να μην τους αναγκάσει να στρέφονται με προσφυγές εναντίον του.

Επειδή, όπως αναφέρει και η ανάλογη δικαστική απόφαση, η νομοθετική εξουσιοδότηση στη διοίκηση του Ο.Π.Α.Δ. για τη ρύθμιση των αντικειμένων αυτών είναι γενική και αόριστη κατά παράβαση του άρθρου 43, παράγραφος 2 του Συντάγματος,

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Αν προτίθεται, μετά και τη δικαστική απόφαση που δικαίωσε ασφαλισμένο, να άρει την αδικία που ισχύει μέχρι σήμερα εις βάρος πολλών εκ μεταβιβάσεως συνταξιούχων του Ο.Π.Α.Δ. στους οποίους αντισυνταγματικά δεν αναγνωρίζει το δικαίωμα επιλογής του φορέα παροχής υγειονομικής περίθαλψης.»

Στην ερώτηση του κ. Στρατάκη θα απαντήσει ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Γιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά δίνεται η ευκαιρία να απαντήσω σήμερα επικαίρως, ανεπικαίρως δε διότι δεν ολοκληρώθηκε η διαδικασία του κοινοβουλευτικού ελέγχου εμπροσθέως. Άρα έχετε δει ακριβώς την απάντηση, αλλά θα κάνω μια πολύ μικρή ιστορική αναδρομή για τον Οργανισμό Περίθαλψης Υπαλλήλων Ασφαλισμένων του Δημοσίου.

Όπως ξέρετε, με τον ν. 2768/99 έγινε ο Ο.Π.Α.Δ.. Σύμφωνα ακριβώς με το καταστατικό του ο Ο.Π.Α.Δ. προτείνει σχέδιο όσον αφορά στους δικαιούχους, την περίθαλψη που πρέπει να έχουν και τη συμμετοχή την οποία θα πρέπει να έχουν σε κάποια φάρμακα ή περίθαλψη. Αυτό έγινε με μία πράξη, όπως ξέρετε, το 2004. Η ισχύς αυτής της αποφάσεως ήταν από το Φεβρουάριο του 2004 ως το Μάρτιο του 2005, οπότε είχαμε την τροποποίηση ακριβώς της πράξεως αυτής του Οργανισμού. Και βεβαίως γνωρίζετε πολύ καλά ότι στα άρθρα τρία και τέσσερα καθορίστηκαν ακριβώς οι δικαιούχοι της παρεχομένης από τον Οργανισμό περίθαλψης.

Στην παράγραφο 5 του άρθρου 3 ορίζεται ρητά ότι οι δικαιούχοι από τον Ο.Π.Α.Δ. παρεχομένης περίθαλψης είναι ακριβώς αυτοί οι οποίοι είναι εκ μεταβιβάσεως συνταξιούχοι του δημοσίου εφόσον δεν έχουν περίθαλψη από άλλο ασφαλιστικό φορέα.

Αυτή η κοινή υπουργική απόφαση τροποποιήθηκε και μάλιστα η τροποποίηση αυτής της αποφάσεως το 2005, που δίνονται μεγαλύτερες δυνατότητες από τον ασφαλιστικό φορέα σε επίπεδο διαφόρων προϊόντων υπηρεσιών, κάνει ελκυστικό το Ταμείο, του Ο.Π.Α.Δ., συγκριτικά με το Ταμείο του Ο.Γ.Α.. Αυτός είναι και ο λόγος που κάποιοι είναι δικαιούχοι και θέλουν να διατηρήσουν ή τις δύο αυτές δυνατότητες ή τουλάχιστον να έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν τον Οργανισμό Περίθαλψης Ασφάλειας του Δημοσίου.

Ακριβώς όμως η διάταξη αυτή του νόμου είναι περιοριστική, παρ' ότι η απόφαση από το πρωτοδικείο έχει μία συγκεκριμένη αιτιολογία. Μην ξεχνάτε όμως ότι είναι καθαρώς νομική ερμηνεία.

νεία πάνω στην εξουσιοδοτική διάταξη του Οργανισμού, αν είχε τη δυνατότητα να περιγράψει τον αποκλεισμό αυτών που έχουν δικαίωμα περίθαλψης και από άλλον ασφαλιστικό τομέα.

Ήδη υπάρχει μία προσφυγή. Περιμένουμε να τελεσιδικήσει η όλη υπόθεση και θα σας απαντήσω στη δευτερολογία μου περαιτέρω.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Ο κ. Στρατάκης έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα με προσοχή αυτά που είπε ο κύριος Υπουργός. Βέβαια δεν είναι λόγος το ότι κάποιος ασφαλισμένος του ΟΓΑ θέλουν να έχουν περίθαλψη από τον Ο.Π.Α.Δ.. Δεν είναι η ελκυστικότητα του Ταμείου ο λόγος. Ο λόγος είναι εντελώς διαφορετικός. Οι άνθρωποι αυτοί, οι περισσότεροι των οποίων είναι συνταξιούχοι του Ο.Π.Α.Δ., του δημοσίου σήμερα εκ μεταβίβασης, μία ζωή έχουν προσαρμοστεί σ' αυτήν τη διαδικασία και ερχόμαστε τα δύο τελευταία χρόνια να τους πούμε να αλλάξουν αυτήν τη διαδικασία.

Αυτό συμβαίνει στην πράξη διότι βάλαμε περιοριστικούς όρους κατά παράβαση –ακολουθήθηκε αντισυνταγματική διαδικασία, το λέει το δικαστήριο, δεν το λέω εγώ– προκειμένου να υπάρξουν αυτοί οι επιπλέον περιορισμοί σε μία λογική που δεν μπορεί κανείς να κατανοήσει όταν μάλιστα είναι γνωστό ότι και τα έξοδα νοσηλείας ή εν πάση περιπτώσει τις υγειονομικές δαπάνες που έχουν οι ασφαλισμένοι του Ο.Γ.Α. τις καλύπτει εξ' ολοκλήρου το δημόσιο.

Είναι παράλογο ακόμα γιατί είναι γνωστό ότι κατά την περίοδο που αυτοί είχαν εγγραφεί στην πρόσθετη ασφάλιση απ' όπου παίρνουν σήμερα ένα ποσό των 20 ή 30 ή 50 το πολύ ευρώ να θεωρούνται γι' αυτό ότι ήταν πρώην ασφαλισμένοι του Ο.Γ.Α., όταν ο Ο.Γ.Α. δεν ήταν Ταμείο κύριας ασφάλισης. Δεν είναι μόνο η δικαστική απόφαση που ανέφερε ο κύριος Υπουργός την οποία επισημαίνω κι εγώ στην ερώτησή μου, είναι και η απόφαση της ολομέλειας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους που και αυτό επισημαίνει –αν, δηλαδή, βάλουμε το ζήτημα σε νομική βάση– αυτήν την παρανομία και την παρατυπία.

Όσο και να έχει ο νόμος τη δυνατότητα και να δίνει εξουσιοδοτική δυνατότητα στον Οργανισμό να κάνει αυτές τις αλλαγές, θεωρώ ότι εκ περισπού κάνει αυτές τις περικοπές. Στο κάτω κάτω της γραφής δεν υπάρχει καμία ωφέλεια σε κανένα Ταμείο ή καμία επιβάρυνση, αν θέλετε, επιπλέον του δημοσίου. Απλά για κάποιους ανθρώπους που ήταν προσαρμοσμένοι σε μία τέτοια διαδικασία και οι περισσότεροι των οποίων σήμερα είναι κάτοικοι των πόλεων, θεωρείται ότι είναι παράλογο από κάθε πλευρά να τους ζητούμε να επισκέπτονται αγροτικά ιατρεία ή στιδήποτε άλλο προκειμένου να γράψουν τις συνταγές τους ή να τύχουν της περίθαλψης.

Θέλω να πιστεύω ότι επειδή ακριβώς υπάρχει μία τέτοια αντίληψη και στον Ο.Π.Α.Δ. ότι πρέπει να αλλάξει αυτό το πράγμα –έστω και αν έγινε με την παράγραφο όπως ακριβώς διατυπώθηκε, γιατί– υπάρχει μία διαμορφωμένη κατάσταση. Εξάλλου είναι πολύ περιορισμένος ο αριθμός αυτών των ατόμων. Θεωρώ

ότι στη δευτερολογία του ο Υπουργός θα καλύψει το θέμα γιατί πραγματικά υπάρχει μία τεράστια κοινωνική ανάγκη.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, δεν σας κρύβω ότι μετά την κατάθεση της ερώτησής μου από πολλά σημεία της Ελλάδας με έχουν πάρει τηλέφωνο και μου λένε ότι πράγματι πρέπει να προχωρήσει αυτή η αλλαγή διότι τους εξυπηρετεί γιατί λύνει τα προβλήματα που έχουν.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Στρατάκη.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Είμαι υποχρεωμένος προς αποκατάσταση της αλήθειας χρονολογικά να τοποθετήσω το θέμα και να σας πω ότι γνωρίζετε, κύριε Στρατάκη, ότι η απόφαση αυτή δεν είναι της τελευταίας διετίας, αλλά είναι από το Φεβρουάριο του 2004. Αυτό βέβαια δεν παίζει κανένα ρόλο.

Αυτό όμως που θα πρέπει να σχολιάσω είναι ακριβώς ότι και στο τέλος της ομιλίας σας αναφερθήκατε στο Ταμείο, στον Ο.Π.Α.Δ.. Πραγματικά παρέχει καλύτερες υπηρεσίες περίθαλψης. Εδώ τίθεται ένα μεγάλο θέμα αν η ισονομία θα είναι ακριβώς στο επίπεδο των δυνατοτήτων που έχουν ασφαλισμένοι έστω και μ' αυτές τις διπλές ασφαλιστικές καλύψεις ή αν η ισονομία θα είναι οι ίδιες υπηρεσίες υγείας απ' όλα τα ασφαλιστικά Ταμεία. Απλώς και μόνο αυτό αποτελεί απάντηση ακριβώς στο θέμα που σχολιάσατε ότι δεν είναι τόσο ελκυστικό το Ταμείο από πλευράς παρεχομένων υπηρεσιών. Απλώς η συνήθεια είναι αυτή που κάνει τους ασφαλισμένους ενδεχομένως να ανανακτούν.

Θα σας πω όμως το εξής: Επειδή δεν υπάρχει δυνατότητα να προσεγγίσουμε ακριβώς τον αριθμό αυτών των δικαιούχων –ας το τοποθετήσω σ' αυτήν τη βάση– και δεν είναι δυνατό να προσδιοριστεί και η οικονομική δαπάνη σύμφωνα με τα δημοσιονομικά μας δεδομένα, θα σας πω ότι η επιθυμία και η πρόθεση υπάρχει. Πιστεύω κι εγώ αυτό που λέτε ότι ο αριθμός δεν θα είναι τόσο υπερβολικός ώστε να αποτελεί ένα αποτρεπτικό στοιχείο δημοσιονομικής ρύθμισης.

Αυτό που παρατηρεί κανείς βέβαια είναι ότι τους δικαιούχους που έχουν την ασφαλιστική κάλυψη-περίθαλψη από τον Ο.Γ.Α. τους βρίσκουμε όταν τελειώνει το βιβλιάριο του δημοσίου. Έρχονται να κάνουν ανανέωση του βιβλιαρίου και εκεί βέβαια ζητείται η φορολογική ενημέρωση και από τον Ο.Γ.Α. ή οποιαδήποτε παροχή και βρίσκουμε ακριβώς αυτούς τους ας τους πούμε διπλοεγγεγραμμένους σε ασφαλιστική κάλυψη.

Σας λέω όμως, κύριε Στρατάκη, ότι μας απασχολεί ιδιαίτερα και κρίνω ότι δεν είναι αυτός ο υπερβολικός αριθμός των δικαιούχων, όπως είπα στην αρχή, για να αποτελέσει στοιχείο που δεν θα μας δώσει τη δυνατότητα να θεραπεύσουμε αυτήν ακριβώς την εκκρεμότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφήνιση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείο Πολιτισμού

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Έγκριση της σύστασης Ιδρύματος με την επωνυμία «ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ, ΜΟΥΣΙΚΗΣ, ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ» και κύρωση του Οργανισμού του».

Το νομοσχέδιο θα ψηφιστεί στη συνέχεια.

Του αυτού Υπουργείου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Ίδρυση Εθνικού Κέντρου Θεάτρου και Χορού».

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί στη συνέχεια.

Υπουργείο Εξωτερικών

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση ως Κώδικα του «Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών»».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το νομοσχέδιο κινήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Υπουργείο Εθνικής Άμυνας

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Σλοβακίας σχετικά με την προστασία διαβαθμισμένων πληροφοριών οι οποίες ανταλλάσσονται μεταξύ των δύο χωρών».

Το νομοσχέδιο αυτό ψηφίστηκε στην Διαρκή Επιτροπή κατά πλειοψηφία. Εισάγεται προς συζήτηση στην Βουλή με τη διαδικασία του άρθρου 108 του Κανονισμού της Βουλής.

Θέλει κάποιος από τους εισηγητές να λάβει το λόγο;

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Θα ήθελα το λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ορίστε, κυρία Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει και μια δεύτερη κύρωση. Είναι και της Βουλγαρίας και της Σλοβακίας. Είναι ακριβώς ίδιες, είναι πανομοιότυπες. Θα ήθελα να τοποθετηθώ και επί των δύο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Βεβαίως, μπορείτε.

Ομοίως του αυτού Υπουργείου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας σχετικά με την προστασία διαβαθμισμένων πληροφοριών οι οποίες ανταλλάσσονται μεταξύ των δύο χωρών».

Ορίστε κυρία Κανέλλη, έχετε το λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Είπαμε μερικά πράγματα στην επιτροπή αλλά θα ήθελα για την ιστορία να σας επισημάνω, κύριε Πρόεδρε, ότι η Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας εδώ και πολλά χρόνια θα θεωρούσε κάποιος ότι θα μπορούσε να αλλάξει κάπως το σύστημα. Έχει μετατραπεί κυριολεκτικά -και σας το λέω, το καταθέτω εδώ, να καταγραφεί στα πρακτικά, να μας ακούσουν και οι πολίτες αυτής της χώρας- σ' ένα γραφειάκι επικύρωσης συμφωνιών. Δεν κάνουμε καμμία ουσιαστική συζήτηση σε βάθος. Για κανένα ζήτημα. Είμαστε όλοι οι Βουλευτές μπροστά σε μια παραγωγή επικύρωσης συμφωνιών με ρυθμό παλιού σαράφη, που αντάλλαζε νομίσματα στα πεζοδρόμια.

Πολλές φορές, αν τις αθροίσουμε κάποτε, έχουμε πει τα ναί μας ή τα όχι μας και έχουν βάλει και οι κυβερνήσεις την υπογραφή τους κάτω από έναν γιγάντιο όγκο πληροφοριών, ο οποίος αρχίζει πια και προσομοιάζει στις δηλώσεις του ν. 105. Αλήθεια σας το λέμε. Αν δείτε αυτές τις δυο συμβάσεις, μια για την Σλοβενία και μία για την Βουλγαρία, είναι πανομοιότυπες, σαν να βγήκαν από πολύγραφο. Ωσάν οι σχέσεις αυτές με τις δυο

χώρες να προσδιορίζονται από μια ομοιογένεια. Είναι προφανές, λοιπόν, για μας.

Πρώτα απ' όλα αυτές οι συμφωνίες είναι στα πλαίσια του κυρίαρχου συστήματος και, κυρίως, των νατοϊκών προδιαγραφών εξασφάλισης κάποιων διαβαθμισμένων πληροφοριών. Έτσι λέτε. Απευθύνομαι σ' εσάς, κύριε Πρόεδρε, για να ακούνε όλοι οι υπόλοιποι, που ενδεχομένως δεν ενδιαφέρονται γι' αυτό. Γιατί ξέρετε την εξωτερική πολιτική την έχουμε κάνει υψηλού τύπου, δεν είναι για το ρορόλο. Συζητάμε εμείς εδώ πολύ υψηλά πράγματα.

Εδώ, λοιπόν, σήμερα συζητάμε διαβαθμισμένες πληροφορίες. Θα σας πω τι είναι αυτές οι διαβαθμισμένες πληροφορίες. Είναι εμπορικού τύπου στην πραγματικότητα πληροφορίες, τάχα μου δήθεν και στρατιωτικού, με διαφορετικές διαβαθμίσεις. Το λέει μέσα ρητά. Θέλουμε να προστατεύσουμε εμπορικές συμφωνίες. Τώρα, τι εμπορικές συμφωνίες στρατιωτικού τύπου είναι αυτές; Ακούστε πως τις προστατεύουμε: Χαρακτηρίζοντας διαβαθμισμένες και απόρρητες πληροφορίες όπως η ζωγραφικοί πίνακες τα σχέδια και τα χαρτικά. Ήμαρτον.

Τις παίρνουμε που τις παίρνουμε απ' έξω αυτές τις συμφωνίες, τις μεταφράζουμε που τις μεταφράζουμε, τους το είπαμε και στην επιτροπή, κάντε και μια μεταφορά στην γλώσσα, που να είναι κάπως λογική. Να έρχεται ο γενικός διευθυντής της τάδε υπηρεσίας κρατικής ασφαλείας του στρατού και να μου υπογράψει από κάτω ότι έχει κλείσει συμφωνία με την Σλοβενία και τη Βουλγαρία για να προστατεύσει πίνακες ζωγραφικής; Έτσι, με τον προσδιορισμό «πίνακες ζωγραφικής». Το λέει και το πολιτιστικό νομοσχέδιο. Πάρτε τη σύμβαση και μιλήστε μετά στο πολιτιστικό νομοσχέδιο. Χαρακτικά. Δεν ξέρω τι άλλο. Είναι εξωφρενικό.

Δεν ξέρω μέχρι πρότινος τι είχαμε. Φοβόμαστε την κόκκινη ακρούδα, ότι θα κατέβαινε ο κομμουνισμός από τη Βουλγαρία, δεν θα άφηνε τίποτα όρθιο. Τώρα προστατεύουμε μεταξύ ημών και Βουλγαρίας ζωγραφικούς πίνακες, σκληρούς και μαλακούς δίσκους, σχέδια, χαρτικά, σκίτσα, σημειώσεις, έγγραφα εργασίας.

Στ' αλήθεια, είναι σοβαρή δουλειά αυτή; Κάθε φορά που μας φέρνεται κάτι τέτοιο δεν ξέρω τι έχετε κατά νου. Έχουν κατά νου τίποτε κλεμμένα έργα τέχνης; Τον «Κώδικα Ντα Βίντσι» είδε κάποιος απ' αυτούς, που έχει κρυμμένα μηνύματα από πίσω στον καμβά; Συγγνώμη που αναγκάζομαι να σαρκάσω, αλλά είναι σαρκαστική και αυτή η διαδικασία.

Έχουμε, λοιπόν, ένα ζήτημα...

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Κλεμμένα υπάρχουν.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Θα τα διαβαθμίσουμε, να τα κάνουμε εμπιστευτικά.

Υπάρχει όμως και κάτι επικίνδυνο σ' αυτές τις συμβάσεις, μέσα σ' όλη αυτήν την ομοιογένεια και τη φόρμα, με την οποία καλούμεθα να επικυρώνουμε κατά καιρούς, για προσέξτε, σας παρακαλώ πάρα πολύ, το εξής: στους σκοπούς της παρούσας συμφωνίας, στο άρθρο 1, έρχεται και λέει η συμφωνία το εξής καταπληκτικό: θα μπορούσαν να απειλήσουν αυτές οι πληροφορίες, που θα χρησιμοποιούνται χωρίς έγκριση, και να βλάψουν τα συμφέροντα των μερών σε σχέση με την εθνική ασφαλεία -σεβαστό-, την άμυνα, την εξωτερική πολιτική ή την προστασία της συνταγματικής τάξης, καθώς και εκείνες της πληροφορίας ή το υλικό, που θα προσδιορίζεται ότι χρήζουν προστασίας κατά της μη εγκεκριμένης γνωστοποίησής του και που θα λαμβάνουν το σχετικό προσδιορισμό με τη διαβάθμιση ασφαλείας.

Και έρχομαι εγώ και λέω: ανά πάσα στιγμή ο οποιοσδήποτε με βάση μια τέτοια συμφωνία και για απλό κυνηγητό πολιτών, πληροφορίες μη διαβαθμισμένες -γιατί το λέει μέσα ρητά, ας είναι πολύ καιρό υπογεγραμμένες αυτές, ότι θα χρησιμοποιηθούν εν τω μέλλοντι- μεταχρονολογημένα -και μη μου πείτε ότι δεν γίνεται- αρχίζει και διαβαθμίζει πληροφορίες. Και τυλίγει σε μια κόλλα χαρτί όποιον θέλει, όποτε θέλει, ανά πάσα στιγμή.

Βεβαίως, θα σου πει ο φέρων, εν προκειμένω η Κυβέρνηση σήμερα, ότι εμείς δεν έχουμε τέτοιες προθέσεις. Κανένας δεν έχει τέτοιες προθέσεις, όταν νομοθετεί. Αλλά όταν αρχίζει από την υπεράσπιση ζωγραφικών πινάκων και καταλήγει σε μια γενι-

κή αντίληψη περί πληροφοριών, οι οποίες εν τω μέλλοντι κριθήσονται ενδεχομένως διαβαθμιζόμενες με διαφορετικό βαθμό, ε, τότε κι εγώ μπορώ να αρχίσω να αναρωτιέμαι.

Ποιος έχει τέτοια συμφέροντα; Τι θα προσπαθήσετε; Το Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη και σκοπεύετε τμήμα απ' αυτό; Γιατί εμπορικό χαρακτήρα έχει. Έχουμε τίποτε πάρε-δώσε με τη Σλοβακία και τι ανταλλάσσουμε, δηλαδή, πέρα από πληροφορίες; Έχουμε καμμία βιομηχανική κατασκοπεία, την οποία προσπατεύουμε, εμείς και η Σλοβακία και εμείς και η Βουλγαρία;

Και εν πάση περιπτώσει, κάποια στιγμή αυτή η πρακτική πρέπει να σταματήσει. Ελάτε, φέρτε κάτι στη Βουλή, φέρτε κάτι στην επιτροπή, βάλτε μίαν άποψη κάτω για το τι είναι αυτή η έννοια των διενθών συμβάσεων, τις οποίες καλούμεθα να κυρώσουμε κάθε τρεις και μία.

Βεβαίως, το Κομμουνιστικό Κόμμα καταψηφίζει και τις δύο, ακριβώς γι' αυτούς τους λόγους αρχής και νατοϊκών προδιαγραφών αιτήσεων του ν. 105.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κυρία Κανέλλη.

Κύριε Κωνσταντόπουλε, ορίστε, παρακαλώ, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, με αφορμή αυτές τις δύο συμβάσεις που έρχονται για κύρωση, θα μου επιτραπεί κι εμένα να διατυπώσω ορισμένες παρατηρήσεις.

Παρατήρηση πρώτη: συντελείται μια διαρκής υποβάθμιση των κοινοβουλίων, που μετατρέπονται σε διεκπεραιωτικά-επικυρωτικά όργανα. Έρχονται έτοιμες συμβάσεις από διμερή εξωτερικά ή υπερκρατικά όργανα και τα κοινοβούλια καλούνται απλώς να εγκρίνουν. Έτσι, φαλκιδεύονται ο ρόλος και οι στόχοι του κοινοβουλευτικού ελέγχου, υποβιβάζεται ο θεσμός του κοινοβουλίου ως πολιτικού οργάνου και στρεβλώνεται η νομοθετική λειτουργία.

Αποκορύφωμα αυτής της διαδικασίας είναι όσα συνέβησαν με το Ευρωσύνταγμα και ανέδειξαν τα αδιέξοδα, που προκαλεί η έλλειψη πολιτικών θεσμών και, κατά δεύτερο λόγο, όλο το θεσμικό πλαίσιο, που έρχεται με τη μορφή των κοινών αποφάσεων Υπουργών Εσωτερικών, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης, όπως λέμε εμείς εδώ στην Ελλάδα, και έχουν διαμορφώσει ένα πλαίσιο εντελώς διαφορετικό από το συνταγματικό πλαίσιο των διακηρύξεων για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Μια δεύτερη παρατήρηση αναφέρεται στην κοινή πείρα όλων. Στον τομέα των στρατιωτικών και πολιτικών πληροφοριών, σημασία έχουν βεβαίως οι ορισμοί οι κανόνες και τα κείμενα, αλλά δεσπόζουν, κυρίως, οι μηχανισμοί και οι πρακτικές. Από τους μηχανισμούς και τις πρακτικές διαμορφώνεται η πραγματικότητα στον τομέα αυτόν, ο οποίος προϋποθέτει μηχανισμούς αναζήτησης πληροφοριών, συλλογής πληροφοριών, διασταύρωσης πληροφοριών και αξιοποίησης πληροφοριών. Και συνήθως αυτοί οι μηχανισμοί βρίσκονται έξω από τον πολιτικό έλεγχο. Είτε είναι μικτά στρατιωτικοπολιτικά όργανα, είτε είναι μηχανισμοί, που κυριαρχούνται από αστυνομικά κριτήρια.

Είναι χαρακτηριστικό ότι μ' αυτόν τον τρόπο, οι δημοκρατικές εγγυήσεις για την προστασία των προσωπικών δεδομένων και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων υποβαθμίζονται ή ελαχιστοποιούνται.

Θα ήθελα ακόμα να επισημάνω ότι με αφορμή αυτές τις δύο συμβάσεις αναδεικνύεται ότι διαθέτουμε μία υπηρεσία, η οποία είναι η «Διακλαδική Διεύθυνση Στρατιωτικών Πληροφοριών, Διεύθυνση Ασφαλείας και Αντιπληροφοριών», που θα ήθελα κάποτε να πληροφορηθεί το Κοινοβούλιο, αυτή η υπηρεσία πού βρισκόταν, όταν εγκατεστάθη εδώ στην Ελλάδα όλο το σύστημα των υποκλοπών, της μεγαλύτερης δηλαδή επιχείρησης κατασκοπείας σε βάρος της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Αυτή η «Διακλαδική Διεύθυνση Στρατιωτικών Πληροφοριών, Διεύθυνση Ασφαλείας και Αντιπληροφοριών» τι σχέση έχει με την Ε.Υ.Π., πού ενημερώθηκε και πότε ενημέρωσε και πώς έδρασε ως Υπηρεσία Αντιπληροφοριών; Και νομίζω ότι συνεννοούμαστε για το τι σημαίνει Υπηρεσία Αντιπληροφοριών. Πώς έδρασε, όταν αναπτύχθηκε όλο αυτό το κύκλωμα κατασκοπείας σε βάρος της Ελληνικής Δημοκρατίας;

Πολύ δε περισσότερο τα λέω αυτά, διότι το κείμενο των δύο συμβάσεων απηχεί άλλες περιόδους. Αναφέρεται στις περιόδους του ψυχρού πολέμου, των δύο στρατοπέδων, και διακατέχεται από τη νοοτροπία του αόρατου εχθρού, ο οποίος ελλοχεύει σ' όλους τους τομείς, στρατιωτικούς, εμπορικούς, οικονομικούς, πολιτικούς, πνευματικούς, πολιτιστικούς. Γι' αυτό και βλέπετε αυτές τις καταχρηστικές αναφορές, του τι είναι έγγραφο και τι είναι πληροφορία.

Αυτές, λοιπόν, οι αντιλήψεις εξακολουθούν να διατηρούνται γιατί; Διότι αποτελούν προέκταση και εφαρμογή της συλλογιστικής, που επικρατεί σήμερα εντός του ΝΑΤΟ. Και από πλευράς Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μας ενδιαφέρει η ανύψωση του ΝΑΤΟ σε παγκόσμιο θεσμό, ισοσθενή και ισοδύναμο με τους θεσμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όταν, λοιπόν, διά των διμερών συμβάσεων, προωθούνται διεθνείς συνθήκες οι οποίες απηχούν νατοϊκά εσωτερικά κανονιστικά κείμενα και περιβάλλονται το νομοθετικό μανδύα της ελληνικής έγκρισης, τότε πάρα πολλά εγκυμονούνται.

Υπάρχει και η αντίληψη ότι «τι να κάνουμε, είμαστε μικρή χώρα, εμείς δεν επηρεάζουμε και πολύ τα πράγματα, όλα αποφασίζονται στα ευρωπαϊκά στρογγυλά τραπέζια». Ε, όχι! Έχουμε άποψη, την οποία μπορούμε να διατυπώσουμε και σας λέω δύο χαρακτηριστικά παραδείγματα, στα οποία με αυτήν τη λογική δεν ακούστηκε η φωνή μας ή μάλλον ακούστηκε σε αντίθεση με το συμφέρον της χώρας.

Το ένα είναι η εγκατάσταση της πυραυλικής ζώνης εκ μέρους των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σε χώρες της Κεντρικής Ευρώπης, μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και εμείς ούτε λίγο ούτε πολύ επικροτήσαμε με ατυχείς δηλώσεις του Υπουργείου Εξωτερικών αυτήν την εγκατάσταση.

Η δεύτερη συλλογιστική είναι, όταν στον τομέα των εμπορικών και οικονομικών σχέσεων, ακόμα και στον τομέα της ενεργειακής πολιτικής, ο Αμερικανός πρέσβης περιφέρεται εις την Ελλάδα και κάνει δηλώσεις, υποδεικνύοντας τι μας συμφέρει και τι δεν μας συμφέρει και δεν βρίσκεται ένα πολιτικό όργανο να του τραβήξει το αυτί και να του πει ότι δεν μπορεί να συμπεριφέρεται εδώ, στην Ελλάδα, έτσι όπως δεν μπορεί να συμπεριφέρεται πουθενά αλλού κανείς πρέσβης.

Γι' αυτούς τους λόγους εμείς καταψηφίζουμε τις δύο συμβάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Άμυνας κ. Λαμπρόπουλος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ θέλω να πω δύο κουβέντες. Η Ελλάδα επέλεξε εδώ και δεκαετίες -και δεν αμφισβητεί κανείς εχθρών σήμερα εδώ, σ' αυτόν τον τόπο, αυτήν την επιλογή της Ελλάδος- να είναι μέλος και του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το ότι είμαστε μέλη και του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, νομίζω πως είναι προς το εθνικό συμφέρον.

Η Ελλάδα είναι μία ανεξάρτητη χώρα. Η εκάστοτε κυβέρνηση της εφαρμόζει την πολιτική της, λέει το «να» ή το «όχι» εκεί που πρέπει και κινείται πάντα στα πλαίσια της σωστής και ισότιμης συνεργασίας μεταξύ των μελών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ. Η Ελλάδα και η κάθε ελληνική κυβέρνηση υπηρετεί πρωτίστως τα συμφέροντά της. Μη γυρνάμε, λοιπόν, δεκαετίες πίσω, με φαντάσματα ή οτιδήποτε άλλο.

Κυρώνουμε σήμερα εδώ στη Βουλή δύο συμφωνίες μεταξύ δύο χωρών, που είμαστε μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ. Είμαστε μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως πρόσφατα έγινε και η Βουλγαρία και η Σλοβακία. Είναι δύο χώρες με τις οποίες έχουμε άριστες σχέσεις, με τις οποίες αναπτύσσουμε ακόμα περισσότερο τις σχέσεις μας. Είναι δύο χώρες με τις οποίες έχουμε -ιδιαίτερα με τη Βουλγαρία- άριστες σχέσεις και στο στρατιωτικό τομέα. Πρόσφατα επισκέφθηκε ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας της Βουλγαρίας την Ελλάδα και ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας της Ελλάδας πριν από λίγους μήνες είχε επισκεφθεί τη Βουλγαρία. Σε κατώτερο στρατιωτικό επίπεδο έχουμε συχνές και πολλές ανταλλαγές, έχουμε άριστες σχέσεις.

Κυρώνουμε, λοιπόν, δύο συμβάσεις σήμερα, που σκοπό

έχουν την ανταλλαγή, την προστασία, τη συλλογή, τη διαβάθμιση πληροφοριών πάνω σε πολλούς σημαντικούς τομείς, γιατί ο μεγάλος κίνδυνος σήμερα όλων των κοινωνιών, όλων των κρατών, είναι, κυρίως, η τρομοκρατία. Και δεν είναι μόνο η τρομοκρατία. Είναι η παράνομη διακίνηση των όπλων, το εμπόριο των όπλων, είναι η λαθρομετανάστευση, που μας καίει πάρα πολύ ως Ελλάδα.

Χρειαζόμαστε, λοιπόν, για να αντιμετωπίσουμε αυτά τα πολύ μεγάλα προβλήματα τη διεθνή συνεργασία. Δεν μπορούμε ως χώρα μόνοι μας να ανταποκριθούμε. Πρέπει να συνεργαστούν όλες οι χώρες της Ευρώπης όλες οι χώρες του κόσμου, για να αντιμετωπίσουν αυτήν τη σύγχρονη μάστιγα και βεβαίως θα πρέπει να έχουμε στενότερη συνεργασία με τη Βουλγαρία και με τη Σλοβακία, μ' όλους τους γείτονές μας, μ' όλα τα κράτη. Μέχρι και με την Κίνα ακόμα έχουμε υπογράψει ανάλογες συμφωνίες. Πού είναι, λοιπόν, το μεμπτό; Πού είναι, λοιπόν, το πρόβλημα;

Όσον αφορά το πρώτο θέμα που έθεσαν οι δύο εκλεκτοί συνάδελφοι ομιλητές, εγώ θα συμφωνήσω ότι για ορισμένες συμβάσεις που έρχονται προς κύρωση στη Βουλή είτε από το Υπουργείο Εξωτερικών είτε από το Υπουργείο Άμυνας είτε από άλλα Υπουργεία, έχουν συνταχθεί από υπηρεσιακούς παράγοντες και δεν υπογράφονται από πολιτικούς, από Υπουργούς, από Υφυπουργούς, όπως είπα και στην επιτροπή προχθές, να βρούμε έναν τρόπο σε συνεννόηση με το Προεδρείο της Βουλής να έρχονται –δεν είναι κακό, προς το καλύτερο θα είναι, καλύτερα κείμενα θα βγαίνουν- και να συζητούνται από κάποια ολιγομελή επιτροπή του Κοινοβουλίου, πριν καν υπογραφούν, γιατί τώρα όπως έχει έρθει η Σύμβαση, δεν μπορούμε, δυστυχώς, να αλλάξουμε τίποτα. Θα πρέπει αυτό να το αναζητήσουμε σε συνεργασία και με το Προεδρείο της Βουλής και με τα κόμματα, για να μπορέσουμε να κάνουμε ένα καλύτερο βήμα και να έχουμε καλύτερες συμβάσεις.

Εισηγούμαι την κύρωση των συμβάσεων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μία διόρθωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ορίστε, κυρία Κανέλλη, έχετε το λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Θεωρώ, εάν δεν το καταλάβατε, ότι πρέπει να διορθωθεί στα Πρακτικά. Είπατε ότι ουδείς εχέφρων άνθρωπος αμφισβητεί πλέον ότι είμαστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ΝΑΤΟ και ότι είναι στρατηγική επιλογή. Εγώ θεωρώ τον εαυτόν μου εχέφρονα, καθώς και τον παρόντα συνάδελφο και πολλούς άλλους συναδέλφους, που δεν είναι παρόντες. Εάν θεωρείτε ότι όσοι δεν συμφωνούμε μ' εσάς, δεν είμαστε εχέφρονες ή το παίρνετε πίσω ή θα ανταλλάξουμε τρέλες.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Η πλειοψηφία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Αν ανταλλάξετε τρέλες, θα πάψετε να είστε εχέφρονες.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Σέβομαι το Κοινοβούλιο. Μη με τραβάτε

παραπάνω, γιατί μπορώ να μιλήσω και να δράσω διαφορετικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ήθελα να πω στον κύριο Υφυπουργό ότι με το επιχείρημα της αντιμετώπισης της τρομοκρατίας, αλλοιώνεται όλη η συνταγματική νομοθεσία όλων των χωρών της Ευρώπης. Αυτό είναι κάτι που προβληματίζει. Και προβληματίζει αυτήν τη στιγμή και πολιτικούς και κυβερνήσεις και συνταγματολόγους και πολιτειολόγους και θεωρητικούς. Οδηγούμαστε, δηλαδή, με το επιχείρημα της αντιμετώπισης της τρομοκρατίας σε ένα κράτος του μεγάλου αδελφού με μακριά χέρια προληπτικής καταστολής.

Δεν γενικεύω με αφορμή αυτές τις δύο συμβάσεις, όμως, όσο κατοχυρώνεται ως νομοθετικό στεγανό ο τομέας των στρατιωτικοπολιτικών και οικονομικοπολιτικών πληροφοριών, τόσο αυτοί οι μηχανισμοί δρουν ως στεγανό εξουσίας και δεν υπάρχει έλεγχος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Κωνσταντόπουλε.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας σχετικά με την προστασία διαβαθμισμένων πληροφοριών οι οποίες ανταλλάσσονται μεταξύ των δύο χωρών».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας σχετικά με την προστασία διαβαθμισμένων πληροφοριών, οι οποίες ανταλλάσσονται μεταξύ των δύο χωρών» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας σχετικά με την προστασία διαβαθμισμένων πληροφοριών, οι οποίες ανταλλάσσονται μεταξύ των δύο χωρών

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας για την αμοιβαία προστασία διαβαθμισμένων πληροφοριών που ανταλλάσσονται μεταξύ των δύο χωρών, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια τη 17η Ιουνίου 2005, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 12 παρ. 1 αυτής”.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Προχωρούμε στο επόμενο νομοσχέδιο.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Σλοβακίας σχετικά με την προστασία διαβαθμισμένων πληροφοριών οι οποίες ανταλλάσσονται μεταξύ των δύο χωρών».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και

της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Σλοβακίας σχετικά με την προστασία διαβαθμισμένων πληροφοριών οι οποίες ανταλλάσσονται μεταξύ των δύο χωρών» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Σλοβακίας σχετικά με την προστασία διαβαθμισμένων πληροφοριών οι οποίες ανταλλάσσονται μεταξύ των δύο χωρών

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Σλοβακίας για την αμοιβαία προστασία διαβαθμισμένων πληροφοριών που ανταλλάσσονται μεταξύ των δύο χωρών, η οποία υπογράφηκε στη Μπρατισλάβα την 27η Ιουνίου 2005, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 14 παρ. 1 αυτής”.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Προχωρούμε στο επόμενο νομοσχέδιο.
Του ιδίου Υπουργείου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου Συμφωνίας και Συναντίληψης (Memorandum of Understanding – MOU) μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Στρατηγείου Επιχειρήσεων του Ανώτατου Συμμαχικού Διοικητή και του Ανώτατου Συμμαχικού Διοικητή Μετασχηματισμού της Συμμαχίας σε σχέση με τις διατάξεις Υποστήριξης της Φιλοξενούσας Χώρας σε επιχειρήσεις/ασκήσεις ΝΑΤΟ μετά των συνημμένων Παραρτημάτων Α και Β αυτού».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το νομοσχέδιο κινήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Επανερχόμαστε στην αρχή της ημερησίας διάταξης.

Ψήφιση στο σύνολο του νομοσχεδίου του Υπουργείου Πολιτισμού: «Έγκριση της σύστασης Ιδρύματος με την επωνυμία «ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ, ΜΟΥΣΙΚΗΣ, ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ» και κύρωση του Οργανισμού του» ως διανεμηθή;

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο ως διανεμηθή κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού: «Έγκριση της σύστασης Ιδρύματος με την επωνυμία «ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ, ΜΟΥΣΙΚΗΣ, ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ» και κύρωση του Οργανισμού του» έγινε δεκτό κατ' αρχήν, κατ' άρθρον και στο σύνολο κατά πλειοψηφία και έχει ως εξής:

«Έγκριση της σύστασης Ιδρύματος με την επωνυμία «ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ, ΜΟΥΣΙΚΗΣ, ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ» και κύρωση του Οργανισμού του

Άρθρο πρώτο

1. Εγκρίνεται η σύσταση του κοινωφελούς Ιδρύματος με την επωνυμία «ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ, ΜΟΥΣΙΚΗΣ, ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ», η οποία έγινε από τον Ευάγγελο Παπαθανασίου του Οδυσσέως, με την υπ' αριθμ. 10063/2006 πράξη του συμβολαιογράφου Αθηνών Αλέξανδρου Κ. Μπουρνόζου, όπως αυτή τροποποιήθηκε με τις υπ' αριθμ. 10601/2007 και 10884/2007 πράξεις του ίδιου συμβολαιογράφου.

2. Το ανωτέρω Ίδρυμα αποτελεί νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, το οποίο υπάγεται στην εποπτεία και τον έλεγχο του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών κατά τα διαλαμβανόμενα στον Οργανισμό του και διέπεται από τις διατάξεις της συστατικής πράξης του, του Οργανισμού του, που κυρώνεται με τον παρόντα νόμο, των άρθρων 108-121 του Αστικού Κώδικα και τις διατάξεις του α.ν. 2039/1939, μόνο αυτές που αφορούν την υποβολή και έγκριση των ετήσιων απολογισμών, προϋπολογισμών και ισολογισμών.

3. Το Ίδρυμα απολαμβάνει των φορολογικών απαλλαγών που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου πρώτου παράγραφος 3 και του άρθρου 12 του Οργανισμού του Ιδρύματος με την επωνυμία «ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΛΑΣΣΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ» (ήδη «ΙΔΡΥΜΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Π. ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ ΜΟΥΣΕΙΟ

ΚΥΚΛΑΔΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ») που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 1610/1986 και εφαρμόζονται σε αυτό οι διατάξεις του ν. 1514/1985 για τις κάθε είδους δραστηριότητες του Ιδρύματος που εμπίπτουν στην έννοια της επιστημονικής έρευνας.

4. Κάθε τροποποίηση του Οργανισμού που κυρώνεται κατά το άρθρο δεύτερο του παρόντος νόμου, γίνεται μετά από πρόταση και σύμφωνη γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος και εγκρίνεται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού.

Άρθρο δεύτερο

Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου ο Οργανισμός διοίκησης και διαχείρισης του ανωτέρω Ιδρύματος, ο οποίος έχει ως ακολούθως:

«Οργανισμός Διοικήσεως και Διαχειρίσεως του Κοινωφελούς Ιδρύματος υπό την επωνυμία «ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ, ΜΟΥΣΙΚΗΣ, ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ»

Άρθρο 1ο

Μορφή - Επωνυμία - Έδρα - Σφραγίδα

1. Το κοινωφελές Ίδρυμα υπό την επωνυμία: «ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ, ΜΟΥΣΙΚΗΣ, ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ», το οποίο συνιστά ο άνω ιδρυτής Ευάγγελος Οδυσσέως Παπαθανασίου, αποτελεί νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα (αποκαλούμενο στη συνέχεια «Το Ίδρυμα») και διέπεται από τις διατάξεις της συστατικής του πράξης, του παρόντος οργανισμού, των άρθρων 108-121 του Αστικού Κώδικα, των διατάξεων του Α.Ν. 2039/1939, μόνον αυτών που αφορούν την υποβολή και έγκριση των ετήσιων απολογισμών, προϋπολογισμών και ισολογισμών, των διατάξεων των άρθρων 1 και 12 του Ν. 1610/1986 που αναφέρεται στην έγκριση σύστασης Ιδρύματος με την επωνυμία «ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΛΑΣΣΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ» υπό την επιφύλαξη των κατισχυουσών διατάξεων της κοινοτικής νομοθεσίας, ως και των διατάξεων του Ν. 1514/1985 για τις κάθε είδους δραστηριότητες του Ιδρύματος που εμπίπτουν στην έννοια της επιστημονικής έρευνας, έχει δε όλα τα σχετικά προνόμια των διατάξεων αυτών, ως και των άρθρων 1 παρ. 3 και 3 παρ. 4, 5, 6, 7 και 8 του παρόντος οργανισμού.

2. Το Ίδρυμα εδρεύει στην Αθήνα.

Με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Ιδρύματος δύνανται να ιδρυθούν παραρτήματα / γραφεία αυτού και σε άλλες πόλεις της Ελλάδος και στο εξωτερικό, τα οποία είναι δυνατόν να στελεχώνονται με έμμισθο προσωπικό, εφ' όσον τούτο θεωρείται σκόπιμο για την εκπλήρωση των σκοπών του συγκεκριμένου παραρτήματος / γραφείου.

3. Το Ίδρυμα έχει πλήρη διοικητική και διαχειριστική αυτοτέλεια και αυτονομία, κατά τις περί Ιδρυμάτων διατάξεις των άρθρων 108-121 Α.Κ.. Η εποπτεία και ο έλεγχος του Ιδρύματος ασκείται μόνον για την εκπλήρωση του σκοπού του από τον Υπουργό Οικονομικών, με την προς τούτο υποβολή ετήσιων των υπό του άρθρου 101 του ως άνω Α.Ν. 2039/1939 προβλεπόμενων προϋπολογισμών, απολογισμών και ισολογισμών.

4. Η σφραγίδα του Ιδρύματος είναι στρογγυλή και αναγράφει περιμετρικά μέσα σε πλαίσιο την επωνυμία του Ιδρύματος και στο μέσον αυτής την έδρα και το έτος έγκρισης της σύστασής του.

Για τις σχέσεις του Ιδρύματος με την αλλοδαπή θα υπάρχει παρόμοια σφραγίδα και στα Αγγλικά.

Άρθρο 2ο

Σκοπός

Σκοποί του Ιδρύματος είναι:

Ι. (α). Η μελέτη και έρευνα της Ελληνικής Μουσικής από τους αρχαιότερους χρόνους μέχρι σήμερα, η διάσωση και προώθηση αυτής, καθώς και η καταγραφή και διαφύλαξη των δημιουργημάτων της, η μελέτη και έρευνα της μουσικής εν γένει, η

σχέση της μουσικής με άλλες τέχνες και επιστήμες, η επίδρασή της σε αυτές, στον άνθρωπο και την δημιουργία εν γένει, ως και η έρευνα και εφαρμογή των θεραπευτικών ιδιοτήτων αυτής.

(β). Η έρευνα περί των μουσικών οργάνων τα οποία χρησιμοποιήσαν ανά τους αιώνες οι Έλληνες και οι άλλοι λαοί της γης, η αναπαραγωγή αυτών, η μελέτη της κατασκευής των μουσικών οργάνων και ο συσχετισμός της κατασκευής των με τις επιστήμες και τις τέχνες, ως και η μελέτη και έρευνα για την κατασκευή νέων μουσικών οργάνων και την βελτίωση των υπάρχοντων.

II. Η μελέτη, έκδοση και κυκλοφορία μουσικών συνθέσεων εν γένει, ως και η μελέτη, έκδοση, διάδοση και κυκλοφορία του έργου του ιδρυτού Ευαγγέλου Παπαθανασίου δι' οιοιδήποτε οπτικοακουστικού τεχνικού μέσου, υπάρχοντος ή εφευρεθησμένου, ως και υπό μορφήν «παρτιτούρας».

III. Η έρευνα του συσχετισμού και των κοινών στοιχείων της μουσικής και των άλλων τεχνών με τις επιστήμες, τον λόγο και την φιλοσοφία, η προώθηση της γνώσης διαμέσου της μελέτης και εφαρμογής των τεχνών και επιστημών δι' επιστημονικών μεθόδων και δια της κατάλληλης διεπιστημονικής και διακαλλιτεχνικής συνεργασίας, ως και δια της επαληθεύσεως/διασταυρώσεως της υπάρχουσας αλληλουχίας μεταξύ τεχνών και επιστημών, η επεξεργασία νέων πρωτοτύπων ερευνητικών θεωριών εν σχέσει με τα ανωτέρω, αποσκοπούσαν στην προαγωγή της διεπιστημονικής γνώσης και της τεχνολογικής ανάπτυξης και η χρηματοδότηση τέτοιων ερευνών.

IV. Η σύνταξη ή/και η υποβολή στην σύνταξη μελετών εν σχέσει με τις ανωτέρω έρευνες με μορφή παροχής υλικού, πληροφοριών ή συμπεριληπτικών υπηρεσιών που θα προορίζονται να χρησιμοποιηθούν από φορείς δημόσιους ή ιδιωτικούς, ημεδαπούς ή αλλοδαπούς, από κράτη και κρατικούς οργανισμούς, ως και από μεμονωμένους ιδιώτες, χωρίς να αποκλείεται και η εφαρμογή των μελετών αυτών από το Ίδρυμα.

V. Η διοργάνωση και επιχορήγηση εκθέσεων πάσης μορφής επιστημονικού και καλλιτεχνικού υλικού συμπεριλαμβανομένων των εικαστικών εκθέσεων, εκθέσεων μουσικών οργάνων, έργων τέχνης εν γένει, βιβλίων, οργάνων και εργαλείων ή άλλων αντικειμένων συντελεσάντων στην εξέλιξη του παγκοσμίου πολιτισμού ανά τους αιώνες, μηχανημάτων νέας τεχνολογίας ή άλλων προϊόντων εφευρέσεων αναφερομένων στην ανάπτυξη του πολιτισμού.

VI. Η διοργάνωση και επιχορήγηση εκδηλώσεων καλλιτεχνικού περιεχομένου πάσης μορφής (μουσικών, λυρικών, θεατρικών, κινηματογραφικών κ.λπ.) ως και προβολών παντός είδους, συμπεριλαμβανομένων θεατρικών και κινηματογραφικών τοιούτων, στα πλαίσια των σκοπών του Ιδρύματος.

VII. Η διοργάνωση συναντήσεων, συνεδρίων, συμποσίων, διαλέξεων, σεμιναρίων, επιστημονικών ημερίδων και η διάδοση αυτών μέσω δημοσιεύσεων και εκδόσεων ή δια των μέσων μαζικής ενημέρωσης για την προβολή και προώθηση των σκοπών του Ιδρύματος.

VIII. Η πρόσκληση και φιλοξενία προσωπικοτήτων από όλο τον κόσμο από τον χώρο των γραμμάτων, των τεχνών και επιστημών στα πλαίσια των σκοπών του Ιδρύματος και για την προώθηση αυτών.

IX. Η έκδοση βιβλίων, περιοδικών και εν γένει εντύπου υλικού παντός περιεχομένου καλλιτεχνικού ή επιστημονικού, ως και η παραγωγή και έκδοση οπτικοακουστικών μέσων, ήδη γνωστής (ταινιών, CD, DVD, CD-ROM κ.λπ.) ή μελλούσης να εφευρεθεί τεχνολογίας, σχετιζόμενων με τους σκοπούς του Ιδρύματος και η διακίνηση και διανομή αυτών στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

X. Η δημιουργία και λειτουργία εγκυκλίου βιβλιοθήκης εντύπου και ηλεκτρονικής, αναφορικής με το αντικείμενο του Ιδρύματος, ο εμπλουτισμός και η συνεχής ενημέρωση αυτής με σύγχρονες επιστημονικές και καλλιτεχνικές εκδόσεις.

XI. Η δημιουργία και λειτουργία εργαστηρίων μουσικής, μουσικών εκπαιδευτικών κέντρων, χώρων ηχολήψιας μουσικής και μουσικής τεχνολογικής έρευνας εν γένει, εντός και εκτός της Ελλάδος, και η καθ' οιονδήποτε τρόπο παραχώρηση και εκμετάλλευση αυτών για την επίτευξη των σκοπών του Ιδρύματος.

XII. Η προσφορά μουσικής κατάρτισης και διάθεση μουσι-

κών οργάνων σε μαθητές και φοιτητές μουσικών σχολών σε συνεργασία με διεθνείς, δημοσίους και (ημεδαπούς ή αλλοδαπούς) ιδιωτικούς φορείς, και παρεμφερείς δραστηριότητες.

XIII. Η χρηματοδότηση αρχαιολογικών ανασκαφών ενεργουμένων υπό πανεπιστημιακών ή και αρχαιολογικών σχολών και ερευνητικών κέντρων της Ελλάδος και του εξωτερικού, κατόπιν αδείας των αρμοδίων αρχών.

XIV. Η ίδρυση και λειτουργία μουσείου ή και μουσείων για την μόνιμη έκθεση στο κοινό των πάσης μορφής συλλογών και αντικειμένων του Ιδρύματος, η ανταλλαγή και ο δανεισμός, μετ' απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, των εκθεμάτων του μουσείου ή των μουσείων του Ιδρύματος σε άλλα μουσεία ή παρεμφερείς Ιδρύματα της Ελλάδος και του εξωτερικού, ως και η ανταλλαγή ή και εισαγωγή εκθεμάτων άλλων μουσείων ή παρεμφερών Ιδρυμάτων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) προς έκθεση αυτών σε χώρους του Ιδρύματος.

XV. Η θεσμοθέτηση, προκήρυξη και απονομή «Βραβείων», ως και η θεσμοθέτηση, προκήρυξη και χορήγηση υποτροφιών για ανώτατες και μεταπτυχιακές σπουδές στον τομέα της μουσικής, των τεχνών και επιστημών.

XVI. Η, μετ' απόφαση του διοικητικού συμβουλίου, ανάπτυξη αγαθοεργούς δράσεως πάσης μορφής προς όφελος του κοινωνικού συνόλου και η επιτέλεση πράξεων φιλανθρωπικού και ανθρωπιστικού περιεχομένου, ως και η επιχορήγηση εις είδος ή εις χρήμα φιλανθρωπικών και νοσηλευτικών Ιδρυμάτων, και εν γένει ιδρυμάτων κοινωνικής πρόνοιας, ημεδαπών ή αλλοδαπών.

B. Το Ίδρυμα δύναται να συνεργάζεται με άλλα ιδρύματα, ως και με άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό, για την επίτευξη των σκοπών του.

Άρθρο 3ο

Περιουσία - Πόροι - Απαλλαγές

1. Η περιουσία του Ιδρύματος αποτελείται:

α) Από κεφάλαιο εξ εκατό χιλιάδων (100.000,00) ευρώ που θα καταβληθεί υπό του Ιδρυτού μετά την σύσταση του Ιδρύματος.

β) Από κάθε άλλο περιουσιακό στοιχείο, κινητό, ακίνητο ή άυλο, συμπεριλαμβανομένων των πνευματικών δικαιωμάτων του Ιδρυτού επί έργων του οιασδήποτε μορφής, το οποίο τυχόν θα περιέλθει στο Ίδρυμα μετά τη σύστασή του καθ' οιονδήποτε νόμιμο τρόπο είτε εκ μέρους του Ιδρυτού είτε εκ μέρους οιοιδήποτε τρίτου, δια χωριστής προς τούτο γεννησόμενης πράξεως/ δικαιοπραξίας, εν ζωή ή αιτία θανάτου.

γ) Σε περίπτωση εισφοράς εκ μέρους του Ιδρυτού προς το Ίδρυμα ακινήτων περιουσιακών στοιχείων αυτού, ο Ιδρυτής διατηρεί το δικαίωμα οικήσεως εφ' όρου ζωής ως και φιλοξενίας προσκεκλημένων του Ιδρύματος, σε τυχόν υπ' αυτού επιλεχθέν οικόπεδο ακίνητο, και δη σε συγκεκριμένο χώρο αυτού ο οποίος θα προσδιορισθεί στο σχετικό συμβόλαιο μεταβίβασης λόγω δωρεάς, των υπολοίπων χώρων του εν λόγω ακινήτου χρησιμοποιηθσόμενων για την εκπλήρωση των σκοπών του Ιδρύματος. Τα αυτά δικαιώματα θα έχει και ο μετά τον Ιδρυτή εκάστοτε Πρόεδρος του Ιδρύματος κατά την διάρκεια της θητείας του.

2. Πόροι του Ιδρύματος θα είναι τα έσοδα από πάσης φύσεως πηγές για την επίτευξη των σκοπών του Ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων ενδεικτικώς των κατωτέρω:

α) Τα εισοδήματα από τα πάσης φύσεως περιουσιακά στοιχεία του Ιδρύματος, όπως τόκοι και λοιπές πρόσδοχοι από καταθέσεις σε τράπεζες ή άλλους πιστωτικούς οργανισμούς του εσωτερικού ή του εξωτερικού ή αποδόσεις άλλων επενδύσεων ή τοποθετήσεων που θα αποφασίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο.

β) Τα έσοδα από πάσης φύσεως εκδηλώσεις, που δύναται να οργανώνει το Ίδρυμα στα πλαίσια του σκοπού του μόνο του ή σε συνεργασία με άλλους φορείς, συμπεριλαμβανομένων και των εσόδων εκ των τυχόν εκδοθησόμενων εισιτηρίων.

γ) Τα έσοδα από την διάθεση βιβλίων και εν γένει εντύπου υλικού, εκδόσεων και αποτυπώσεων, δι' οπτικοακουστικών τεχνικών μέσων, καλλιτεχνικών ή επιστημονικών παραγωγών (ηχητικών, οπτικοακουστικών ή άλλων οιασδήποτε τεχνολογίας γνωστής ή εφευρεθησόμενης) του Ιδρύματος.

δ) Τα έσοδα από τις πωλήσεις πάσης φύσεως αντικειμένων προερχομένων ή σχετιζομένων με τις δραστηριότητες του Ιδρύματος.

ε) Τα έσοδα από την διάθεση μελετών, ερευνών και τεχνολογίας του Ιδρύματος με μορφή παροχής υλικού, πληροφοριών ή συμβουλευτικών υπηρεσιών, χωρίς να αναιρείται ο κοινωφελής χαρακτήρας του Ιδρύματος.

στ) Τα έσοδα από την καθ' οιονδήποτε τρόπο παραχώρηση ή εκμετάλλευση των χώρων του Ιδρύματος για εκδηλώσεις συναφείς με τους σκοπούς του, ως και των μουσικών εργαστηρίων του ή άλλων μουσικών εκπαιδευτικών κέντρων του, των χώρων ηχοληψίας μουσικής και μουσικής τεχνολογικής έρευνας εν γένει του Ιδρύματος για την επίτευξη των σκοπών του και χωρίς να αναιρείται ο κοινωφελής χαρακτήρας αυτού.

ζ) Τα έσοδα από την διαχείριση και εκμετάλλευση εν γένει των τυχόν προς το Ίδρυμα καταλειφθησόμενων μετά την σύστασή του και δια χωριστής προς τούτο γενησομένης πράξεως/ δικαιοπραξίας, εν ζωή ή αιτία θανάτου, πνευματικών δικαιωμάτων πάσης μορφής του Ιδρυτού ή και τρίτων.

η) Οι δωρεές, κληρονομίες ή κληροδοσίες του Ιδρυτού, ως και οποιουδήποτε τρίτου φυσικού ή νομικού προσώπου (ημεδαπού ή αλλοδαπού) προς το Ίδρυμα, οι οποίες γίνονται αποδεκτές με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

θ) Επιδοτήσεις, χρηματοδοτήσεις, επιχορηγήσεις και παροχές εν γένει από διάφορους φορείς, ημεδαπούς ή αλλοδαπούς, συμπεριλαμβανομένων του Ελληνικού ή αλλοδαπών Δημοσίων και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3. Όσοι με οποιονδήποτε τρόπο προσφέρουν προς το Ίδρυμα ή αναλαμβάνουν την οικονομική κάλυψη συγκεκριμένων κοινωφελών δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στους σκοπούς του Ιδρύματος ή συμπαρίστανται καθ' οιονδήποτε τρόπο στην εξυπηρέτηση των σκοπών του Ιδρύματος, απολαμβάνουν πλεονεκτημάτων ή τίτλων (π.χ. φίλος του Ιδρύματος, Δωρητής, Χορηγός, Ευεργέτης κ.λπ.) που θα καθορίζονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, βάσει συγκεκριμένων κριτηρίων, εκτός εάν έχουν ρητώς εκφράσει την επιθυμία των να μη γίνει γνωστή στο ευρύ κοινό η ως άνω συνεισφορά των ή το Διοικητικό Συμβούλιο κρίνει ότι η εν λόγω συνεισφορά δεν πρέπει να γίνει δεκτή.

4. Το Ίδρυμα λόγω του κοινωφελούς χαρακτήρα του απαλλάσσεται του φόρου κληρονομιών και δωρεών, του φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων, του φόρου ακινήτου περιουσίας, του φόρου εισοδήματος για τα έσοδά του από κάθε πηγή για την επίτευξη των σκοπών του και γενικά από κάθε φόρο, άμεσο ή έμμεσο ή και παρακρατούμενο, τέλος χαρτοσήμου, δασμούς, δικαιώματα, εισφορές, κρατήσεις, παράβολα κ.λπ. που ισχύουν σήμερα και που θα επιβληθούν στο μέλλον υπέρ του Δημοσίου, των Δήμων, Κοινοτήτων, Οργανισμών πάσης φύσεως και κάθε τρίτου εν γένει για οποιαδήποτε πράξη αυτού, υπό την επιφύλαξη των κατισχυουσών διατάξεων της κοινοτικής νομοθεσίας. Όλες οι απαλλαγές και ατέλειες είναι αντικειμενικές. Τις ίδιες απαλλαγές απολαμβάνει και ο Ιδρυτής καθώς και οι δωρητές ως προς τις δωρεές τους προς το Ίδρυμα. Το Ίδρυμα απαλλάσσεται επίσης από τον φόρο δημοσίων θεαμάτων και από τον φόρο στο αντίτιμο των εισιτηρίων εισόδου και από κάθε άλλο φόρο που αφορά την διάθεση παντός αντικειμένου ή είδους κλπ., ή την εκμετάλλευση των χώρων του, ή την διαχείριση της περιουσίας του, συμπεριλαμβανομένων και των εσόδων εκ της διαχειρίσεως τυχόν καταλειφθησόμενων στο Ίδρυμα κατά τα ανωτέρω πάσης μορφής πνευματικών δικαιωμάτων του Ιδρυτού ή και τρίτων, δια χωριστών πράξεων/ δικαιοπραξιών εν ζωή ή αιτία θανάτου, για την επίτευξη των σκοπών του και υπέρ των εσόδων του.

5. Το Ίδρυμα δικαιούται καθ' όλην την διάρκεια της λειτουργίας του να εισάγει χωρίς δασμούς, εισαγωγικούς φόρους κ.λπ. από το εξωτερικό όλα τα αναγκαία είδη για τον εξοπλισμό των χώρων, των εγκαταστάσεων και των γραφείων του εν γένει, ως λ.χ. ηλεκτρομηχανολογικό εξοπλισμό, μηχανήματα υψηλής τεχνολογίας για ερευνητικούς σκοπούς, μουσικά όργανα εν γένει, μηχανήματα ηχοληψίας, επεξεργασίας ή/ και αναπαραγωγής ήχου και εικόνας κάθε είδους, μηχανήματα μουσικής

τεχνολογικής έρευνας, οπτικοακουστικά μηχανήματα και οποιαδήποτε άλλα είδη, υλικά και αντικείμενα που θα προορίζονται για τις εγκαταστάσεις του Ιδρύματος, τον εξοπλισμό των αιθουσών του, την εκπλήρωση των σκοπών του και την εξασφάλιση των αναγκαίων πόρων για την επίτευξη αυτών και εν γένει θα εξυπηρετούν άμεσα ή έμμεσα τις δραστηριότητες του Ιδρύματος υπό την επιφύλαξη των κατισχυουσών διατάξεων της κοινοτικής νομοθεσίας.

6. Το Ίδρυμα λόγω της επιστημονικής έρευνας την οποία θα διεξάγει εντάσσεται στην συνολική ερευνητική προσπάθεια της χώρας και δύναται να χρηματοδοτείται και μέσω των προγραμμάτων της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που ορίζονται από τον Ν. 1514/1985, ως ισχύει.

7. Οποιοσδήποτε συμβολαιογραφικές πράξεις με κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου γίνονται ατελώς. Η αμοιβή των δικηγόρων και συμβολαιογράφων για κάθε συμβολαιογραφική πράξη δωρεάς προς το Ίδρυμα εν ζωή ή αιτία θανάτου ή και αναγομένης στον σκοπό του Ιδρύματος δεν θα δύναται να υπερβαίνει τα χίλια ευρώ (1.000,00).

8. Το Ίδρυμα είναι πάντα εξ απογραφής κληρονόμος.

Άρθρο 4ο

Διοίκηση - Διοικητικό Συμβούλιο

1) Το Ίδρυμα διοικείται από Διοικητικό Συμβούλιο το οποίο θα απαρτίζεται από τρία (3) έως επτά (7) μέλη, ανεξαρτήτως εθνικότητας ή υπηκοότητας.

2) Το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο αποτελείται από τρία (3) μέλη και η σύνθεσή του είναι η εξής:

1. Ευάγγελος Παπαθανασίου του Οδυσσέως
2. Ευάγγελος Καλαφάτης του Νικολάου
3. Δημήτριος Κριεζής του Παναγιώτη

Από τα παραπάνω μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ο Ιδρυτής Ευάγγελος Παπαθανασίου ορίζεται ισόβιο μέλος και ισόβιος Πρόεδρος αυτού. Η θητεία των λοιπών μελών του Διοικητικού Συμβουλίου είναι πενταετής, ανανεώσιμη απεριορίστως.

3) Το διοικητικό συμβούλιο δύναται να διορίζει ως επίτιμα μέλη του μετά δικαιώματος εκφράσεως γνώμης, άνευ όμως δικαιώματος ψήφου, προσωπικότητες από τον ελληνικό και διεθνή επιστημονικό, πολιτιστικό και καλλιτεχνικό κόσμο.

4) Το διοικητικό συμβούλιο με την οριστική έγκριση της ιδρύσεως του Ιδρύματος και μετέπειτα με την λήξη κάθε πενταετίας συγκαλείται σε σώμα και εκλέγει με απόλυτη πλειοψηφία όλων των μελών του τον Αντιπρόεδρο, τον Γενικό Γραμματέα και τον Ταμία. Οι ιδιότητες του Ταμία και Γενικού Γραμματέως ή του Αντιπροέδρου και Γενικού Γραμματέως μπορούν να συμπίπτουν σε ένα και το αυτό μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου.

5) Σε περίπτωση κενώσεως θέσεως μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου λόγω αποποιήσεως, παραίτησεως, εκπτώσεως, ανικανότητας, θανάτου ή αντικαταστάσεως για οποιονδήποτε λόγο, ο Ιδρυτής, Ισόβιος Πρόεδρος του Ιδρύματος θα δύναται να επιλέγει, κατά την ελευθέρα κρίση του, νέα μέλη, τα οποία θα καταλαμβάνουν την κενωθείσα θέση για το υπόλοιπο της θητείας του αναπληρούμενου μέλους, δια μονομερούς δηλώσεως του κοινοποιουμένης προς αυτά. Ομοίως ο Ιδρυτής θα δύναται κατά την ελευθέρα κρίση του να αντικαθιστά οιοδήποτε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, να αυξάνει τον αριθμό των μελών αυτού δια της εκλογής νέων μελών κατά τον προπεριγραφέντα τρόπο μέχρι συμπληρώσεως επτά (7) εν συνόλω μελών και εν γένει να ορίζει δια πράξεως/δηλώσεως εν ζωή ή αιτία θανάτου τα μετά τον θάνατό του μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, ανεξαρτήτως εθνικότητας ή υπηκοότητας αυτών, την διάρκεια της θητείας των, την σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου (ιδιότητα εκάστου μέλους), τον εν γένει μηχανισμό εκλογής Διοικητικού Συμβουλίου για την μετά τον θάνατό του περίοδο, ως και οποιονδήποτε άλλο όρο ή προϋπόθεση ο ίδιος κρίνει αναγκαίο για την εύρυθμη λειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος. Μετά την καθ' οιονδήποτε τρόπο (λόγω θανάτου, παραίτησεως κ.λπ.) λήξη της Προεδρίας του Ισόβιου Προέδρου και Ιδρυτού, και εφόσον ούτος δεν έχει ορί-

σει άλλως δια πράξεως εν ζωή ή αιτία θανάτου, κατά τα προλεχθέντα, η αναπλήρωση κενωθείσας θέσεως μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου θα γίνεται κατά πάντα χρόνο από τα εναπομένοντα μέλη αυτού με απόλυτη πλειοψηφία, εφόσον είναι τουλάχιστον τρία (3), άλλως, σε περίπτωση που τα εναπομένοντα μέλη είναι δύο (2) με ομοφωνία αμοτέρων των μελών, σε περίπτωση δε διαφωνίας αυτών θα υπερισχύει η γνώμη του εκάστοτε Προέδρου ή νομίμου αναπληρωτού του. Εάν το εναπομένον μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου είναι ένα (1), και εφόσον πάλιν ο Ιδρυτής δεν έχει ορίσει άλλως κατά τα προεκτεθέντα, αυτό θα εκλέγει τα ελλείποντα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου μέχρι συμπληρώσεως τουλάχιστον του αριθμού των τριών (3) μελών, με μονομελή δήλωσή του κοινοποιουμένη προς αυτά.

6) Μέλος το οποίο κωλύεται να παραστεί σε συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου μπορεί να αντιπροσωπευθεί από άλλο μέλος με εξουσιοδότηση προς αυτό, μέσω επιστολής που απευθύνεται προς το Διοικητικό Συμβούλιο. Κάθε μέλος έχει το δικαίωμα να αντιπροσωπευθεί μόνο ένα κωλυόμενο μέλος. Σε περίπτωση που κάποιο μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου απουσιάζει επί πέντε (5) συνεχείς τακτικές συνεδριάσεις αυτού, θεωρείται ότι έχει παραιτηθεί σιωπηρά και η παραιτηση αυτή γίνεται αποδεκτή με σχετική απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, η δε κενή θέση αυτού πληρώνεται σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου αυτού.

7) Το Διοικητικό Συμβούλιο συνέρχεται τακτικά ανά τρίμηνο στην έδρα του Ιδρύματος ή σε άλλο τόπο εκτός της έδρας, είτε στην ημεδαπή είτε στην αλλοδαπή, συγκαλούμενο υπό του Προέδρου με πρόσκληση που γνωστοποιείται στα μέλη πέντε (5) τουλάχιστον ημέρες πριν από την συνεδρίαση. Ομοίως, το Διοικητικό Συμβούλιο συνέρχεται εκτάκτως σε περίπτωση που ο Πρόεδρος θεωρεί ότι παρίσταται ανάγκη ή κατόπιν εγγράφου αιτήσεως δύο (2) τουλάχιστον εκ των μελών του προς τον Πρόεδρο ή ενός εξ αυτών, αν τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου είναι τρία (3), ο οποίος και υποχρεούται να συγκαλέσει το Διοικητικό Συμβούλιο μέσα σε προθεσμία είκοσι (20) ημερών από την υποβολή της αίτησης.

8) Το Διοικητικό Συμβούλιο ευρίσκεται σε απαρτία αν τα παρόντα ή αντιπροσωπευόμενα κατά τη συνεδρίαση μέλη αυτού δεν είναι λιγότερα των τριών (3), οι δε αποφάσεις αυτού λαμβάνονται κατά πλειοψηφία των παρόντων ή αντιπροσωπευομένων μελών του. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η άποψη υπέρ της οποίας τάσσεται ο Πρόεδρος ή, σε περίπτωση απουσίας αυτού, ο νόμιμος αναπληρωτής του. Σε περίπτωση που το Διοικητικό Συμβούλιο είναι τριμελές (3 μέλη) αυτό ευρίσκεται σε απαρτία όταν παρίστανται κατά την συνεδρίαση δύο (2) μέλη, οι δε αποφάσεις αυτού λαμβάνονται κατά πλειοψηφία των παρόντων ή αντιπροσωπευομένων μελών του. Άλλως, εάν το απόν μέλος δεν αντιπροσωπευείται, οι αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου λαμβάνονται με ομοφωνία των παρόντων μελών, σε περίπτωση δε διαφωνίας, υπερισχύει η γνώμη του εκάστοτε Προέδρου ή νομίμου αναπληρωτού του.

9) Για τις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου τηρούνται πρακτικά, που καταχωρούνται σε ειδικό βιβλίο και υπογράφονται από όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου τα οποία μετείχαν στις συνεδριάσεις. Αν κάποιος αρνηθεί να υπογράψει πρακτικό, η άρνησή του αναγράφεται στο πρακτικό και υπογράφεται από τον Πρόεδρο ή τον νόμιμο αναπληρωτή του.

10) Κατά τα πρώτα έτη λειτουργίας του Ιδρύματος, τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου παρέχουν τις υπηρεσίες των προς το Ίδρυμα άνευ ανταλλάγματος ή αμοιβής δικαιούνται όμως αποζημιώσεως για έξοδα παραστάσεως, μετακινήσεως ή άλλα έξοδα που πραγματοποιήσαν για την εκτέλεση υπηρεσιών του Ιδρύματος, εφόσον έγιναν κατόπιν ειδικής εντολής του Διοικητικού Συμβουλίου και αποδεικνύονται νομίμως. Κατόπιν εισηγήσεως του Προέδρου, το Διοικητικό Συμβούλιο θα δύναται με απόφασή του λαμβανομένη κατά απόλυτον πλειοψηφίαν των παρόντων ή/και αντιπροσωπευομένων μελών του να αποφασίσει την χορήγηση αμοιβής σε όλα ή ορισμένα μέλη αυτού για τις προς το Ίδρυμα παρασχεθείσες υπηρεσίες για το επόμενο ημερολογιακό/ διαχειριστικό έτος εκείνου από τον ισολο-

γισμό του οποίου προκύπτει ότι το Ίδρυμα έχει επαρκή κέρδη, ορίζοντας συγχρόνως και το ποσόν εκάστης αμοιβής, υπό την προϋπόθεση ότι το ύψος των συνολικώς χορηγηθησομένων αμοιβών δεν θα δύναται σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) των εκ του οικείου ισολογισμού εκάστου έτους προκυπτόντων κερδών. Ο χρόνος και τρόπος καταβολής των εν λόγω αμοιβών θα καθορίζεται ομοίως δι' αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου και σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 5ο

Αρμοδιότητες Διοικητικού Συμβουλίου

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο αποφασίζει για κάθε θέμα που αφορά στην διοίκηση και την λειτουργία του Ιδρύματος, στην διαχείριση της περιουσίας και στην διάθεση των πόρων του, καθώς και για κάθε ενέργεια που σχετίζεται με την εκπλήρωση των σκοπών του, συμφώνως πάντα με τις διατάξεις της συστατικής πράξεως, του παρόντος Οργανισμού του Ιδρύματος και των νόμων που το διέπουν. Η εκπλήρωσις του σκοπού του Ιδρύματος εναπόκειται στο Διοικητικό Συμβούλιο, το οποίο μεριμνά για την συνεχή και απαρέγκλιτη λειτουργία του σύμφωνα με το άρθρο 109 του ισχύοντος Συντάγματος. Σε περίπτωση διαπιστώσεως από το Διοικητικό Συμβούλιο ότι η επίτευξις των σκοπών του Ιδρύματος έχει καταστεί αδύνατος, ή έχει εκφύγει του οριζομένου από τον ιδρυτή, για οποιονδήποτε λόγο, μπορεί να προχωρήσει στη διάλυση του Ιδρύματος κατά τις διατάξεις του παρόντος.

2. Το Διοικητικό Συμβούλιο αποφασίζει σχετικά με την αναγκαιότητα και τη διαδικασία για τη διενέργεια κάθε είδους προμηθειών και έργων. Ο έλεγχος και η εποπτεία του Υπουργού Οικονομικών περιορίζεται αποκλειστικώς στη νομιμότητα της οικονομικής διαχειρίσεως και στον έλεγχο του κατά πόσον κάθε ενέργεια ή και απόφαση λαμβάνεται στα πλαίσια της εκπληρώσεως των σκοπών του.

Ειδικότερα το Διοικητικό Συμβούλιο:

α) Καταρτίζει, ψηφίζει και υποβάλλει κάθε χρόνο για έγκριση στην αρμόδια κατά τον νόμο αρχή τον προϋπολογισμό και απολογισμό του Ιδρύματος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 101 Α.Ν. 2039/1939. Μαζί με τον απολογισμό καταρτίζει, ψηφίζει και υποβάλλει και τον γενικό ισολογισμό του ενεργητικού και παθητικού του Ιδρύματος. Καταρτίζει επίσης το ετήσιο πρόγραμμα δράσεως του Ιδρύματος.

β) Αποφασίζει για την αποδοχή ή αποποίηση κληρονομιών, κληροδοσιών και δωρεών προς το Ίδρυμα, καθώς και για την ανακήρυξη, βάσει υπ' αυτού καθορισθησομένων κριτηρίων, φίλων, χορηγών, δωρητών και Ευεργετών του Ιδρύματος.

γ) Αποφασίζει για την αγορά, πώληση, εκμίσθωση και μίσθωση ακινήτων, ως και για την καθ' οιονδήποτε τρόπο παραχώρηση ή και εκμετάλλευση των χώρων και εγκαταστάσεων του Ιδρύματος.

δ) Αποφασίζει για την κατά τον προσφορότερο τρόπο διαχείριση και εκμετάλλευση εν γένει των τυχόν στο Ίδρυμα μετά την σύστασή του και δια χωριστών προς τούτο γεννησομένων πράξεων/ δικαιοπραξιών, εν ζωή ή αιτία θανάτου, εισφερθησομένων πνευματικών δικαιωμάτων του Ιδρυτού ή και τρίτων, ως και των λοιπών περιουσιακών στοιχείων αυτού. Τυχόν δωρεές γενόμενες προς το Ίδρυμα στην αλλοδαπή δύναται, κατά την κρίση του διοικητικού συμβουλίου, να επενδύονται σε περιουσιακά στοιχεία στην αλλοδαπή.

ε) Λαμβάνει κάθε πρόσφορο κατά την κρίση του μέτρο για την ευδόωση των σκοπών του Ιδρύματος και αποφασίζει για τις αναγκαίες προς τούτο δαπάνες.

στ) Αποφασίζει την τυχόν πρόσληψη Γενικού Διευθυντή του Ιδρύματος ή και Εφόρου, καθώς και του αναγκαίου προσωπικού, προσδιορίζει τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις και τα ειδικότερα καθήκοντά τους, καθώς και την αμοιβή τους, σύμφωνα με τα προσόντα τους, τους όρους των συλλογικών συμβάσεων εργασίας που ισχύουν, τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας και τις συνθήκες αγοράς εργασίας.

ζ) Χορηγεί γενικές ή ειδικές εξουσιοδοτήσεις εκπροσωπήσε-

ως του Ιδρύματος σε ένα ή περισσότερα μέλη του ή σε τρίτους.

η) Συγκροτεί γνωμοδοτικά συμβούλια, επιτροπές ή ομάδες εργασίας από άτομα με ειδικές γνώσεις ή ικανότητες στις οποίες μπορεί να παραπέμπει προς γνωμοδότηση ή ενέργεια κάθε θέμα που αφορά την προαγωγή και εξυπηρέτηση των σκοπών του Ιδρύματος και αποφασίζει επί των υποβαλλομένων σχετικών γνωμοδοτήσεων και εισηγήσεων.

θ) Καταρτίζει Εσωτερικούς Κανονισμούς Λειτουργίας του Ιδρύματος, των καταστατικών οργάνων του, των υπηρεσιών και του προσωπικού του, καθώς και των Γνωμοδοτικών Συμβουλίων, ομάδων Εργασίας ή Επιτροπών.

3. Το Διοικητικό Συμβούλιο δύναται με απόφασή του να μεταβιβάζει τομείς αρμοδιότητας σε ένα ή περισσότερα μέλη του ή σε στελέχη του Ιδρύματος μη μετέχοντα του διοικητικού συμβουλίου ή σε διοριζόμενες από αυτό επιτροπές και να αναθέτει την παρακολούθηση των τομέων αυτών στα πρόσωπα αυτά, την ευθύνη όμως διατηρεί το διοικητικό συμβούλιο.

Άρθρο 6ο

Καθήκοντα Προέδρου και Αντιπροέδρου

1. Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος:

α) Εκπροσωπεί απεριορίστως και αδιακρίτως το Ίδρυμα ενώπιον των δικαστικών και διοικητικών αρχών, καθώς και στις σχέσεις του με κάθε τρίτο ενεργώντας αυτοπροσώπως ή με πρόσωπο που ορίζεται από αυτόν, εγκρίνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο και έχει ειδικά εξουσιοδοτηθεί προς τούτο.

β) Συγκαλεί το Διοικητικό Συμβούλιο σε τακτικές και έκτακτες συνεδριάσεις, προεδρεύει αυτών, διευθύνει τις συζητήσεις και εισηγείται τα προς συζήτηση θέματα.

γ) Δίνει εντολή για την πληρωμή κάθε δαπάνης που περιλαμβάνεται στον εγκεκριμένο Προϋπολογισμό. Την εντολή αυτή συνυπογράφει ο ταμίας του Ιδρύματος.

δ) Αλληλογραφεί με τις αρχές και οποιουδήποτε τρίτους, και υπογράφει τα σχετικά έγγραφα, ως και τα έγγραφα του Διοικητικού Συμβουλίου.

ε) Καταρτίζει την ετήσια Έκθεση των πεπραγμένων του Διοικητικού Συμβουλίου.

στ) Μεριμνά για την εκτέλεση των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου.

ζ) Ασκήει εποπτεία και έλεγχο στο προσωπικό του Ιδρύματος.

2. Ο Αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου αναπληρώνει σε όλα τα παραπάνω αναφερόμενα καθήκοντα τον Πρόεδρο, όταν αυτός κωλύεται ή απουσιάζει ή και όταν ο Πρόεδρος του το ζητήσει.

Άρθρο 7ο

Καθήκοντα Ταμιά

1. Ο Ταμίας του Ιδρύματος:

α) Εισπράττει κάθε εισφορά, συνδρομή, δωρεά, κληρονομία, κληροδοσία και εν γένει κάθε πρόσοδο ή έσοδο του Ιδρύματος, εκδίδοντας και υπογράφοντας σχετικές αριθμημένες διπλότυπες αποδείξεις.

β) Ενεργεί τις πληρωμές με βάση εντάλματα πληρωμής που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με το Νόμο και κατόπιν εγγράφου εντολής του Προέδρου ή του νόμιμου αναπληρωτού του.

γ) Τηρεί και φυλάσσει τα διαχειριστικά βιβλία και στοιχεία του Ιδρύματος.

δ) Καταθέτει σε Τράπεζες επ' ονόματι του Ιδρύματος τα εισπραττόμενα έσοδα του Ιδρύματος, έχοντας την ευχέρεια να παρακρατεί από αυτά ένα ποσό για την αντιμετώπιση εκτάκτων και επείγουσών αναγκών του Ιδρύματος, το ύψος του οποίου καθορίζεται εκάστοτε με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

ε) Αναλαμβάνει από τις καταθέσεις του Ιδρύματος, κατόπιν εντάλματος υπογεγραμμένου από τον Πρόεδρο ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, τα ποσά που ορίζονται εκάστοτε σε αυτό.

στ) Φροντίζει για την έγκαιρη κατάρτιση των απολογισμών, προϋπολογισμών και ισολογισμών του Ιδρύματος, τους οποίους υποβάλλει στο Διοικητικό Συμβούλιο.

2. Όταν ο Ταμίας απουσιάζει ή κωλύεται, αναπληρώνεται από άλλο μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, που ορίζεται από

αυτό.

Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου είναι δυνατόν μέρος ή όλα τα καθήκοντα του Ταμιά να ασκεί ειδικός εντολοδόχος ή συνδεδεμένος με το Ίδρυμα με σχέση εξαρτημένης εργασίας, υπό την προϋπόθεση κάθε του ενέργεια να θεωρείται έστω και εκ των υστέρων από τον Ταμιά.

Άρθρο 8ο

Καθήκοντα Γραμματέα

1. Ο Γραμματέας του Ιδρύματος:

α) Συνυπογράφει με τον Πρόεδρο, ή τον Αντιπρόεδρο (όταν ο Πρόεδρος κωλύεται ή του έχει ζητηθεί από τον Πρόεδρο) κάθε έγγραφο.

β) Επιμελείται της συντάξεως των πρακτικών του Διοικητικού Συμβουλίου και διεκπεραιώνει την αλληλογραφία.

γ) Φυλάσσει τα έγγραφα, τα βιβλία και την σφραγίδα του Ιδρύματος και ευθύνεται για την καταστροφή ή απώλειά τους.

2. Οι αρμοδιότητες του Γραμματέως είναι δυνατόν να ανατίθενται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου σε τρίτο πρόσωπο, το οποίο έχει με το Ίδρυμα σχέση εμπίσθου εντολής ή εξαρτημένης εργασίας.

3. Τον Γραμματέα, όταν απουσιάζει ή κωλύεται, αναπληρώνει άλλο μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, οριζόμενο από αυτό.

Άρθρο 9ο

Καθήκοντα Γενικού Διευθυντή

Ο Γενικός Διευθυντής του Ιδρύματος:

α) Ασκήει την γενική διεύθυνση αυτού βάσει των αποφάσεων και υποδείξεων του Διοικητικού Συμβουλίου και προϊστάται του προσωπικού αυτού.

β) Μετέχει στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου χωρίς δικαίωμα ψήφου και εκτελεί τις αποφάσεις του.

γ) Μέχρι την θεσμοθέτηση κατόπιν αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου θέσεως Γενικού Διευθυντού, η υλοποίηση των αποφάσεων αυτού γίνεται επιμελεία του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου, και τούτου κωλυομένου, επιμελεία του Αντιπροέδρου.

Άρθρο 10ο

Καθήκοντα Εφόρου

Ο Έφορος του Ιδρύματος μεριμνά για την εύρυθμη λειτουργία αυτού, επιμελείται της απρόσκοπτης υλοποίησης των σκοπών του Ιδρύματος επί καθημερινής βάσεως βάσει των οδηγιών και υπό την εποπτεία του Γενικού Διευθυντού, εφόσον υπάρχει, άλλως του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου, και τούτου κωλυομένου, του Αντιπροέδρου, φροντίζει για την διαφύλαξη των στο Ίδρυμα ευρισκομένων αντικειμένων και επιτελεί πάσαν εργασίαν ανατιθεμένη σε αυτόν με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

Άρθρο 11ο

Συμβουλευτική Επιτροπή

1. Καταστατικό όργανο του Ιδρύματος είναι η Συμβουλευτική Επιτροπή. Η Συμβουλευτική Επιτροπή εισηγείται και γνωμοδοτεί για κάθε επιστημονικό ζήτημα σχετικό με την εκπλήρωση του σκοπού του Ιδρύματος και σε συνεργασία με το Διοικητικό Συμβούλιο μεριμνά για την υλοποίηση των σκοπών αυτού.

2. Η Συμβουλευτική Επιτροπή αποτελείται από διεθνώς ανγνωρισμένες προσωπικότητες των τεχνών, των γραμμάτων και επιστημών και ο αριθμός των μελών της καθορίζεται δι' απόφασής του Διοικητικού Συμβουλίου.

3. Τα μέλη της Συμβουλευτικής Επιτροπής ορίζονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου με τριετή θητεία.

Άρθρο 12ο

Οικονομική διαχείριση

1. Η οικονομική διαχείριση του Ιδρύματος ενεργείται με βάση

τον προϋπολογισμό και απολογισμό εσόδων και εξόδων, που καταρτίζεται κατ' έτος, ψηφίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο και εγκρίνεται από τον Υπουργό Οικονομικών.

2. Το οικονομικό έτος αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου εκάστου έτους. Κατ' εξαίρεση το πρώτο οικονομικό έτος αρχίζει από την ημερομηνία δημοσίευσης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως του εγκριτικού Προεδρικού Διατάγματος της συστάσεως του Ιδρύματος και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του επομένου έτους.

3. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου ο εσωτερικός έλεγχος δύναται να ανατίθεται στο Σώμα Ορκωτών Ελεγκτών ή σε ελεγκτική εταιρία διεθνώς αναγνωρισμένη και λειτουργούσα στην Ελλάδα, πέραν του νομίμου ελέγχου που ασκείται από το Υπουργείο Οικονομικών κατά τον Α.Ν. 2039/1939.

4. Η διαχείριση της περιουσίας και των πόρων του Ιδρύματος είναι δυνατόν να ανατεθεί, μετά από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, εν όλω ή εν μέρει, σε ελληνική ή αλλοδαπή Τράπεζα ή οργανισμό συλλογικών επενδύσεων συμπεριλαμβανομένου και του Trust ή και σε οιονδήποτε άλλον ειδικό φορέα διαχειρίσεως περιουσίας ως η του Ιδρύματος, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, παρέχοντα τα εχέγγυα αδιαβλήτου διαχειρίσεως.

5. Τα μετρητά, αξιόγραφα, ομόλογα ή κάθε είδους τίτλοι του Ιδρύματος κατατίθενται για φύλαξη σε ελληνική ή αλλοδαπή Τράπεζα, μετά από σχετική απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

Άρθρο 13ο Βιβλία και στοιχεία

1. Το Ίδρυμα τηρεί υποχρεωτικά τα ακόλουθα βιβλία και στοιχεία:

α) Βιβλίο πρωτοκόλλου εισερχομένων και εξερχομένων εγγράφων (αλληλογραφίας).

β) Βιβλίο λογιστικής παρακολουθήσεως, στο οποίο καταχωρίζονται κατά χρονολογική σειρά και με την δέουσα λογιστική τάξη τα έσοδα και έξοδα του Ιδρύματος που πραγματοποιούνται στη διάρκεια εκάστης χρήσεως, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 11 παρ. 2 του παρόντος.

γ) Βιβλίο απογραφών, στο οποίο καταχωρίζεται στο τέλος κάθε χρήσης, ο ισολογισμός του Ιδρύματος.

δ) Στελέχη αριθμημένων διπλοτύπων αποδείξεως εισπράξεων και ενταλμάτων πληρωμής, θεωρημένα από το Πρόεδρο ή τον Αντιπρόεδρο.

ε) Βιβλίο πρακτικών των συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου.

στ) Βιβλίο - μητρώο χορηγήσεως υποτροφιών.

ζ) Βιβλίο - Μητρώο χορήγησης οικονομικών ενισχύσεων και βραβείων.

η) Βιβλίο Εισηγήσεων, στο οποίο καταχωρίζονται οι εισηγήσεις και γνωμοδοτήσεις που γίνονται από τις Επιτροπές, τις ομάδες εργασίας ή άλλους εμπειρογνώμονες επί ειδικών θεμάτων.

2. Εκτός από τα ανωτέρα βιβλία και στοιχεία το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να αποφασίζει την τήρηση και άλλων βιβλίων και στοιχείων, εφόσον το κρίνει αναγκαίο για την παρακολούθηση της διαχειρίσεως της περιουσίας του Ιδρύματος και την εκπλήρωση του σκοπού του.

3. Όλα τα βιβλία και στοιχεία δύνανται να τηρούνται μηχανογραφικά σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις του Κ.Β.Σ..

Άρθρο 14ο Αυτοσυμβάσεις Ιδρυτού

Ο Ιδρυτής Ευάγγελος Παπαθανασίου δύναται να ενεργεί οποιαδήποτε σύμβαση μεταξύ αυτού και του Ιδρύματος, ενεργώντας αφενός μεν ατομικά αφετέρου δε ως αντιπρόσωπος του Ιδρύματος. Το παρόν άρθρο έχει την έννοια ότι οποιαδήποτε αυτοσύμβαση του εν λόγω Ιδρυτού που ενεργεί με τις ιδιότητες του παρόντος, επιτρέπεται δυνάμει του παρόντος κατά το άρθρο 235 του Αστικού Κώδικα.

Άρθρο 15ο Τροποποίηση του Οργανισμού

Ο Οργανισμός του Ιδρύματος μπορεί να τροποποιηθεί ή να συμπληρωθεί με Προεδρικό Διάταγμα, σύμφωνα με τις διατάξεις και του άρθρου 110 του Αστικού Κώδικος, αποκλειστικώς και μόνο μετά από πρόταση και σύμφωνη γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου, το οποίο είναι αρμόδιο για την εκπλήρωση του σκοπού του.

Όσο ο ιδρυτής Ευάγγελος Παπαθανασίου είναι εν ζωή, καμία τροποποίηση του Οργανισμού του Ιδρύματος δεν θα πραγματοποιείται χωρίς την προηγούμενη έγγραφη έγκρισή του.

Άρθρο 16ο Διάλυση του Ιδρύματος

1. Το Ίδρυμα διαλύεται κατά τις διατάξεις του άρθρου 118 του Αστικού Κώδικος, έπειτα από σχετική πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου, το οποίο αποφασίζει με πλειοψηφία ημίσεος και ενός τουλάχιστον των μελών του, σε περίπτωση δε που τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου είναι τρία (3), θα απαιτείται ομοφωνία των μελών αυτού.

2. Σε περίπτωση διαλύσεως του Ιδρύματος, η πάσης φύσεως κινητή και ακίνητη περιουσία αυτού θα μεταβιβάζεται, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, σε ιδρυθσόμενο προς τούτο Μουσείο στην Ελλάδα. Εάν δεν είναι εφικτή κατά τον χρόνο διαλύσεως του Ιδρύματος η ίδρυση αυτοτελούς Μουσείου, η πάσης φύσεως κινητή και ακίνητη περιουσία του Ιδρύματος κατά τον χρόνο αυτό θα μεταβιβάζεται σε Μουσείο ή Μουσεία μεζονος σημασίας της Ελλάδος που θα προσφέρουν, κατά την κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου, τους προσφορώτερους όρους αξιοποιήσεως των περιουσιακών αυτών στοιχείων και πόρων εν γένει του Ιδρύματος και παρουσιάσεως των αντικειμένων και εκθεμάτων αυτού. Εάν, εντός έτους από της λήψεως της αποφάσεως αυτής, το επιλεγέν ή τα επιλεγέντα από το Διοικητικό Συμβούλιο Μουσείο ή Μουσεία δεν δείξουν αποδεδειγμένα το προσήκον ενδιαφέρον, η πάσης φύσεως κινητή περιουσία του Ιδρύματος κατά τον χρόνο διαλύσεως αυτού θα περιέρχεται σε Μουσείο ή Μουσεία μεζονος σπουδαιότητας της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, τα οποία θα επιδείξουν ενδιαφέρον προς τούτο και θα πληρούν, κατά την κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου, τους όρους και τις προϋποθέσεις για την προσφορώτερη αξιοποίηση αυτής και έκθεσης των πάσης φύσεως αντικειμένων και συλλογών του Ιδρύματος. Τα τυχόν όμως υπάρχοντα κατά τον χρόνο αυτό ακίνητα ιδιοκτησίας του Ιδρύματος θα περιέρχονται στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου.»

Άρθρο τρίτο

1. Στο Υπουργείο Πολιτισμού συνιστώνται πενήντα πέντε (55) θέσεις προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου για την κατάταξη των υπαλλήλων που απασχολήθηκαν στο συσταθέν με το άρθρο πρώτο του ν. 2260/1994 (ΦΕΚ 204 Α'/5.12.1994) και εποπτευόμενο από τον Υπουργό Πολιτισμού, νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία «Οργανισμός Ανέγερσης Νέου Μουσείου Ακρόπολης» (Ο.Α.Ν.Μ.Α.), για την εκτέλεση και υποστήριξη των έργων ανέγερσης και ολοκλήρωσης της λειτουργίας του Νέου Αρχαιολογικού Μουσείου Ακρόπολης και πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 11 του π.δ. 164/2004 (ΦΕΚ 134 Α'/19.7.2004), σύμφωνα με τη σχετική απόφαση του Ε' Τμήματος του Ανωτάτου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π.).

2. Η κατάταξη του άνω προσωπικού στις συνιστώμενες θέσεις κατά ειδικότητα και εκπαιδευτική βαθμίδα γίνεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

3. Οι κατατασσόμενοι λαμβάνουν τις αποδοχές της θέσης τους από την ημερομηνία δημοσίευσής στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της περί κατάταξής τους απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού.

4. Η προϋπηρεσία των κατατασσόμενων που διανύθηκε στον Ο.Α.Ν.Μ.Α. είτε με σύμβαση έργου είτε με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, λαμβάνεται υπόψη μόνο για την εξέλιξη αυτών στα μισθολογικά κλιμάκια.

5. Για τους κατατασσόμενους ισχύει ο χρονικός περιορισμός της παραγράφου 2 του άρθρου 70 του ν. 3528/ 2007 (ΦΕΚ 26 Α'/9.2.2007) για τη μετάταξή τους σε ανώτερη βαθμίδα, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 12 του ν. 3230/2004 (ΦΕΚ 44 Α'/11.2.2004) με την επιφύλαξη της διατάξεως της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του ν. 3491/2006 (ΦΕΚ 207 Α'/2.10.2006). Ως ημερομηνία πρόσληψης νοείται η ημερομηνία δημοσίευσης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της περί κατατάξεώς τους απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού.

6. Οι άνω κατατασσόμενοι που εξακολουθούν να απασχολούνται, κατά τη δημοσίευση του παρόντος, στον Ο.Α.Ν.Μ.Α. στην εκτέλεση και υποστήριξη των έργων ανέγερσης και ολοκλήρωσης της λειτουργίας του Νέου Αρχαιολογικού Μουσείου Ακρόπολης, θα παραμείνουν ως αποσπασμένοι σε αυτόν μέχρι τη λύση του Ο.Α.Ν.Μ.Α. ως εκ της περατώσεως του σκοπού του.

Άρθρο τέταρτο **Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών, ως προς την ψήφιση στο σύνολο των παραπάνω νομοσχεδίων.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Επανερχόμαστε στη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Πολιτισμού. Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Ίδρυση Εθνικού Κέντρου Θεάτρου και Χορού».

Στη συνεδρίαση της Διάσκεψης των Προέδρων στις 19/4/2007 αποφασίστηκε η συζήτηση του νομοσχεδίου να γίνει σε δύο συνεδριάσεις. Σήμερα θα διαθέσουμε όλη μας τη συζήτηση επί της αρχής και αύριο επί των άρθρων.

Το Σώμα συμφωνεί;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το Σώμα συμφώνησε.

Πριν εισέλθουμε στη συζήτηση του νομοσχεδίου, θέλω να

σας γνωρίσω ότι για το συζητούμενο νομοσχέδιο ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ο Βουλευτής κ. Τασούλας με απόφαση του κ. Αποστόλου Σταύρου, Γενικού Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας. Επίσης, από πλευράς Κ.Κ.Ε., ο Κοινοβουλευτικός του Εκπρόσωπος κ. Ορέστης Κολοζώφ ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο για το συζητούμενο νομοσχέδιο τον κ. Χουρμουζιάδη.

Κύριε Υπουργέ, θέλετε το λόγο, για να κάνετε ορισμένες παρατηρήσεις; Ορίστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να κάνω ορισμένες νομοτεχνικές βελτιώσεις, που προέκυψαν κατά τη διάρκεια των συζητήσεων στη Διάρκη Επιτροπή. Θα τις διαβάσω περιληπτικά και στη συνέχεια θα μοιραστούν στους κυρίους και τις κυρίες συναδέλφους, για να μπορέσουν να τις δουν αναλυτικότερα, παρ' ότι όλες έχουν προκύψει από παρατηρήσεις που έγιναν κατά τη διάρκεια της συζήτησης στη Διάρκη Επιτροπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Θα τις καταθέσετε, για να διανεμηθούν, κύριε Υπουργέ. Θέλετε να τις διαβάσετε κιόλας;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Θέλω να διαβάσω τους τίτλους, για να είναι ενήμεροι οι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Διαβάστε τους τίτλους και μετά καταθέστε τις, για να διανεμηθούν στους συναδέλφους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Για οικονομία χρόνου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Για οικονομία χρόνου θα διαβάσει μόνο τους τίτλους, για να διευκολύνει τη Βουλή.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Συμπεριλήφθηκε «το Βυζαντινό Θέατρο» στα πεδία υποστήριξης του Κέντρου, στο άρθρο 2, παράγραφος 2.

Μεταβλήθηκε η διάρκεια της θητείας τόσο του Διοικητικού Συμβουλίου, όσο και του Διευθυντή από πενταετή σε τριετή, στο άρθρο 4 παράγραφος 1 και στο άρθρο 6 παράγραφος 1.

Η αρμοδιότητα για το διορισμό των ειδικών συμβούλων των έξι τομέων του Κέντρου περιέρχεται στο Διοικητικό Συμβούλιο, μετά από εισήγηση του Διευθυντή. Στη μεταβολή αυτή συνετέλεσε η αποδοχή της σχετικής προτάσεως-τροπολογίας που είχε κάνει ο κ. Αλαβάνος.

Αυτές τις τροποποιήσεις ήθελα να κάνω, οι οποίες θα μοιραστούν στους συναδέλφους.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Γεώργιος Βουλγαράκης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες τροποποιήσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστας Καρράς.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο «για την ίδρυση Εθνικού Κέντρου Θεάτρου και Χορού» αποτελεί την πλέον ολοκληρωμένη πρόταση για την κάλυψη ενός θεσμικού κενού που υπήρχε εδώ και πολλά χρόνια στο χώρο. Είναι ένα ίδρυμα που έλειπε και αυτό είχε ως αποτέλεσμα την περιστασιακή και πολλές φορές ελλειμματική προβολή και ανάπτυξη του θεάτρου και του χορού σε τοπικό και διεθνές επίπεδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός πολιτισμός είναι πλούσιος και είμαστε περήφανοι γι' αυτόν. Κάθε του πτυχή από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα έχει επηρεάσει, εντυπωσιάσει και συγκινήσει την ανθρωπότητα. Σήμερα πρέπει να αποδείξουμε ότι δεν επαναπαυόμαστε στις δάφνες του παρελθόντος, πρέπει να αποδείξουμε ότι το ανήσυχο ελληνικό καλλιτεχνικό πνεύμα είναι ακόμα ζωντανό, δραστήριο, δημιουργικό και εξακολουθεί να παράγει, να καινοτομεί και να συγκινεί.

Το αποτέλεσμα που όλοι θέλουμε είναι να βλέπουμε τη χώρα μας πρωτοπόρο και πάλι στον πολιτισμό, σημαιοφόρο και οδηγό της παγκόσμιας θεατρικής και χορευτικής σκηνής. Γιατί ο πολιτισμός δεν ανήκει σε παρτάξεις ούτε σε διαφορετικές σημαίες. Είναι δεξαμενή, την οποία όλοι μας έχουμε την υποχρέωση να τη συντηρούμε και να την ανανεώνουμε με καινούριες πηγές γνώσεων, προτάσεων, μελέτης και πείρας, για εμάς, για να μας ανταποδίδει τα ίσα και έτσι να κεφαλαιοποιούμε όλο και περισσότερους τους θησαυρούς της πολιτισμικής μας υποθήκης. Με πνεύμα συνεννόησης και συνεργασίας όλα μπορούν να πραγματοποιηθούν. Αντίθετα, με την άρνηση και το στόχο της αντιπολίτευσης για την αντιπολίτευση, αντί να κάνουμε ένα βήμα μπρος, θα κάνουμε δύο βήματα πίσω.

Προχωρούμε, λοιπόν, στην ίδρυση νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου με έδρα την Αθήνα. Το παρόν ίδρυμα έρχεται να καλύψει ένα θεσμικό κενό που υπήρχε. Αποτελεί αφετηρία για την εφαρμογή μιας εθνικής πολιτικής για το θέατρο και το χορό. Αποτελεί μια πρωτοβουλία που οι προηγούμενες κυβερνήσεις δεν μπόρεσαν να επιχειρήσουν. Το θεσμικό αυτό όργανο θα ονομαστεί «Εθνικό Κέντρο Θεάτρου και Χορού». Θα ελέγχεται και θα χρηματοδοτείται από το Υπουργείο Πολιτισμού. Η λειτουργία του θα είναι χάριν του δημοσίου συμφέροντος και θα ρυθμίζεται από τον ιδιωτικό δίκαιο. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα τη διοικητική ανεξαρτησία και αυτοτέλεια του Κέντρου. Απαλλαγμένο από μικροκομματικά συμφέροντα, μοναδικός στόχος του θα είναι η ανάπτυξη αυτών των δύο τομέων. Επιπλέον, το Κέντρο θα λειτουργεί σύμφωνα με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας και δεν θα εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν για το δημόσιο. Ανεξάρτητο και μακριά από γραφειοκρατικές διαδικασίες, επιτρέπεται η λήψη άμεσων αποφάσεων, όταν αυτό επιβάλλεται.

Το Ίδρυμα θα αποτελεί το θεσμό «ομπρέλα», που θα συντονίζει αποσπασματικές πρωτοβουλίες και θα χαράζει μακρόπνοους σχεδιασμούς για μια ολοκληρωμένη προβολή της ελληνικής τέχνης, τόσο σε τοπικό όσο, και σε διεθνές επίπεδο. Με αυτόν τον τρόπο, αγαπητοί συνάδελφοι, θα μπορέσουμε να δείξουμε καλύτερα το θεατρικό και χορευτικό μας πλούτο. Προβαίνουμε, λοιπόν, στην αναδιοργάνωση του ήδη υπάρχοντος σκηνικού μέσα από τη διεξαγωγή συνεδρίων, διαλέξεων, σεμιναρίων καθώς και της οπτικοακουστικής εγγραφής αυτών. Υποστηρίζουμε την έκδοση βιβλίων, περιοδικών και εντύπων. Δημιουργούμε διαδικτυακούς τόπους έρευνας και ταινίες για ιστορικές μορφές. Με αυτόν τον τρόπο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα έχουμε όλοι μία καθολική ενημέρωση τόσο για το θέατρο, όσο και για το χορό, γιατί η ημιμάθεια είναι χειρότερη της αμάθειας.

Στη συνέχεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προωθούμε την εδραίωση του θεάτρου και του χορού στο εσωτερικό της χώρας, με μια σειρά πρωτοβουλιών.

Συγκεκριμένα, προσδοκούμε την αρμονική συνεργασία με τους ήδη υφιστάμενους δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς που

στόχο έχουν την ανάδειξη του ελληνικού πνεύματος και πολιτισμού γενικότερα, αλλά και με κρατικά θέατρα, τα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. και τα δημοτικά θέατρα, τον κοινό σχεδιασμό εκτεταμένων δράσεων με παραστάσεις και θεατρικά σχήματα ανά την Ελλάδα.

Κύριοι συνάδελφοι, πρέπει κάποτε να δώσουμε μία θεατρική και χορευτική πνοή σε όλη την επικράτεια. Ρίχνουμε βάρος στην αναβάθμιση των παιδικών θεάτρων και χοροθεάτρων, γιατί τα παιδιά από μικρή ηλικία πρέπει να μαθαίνουν τον ελληνικό πολιτισμό, τις παραδόσεις και το θέατρο.

Επιδιώκουμε την ανάδειξη και προβολή της πολιτισμικής ταυτότητας της Ελλάδας και της μακροχρόνιας παράδοσής της όχι μόνο σε εθνικό, αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο. Πρέπει να στηρίξουμε και να υπηρετήσουμε το δικό μας πολιτισμό, το ελληνικό θέατρο, το ελληνικό έργο, τον ελληνικό θίασο, την ελληνική χορευτική φαντασία και ευρηματικότητα, δίνοντας για παράδειγμα τη μεγάλη φετινή εισπρακτική επιτυχία, σε πρωτοφανές ρεκόρ για τα ελληνικά δεδομένα, που πραγματοποιήθηκε από το έργο του Έλληνα χορογράφου και σκηνοθέτη κ. Παπαϊωάννου. Είμαστε λίγοι, αλλά ικανοί για πολλά και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε.

Επίσης, αποβλέπουμε σε διεθνείς συμπαραγωγές, περιοδείες, καθώς και στην ανάπτυξη παγκόσμιας συνεργασίας, όσον αφορά το θέατρο και το χορό. Έτσι, θα μπορέσουμε να ενταχθούμε στα διεθνή χορευτικά και θεατρικά δρώμενα με οργανωμένη συμμετοχή σε φεστιβαλικές διοργανώσεις. Το βάρος ωστόσο, θα το ρίξουμε κυρίως στις χώρες που ζει και εργάζεται ο απόδημος ελληνισμός. Δεν πρέπει να αφήσουμε τους Έλληνες του εξωτερικού να λησμονήσουν την πολιτισμική τους ταυτότητα. Οφείλουμε να μάθουμε στις νέες γενιές τις ρίζες τους, τις ρίζες του ελληνικού πολιτισμού, γιατί αυτό που ξεχωρίζει από τους άλλους λαούς, όλους εμάς, είναι το ξεχωριστό δόσιμο που έχουμε με την ελληνική παράδοση, τον πολιτισμό μας. Άλλωστε, το Εθνικό Κέντρο Θεάτρου και Χορού αποβλέπει στη διάδοση και ανάπτυξη της πλούσιας παράδοσής μας και αυτό είναι πολύ σημαντικό.

Στην πνευματική μας παράδοση δεν ανήκουν μόνο ο Όμηρος, ο Θουκυδίδης και οι μεγάλοι τραγικοί ποιητές μας, αλλά και το δημοτικό τραγούδι, οι παραδοσιακοί χοροί, ο Σολωμός, ο Μακρυγιάννης, ο Καβάφης, ο Παλαμάς, ο Σεφέρης, ο Ελύτης και πλήθος άλλων πνευματικών ανθρώπων από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Γιατί η παράδοση αποτελεί το μοναδικό και αδιάψευστο μάρτυρα της καταγραφής της ιστορίας μας.

Το Κέντρο, λοιπόν, για την καλύτερη διεκπεραίωση των ζητημάτων αυτών θα περιλαμβάνει τους ακόλουθους τομείς: Τομέας ελεύθερου θεάτρου, τομέας χορού, τομέας ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ., τομέας διεθνών προγραμμάτων και φεστιβάλ, τομέας ιδρυμάτων, οργανισμών, σωματείων θεάτρου και χορού, τομέας τεκμηρίωσης εκδόσεων και αρχειακού υλικού.

Επίσης, μέσα στο πλαίσιο αυτό, θα συσταθεί γνωμοδοτική επιτροπή επταμελή για το θέατρο, πενταμελή για το χορό, που στόχο θα έχει την υποστήριξη και χρηματοδότηση των θεατρικών και χορευτικών σχημάτων.

Με την ίδρυση του Κέντρου τα λεφτά των επιχορηγήσεων μεταφέρονται σε αυτό και από εκεί κατευθύνονται στις παραπάνω επιτροπές, οι οποίες θα αποφασίζουν πού θα διατίθενται. Οι εν λόγω επιτροπές θα στελεχωθούν από διακεκριμένες προσωπικότητες, που θα προέρχονται από τους χώρους αυτούς. Δίνεται έτσι η δυνατότητα στους καλλιτέχνες να αναλάβουν μία σειρά από πρωτοβουλίες που θα αναδείξουν το χώρο τους, μέσα από τις δουλειές τους.

Το Κέντρο θα διοικείται από το διευθυντή και το διοικητικό συμβούλιο που θα έχουν τριετή θητεία με δυνατότητα ανανέωσης. Η πρώτη θητεία ωστόσο, θα είναι τετραετής. Ο διευθυντής επικουρείται στο έργο του από έξι ειδικούς συμβούλους, οι οποίοι προΐστανται των αντιστοίχων τομέων του Εθνικού Κέντρου Θεάτρου και Χορού. Οι σύμβουλοι αυτοί θα διορίζονται από το διοικητικό συμβούλιο έπειτα από εισήγηση του διευθυντή. Το σχέδιο νόμου προβλέπει αρχικά είκοσι τέσσερις θέσεις προσωπικού και μία νομικό συμβούλου.

Περαιτέρω, το Κέντρο θα χρηματοδοτείται από τον κρατικό Προϋπολογισμό, την Ευρωπαϊκή Ένωση, από κρατικές επιχο-

ρηγήσεις, ιδιωτικές εισφορές και έσοδα που θα προέρχονται από τις εκδηλώσεις. Θα απολαμβάνει όλων των διοικητικών, οικονομικών, δικαστικών ατελειών, καθώς και όλων των οικονομικών και ουσιαστικών προνομίων.

Ακόμη, επιτρέπεται στο Κέντρο η παραχώρηση της χρήσης ακινήτων του δημοσίου ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

Τέλος, το Κέντρο Εθνικού Θεάτρου και Χορού διαλύεται μόνο σε περίπτωση αδυναμίας εκπλήρωσης των σκοπών του και η περιουσία αυτού περιέρχεται αυτόματα στο Υπουργείο Πολιτισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελικά, το να εντοπίζεις σφάλματα είναι πάρα πολύ εύκολο. Το δύσκολο είναι να πράττεις καλύτερα. Εμείς μπορέσαμε και αντιληφθήκαμε αυτό το κενό και πράξαμε. Εσείς τόσα χρόνια δεν μπορέσατε να το αντιληφθείτε. Πραγματικά, είναι λυπηρό να προσπαθείτε να βρίσκετε συνεχώς λάθη. Και στην απεγνωσμένη αυτή προσπάθεια προβάλατε και το εξής άτοπο επιχείρημα: Ότι η σύζευξη αυτών των δύο μεγάλων τεχνών είναι αυθαίρετη.

Κύριοι συνάδελφοι, ο χορός ο ίδιος ως αυτόνομη τέχνη δεν είναι τίποτε άλλο, παρά μία θεατρική έκφραση. Απλά δεν εκφράζεται με λόγια, αλλά εκφράζεται με κινήσεις. Μία χορογραφία δεν είναι παρά ένα θεατρικό έργο, όπως το χοροθέατρο, το μιούζικαλ, η επιθεώρηση ακόμη και η «comedia del arte». Χρειάζεται κίνηση στο θέατρο. Θέατρο χωρίς κίνηση δεν γίνεται. Αυτές οι δυο τέχνες δεν γνωρίζουν σύνορα. Ιδιαίτερα ο χορός, είναι γλώσσα διεθνής. Γενικότερα, οι τέχνες είναι ο καλύτερος τρόπος για να έρθουν κοντά οι λαοί, ο καλύτερος τρόπος για να υπάρξουν πολιτισμικές ανταλλαγές. Και μέσα απ' αυτές τις ανταλλαγές, κάθε χώρα μπορεί να γνωρίσει καλύτερα την πολιτισμική της ταυτότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το προτεινόμενο νομοσχέδιο, φιλοδοξεί να υπηρετήσει και να θεραπεύσει όλα τα παραπάνω και πολλά περισσότερα, στηρίζοντας τους εργάτες του πολιτισμού, τόσο στο θέατρο όσο και στο χορό, με την οικονομική τους ενδυνάμωση, την εφαρμοσμένη και συστηματική παιδεία και μόρφωση, την προώθηση των ιδεών, καθώς και την προβολή και δημοσιότητα αυτών. Ακόμη για την προσέγγισή τους στο ευρύτερο κοινό και όχι μόνο σε μια κλειστή ελίτιστική κοινωνία και ακόμη για τη μελέτη των προτάσεων, για νέες πειραματικές μεθόδους. Αποτελεί ένα στέρεο βήμα για τον απογαλακτισμό της δημιουργικής διαδικασίας από το κράτος. Και αυτό, γιατί πλέον αυτοί που θα εφαρμόζουν πολιτική θα είναι πλέον οι ίδιοι οι καλλιτέχνες. Με αυτόν τον τρόπο επιτρέπεται η εύρυθμη λειτουργία στο χώρο του θεάτρου και του χορού, ανεξάρτητα από πολιτικές αλλαγές.

Έτσι παρέχεται η δυνατότητα να προγραμματίσεις και να θέσεις στόχους. Με αυτόν τον τρόπο καθίστανται ανταγωνιστικοί οι δύο αυτοί χώροι σε συνεργασία, τόσο σε εσωτερικό επίπεδο όσο και σε εξωτερικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας βγάλουμε όλοι τις παρωπίδες που φοράμε και να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο. Εγώ πραγματικά είμαι υπερήφανος που είμαι εισηγητής αυτού του νομοσχεδίου. Βλέπω τα πράγματα από μέσα. Είμαι υπερήφανος, γιατί αρχίζουμε να υλοποιούμε το όραμά μας για τον πολιτισμό, το δικό μας πολιτισμό, την κληρονομιά μας, το είναι μας. Ο πολιτισμός είναι στάση ζωής. Όλα αρχίζουν από εκεί και τελειώνουν εκεί. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης για τη ρύθμιση της φαιαινιοθρίας και του Πρωτοκόλλου της».

Το λόγο έχει ο εισηγητής του Π.Α.Σ.Ο.Κ. κ. Μπόλαρης.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο χώρο της τέχνης, στο χώρο του θεάτρου και του χορού, υπήρχε ένας προβληματισμός, μία συζήτηση εδώ και πολλά χρόνια. Ένας προβληματισμός ο οποίος αφορούσε διαδικαστικά ζητήματα καλύτερης οργάνωσης, καλύτερων παρεμβάσεων, ουσιαστικότερης παρέμβασης στα θέματα της χρηματοδότησης. Αν

θέλετε, ήταν ένας προβληματισμός ο οποίος ξεκίνησε όταν η αείμνηστη Μελίνα Μερκούρη, ως Υπουργός Πολιτισμού είχε ιδρύσει το Κέντρο Κινηματογράφου.

Έρχεται σήμερα στη Βουλή ένα νομοσχέδιο με το οποίο ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι καλύπτει ένα θεσμικό κενό. Ακόμη ισχυρίζεται, πως με βάση αυτό το νομοσχέδιο και με το θεσμό τον οποίο πρόκειται να δημιουργήσει θα αλλάξουν ραγδαία τα πράγματα τόσο στη χώρα μας, όσο και διεθνώς.

Ξεκαθαρίζουμε από την αρχή, πως η πρωταρχική και κυρίαρχη επιφύλαξή μας σε σχέση με το συζητούμενο σχέδιο νόμου έγκειται στο ότι επιχειρείται η δημιουργία ενός γραφειοκρατικού, συγκεντρωτικού και απόλυτα ελεγχόμενου προσωπικά από τον Υπουργό Πολιτισμού, οργάνου το οποίο θα επιδιώξει – και το λέει ότι θα επιδιώξει – το συνολικό έλεγχο του χώρου του θεάτρου και του χορού με διαδικασίες που στα οικονομικά εισάγουν διατάξεις που εξαιρούνται από τον έλεγχο του δημοσίου μέσω προσώπων για τον ορισμό των οποίων τα προσόντα εσκεμμένα δεν περιγράφονται, χωρίς τέλος να είναι εξασφαλισμένη η δημόσια χρηματοδότηση του κέντρου και των δράσεων του.

Πιο συγκεκριμένα, η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι θέλει να απογαλακτίσει την τέχνη, το θέατρο και το χορό από έναν πατερναλιστικό έλεγχο του κράτους και του Υπουργείου Πολιτισμού. Αυτό ακούγεται πάρα πολύ θετικά στα αυτιά των ανθρώπων του θεάτρου. Είναι έτσι όμως ή τελικά έχουμε άλλα επιχειρήματα, τα οποία στηρίζουν το επιχείρημα και άλλη είναι η πολιτική πρακτική και όσα λέει το νομοσχέδιο; Γιατί –και είναι σημαντικό αυτό– στο τέλος, όταν θα βγούμε από την Αίθουσα δεν θα ισχύουν αυτά τα οποία καταθέτει ο Υπουργός ή η πλειοψηφία εδώ ως επιχειρήματα, αλλά θα μας μείνει το κείμενο του συγκεκριμένου νόμου. Το συγκεκριμένο νόμο θα εφαρμόσουμε.

Έχουμε δηλαδή για μία ακόμη φορά ένα νομοσχέδιο, στο οποίο η επικοινωνία απέχει πάρα πολύ από την ουσία. Η επικοινωνία απέχει πάρα πολύ από την πολιτική.

Ακούγονται προσχήματα και προφάσεις. Και αυτά είναι σε αντίθεση με όσα συμβαίνουν και πρέπει να συμβαίνουν στο χώρο του πολιτισμού, στο χώρο του θεάτρου και του χορού, ενός χώρου ο οποίος είναι χώρος ελευθερίας, είναι χώρος προβληματισμού, είναι χώρος, εάν θέλετε, ανατροπών. Έτσι λειτούργησε αυτό από τα αρχαία χρόνια μέχρι σήμερα. Δεν θέλει γκέμια ο πολιτισμός.

Ξέρετε, ανέτρεξα σε ένα από τα πρώτα θεατρικά κείμενα, ένα κείμενο του Αισχύλου, στους Πέρσες, πριν από δύομις χιλιάδες χρόνια, όταν ξεκινούσε αυτό το θάυμα του θεάτρου για την ανθρωπότητα ...

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΡΑΣ: Ένα από τα τελευταία.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Συμφωνώ, κύριε συνάδελφε.

Λέει, λοιπόν, εκεί ο Αισχύλος ότι «των θνητών τη γλώσσα χαλινάρια πια δεν την κρατάνε –διαβάζω τη μετάφραση– και ο λαός, έχοντας λυθεί από τα δεσμά του, θα μιλάει ελεύθερα στο εξής». Αυτό, το «θα μιλάει ελεύθερα στο εξής» με αυτό το νομοσχέδιο, όπως θα σας δώσω με στοιχεία στη συνέχεια, θα δείτε ότι τίθεται σε διακινδύνευση.

Και αναρωτιέμαι: Δεν είναι εξαιρετικά άκομφο, δεν είναι προκλητικό για την σημερινή ελληνική δημοκρατία, για το επίπεδο του σημερινού ελληνικού πολιτισμού, για την προσπάθεια που θέλουμε να κάνουμε σε αυτόν τον χώρο, της ελευθερίας, του θεάτρου, του χορού, του προβληματισμού, των ανατροπών, να συζητούμε ένα νομοσχέδιο το οποίο εμφορείται από τη λογική του «αποφασίζουμε και διορίζουμε όποιον θέλουμε», χωρίς άλλα κριτήρια; Δεν είναι πρόκληση αυτό; Αυτό, λέτε οι άνθρωποι του θεάτρου, οι άνθρωποι του χορού, οι άνθρωποι του πολιτισμού να το αποδέχονται και να το συνυπογράφουν, όταν το επιχείρημα με το οποίο εισάγεται το νομοσχέδιο στην Αίθουσα είναι ο απογαλακτισμός από τον κρατικό έλεγχο;

Δεν προβληματίζει τον κύριο Υπουργό του Πολιτισμού το γεγονός ότι το σύνολο των φορέων οι οποίοι κλήθηκαν στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων –ήρθαν άνθρωποι του θεάτρου, του χορού και κατέθεσαν τις απόψεις τους– κατέθεσαν από αμφιβολίες έως κατηγορηματική άρνηση και στις περισσότερες περιπτώσεις κατήγγειλαν το νομοσχέδιο ως υπουργοκε-

ντρικό, σε αντίθεση με την ελευθερία που πρέπει να διακρίνει το χώρο του θεάτρου; Εν τέλει, γιατί αυτή η διακινδύνευση από πλευράς του Υπουργείου; Για ποιο λόγο το Υπουργείο Πολιτισμού φέρνει ένα νομοσχέδιο το οποίο έχει αυτή τη μορφή; Διακινδυνεύω μία πρώτη ανάγνωση, θα ακολουθήσουν κι άλλες.

Ο Υπουργός Πολιτισμού, όταν ανέλαβε πέρυσι το Υπουργείο Πολιτισμού, σε μία μνημειώδη συνέντευξή του είπε ότι παραλαμβάνει οικονομικό χάος στο Υπουργείο και ότι δεν ξέρει πού θα βρει τα λεφτά. Δεν υπάρχουν χρήματα. Είναι συνέντευξη που την έδωσε πέρυσι τέτοιο καιρό. Οχτώ μήνες μετά, το Δεκέμβριο του 2006 κάνει δεύτερη πολύκροτη συνέντευξη. Έχει πει το περίφημο: «Θα αναγκαστώ να πω τα κάλαντα στον κ. Αλογοσκούφη για να βρω λεφτά, διότι θα καταρρεύσουν οι δραστηριότητες του Υπουργείου». Δεν ξέρω εάν τα είπε ή δεν τα είπε, άλλα χρήματα του Υπουργείου Πολιτισμού δεν πήρε. Και ενώ το Υπουργείο είναι σε οικονομικό χάος, ενώ ο Υπουργός θέλει να πει τα κάλαντα για να βρει χρήματα, εδώ διατυμπανίζετε ότι θα γίνουν κοσμογονικές αλλαγές στο χώρο του θεάτρου και του πολιτισμού, στήνουμε ένα κέντρο θεάτρου και χορού, πομπωδώς, χωρίς να εξασφαλίζουμε ούτε ένα ευρώ επιπλέον από αυτά που είχε το Υπουργείο Πολιτισμού. Βέβαια, το νομοσχέδιο μνημονεύει δεκαοχτώ πηγές χρηματοδότησης, έτσι ώστε να αυξάνονται οι ανησυχίες και η αγωνία για το εάν τελικά θα βρει χρήματα.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι με διατάξεις που περιγράφουν το Σύνταγμα, βασικές αρμοδιότητες του Υπουργείου Πολιτισμού εκχωρούνται απόψεις σ' έναν οργανισμό ιδιωτικού δικαίου. Παίρνουμε ένα κομμάτι από τον οργανισμό του Υπουργείου και το μεταφέρουμε σε έναν οργανισμό ιδιωτικού δικαίου, ο οποίος ελέγχεται προνομιακά. Αυτό είναι το ζήτημα. Θα μπορούσε κάποιος να πει, ότι: είναι αναποτελεσματικό το Υπουργείο, μεταφέρουμε αυτές τις διατάξεις σ' έναν οργανισμό ιδιωτικού δικαίου για να υπάρξει ευχέρεια, να υπάρξει κίνηση, να λυθούν τα χέρια τους.

Για να λυθούν τα χέρια τους θα έπρεπε πρώτα να υπάρχει ελευθερία, θα έπρεπε να υπάρχει αξιοκρατία, να υπάρχουν άνθρωποι, οι οποίοι γνωρίζουν το θέμα και όχι ο απόλυτος και ασφυκτικός έλεγχος από τον Υπουργό -γιατί τα αναίρει όλα αυτό- και από ένα διευθυντή τον οποίο τον ορίζει ο Υπουργός όπως θέλει και όποιον θέλει και με όποια κριτήρια θέλει και φυσικά χωρίς χρηματοδότηση.

Καταγγέλθηκε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων ότι στον σχεδιασμό του υπό σύσταση κέντρου αγνοήθηκαν ή δεν εληφθησαν σοβαρά υπ' όψιν οι συλλογικοί φορείς των δημιουργών. Γι' αυτό το λόγο στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων κατατέθηκε η αντίθεση από την Πανελλήνια Ομοσπονδία Θεάματος Ακροάματος -αυτό το λέω για τους ανθρώπους, οι οποίοι μας ακούνε από το χώρο του θεάτρου-, από το Σωματείο Ελλήνων Χορογράφων, από τον Πανελλήνιο Επισημοτικό Σύλλογο Θεατρολόγων, από την Ένωση Μουσικοσυνθετών και Στιχουργών Ελλάδος, από την Ένωση Ελλήνων Θεατρικών και Μουσικών Κριτικών, από το Επιμελητήριο Εικαστικών Τεχνών Ελλάδας, από την Εταιρεία Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων, από την Ένωση Σεναριογράφων, από το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών, από την Εταιρεία Ελλήνων Σκηνοθετών. Μάλιστα, διάχυτη ήταν και η εκ μέρους του Υπουργείου επιθετικότητα και η απαξίωση των συνδικαλιστών στη διάρκεια της συζήτησης στην Επιτροπή.

Ποιοι είναι οι σκοποί τελικά του κέντρου; Οι σκοποί του κέντρου είναι εσκεμμένα γενικόλογοι και επιδέχονται πολλές ερμηνείες. Μάλιστα, ενώ το Κέντρο σχεδιάζεται μεταξύ άλλων, να συμβάλλει στην αναβάθμιση της θεατρικής και ορχηστρικής παιδείας, δεν έχει ληφθεί καν υπ' όψιν η γνώμη των οικείων Τμημάτων Θεατρολογίας των πανεπιστημίων ούτε τους εμπλέκουν στη διαδικασία αυτή πουθενά.

Υπήρξαν σκέψεις, τις οποίες καταθέσαμε, για τον ιδιαίτερο χαρακτήρα που πρέπει να έχει το αρχαίο ελληνικό θέατρο. Μάλιστα, υπάρχει μία πρόταση κατατεθειμένη από χρόνια! Ξανακατατέθηκε πέρυσι το καλοκαίρι από την κ. Άννα Συνοδινού, η οποία είπε ότι χρειάζεται ένα Κέντρο για το αρχαίο δράμα, το οποίο μπορεί να αναδείξει πολλά ζητήματα, να

συντονίσει δράσεις κ.λπ.. Θα ήταν μία εξαιρετική πρωτοβουλία, εάν βέβαια υπήρχαν και οι άλλες προϋποθέσεις, που αναφέραμε.

Πριν από λίγο, κύριοι συνάδελφοι, ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας μάς είπε ότι επειδή δεν έχουμε τι να πούμε και δεν έχουμε κανένα άλλο επιχείρημα μπροστά σε αυτό το «θαύμα» το οποίο εισάγεται σήμερα στη Βουλή, αναγκάζομαστε να κάνουμε κριτική γιατί τάχα συστεγάζεται το θέατρο και ο χορός σε αυτό το εθνικό κέντρο. Θα του θυμίσω ότι αυτές οι αιτιάσεις δεν είναι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αυτές οι αιτιάσεις διατυπώθηκαν και πήγαν και στη Νέα Δημοκρατία και στο Υπουργείο από το Σωματείο των Ελλήνων Χορογράφων. Από εκεί είναι οι αιτιάσεις. Δικές τους είναι οι αγωνίες! Λένε πως στο τέλος, φοβούνται ότι, εάν ο διευθυντής από τον έναν χώρο ή από τον άλλον θα αδικεί αντίστοιχα έναν από τους δύο τομείς, ανάλογα με τον τομέα από τον οποίο προέρχεται.

Καταθέσαμε τον προβληματισμό μας. Δεν πήραμε πειστικές απαντήσεις! Πώς θα δέσει το Κέντρο αυτό με την εξαγγελθείσα επανειλημμένα από τον Πρωθυπουργό Ακαδημία Καλών Τεχνών; Οι απαντήσεις που δόθηκαν στις συνεδριάσεις της Επιτροπής ήταν ελάχιστα πειστικές. Η Κυβέρνηση δεν φαίνεται να λαμβάνει υπ' όψιν της τη διεθνή εμπειρία. Για παράδειγμα, έγιναν στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων αναφορές στη ρύθμιση της Μεγάλης Βρετανίας όπου λειτουργεί το «Arts Council England». Το ανέφερε και ο κ. Μαρμαρινός. Είπε ότι όταν συζητούσαν και πρότειναν στο Υπουργείο τη θέσπιση του εθνικού κέντρου, είχαν υπ' όψιν τους το παράδειγμα της Αγγλίας. Όμως, στο Συμβούλιο Τεχνών της Αγγλίας το δεκαπενταμελές όργανο προαγωγής των Τεχνών διορίζεται από τον Υπουργό βάσει συγκεκριμένων προδιαγραφών και κριτηρίων. Δεν έγκειται στην ανεξέλεγκτη κρίση του και βούλησή του και βέβαια, αποτελείται από πρόσωπα τα οποία προέρχονται από τα τοπικά συμβούλια πολιτισμού.

Υπάρχει μια υποδομή στην οποία βασίζεται ο Υπουργός για να κάνει επιλογές, υποδομή πολιτισμού. Επίσης, δεν μας εξηγήθηκε στην Επιτροπή πώς συνδυάζεται το Κέντρο με το εξαγγελθέν από τον Υπουργό Πολιτισμού, στις 7-6-2006, Συμβούλιο Πολιτισμού. Όσα είπαμε προηγουμένως ισχύουν και γι' αυτόν τον συνδυασμό.

Και πάμε τώρα στη διοίκηση του Κέντρου. Επιλέγεται Πρόεδρος, χωρίς να γίνεται στοιχειώδης περιγραφή ουσιαστικών και τυπικών προσόντων με κάποιες ασαφείς αναφορές στην προσωπικότητά του. Υπάρχουν ερωτηματικά για τη σύνθεση του διοικητικού συμβουλίου. Προβλέπεται μια ελεγχόμενη παρουσία των θεσμικών φορέων των δημιουργών. Ακούσατε προηγουμένως ότι μνημόνευσα δεκατρείς με δεκατέσσερις φορείς. Λέει το νομοσχέδιο ότι στο διοικητικό συμβούλιο αυτού του Εθνικού Κέντρου Θεάτρου Χορού θα συμμετέχουν δύο εκπρόσωποι από τους πιο αντιπροσωπευτικούς φορείς. Ποιοι είναι οι πιο αντιπροσωπευτικοί φορείς από αυτούς που σας είπα; Ποιους θα αφήσετε απ' έξω; Τους σκηνοθέτες, τους χορογράφους, τους σεναριογράφους, τους ηθοποιούς, τους παραγωγούς;

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Θα ρίξουν κλήρο!

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Κλήρος ή απόλυτη αυθαιρεσία, όποιον θέλει ο Υπουργός; Το ερώτημα το νομοσχέδιο δεν μας το λύνει. Εμείς είμαστε καχύποπτοι. Και το ποιοι είναι οι πιο αντιπροσωπευτικοί φορείς θα ορίζεται από τον Υπουργό και το ποιοι θα έρθουν από εκεί ορίζεται πάλι από τον Υπουργό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, να μου δώσετε λίγο χρόνο, σας παρακαλώ.

Τελικά, υπάρχει ένας διευθυντής και αυτός είναι ο μονοκράτωρ, είναι το alter ego του Υπουργού. Κάνει ό,τι θέλει. Η επιλογή του γίνεται με όμοιο τρόπο. Υπάρχει μια σκιά της διοίκησης και δείτε τώρα που ήρθε η νομοθετική βελτίωση από πλευράς του Υπουργείου και η παραχώρηση, η οποία γίνεται προς τη σκιά αυτή διοίκηση είναι η εξής: Το Διοικητικό Συμβούλιο -έτσι λέει- αποφασίζει και εγκρίνει την πρόσληψη των έξι συμβούλων, που επέλεξε ο διευθυντής του Κέντρου. Ούτε καν γνώμη έχει στην επιλογή των έξι. Για τέτοια σκιά κατάστασης

μιλάμε.

Εγώ νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πως αυτά τα πράγματα προσβάλουν τον χώρο του θεάτρου. Και ενώ υπάρχει πραγματικά μεγάλη ανάγκη για να λειτουργήσουμε με θεσμούς ευέλικτους, το νομοσχέδιο δημιουργεί ένα θεσμό, ο οποίος προσβάλει τους ανθρώπους του θεάτρου, τους ανθρώπους της ελεύθερης έκφρασης και της ελεύθερης δημιουργίας.

Θέλω απλώς να θέσω υπόψη του Σώματος το γεγονός ότι ο κύριος Υπουργός στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων έκανε κάποιες ρητορικές ερωτήσεις με τις οποίες αυτοπαγιδεύτηκε. Ξέρετε ποιες ήταν οι απαντήσεις του στις ερωτήσεις που έθεσε ο ίδιος; «Ο Υπουργός δεν κάνει ό,τι θέλει; Ποιος θα τον ελέγξει;» Μόνος του τα είπε ο κ. Βουλγαράκης. Με αυτή την προσέγγιση αναφέρεται στο χώρο του πολιτισμού και λέει στη συνέχεια κλείνοντας. Εμείς αυτό που επιθυμούμε –στις διαβάζω από τα Πρακτικά της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων είναι να τακτοποιηθεί κάπως αυτό το ανεξάρτητο που υπάρχει στο θέατρο». Αυτός είναι ο κίνδυνος, να τακτοποιήσουμε το ανεξάρτητο. Ο κίνδυνος είναι η ελευθερία γνώμης και έκφρασης.

Βέβαια, τα ίδια ακούστηκαν και από συναδέλφους οι οποίοι μας είπαν φρικτά πράγματα.

Μας είπαν «Πώς είναι δυνατόν; Πώς θα διορίσουμε τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, αν αυτά δεν εκφράζουν την πολιτιστική πολιτική της Κυβέρνησης; Τι θα κάνουν; Ό,τι θέλουν;». Είναι διατυπώσεις, οι οποίες νομίζω ότι δίνουν σαφείς απαντήσεις στους ανθρώπους του πολιτισμού, που προβληματίζονται για την πρωτοβουλία του Υπουργείου και τις προθέσεις που υπάρχουν κρυμμένες μέσα στα γράμματα και τα άρθρα αυτού του νομοσχεδίου.

Μιλάμε για απόψεις, οι οποίες, δυστυχώς, μας πάνε πιο πίσω από την εποχή του Αισχύλου, στην οποία αναφέρθηκα εισαγωγικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κλείστε την ομιλία σας, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα την κλείσω. Δεν έχω, βέβαια, τελειώσει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Έχετε και δευτερολογία.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Ένα λεπτό μόνο, κύριε Πρόεδρε και κλείνω.

Θέλω να σας πω, κύριοι συνάδελφοι, ότι ήρθαν άνθρωποι από το χώρο του πολιτισμού και μάλιστα σοβαροί άνθρωποι. Ήρθε ο κ. Χουβαρδός, ο καλλιτεχνικός διευθυντής του Εθνικού Θεάτρου. Ξεκίνησε λέγοντας ότι πρόκειται για ένα βήμα στην κατεύθυνση του αυτοκαθορισμού του χώρου του θεάτρου, για να καταλήξει με το ότι το βήμα είναι πολύ μικρό και ανησυχεί για την περίπτωση που ευάλωτες διοικήσεις του κέντρου το οδηγήσουν σε άλωση από πολιτικές ή επιχειρηματικές σκοπιμότητες. Μάλιστα, τόνισε ότι ο διορισμός του διευθυντή από τον Υπουργό και τα μερικώς αόριστα κριτήρια του ορισμού είναι ζήτημα προς βελτίωση. Ο κ. Χουβαρδός κάλεσε τον κύριο Υπουργό να κάνει βελτιώσεις. Ο κ. Φραγκάκης της εταιρείας Ελλήνων Σκηνοθετών...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Τελειώστε, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: ...ήταν επιγραμματικός.

Τελειώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Μα, και πριν από δύο λεπτά μου είπατε ότι ολοκληρώνετε σ' ένα λεπτό. Τελειώστε, σας παρακαλώ.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Συνόψισε με τη φράση: «Δεν πρόκειται για Εθνικό Κέντρο, αλλά για ένα κρατικό μάρφωμα και μάλιστα υπουργοκεντρικό».

Κύριοι συνάδελφοι, στην αυριανή συζήτηση επί των άρθρων θα ολοκληρώσω.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Μπόλαρη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Πολιτισμού «Ίδρυση Εθνικού Κέντρου

Θεάτρου και Χορού» ορίζεται ειδικός αγορητής του Συνασπισμού ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Λεβέντης, με απόφαση του Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου.

Το λόγο έχει ο άρτι ανελθών εις το Βήμα κ. Χουρμουζιάδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν από λίγες μέρες είχαμε καταψηφίσει το νομοσχέδιο που προέβλεπε την ίδρυση του Ιδρύματος με την επωνυμία «Ίδρυμα Ερευνών, Μουσικής, Ευαγγέλου Παπαθανασίου» και το νομοσχέδιο για τις χορηγίες. Παλαιότερα είχαμε ψηφίσει τη συγκρότηση μιας επιτροπής παιδείας και πολιτισμού από την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Θα μπορούσε κανείς να αναρωτηθεί για ποιο λόγο τελικά είναι αυτή η στάση του Κομμουνιστικού Κόμματος απέναντι σ' αυτές τις νομοθετικές ρυθμίσεις, που προβλέπουν την ίδρυση αυτών των «μορφωμάτων», όπως τα χαρακτήρισε πριν από λίγο ο κ. Μπόλαρης.

Πραγματικά, πολλές φορές όταν ερχόμουν στην Ολομέλεια και στις Επιτροπές, για να πάρω μέρος σε μια συζήτηση με τέτοιο περιεχόμενο, αναζητούσα το λόγο που προωθούνται όλες αυτές οι μορφές, όλα αυτά τα σχήματα, που αναλαμβάνουν να παραγάγουν μορφές και σχήματα πολιτισμού και αυτό δεν γίνεται από το ίδιο το Υπουργείο Πολιτισμού, με τις υπηρεσίες που έχει, το ειδικευμένο προσωπικό, τις διευθύνσεις και τις υποδιευθύνσεις.

Προχθές όμως ο κύριος Υπουργός, όταν γινόταν η συζήτηση για το Ίδρυμα Παπαθανασίου έκανε μια πολύ χαρακτηριστική δήλωση. Είπε το εξής: «Θα πρέπει να δει κανείς το Υπουργείο σαν μανάτζερ. Και εγώ προσωπικά, κύριοι συνάδελφοι –είπε ο κ. Βουλγαράκης– δεν κάνω πολιτισμό. Προσπαθώ να οργανώσω το Υπουργείο Πολιτισμού». Αυτή η δήλωση είναι πολύ χαρακτηριστική. Σημαίνει πως «αφού δεν κάνω εγώ σαν Υπουργός, προσπαθώ να βρω τρόπο να αναθέσω αυτήν τη μεγαλειώδη ευθύνη, του να κάνει κανείς πολιτισμό, στους τρίτους». Αυτοί οι τρεις παράγουν πολιτισμό μέσω αυτών των μορφωμάτων, των κέντρων, των θεσμικών υπηρεσιών, των ιδρυμάτων.

Με αφορμή όχι μόνο το νομοσχέδιο αλλά και αυτή τη δήλωση, θα ήθελα να κάνω δύο παρατηρήσεις.

Η πρώτη παρατήρηση λέει το εξής, ότι εμείς ως Κομμουνιστικό Κόμμα θα θέλαμε από τον κ. Βουλγαράκη, δηλαδή τον Υπουργό του Πολιτισμού, να κάνει πολιτισμό έχοντας ως αφετηρία την προσωπική του σχέση με τον πολιτισμό, με αφετηρία τα οράματά του. Εξάλλου ο προκάτοχος του κ. Βουλγαράκη, ο ίδιος ο κύριος Πρωθυπουργός, κάθε τόσο δήλωνε ότι «το προσωπικό μου όραμα είναι ο πολιτισμός και η παιδεία». Ο νυν Υπουργός Πολιτισμού δεν έχει αυτό το όραμα; Είναι ένα ερώτημα, το οποίο αυτή τη στιγμή διατυπώνεται με το ρητορικό του χαρακτηρισμό, όμως είναι ένα ουσιαστικό ερώτημα.

Επίσης, θα μπορούσε να σκεφθεί κανείς: Οργανώνοντας όλα αυτά τα κέντρα, τα ιδρύματα, δεν κάνει πολιτισμό ο κύριος Υπουργός; Κάνει πολιτισμό, με τη διαφορά ότι τον κάνει μέσω τρίτων. Κι εμείς πιστεύουμε ότι, αν είχε μια τέτοια αφετηρία για να κάνει πολιτισμό, δεν θα τον απομάκρυνε τελικά από την προσπάθειά του να οργανώσει το Υπουργείο Πολιτισμού. Δεν μπορούμε δηλαδή να φανταστούμε έναν Υπουργό, ο οποίος να μην θέλει να κάνει πολιτισμό και να παράγει πραγματικά πολιτιστικό έργο μέσω τρίτων. Σ' αυτό ακριβώς το σημείο βρίσκεται και η δική μας διαφωνία.

Και κάθε φορά το λέμε σε τέτοια νομοσχέδια, ότι οι συνάδελφοι μιλούν γενικώς για τον πολιτισμό, γενικώς για την παιδεία, αλλά αυτή την περιγραφή τους για τον πολιτισμό και για την παιδεία δεν αποφασίζουν κάποια στιγμή να τη συσχετίσουν με αυτό που προβλέπεται από το νομοσχέδιο. Εμείς δεν διαφωνούμε με τον πολιτισμό, με τη σημασία του θεάτρου, με τη σημασία του χορού. Δεν διαφωνούσαμε, όταν καταψηφίζαμε το νομοσχέδιο για τη χορηγία, με το ότι αυτοί που έχουν, καλά θα κάνουν να βοηθήσουν και τον πολιτισμό. Να τον βοηθήσουν όμως γιατί έχουν όραμα για τον πολιτισμό, και όχι γιατί ονειρεύονται φορολογικές απαλλαγές και διάφορες κοινωνικές προβολές. Να βοηθήσουν τον πολιτισμό, ώστε να προωθηθούν τελικά αυτά που οραματίζεται ο κόσμος του πολιτισμού. Να

προωθηθεί ο πολιτισμός στους κύριους, στους φυσικούς αποδέκτες, που είναι ο ελληνικός λαός.

Όμως διαφωνούμε με τον τρόπο με τον οποίο προσπαθεί το Υπουργείο να οργανώσει έναν μηχανισμό, με τον οποίο είναι δυνατόν τελικά ο πολιτισμός να βρει τα σωστά του βήματα. Γιατί πιστεύουμε ότι όλες αυτές οι πολιτικές -οι χορηγίες, οι επιτροπές, τα ιδρύματα, τα κέντρα- υποκαθιστούν τελικά τον πολιτισμό. Τον αποπροσανατολίζουν. Τον προσαρμόζουν σε προσωπικές θελήσεις, σε προσωπικές επιδιώξεις, οι οποίες δεν είναι δυνατόν πάντοτε -εμείς θα λέγαμε ποτέ- να ταυτίζονται και μ' αυτό που ο ελληνικός λαός ονειρεύεται ως πολιτισμό.

Όλα αυτά που προσπαθώ πολύ συνοπτικά -σπαρακτικά σχεδόν- να περιγράψω δεν είναι μια αόριστη θεωρητική θέση γενικά περί πολιτισμού και περί κρατικής παρέμβασης στα θέματα του πολιτισμού, αλλά θεμελιώνεται τελικά σε μια απόλυτα αντικειμενική θέση για τον πολιτισμό και αποτελεί ένα συγκεκριμένο συμπέρασμα, το οποίο προκαλούν αυτά τα οποία προβλέπονται από το νομοσχέδιο που συζητούμε τώρα.

Και τι είναι αυτό που προβλέπεται; Προβλέπεται η ίδρυση ενός γραφειοκρατικού υποσυστήματος μέσα στο σύνθετο σύστημα του Υπουργείου Πολιτισμού, ένας γραφειοκρατικός τελικά μηχανισμός, όπου ένας διευθυντής ορίζει, απολύει, διορίζει, προγραμματίζει, προτείνει.

Προσπαθεί κανείς μέσα σε αυτή τη μορφή της δραστηριότητας να δει πού τελικά το θέατρο, πραγματικά θα πάρει τη θέση που του ανήκει, όχι μόνο -όπως είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας- μέσα στη χώρα μας, αλλά σε παγκόσμιο επίπεδο και όλα αυτά που προβλέπονται από το νομοσχέδιο και όλα τα άλλα τα παράλληλα, με βάση έναν -θα μπορούσαμε να τον χαρακτηρίσουμε- οργανωτικό σχολαστικισμό, χωρίς τελικά να εντάσσονται μέσα σε μια συγκεκριμένη πολιτική βούληση που να αποκαλύπτει πώς ακριβώς το Υπουργείο σκέφτεται να προωθήσει την υπόθεσή του θεάτρου και του χορού.

Γιατί όλοι, ιδιαίτερα οι άνθρωποι που είναι μέσα στο θέατρο, όπως είπε ο κ. Καρράς που το βλέπει από μέσα -δεν το είδα στην εισήγησή σας- θα έπρεπε να πουν ότι αν είναι κάτι που λείπει από την Ελλάδα, όπου έχουμε θαυμάσιους ηθοποιούς, θαυμάσιους σκηνοθέτες, θεατρικά σχήματα υψηλού επιπέδου, αυτό είναι η συγκεκριμένη θεατρική παιδεία.

Δεν βλέπει κανείς ότι αυτό τελικά το Κέντρο θα έρθει να καλύψει ένα θεσμικό κενό, δηλαδή θα καλύψει τα διοικητικά προβλήματα του θεάτρου, ενώ αν είναι κάτι που αυτή τη στιγμή υποφέρει στο χώρο του θεάτρου, αυτό είναι η παιδεία. Είναι η παιδεία, μέσα από την οποία θα προκύψουν τελικά οι νέοι δημιουργοί, οι νέοι θεωρητικοί του θεάτρου, οι νέοι άνθρωποι οι οποίοι θα βάλουν -έστω και αν υπάρχουν τα θεσμικά κενά, έστω και αν υπάρχουν τα χρηματοδοτικά κενά- το θέατρο εκεί που πρέπει να είναι. Δεν βλέπουμε δηλαδή μέσα από το νομοσχέδιο αυτό με ποιον τρόπο σκέφτεται το Υπουργείο Πολιτισμού, έστω και μέσω ενός Κέντρου Θεάτρου και Χορού. Τελικά ποια συνείδηση θα δημιουργηθεί στον απλό κόσμο;

Επειδή -το είπα και στην επιτροπή- λόγω των αρχαιολογικών μου δραστηριοτήτων κινούμαι πάρα πολλά χρόνια στην περιφέρεια, εκεί τελικά λείπει εντελώς το θέατρο. Δεν υπάρχει καμία πληροφορία. Τα παιδιά και οι άνθρωποι της περιφέρειας, το θέατρο το μαθαίνουν από αυτά τα οποία εκπέμπονται ως δήθεν θεατρικός λόγος ή θεατρική υπόθεση από τα τηλεοπτικά κανάλια και όλοι μας ξέρουμε ποια ποιότητα έχουν τα θεατρικά σχήματα, τα οποία προβάλλονται ή η θεατρική πραγματικότητα η οποία προβάλλεται από την τηλεόραση.

Γι' αυτό το λόγο, μέσα από αυτές τις σκέψεις, από αυτές τις εκτιμήσεις, από αυτές τις αναλυτικές προσεγγίσεις του νομοσχεδίου βρισκόμαστε στη θέση να το καταψηφίσουμε και επαναλαμβάνω -το είχα δηλώσει και στην επιτροπή- όχι γιατί δεν προσεγγίζουμε με αυτόν τον σεβασμό την υπόθεση του θεάτρου και την υπόθεση του χορού, αλλά για έναν και μοναδικό λόγο: γιατί πιστεύουμε ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν πρόκειται τελικά να βοηθήσει το θέατρο και το χορό στη χώρα μας να πάρει τη θέση που του αξίζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Χουρμουζιάδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέμα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά 15ος-21ος αι.» καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες και πέντε συνοδοί καθηγητές του Σχολείου Δεύτερης Ευκαιρίας Κορυδαλλού.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Λεβέντης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ασφαλώς αναγκαία η δημιουργία ενός Εθνικού Κέντρου Θεάτρου και Χορού και πιστεύουμε ότι υπάρχουν αγαθές προθέσεις γι' αυτό. Με μια θεσμική όμως μεταρρύθμιση αναβαθμίζουμε το θέατρο και ειδικά το χορό, ο οποίος είναι ιδιαίτερα υποβαθμισμένος στη χώρα μας;

Αυτές οι καλές προθέσεις θα είχαν μια έννοια αν στηρίζονταν και σε μερικές σημαντικές αλλαγές που θα κάναμε. Μία πρώτη αλλαγή είναι ότι θα μπορούσαμε να εξασφαλίσουμε την οικονομική στήριξη στο χώρο του θεάτρου και του χορού στη χώρα μας. Έτσι θα μπορούσαμε να έχουμε μεγαλύτερη ασφάλεια απ' αυτή που έχουμε σήμερα.

Θα είχε σημασία αν στα θέματα της εφαρμογής των διαφόρων πολιτικών δίνανε μεγαλύτερη αυτονομία έξω από το κράτος, έξω από την εξουσία, γιατί το θέατρο και οι τέχνες γενικότερα δεν θέλουν τη σκιά της εξουσίας για να ανθίσουν και να κάνουν πολιτιστικές εκρήξεις. Θα είχε, επίσης, σημασία αν λέγαμε ότι το κάνουν με τέτοιο τρόπο όλοι οι φορείς και παρά τις δυσκολίες ή τις εσωτερικές αντιθέσεις τους, αν είχαν μία συμμετοχή σε αυτή τη διαδικασία.

Φοβάμαι ότι το Εθνικό Κέντρο Θεάτρου και Χορού θα μπει στα πλαίσια ενός ιδρυματισμού που υπάρχει στον τομέα του πολιτισμού, αλλά και ευρύτερα. Δηλαδή, δεν δίνουμε απάντηση σε ορισμένα κρίσιμα ερωτήματα, όπως: τέχνη ελεύθερη από την εξουσία, τέχνη η οποία στηρίζεται από την πολιτεία και τέχνη στην οποία οι συμμετέχοντες και οι δημιουργοί παίζουν σημαντικό ρόλο. Σε αυτά δεν δίνουμε απάντηση και ερχόμαστε μέσω ενός ιδρύματος να παρακάμψουμε ουσιαστικά αυτά τα ζητήματα.

Το θέατρο και ο χορός, αν θέλετε, είναι πάνω απ' όλα ένα παιχνίδι. Είναι μόρφωση, είναι προβληματισμός, είναι πολιτισμός, αλλά πάνω απ' όλα πρέπει να παραμένουν ένα παιχνίδι. Προφανώς η χαρά του παιχνιδιού δεν μπορεί να διέπει τα νομοσχέδια που έρχονται για ψήφιση στη Βουλή. Τα νομοσχέδια όμως, πρέπει να την προάγουν ειδικά σ' ένα τόσο παιχνιδιάρικο θέμα, όπως είναι το θέατρο και ο χορός. Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, όχι μόνο δεν προάγει κάτι τέτοιο, αλλά ούτε καν προσπαθεί να καταγράψει και να εκπληρώσει μερικές πολύ σοβαρές πολιτιστικές ανάγκες της χώρας μας. Εάν πιστεύουμε ότι ο εθνικός μας πολιτισμός είναι η γραφειοκρατία, τότε το νομοσχέδιο που μας έρχεται είναι εξαιρετικό, γιατί σχεδόν ολόκληρο το νομοσχέδιο έχει να κάνει με γραφειοκρατικές ρυθμίσεις, οι οποίες όμως, είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν θα προαγάγουν το θέατρο και τον χορό στον τόπο μας.

Πριν από τρία χρόνια είχαμε ρωτήσει τον κύριο Υπουργό Πολιτισμού -ήταν τότε ακόμη Υπουργός Πολιτισμού ο κύριος Πρωθυπουργός- τι γίνεται με τη δημιουργία Ανωτάτων Σχολών Τεχνών στη χώρα μας. Μας απάντησε τότε ο κ. Τατούλης, τονίζοντας το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού ειδικότερα, για τη δημιουργία τέτοιων σχολών και βέβαια από τότε δεν έγινε τίποτε.

Η ύπαρξη τέτοιων σχολών όμως, είναι απολύτως απαραίτητη για την προώθηση της τέχνης στη χώρα μας. Αναρωτιέμαι εάν ένα Κέντρο για το θέατρο και το χορό είναι περισσότερο απαραίτητο από μια Ανώτατη Κρατική Σχολή Χορού και μια Ανώτατη Κρατική Σχολή Θεάτρου. Κάθε τι χρειάζεται μια κάποια γραφειοκρατία για να λειτουργήσει, αλλά στη συγκεκριμένη περίπτωση η γραφειοκρατία μοιάζει να προηγείται της τέχνης που

υποτίθεται ότι θα οργανώσει.

Υπάρχουν πολλές ανάγκες του πολιτισμού, αλλά η μεγαλύτερη παραμένει η χρηματοδότηση. Η Ελλάδα είναι σταθερά η χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δίνει για τον πολιτισμό το μικρότερο ποσοστό του Α.Ε.Π.. Όλες οι χώρες του κόσμου, ακόμη και αυτές με τις πιο νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις, έχουν κατανοήσει ότι δεν μπορεί να υπάρξει πολιτισμός χωρίς γενναία κρατική επιχορήγηση και η λογική πίσω από τη θέσπιση τυχερών παιχνιδιών, όπως λαχεία και αθλητικά στοιχήματα, είναι ότι τα έσοδα απ' αυτά θα διατίθενται πρωτίστως για λογαριασμό του πολιτισμού.

Όλοι οι τομείς του πολιτισμού έχουν ανάγκες. Ακόμη και οι επιτυχημένες παραγωγές, δηλαδή αυτές που γνωρίζουν εμπορική επιτυχία, πρέπει να ενισχύονται από το κράτος με διαφήμιση και προβολή στο εξωτερικό και ακόμα περισσότερο, για το θέατρο, ειδικά οι πιο πειραματικές και δύσκολες παραστάσεις, οι οποίες χωρίς την κρατική επιχορήγηση δεν μπορούν να επιβιώσουν. Αυτό το ήξεραν, τόσο οι αρχαίοι Αθηναίοι με τον θεσμό των χορηγών, όσο και οι Ελισαβετιανοί Άγγλοι που τα θέατρά τους –δηλαδή, τα θέατρα στα οποία ανέβαζαν τα έργα τους ο Shakespeare, ο Ben Johnson, ο Marlow, ο Webster– ήταν του βασιλιά και της βασίλισσας. Άμα θέλουμε υψηλού επιπέδου θέατρα, πρέπει να πληρώνουμε γι' αυτό και η Ελλάδα δεν δίνει αρκετά. Δίνει ελάχιστα. Φοβόμαστε μάλιστα ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο προωθεί τρόπους για να πληρώσει λιγότερα το κράτος για το θέατρο και το χορό.

Θέλουμε και απαιτούμε, όπως και όλος ο πολιτιστικός κόσμος της χώρας μας, κωδικό στον Προϋπολογισμό, κύριε Υπουργέ, για το συγκεκριμένο Κέντρο, αλλιώς ποιο το νόημα της ύπαρξής του; Η Ελλάδα –μας αρέσει να υπενθυμίζουμε– είναι η γενέτειρα του θεάτρου. Από τον κλασικό αιώνα του Περικλή μέχρι σήμερα όμως, μεσολαβούν 2.500 χρόνια και θέατρο συνεχίζει να παράγεται τόσο ελληνικό, όσο και παγκόσμιο. Δεν βλέπουμε συγκεκριμένες προτάσεις μέσα στο νομοσχέδιο για να προωθηθεί το σύγχρονο ελληνικό θέατρο. Δεν βλέπουμε προώθηση μεταφράσεων των νέων ελληνικών έργων. Τα αρχαία δράματα δεν χρειάζεται να τα μεταφράσουμε εμείς, είναι ήδη μεταφρασμένα στις περισσότερες γλώσσες του κόσμου και ποτέ δεν θα σταματήσουν οι άνθρωποι, επίσης, να τα μεταφράζουν. Τα νέα ελληνικά έργα όμως, ποιος τα ξέρει στο εξωτερικό; Ή μήπως πρέπει να περιμένουμε να μάθουν οι ξένοι νέα ελληνικά για να τα απολαμβάνουν στο πρωτότυπο;

Έχουμε σοβαρές επιφυλάξεις για τον τρόπο λειτουργίας του Κέντρου. Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις μπορεί να χωρέσουν αρκετή αδιαφάνεια. Σε ποιον θα δίνουν λογαριασμό οι υπάλληλοι του Κέντρου; Όχι στη Βουλή, αλλά στον Υπουργό. Δε νομίζουμε ότι κάτι τέτοιο είναι σωστό. Υπάρχει η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, η οποία κάλλιστα μπορεί αυτή να διορίζει το διευθυντή του Κέντρου, ίσως μετά από πρόταση του Υπουργού. Ο διευθυντής, έτσι όπως εδώ θεσμοθετείται, λειτουργεί εντελώς ανεξέλεγκτα και κάνει ό, τι θέλει. Στο διοικητικό συμβούλιο του νέου Κέντρου αντί να εκπροσωπούνται οι ηθοποιοί, μεταφραστές, συγγραφείς, χορευτές, σκηνοθέτες, εικαστικοί, απαραίτητοι για τα σκηνικά, κριτικοί και πανεπιστημιακοί, θα εκπροσωπούνται οι φίλοι του εκάστοτε Υπουργού Πολιτισμού. Διαφωνούμε απόλυτα μ' αυτήν την εξέλιξη. Αν θέλουμε έναν ανεξάρτητο φορέα, για να διαχειρίζεται ουσιαστικά το θέατρο και το χορό στη χώρα μας, γιατί πρέπει να το δέσουμε τόσο στενά στο άρμα του Υπουργού Πολιτισμού; Τι ανεξαρτησία είναι αυτή τότε;

Τέλος η δημιουργία του Κέντρου αυτού είναι μια υποτίμηση της τέχνης του χορού. Κανονικά, ο χορός θα έπρεπε να είχε το δικό του Κέντρο. Απ' όσο θυμάμαι, την εποχή των εννέα Μουσών, η Τερψιχόρη δεν ήταν μία απλή σύμβουλος της Μελομένης και της Θάλειας. Πιστεύουμε ότι πολύ σύντομα πρέπει να δημιουργηθεί ξεχωριστό Κέντρο για το χορό. Ο χορός είναι η πιο παραπεταμένη τέχνη στη χώρα μας. Με το νομοσχέδιο γίνεται ακόμα πιο παραπεταμένη, μια απλή υποσημείωση στο θέατρο. Και όμως, αν κοιτάξουμε γύρω μας είναι η πιο διαδεδομένη τέχνη, η τέχνη της οποίας μετέχουν όχι μόνο όλοι οι Έλληνες, αλλά ακόμα και Βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου.

Είπαμε λοιπόν, ότι ο ρόλος του Διευθυντή του Ιδρύματος είναι απόλυτα συγκεντρωτικός, έχει απόλυτες και μονοπρόσωπες ευθύνες. Μα, είναι δυνατόν να δεχθούμε μονοπρόσωπες ευθύνες ειδικά στο θέμα της τέχνης; Αυτό δε μπορούμε να το δεχθούμε. Είναι ουσιαστικά ο κρατικός έλεγχος μέσω μίας επίφασης ανεξαρτησίας. Άρα υπάρχει ένα κρατικοκεντρικό και διευθυντοκεντρικό μοντέλο.

Το επόμενο σημείο είναι η σύνθεση του διοικητικού συμβουλίου του οποίου τις αρμοδιότητες δεν γνωρίζουμε. Θα έλεγα ότι έτσι που παρουσιάζεται, πιθανώς να πούμε ότι δεν υπάρχει διοικητικό συμβούλιο, μόνο με διευθυντή. Γιατί όμως το διοικητικό συμβούλιο να μην έχει μία πλειοψηφία που να συνιστάται από εκπροσώπους των φορέων; Πρέπει να έχει έναν κοινωνικοποιημένο χαρακτήρα, ειδικά όταν πρόκειται για δημιουργούς. Και αυτή η λογική του διοικητικού συμβουλίου και των αρμοδιοτήτων του διευθυντή, είναι ακραία κρατικοκεντρική και θα έλεγα ότι περιφρονεί και προσβάλλει τους φορείς αυτούς.

Όσον αφορά στο αν θα πρέπει να είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, ξέρουμε ότι στα Ν.Π.Δ.Δ. υπάρχουν αγκυλώσεις και δυσκολίες λόγω δημοσίου λογιστικού. Αλλά το Ν.Π.Ι.Δ. οδηγείται αλλού. Δεν έχει διαφάνεια και έχει ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Πρόκειται για μία γενική παθολογία της διοίκησης που δε διευκολύνει δημόσιους φορείς να είναι πιο ευλύγιστοι. Παρόλο αυτά μπορούν να αναζητηθούν άλλες μορφές, όπως το καθεστώς ως δημοσίου δικαίου που ακολουθεί το Εικαστικό Επιμελητήριο.

Θα μπορούσαμε και άλλα πολλά να πούμε πάνω σ' αυτά τα ζητήματα. Για παράδειγμα, αναφέρεται στους σκοπούς η εφαρμογή της πολιτικής, ενώ ο καθορισμός και σχεδιασμός θα ανήκει στο Υπουργείο. Μα, δεν τους κάνεις μόνο για να εφαρμοστούν. Ή στους σκοπούς επίσης αναφέρεται η ενίσχυση της παιδείας. Ποιάς παιδείας; Πρέπει να ρυθμίσουμε και τα θέματα της παιδείας. Υπάρχουν σχολές θεατρολογίας που ξέρουμε τι δυσκολίες αντιμετωπίζουν οι αδιαβάμητες σχολές που ανήκουν σε διάφορους θιάσους. Διευθύνονται από διάφορα επιφανή μέλη της θεατρικής κοινότητας και αντιμετωπίζουν προβλήματα που δεν αντιμετωπίζει το Ι.Ε.Κ., που μπαίνουν μέσα στις θεατρικές σπουδές, προσφέρουν τα πάντα, χωρίς να περάσει κάποιος από εξετάσεις του Υπουργείου Πολιτισμού. Εμπορικοποιούν αυτή την παιδεία και μάλιστα τη στιγμή που η Κυβέρνηση έχει διακηρύξει την Ακαδημία Τεχνών. Βλέπουμε ένα Ι.Ε.Κ. επανομαζόμενο ως Ακαδημία Τεχνών. Τίθενται δηλαδή θέματα τα οποία θα έπρεπε να έχουν λυθεί.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι το στόχος μπορεί να είναι καλός, ως πρόθεση ενδιαφέρουσα. Όμως αν δεν υλοποιηθούν κάποιοι όροι, όπως το θέμα των χρηματοδοτικών δεσμεύσεων, το θέμα του μη κρατικοκεντρικού μοντέλου, το θέμα της κοινωνικοποιημένης λειτουργίας, ο Συνασπισμός δεν το ψηφίζει. Δεν βλέπουμε και εδώ στις τροπολογίες, στις διορθώσεις που μας μοίρασε σήμερα ο κύριος Υπουργός, να γίνεται κάτι τέτοιο.

Λοιπόν, γι' αυτό επί της αρχής ο Συνασπισμός το καταψηφίζει. Βάζουμε αυτές τις προϋποθέσεις και εφόσον υπάρξει, έστω και την τελευταία στιγμή, κίνηση από τον κύριο Υπουργό, είμαστε έτοιμοι να το συζητήσουμε.

Επί των άρθρων θα τα πούμε στη συνέχεια, όπως και επί τροπολογιών που έχουμε και εμείς προτείνει, στην αυριανή συνεδρίαση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Λεβέντη.

Ο κ. Μαργαρίτης Τζίμας έχει το λόγο.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα περίμενα στο ζήτημα του πολιτισμού η Ελληνική Βουλή να βγει πολύ πιο μπροστά απ' ότι η Ελληνική Κυβέρνηση. Γιατί τη Βουλή τη χαρακτηρίζει περισσότερο η διαύγεια του πνεύματος, από τους Υπουργούς που είναι τοποθετημένοι εκ του ρόλου τους να λύνουν πολλαπλά ζητήματα, ιδιαίτερα στο χώρο του πολιτισμού.

Δυστυχώς, μέχρι τώρα και από τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δεν άκουσα ένα λόγο οραματικό πάνω στο προτεινόμενο νομοσχέδιο από τον Υπουργό Πολιτισμό. Διότι προ-

βλήματα δεν είναι τα προβλήματα τα οποία ετέθησαν. Δεν πρέπει για παράδειγμα να μας προβληματίσει στη Βουλή, αν οι νυχτερινές πίστες πρέπει να μεταφέρονται στο Ηρώδειο και στην Επίδαυρο;

Εάν το κράτος, κύριε Χουρμουζιάδη, δεν είναι ταγμένο να παράγει πολιτική, αν σκεφτούμε πως το Υπουργείο Πολιτισμού δεν επιχορηγούσε το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, το οποίο με τη σειρά του, με την κρατική επιχορήγηση, επιχορηγεί νέους και παλαιούς σκηνοθέτες να παράγουν ταινίες μικρού ή μεγάλου μήκους, τι θα έκανε το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου; Θα αναζητούσε χορηγούς, δηλαδή θα βάζαμε επίσημα πλέον, εξ ολοκλήρου, την ιδιωτική πρωτοβουλία, στο κεφάλαιο που λέγεται παραγωγή πολιτιστικού προϊόντος. Εάν το Υπουργείο Πολιτισμού δεν επιχορηγούσε το Εθνικό Θέατρο, ποιά θα έβρισκε το Εθνικό Θέατρο χρήματα για να συντηρεί επτά έως δέκα σκηνές και να παράγει αυτή την πληθώρα θεατρικών έργων κάθε χρόνο;

Ποιο είναι εδώ το πρόβλημα; Από τη μια επιχορηγεί το ελληνικό κράτος φορείς, νομικά πρόσωπα είτε δημοσίου είτε ιδιωτικού τομέα και τους βοηθάει να παράγουν πολιτιστικό προϊόν, από την άλλη δεν θέλουμε έλεγχο της κεντρικής εξουσίας πάνω στο παραγόμενο πολιτιστικό προϊόν. Διότι αυτό είναι ένα ζήτημα. Δεν μπορεί να επιχορηγώ εγώ ως κράτος κάποιον οργανισμό και να είμαι τελικώς, αμέτοχος στην παραγωγή πολιτιστικού προϊόντος.

Ποιος ελέγχει σήμερα και με ποια διαδικασία τα πολιτιστικά προϊόντα, τα θεατρικά έργα, τα χορευτικά έργα τα οποία παράγονται από επιχορηγούμενους οργανισμούς από το Υπουργείο Πολιτισμού; Κανείς. Δηλαδή στην ουσία –και καλά κάνει το κράτος– απελευθερώνει τις δημιουργικές δυνάμεις στο χώρο του πολιτισμού. Προσπαθεί να μειώσει την επίδραση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και του κεφαλαίου πάνω στην παραγωγή του πολιτιστικού προϊόντος που πολλές φορές είναι κατευθυνόμενο, όταν χρηματοδοτείται μόνο από την ιδιωτική πρωτοβουλία.

Για μένα, λοιπόν, το ζήτημα που τίθεται από το παρόν νομοσχέδιο είναι ότι κάνει ένα άνοιγμα το Υπουργείο Πολιτισμού στο χώρο του θεάτρου, του χορού και γενικότερα της τέχνης, της παραγωγής πολιτιστικού προϊόντος. Είμαι βέβαιος πως ο οργανισμός ο οποίος δημιουργείται σήμερα, θα λάβει σοβαρά υπ' όψιν τα τεράστια ζητήματα τα οποία υπάρχουν στο χώρο των καλλιτεχνών, των ηθοποιών, αλλά και των χορευτών. Διότι άλλα είναι τα ζητήματα που απασχολούν τους ηθοποιούς και άλλα είναι τα ζητήματα που απασχολούν τους χορευτές. Ως προς τα συνταξιοδοτικά κυρίως, το όριο ηλικίας, παραγωγικής δράσης ενός χορευτή δεν συμβαδίζει πάντοτε με το όριο ηλικίας ενός αμιγούς ηθοποιού, ο οποίος και μέχρι τα βαθιά γεράματα μπορεί να παίζει έργα και να βρίσκεται επί σκηνής. Είναι ένα ζήτημα, λοιπόν, το οποίο είμαι βέβαιος πως θα εξετάσει το Εθνικό Κέντρο το οποίο σήμερα δημιουργείται.

Με χαροποιεί το γεγονός ότι αυτό το Εθνικό Κέντρο θα συνεργαστεί με την Εθνική Λυρική Σκηνή, το Εθνικό Θέατρο και το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος.

Γιατί; Διότι οι τρεις αυτοί χώροι έχουν μετατραπεί σε κλειστές λέσχες και λυπάμαι που το λέω, διότι είναι επιχορηγούμενοι από το κράτος και το πολιτιστικό τους προϊόν, κύριε Υπουργέ, δεν διαχέεται στην ελληνική periferia. Δεν μπορεί να επιχορηγείται το Εθνικό Θέατρο με 18.000.000 ευρώ το χρόνο και ο κάτοικος της ελληνικής periferias – συμβαίνει δεκαετίες τώρα – μην είναι σε θέση να απολαύσει μία θεατρική παραγωγή που δημιουργός είναι το Εθνικό Θέατρο ή η Εθνική Λυρική Σκηνή.

Λίγο ή πολύ, τουλάχιστον σε όλες τις πρωτεύουσες των νομών, υπάρχουν μεγάλες αίθουσες που μπορούν να στηθούν θεατρικές ή χορευτικές παραστάσεις από τους δύο ή τρεις αυτούς οργανισμούς.

Το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, που είναι ταγμένο εκ του ρόλου του να κάνει διάχυση του πολιτιστικού προϊόντος στη βόρεια Ελλάδα, το βλέπαμε μία φορά και εκείνο στη δική μας περιοχή, στο Αρχαίο Θέατρο Φιλίππων. Και αν τύχει να βρέξει εκείνο το βράδυ, χάνουμε και την παράστασή του.

Μέσα, λοιπόν, στο πλαίσιο συνεργασίας από το σχετικό

άρθρο, το Εθνικό Κέντρο που δημιουργείται, θεωρώ υποχρέωση του κράτους να επιβάλλει –με την καλή έννοια του όρου– τη διάχυση του πολιτιστικού προϊόντος στην ελληνική periferia.

Και φυσικά, η τέταρτη μορφή συνεργασίας που το ρόλο των ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ., των Δημοτικών Περιφερειακών Θεάτρων. Είναι πάρα πολύ σημαντικό να ενισχυθεί η προσπάθεια των ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. από το Εθνικό Κέντρο Χορού και Θεάτρου.

Υπάρχουν, λοιπόν, ζητήματα, τα οποία αντιμετωπίζονται από το παρόν νομοσχέδιο. Πιστεύω ότι η επένδυση στον καλλιτεχνικό κόσμο της χώρας, στους ηθοποιούς, δηλαδή σ' αυτούς που πραγματικά ποιοούν ήθος και όχι στους διάττοντες αστέρες, που λόγω συγκυρίας ή λόγω τηλεοπτικών παιγνιδιών βρίσκονται στο καλλιτεχνικό στερέωμα το τελευταίο διάστημα, είναι επένδυση από την πλευρά της πολιτείας και στο ήθος, αλλά και στον εσωτερικό κόσμο των πολιτών. Έτσι γίνεται πράξη η πίστη και το όραμα του Πρωθυπουργού και της Νέας Δημοκρατίας ότι «πιστεύουμε στην παιδεία και στον πολιτισμό».

Και επειδή, ακριβώς, οι εξουσίες δύσκολα επενδύουν στον πολιτισμό, επειδή τα αποτελέσματά του δεν μπορούν να φανούν στα στενά όρια μιας εκλογικής τετραετίας, σας αξίζουν συγχαρητήρια, κύριε Υπουργέ, γιατί κάνετε αυτήν την προσπάθεια, γνωρίζοντας ότι αυτή η πρωτοβουλία σας δεν πρόκειται να αποδώσει μέχρι τις προσεχείς εθνικές εκλογές –όποτε και αν γίνουν αυτές– αλλά είναι μία επένδυση σε βάθος χρόνου, μία επένδυση πραγματικά συντονιστικού χαρακτήρα που θα αντιμετωπίσει σημαντικά ζητήματα στο χώρο του καλλιτεχνικού και πολιτιστικού προϊόντος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Τζίμα.

Το λόγο έχει ο κ. Γείτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το άρθρο 16 του Συντάγματος στην παράγραφο 1 θεσπίζει μεταξύ άλλων με σαφήνεια την ελευθερία στην τέχνη και την υποχρέωση του κράτους για την ανάπτυξη και προαγωγή της. Από την άλλη μεριά, η πολιτιστική μας παράδοση και δημιουργία κάνει την πατρίδα μας ξεχωριστή. Και αυτά τα δύο συνιστούν ότι ο πολιτισμός θα έπρεπε να είναι σταθερά στο κέντρο του ενδιαφέροντος κάθε κυβέρνησης.

Είχα την ευκαιρία, κύριε Υπουργέ, μιλώντας προ ημερών στην Ολομέλεια σε άλλο νομοσχέδιο του Υπουργείου σας, να τονίσω ότι ο πολιτισμός, παρά τα μεγάλα λόγια και του Πρωθυπουργού και των Υπουργών, παραμένει ο «φτωχός συγγενής» για την Κυβέρνηση. Υποχρηματοδοτείται. Αυτή είναι η αλήθεια. Και εδώ εν προκειμένω, κύριε Υπουργέ, παραφράζοντας την παροιμία «Πενία τέχνας κατεργάζεται» θα μπορούσα να πω ότι «η Κυβέρνηση φορείς επεξεργάζεται». Για να κρύψει ανάμεσα στα άλλα και την πενία στις πρωτοβουλίες και την αποτελεσματικότητα της πολιτικής της.

Στην ομιλία που προανέφερα, είχα αναφερθεί στον κινηματογράφο.

Είχα αναδείξει, ειδικότερα, την εγκατάλειψη από το Υπουργείο Πολιτισμού του Εθνικού Κέντρου Κινηματογράφου. Το επαναλαμβάνω τώρα, γιατί αυτό μας προϊδεάζει και μας υποψιάζει και για το μέλλον του υπό ίδρυση Εθνικού Κέντρου Θεάτρου και Χορού.

Επομένως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρώτη παρατήρησή μου έχει σχέση με την έλλειψη βούλησης, πολιτικής και αποφασιστικότητας να επενδύσει η Κυβέρνηση στον πολιτισμό. Τονίζω τη λέξη «επένδυση», γιατί έλεγε ο κύριος Πρωθυπουργός στις προγραμματικές δηλώσεις –διαβάζω επί λέξει– τα εξής: «Οι άξονες της πολιτικής μας προσδιορίστηκαν με σαφήνεια πολύ πριν τις εκλογές.» Και συνέχιζε ως εξής: «Είναι η επένδυση στον πολιτισμό και στην παιδεία.»

Την μεν επένδυση της Κυβέρνησης την είδαμε, κύριε Υπουργέ. Την αναθέσατε στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, από το οποίο έχουμε περάσει και εσείς και εγώ. Ο διάδοχός σας κ. Βύρων Πολύδωρας, ο οποίος μας είπε πρόσφατα ότι «κάνει αγγαρεία και εκτίει ποινή» στο Υπουργείο, φαντάζομαι να σκέ-

φτεται...

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΡΑΣ: Είμαστε, όμως, τώρα εκτός θέματος, κύριε συνάδελφε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Παρακαλώ, κύριε Καρρά! Μην εξανίστασθε!

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΡΑΣ: Εγώ δεν εξανίσταμαι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Λέω, λοιπόν, ότι την επένδυση στην παιδεία...

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΡΑΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Μην με κάνετε να ανεβάσω τους τόνους! Προφανώς δεν χρειάζεται για τον πολιτισμό να ανεβάζουμε τους τόνους!

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΡΑΣ: Εγώ δεν ανεβάζω τους τόνους!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Την επένδυση στην παιδεία, λοιπόν, που υποσχόταν ο Πρωθυπουργός την ανέθεσε στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Ο κ. Πολύδωρας, διάδοχος του κυρίου Βουλγαράκη, μας λέει ότι κάνει αγγαρεία και φαντάζομαι να μην σκέφτεται «Εσύ, Γιώργο, ελευθερώθηκες νωρίς από εκεί!».

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΡΑΣ: Ούτε η Αγκάθα Κρίστι να ήσασταν!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Όμως, θα επανέλθω, όπως είπατε, στη λογική –γιατί αυτά που συμβαίνουν είναι παραλογισμοί- και στον πολιτισμό. Μόνο επένδυση δεν βλέπουμε από την Κυβέρνηση! Βλέπουμε έλλειψη πρωτοβουλιών και ιεράρχησης προτεραιοτήτων, καθώς και έλλειψη κονδυλίων.

Τι άλλη χρεία μαρτύρων να έχουμε, κύριε συνάδελφε, εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, όταν ο πολιτισμός σχεδόν απουσιάζει από τις δράσεις στο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης; Θέλω εδώ να θυμίσω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει δεσμευθεί στο πρόγραμμά του για την αναθεώρηση σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση στο κεφάλαιο «Πολιτισμός» του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Με το νέο νομοσχέδιο για την ίδρυση του Εθνικού Κέντρου Θεάτρου και Χορού τι κάνει ουσιαστικά το Υπουργείο; Μεταβιβάζει την εκ του Συντάγματος υποχρέωσή του σε ένα νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Και θα έλεγε κάποιος ότι αν το έκανε για ευελξία, για να απελευθερωθεί ο χώρος του θεάτρου και της τέχνης από τον κρατικό εναγκαλισμό, θα ήταν ίσως προς τη σωστή κατεύθυνση. Όμως, εδώ «το μαχαίρι και το πεπόνι», όπως εξήγησε διεξοδικά ο εισηγητής μας, το κρατάει ο Υπουργός δια του Διευθυντή. Αποψιλώνεται έτσι η διεύθυνση του Υπουργείου και μας λέτε ότι καλύπτεται θεσμικό κενό;

Κύριε Υπουργέ, αυτά πραγματικά είναι μεγάλα λόγια που δημιουργούν πέρα από τα άλλα και σύγχυση και ερωτηματικά. Θα πω γιατί δημιουργούν σύγχυση.

Διαβάζω από την εισηγητική έκθεση –και τα λέω επί λέξει- τα εξής: «Το Κέντρο ιδρύεται, ελέγχεται και χρηματοδοτείται από το Υπουργείο Πολιτισμού, με σκοπό την εφαρμογή της εθνικής πολιτικής για το θέατρο και τον χορό και την υποστήριξη του Υπουργείου στον καθορισμό της.»

Σε άλλο σημείο στη συνέχεια αναφέρει: «Θα αναπτύξει συλλογική οπτική πάνω στα προβλήματα και τις ευκαιρίες του χώρου και θα συντονίζει αποσπασματικές ενέργειες.»

Εδώ στο συντονισμό αποσπασματικών ενεργειών βάλτε και ένα ερωτηματικό. Μήπως σημαίνει καθυπόταξη και στραγγαλισμό ελευθερίας στην πράξη.

Συνεχίζει η εισηγητική και λέει –αυτολεξεί τα διαβάζω- ακόμη τα εξής: «Επιφορτίζεται με την ανασύνταξη του θεατρικού και χορευτικού χάρτη της χώρας.»

Οι παραπάνω αναφορές σε συνδυασμό με τις διατάξεις, όπως διατυπώνονται στις ρυθμίσεις, προκαλούν το λιγότερο κατά τη δική μου αντίληψη σύγχυση, επικαλύψεις και ασάφεια όσον αφορά στο ρόλο του Υπουργείου και στις αρμοδιότητες του Κέντρου. Κυρίως αντιμάχονται –και αυτό πρέπει να προσέχουμε, γι' αυτό ξεκίνησα από τη διατύπωση του Συντάγματος- την αρχή της ελευθερίας του θεάτρου και αποκλίνουν, αφίστανται, και των υποχρεώσεων της πολιτείας. Έχουμε δηλαδή ένα κέντρο εξαρτώμενο από το Υπουργείο. Να το πω με άλλα λόγια; Έχουμε έναν πελατειακό κρατισμό και στον πολιτισμό.

Αυτό ουσιαστικά προωθεείτε.

Αναφέρθηκε ο εισηγητής μας –δεν θέλω να κουράσω το

Σώμα- πώς διορίζεται το διοικητικό συμβούλιο, πώς διορίζεται ο διευθυντής και ποιες είναι οι αρμοδιότητές τους. Επίσης, στην επιτροπή ετέθη επανειλημμένα το θέμα της χρηματοδότησης.

Κύριε Υπουργέ, δεν είδα καμμία δέσμευση. Ενώ απαντήσατε –κι αυτό είναι πρωτοφανές- σε ρητορικά ερωτήματα που θέσατε ο ίδιος. Δεν μας είπατε κάτι για τη χρηματοδότηση. Εγώ λοιπόν ρωτώ ευθέως: Επειδή και στον πολιτισμό χωρίς χρήματα δεν μπορεί να γίνει τίποτα, θα υπάρξει πρόσθετη επιχορήγηση για την ανάπτυξη και λειτουργία του Κέντρου, άρα και νέων δραστηριοτήτων; Ή θα γίνει ανακατανομή των διατιθεμένων μέχρι σήμερα κονδυλίων από τις αντίστοιχες, ανεπτυγμένες ήδη δραστηριότητες; Αυτό είναι το ερώτημα.

Δεν είναι τυχαίο, όπως ειπώθηκε και προηγουμένως, ότι όλοι οι φορείς, που ακροάστηκε η επιτροπή, εξέφρασαν με αποχρώσεις από αμφιβολίες ως αντιρρήσεις ως προς τις εγγυήσεις ανεξάρτητης και αποτελεσματικής λειτουργίας του Κέντρου. Υπερτιμημένο και εδώ το «κυβερνητικό ομόλογο». Φοβάμαι ότι ο χαμένος, τελικά, θα είναι ο χώρος του θεάτρου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την εμπειρία μου στο Κοινοβούλιο και σε κυβερνητικές θητείες, έχω καταλήξει στο εξής. Αν δεν μπορούμε να χρηματοδοτήσουμε και να εξασφαλίσουμε τη λειτουργία νέων φορέων με ανεξαρτησία, καλύτερα είναι να αξιοποιούμε και να επενδύουμε στις υπάρχουσες δομές. Εκείνο που μας χρειάζεται –είστε εδώ πολλοί άνθρωποι που γνωρίζετε καλύτερα από μένα τα του θεάτρου- είναι η διεύθυνση εν προκειμένω των περιφερειακών δικτύων των τεχνών, του θεάτρου, του χορού και του κινηματογράφου καθώς και η αναβάθμιση της λειτουργίας τους. Εκείνο που απαιτείται είναι ο πολιτισμός να διαπερνά όλες τις πολιτικές –κι αυτό δεν συμβαίνει- για να προωθηθεί ο στόχος της ανάπτυξης της δημιουργικής και καλλιτεχνικής έκφρασης και η αναβάθμιση της παρουσίας μας στην παγκόσμια σκακιέρα.

Αν θέλουμε ο πολιτισμός στην πράξη να είναι στο προσκήνιο –γιατί αυτό έταξε ο Πρωθυπουργός, ότι θα φέρουμε έλεγε και τον πολιτισμό στο προσκήνιο- και η παράδοσή μας να αποτελέσει πηγή απελευθέρωσης, δημιουργίας, αναζήτησης και έμπνευσης για το παρόν και το μέλλον. Αυτό θα πρέπει να έχουμε υπ' όψιν μας όλοι. Προς αυτή την κατεύθυνση θα πρέπει να κινημαστέ όλοι. Προς αυτή την κατεύθυνση θα έπρεπε να κινηθεί η Κυβέρνηση έστω και στο λίγο χρόνο που ακόμη της απομένει. Νομοθετικές πρωτοβουλίες όπως αυτή, χωρίς ξεκάθαρους στόχους και εγγυήσεις αποδοτικής λειτουργίας, μας πισωγυρίζουν και είναι πάντως στον αέρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ.

Ο κ. Ιωαννίδης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλούμε για τον πολιτισμό αλλά ο κ. Γείτονας ανέφερε την παιδεία, το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Νομίζω ότι ακόμη είστε εκεί, κύριε Βουλγαράκη.

Κόπτεστε για τα χρήματα, γιατί μόνο στις χρηματοδοτήσεις αναφερθήκατε. Στη ζωή όμως, δεν μετράει μόνο το χρήμα. Μετράει πρώτα απ' όλα αν πηγαίνει το χρήμα σε σωστή κατεύθυνση, μετράει το πως υλοποιείται. Αυτά είναι άγνωστα για σας, διότι το πετούσατε το χρήμα. Δίνετε για την παιδεία 7% από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, ενώ εμείς δίνουμε 14%. Και ο Πρωθυπουργός είπε «για την παιδεία και τον πολιτισμό», γιατί αυτό τον ενδιαφέρει. Εσείς όλα αυτά μέχρι τώρα τα βλέπατε θεωρητικά. Τώρα βάζετε νούμερα.

Αν κάτι χαρακτηρίζει τη χώρα μας, αν κάτι είναι τόσο σοβαρό για να αισθανόμαστε βαθιά υπερήφανοι, αν υπάρχει ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό που πρέπει να προστατεύσουμε, να φροντίσουμε, να αναδείξουμε, αυτό δεν είναι τίποτα άλλο από έναν πλούσιο πολιτισμό που έχουμε.

Να κάνω μια παρένθεση. Διαμαρτύρεστε όταν η Κυβέρνηση απευθύνεται στις Ανεξάρτητες Αρχές.

Όταν γίνεται το αντίθετο, «για ποιο λόγο δεν τα δίνετε στις Ανεξάρτητες Αρχές». Άρα, συμφωνείτε τι θέλετε και μετά να κάνετε κριτική.

Διαθέτουμε μία πλούσια πολιτιστική παράδοση που αποτυ-

πώνεται μέσα από πολλές μορφές τέχνης, όπως είναι το θέατρο και ο χορός, για τις οποίες συζητάμε σήμερα με αφορμή το σχέδιο νόμου για την Ίδρυση Εθνικού Κέντρου Θεάτρου και Χορού που φέρνει το Υπουργείο Πολιτισμού.

Ο χώρος του πολιτισμού είναι ένας ιδιαίτερα ευαίσθητος χώρος, όπου θα έπρεπε και πρέπει να υπάρχει περιθώριο διάλογου και συνεννόησης, προκειμένου να δημιουργήσουμε εμείς, η πολιτεία, τις προϋποθέσεις, ώστε να απελευθερώνονται όλες οι καλλιτεχνικές δυνάμεις -και ευτυχώς στη χώρα μας έχουμε ουκ ολίγες. Είναι, λοιπόν, καλό που σιγά-σιγά μπαίνει μία τάξη σε διάφορους χώρους με τη δημιουργία θεσμικού πλαισίου, όπως γίνεται με το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα.

Συμφωνώ με τον κ. Χουρμουζιάδη ότι υπάρχει έλλειψη παιδείας, αλλά ταυτόχρονα υπάρχει και έλλειψη θεσμικών πλαισίων. Άρα, λοιπόν, είναι θετικό να κάνουμε κάτι και πράγματι η παιδεία είναι πάνω απ' όλα. Δεν διαφωνεί κάποιος σ' αυτό.

Στην επιτροπή κάναμε για άλλη μία φορά ένα χρήσιμο διάλογο με τους εκπροσώπους του χώρου, όπου ειπώθηκε ότι τελικά αυτό το υπό ίδρυση Κέντρο Θεάτρου και Χορού αποτελούσε ένα πάγιο αίτημα του χώρου, ώστε να υπάρξει μία συντονισμένη και συνολική πολιτική γύρω από το θέατρο και το χορό. Και μάλιστα το περιεργό ήταν ότι προσπαθούσε η Αξιωματική Αντιπολίτευση να πει στους εκπροσώπους ότι δεν τους βολεύει αυτό το πράγμα. Ήλθαν κι έλεγαν «είναι αίτημα» και προσπαθούσε η Αξιωματική Αντιπολίτευση να τους πει «μα, δεν καταλαβαίνετε; Δεν σας βολεύει αυτό». Γιατί οι περισσότεροι προέρχονται από το χώρο τους, οι οποίοι ήθελαν αυτό το πράγμα ψυχή τε και σώματι και τρελάθηκαν η Αξιωματική Αντιπολίτευση, γιατί σου λέει: «δικοί μας και μας φεύγουν; Αν είναι δυνατόν!»

Χρειάζεται, λοιπόν, εκείνο το θεσμικό όργανο που θα έχει την ευθύνη για την απρόσκοπτη λειτουργία του θεάτρου και των χορευτικών ομάδων στην Ελλάδα που θα συμβάλλει στη χάραξη μιας εθνικής πολιτικής για το θέατρο και το χορό που θα στηρίζει την έρευνα και τον πειραματισμό πάνω σε νέες εκφράσεις θεάτρου που θα στηρίζει τις παιδικές σκηνές μεριμνώντας ταυτόχρονα για τη διαρκή εκπαίδευση των ερασιτεχνών του θεάτρου και του χορού, ένα κέντρο που θα έχει ως κύριο στόχο τη στήριξη, την ενθάρρυνση και την ανάδειξη κάθε μορφής καλλιτεχνικής δραστηριότητας που σχετίζεται με το θέατρο και το χορό.

Δύο άλλοι σημαντικοί στόχοι που θέτει το Κέντρο Θεάτρου και Χορού είναι η ενίσχυση της εξωστρέφειας, αν θα μπορούσα να πω, της θεατρικής και χορευτικής καλλιτεχνικής δημιουργίας που αναπτύσσεται εδώ στην Ελλάδα και που θέλουμε να δούμε να προβάλλεται, να βγαίνει και προς τα έξω, τόσο σε επίπεδο ευρωπαϊκό, όσο και σε χώρες του Απόδημου Ελληνισμού. Στο ίδιο αυτό πνεύμα προβλέπεται η προαγωγή της θεατρικής και ορχηστρικής παιδείας μέσω συμποσίων και διαλέξεων, με στόχο την ανάδειξη της οικουμενικής διάστασης της θεατρικής και ορχηστρικής τέχνης.

Τέλος, συγκρατώ επίσης την προβλεπόμενη δυνατότητα συνεργασίας τόσο με τα κρατικά θέατρα, όσο και με τα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. για τη στήριξη και δημιουργία συμπαραγωγών και περιοδειών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι στους τομείς του θεάτρου και του χορού υπήρξε ελλιπής πολιτική και σχεδιασμός σε εθνικό επίπεδο, συστηματική επιλεκτική υποχρηματοδότηση -αλλού δίνανε τα λεφτά, τα πετούσαμε, κι εδώ, πνία, φτώχεια καταραμένη! τώρα μιλάτε για λεφτά- ανεπάρκεια υποδομών και αποσπασματική αντιμετώπιση των θεμάτων που έχουν να κάνουν με τις δύο αυτές μορφές τέχνης. Κανείς δεν ισχυρίζεται βέβαια ότι όλα τα προβλήματα και οι ελλείψεις θα αντιμετωπιστούν ακαριαία με το Εθνικό Κέντρο Θεάτρου και Χορού. Είναι όμως, μία αναγκαία θεσμική κίνηση, ώστε να μπει ένα πλαίσιο γύρω από αυτές τις δύο μορφές τέχνης, είναι απαραίτητη, ώστε οι άμεσα ενδιαφερόμενοι να ξεδιπλώσουν το ταλέντο τους, να διευρύνουν τις δημιουργίες τους, να εμβαθύνουν τη μελέτη τους, να προβάλλουν τελικώς το έργο τους διενώς και μαζί με αυτό να προβάλλουν και τη χώρα μας.

Μετά τους άσφογους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας και

την αυξημένη αναγνωρισιμότητα της χώρας μας, την υπενθύμιση του πολιτιστικού μας πλούτου αλλά και την ανάδειξη του πολιτισμού της σύγχρονης Ελλάδας με τους σύγχρονους δημιουργούς και καλλιτέχνες είναι τώρα η χρυσή μας ευκαιρία για να προβάλουμε την πλούσια θεατρική και χορευτική μας δημιουργία.

Θεωρώ στη σωστή κατεύθυνση την ίδρυση του Εθνικού Κέντρου για το θέατρο και το χορό, που με το χρόνο θα δοκιμαστεί αλλά και θα βελτιωθεί όπου υπάρξει ανάγκη. Και όπως είπα, με την ευκαιρία και άλλων νομοσχεδίων η πολιτεία πρέπει να στέκεται αρωγός στους καλλιτεχνικούς δημιουργούς, να φτιάχνει τις υποδομές, ώστε να μεγαλουργούν, να διαφυλάσσει αλλά και να αναδεικνύει την πλούσια παράδοση που έχουμε σε όλες τις μορφές του πολιτισμού μας, γιατί σε ταλέντο οι Έλληνες είμαστε πρωταθλητές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Η κ. Τζάκρη έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που αφορά στον πολιτισμό, τη μοναδική ίσως βαριά κληρονομία μας, αυτή που μας τροφοδοτεί, μας αναζωογονεί και εμπλουτίζει την ελληνική κοινωνία τα τελευταία τουλάχιστο δυόμισι χιλιάρδες χρόνια.

Με όλες αυτές τις καταστάσεις και πολλές φορές με αντίξοες συνθήκες σκλαβιάς, υποδούλωσης, ίσως και καταναγκασμού, το ελληνικό πνεύμα παρήγαγε πολιτισμό αξιόλογο και ιδιαίτερα σημαντικό, έτσι ώστε ακόμα και σήμερα να αποτελεί αντικείμενο θαυμασμού και μελέτης από όλους τους λαούς.

Η Ελλάδα δημιούργησε, δημιουργεί και θα δημιουργήσει και στο μέλλον αξιόλογο, πρωτοπόρο πολιτισμό και είναι αλήθεια ότι η πολιτεία δεν στεκόταν πάντοτε αρωγός προς την προσπάθεια αυτή, άλλοτε από αδυναμία και άλλοτε από αγκυλωτικές νοοτροπίες και προκαταλήψεις.

Σήμερα οι συνθήκες βεβαίως έχουν αλλάξει. Το ελληνικό κράτος, με τα μεγάλα βήματα δημοκρατίας αλλά και οικονομικής ανάπτυξης που έχει κάνει τα τελευταία χρόνια, μπορούμε να πούμε ότι πατάει πλέον σε στέρεες βάσεις και απαλλαγμένο από νοοτροπίες και αντιλήψεις, που θεωρούσαν την ενασχόληση με τον πολιτισμό μια υπόθεση φθηνή και ανέξοδη, μπορεί να προσφέρει ουσιαστικά πλέον και καίρια θεωρώντας τον πολιτισμό επένδυση.

Είναι αλήθεια ότι μέχρι σήμερα κανένας άνθρωπος του χώρου του πολιτισμού και του πνεύματος εν γένει, δεν περιμενε κάποια κρατική στήριξη ή βοήθεια προκειμένου να δημιουργήσει. Μπορεί, όμως, το κράτος να δημιουργήσει τις υποστηρικτικές δομές, που θα διευκολύνουν την παραγωγή πολιτισμού, που θα συντονίζουν τις προσπάθειες και που θα διαδίδουν το σημαντικό πολιτιστικό έργο που και σήμερα παράγεται.

Στο πλαίσιο αυτό αναρωτιέμαι η σημερινή κυβερνητική πρωτοβουλία τι σκοπούς έχει και τι μπορεί να προσφέρει ειδικότερα στον τομέα του θεάτρου και του χορού. Φοβούμαι πως πολύ λίγα πράγματα μπορεί να προσφέρει προς την κατεύθυνση αυτή.

Όπως αναφέρθηκε στην αρμόδια επιτροπή αλλά και από τον εισηγητή μας πριν από λίγο στην Αίθουσα της Ολομέλειας, δεν ανακαλύπτουμε σήμερα την Αμερική ούτε δημιουργούμε κάτι νέο και πρωτοποριακό, ώστε να μιλούμε για κάλυψη κάποιου κενού ή και για μία κίνηση που έπρεπε να έχει γίνει από χρόνια.

Όπως είναι γνωστό στο Υπουργείο Πολιτισμού υπήρχε η Διεύθυνση Θεάτρου και Χορού, της οποίας αρμοδιότητες με το παρόν σχέδιο νόμου εκχωρούμε, τις αφαιρούμε και τις εκχωρούμε σε ένα πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, αμφιβόλου μάλιστα αποτελεσματικότητας.

Αν δεν λειτουργήσει το σύστημα μέχρι σήμερα, έπρεπε να δούμε που, πως και γιατί δεν λειτουργήσει και όχι με κινήσεις ανεργμίστες, πρόχειρες και αποσπασματικές να οδηγούμε στην πλήρη αποδιοργάνωση του συστήματος και ενδεχομένως και στην αδρανοποίησή του.

Οι πρωτοβουλίες αυτές προκύπτουν ως αναγκαιότητα είτε εκεί που υπήρχε πράγματι κενό, είτε εκεί που μία γενικότερη

πολιτική έπρεπε να εξειδικευτεί, όπως έγινε για παράδειγμα με την ίδρυση και τη λειτουργία του Εθνικού Κέντρου Βιβλίου.

Με τη σημερινή σας κίνηση δημιουργείτε πάλι ένα μόρφωμα, όπως το Ελληνικό Ίδρυμα Πολιτισμού ή τον Οργανισμό Προώθησης του Ελληνικού Πολιτισμού, που αναρωτιόμαστε σήμερα αν υπάρχουν, που βρίσκονται και τι έργο παράγουν. Δυστυχώς, αντίστοιχα παραδείγματα υπάρχουν πολλά. Επομένως, μία πρώτη καίρια και ουσιαστική ένσταση είναι η ανάγκη δημιουργίας ενός τέτοιου κέντρου.

Οι επόμενες αντιρρήσεις μου έγκεινται στον τρόπο που το νομοσχέδιο προβλέπει να λειτουργήσει το υπό σύσταση κέντρο, στα πρόσωπα που θα επιλεγούν να το διοικήσουν, στην τυπική και χωρίς καμία ουσία ύπαρξη ενός πολυπληθούς διοικητικού συμβουλίου και στην παντελή έλλειψη πρόβλεψης για χρηματοδότηση.

Αναρωτιέμαι τι προσδοκίες έχετε για το νέο σας αυτό δημιουργήμα, το οποίο έτσι όπως το προγραμματίζετε να λειτουργήσει, θα αποτελέσει ένα κέντρο εξυπηρέτησης ημετέρων και ως προς τη στελέχωσή του αλλά το κυριότερο ως προς την κατεύθυνση των ενεργειών του.

Ο ελληνικός πολιτισμός, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν χρειάζεται τέτοιου είδους «δεκανίκια», χρειάζεται όμως ξεκάθαρη πολιτική και διάθεση για ουσιαστική υποστήριξη.

Τόσο το θέατρο όσο και ο χορός έχουν χαρίσει και εξακολουθούν να μας χαρίζουν σημαντικές παρακαταθήκες ψυχής των δημιουργών τους, αλλά και συμβάλλουν ουσιαστικά στην ανάδειξη του σύγχρονου ελληνικού πολιτισμού. Χρειάζεται πράγματι μία χάραξη εθνικής πολιτικής για το θέατρο και το χορό η οποία κακώς δεν γινόταν μέχρι σήμερα από το Υπουργείο, αλλά ούτε πρόκειται να γίνει από το Εθνικό Κέντρο έτσι όπως το έχετε συλλάβει.

Αφού αποφασίσατε να δημιουργήσετε ένα ξεχωριστό όργανο δίνοντάς του τις αρμοδιότητες που είχε η αρμόδια διεύθυνση του Υπουργείου, γιατί δεν το αφήνετε να λειτουργήσει μόνο του, ανεξάρτητα από το Υπουργείο, αλλά επιβάλλετε -πέρα από τη γενική εποπτεία που το Υπουργείο θα ασκεί- και την παρουσία των προϊσταμένων της αρμόδιας διεύθυνσης στο διοικητικό του συμβούλιο; Αναρωτιέμαι πώς μπορεί κάποιος να είναι συγχρόνως και εποπτευόμενος και εποπτεύων. Γιατί δεν προβλέπετε διαδικασίες διαφάνειας και δημοσιότητας τόσο στη λήψη των αποφάσεων όσο και στην αξιολόγηση της δράσης του Κέντρου; Γιατί δεν προβλέπετε τον τρόπο χρηματοδότησης του Κέντρου;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω πως η Κυβέρνηση όσο καλές προθέσεις και αν έχει, δεν προχώρησε στην κατάρτιση ενός σωστού και ολοκληρωμένου κειμένου, όπως θα έπρεπε βέβαια να είναι όλα τα νομοσχέδια που έρχονται στη Βουλή για ψήφιση, αλλά βιαστικά και επιπόλαια έφτιαξε «στο πόδι» τη συγκεκριμένη πρόταση δημιουργώντας σύγχυση και φανερώνοντας έτσι έναν επικίνδυνο ερασιτεχνισμό.

Δεν νομίζω ότι με την ψήφιση του νομοσχεδίου καλύπτουμε κανένα απολύτως κενό, αλλά αντιθέτως δημιουργούμε έναν ακόμη μηχανισμό ο οποίος δεν θα ήθελα σε καμία περίπτωση να καταντήσει «παράμαγαζο» κανενός Υπουργού, ούτε και αυτής της Κυβέρνησης ούτε όμως και οποιασδήποτε άλλης κυβέρνησης.

Είμαι υπερήφανη για την συνεισφορά της Ελλάδας στη δημιουργία παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς και είμαι ακόμα πιο υπερήφανη για τους σύγχρονους Έλληνες δημιουργούς στο θέατρο και στο χορό και για τα σύγχρονα επιτεύγματά τους. Η δράση τους χρειάζεται άλλου είδους υποστήριξη που θα αποτελούσε τον πυρήνα μιας εθνικής στρατηγικής, μιας εθνικής πολιτικής για το θέατρο και το χορό.

Κύριε Υπουργέ, να ήσασταν σίγουροι πως στην προσπάθεια αυτή θα μας είχατε στο πλευρό σας. Όσο όμως συνεχίζετε να κινείστε σε μία κατεύθυνση τέτοια, να είστε σίγουροι πως δεν πρόκειται να σας νομιμοποιήσουμε με τη συναίνεσή μας. Επανήλθατε στη συγκεκριμένη πρωτοβουλία λες και εξαιτίας αυτής από δω και πέρα θα παρουσιαστεί έργο στον τομέα του χορού

και του θεάτρου στην Ελλάδα λησμονώντας πως η χώρα μας παράγει, παράγει και θα παράξει βέβαια στο μέλλον σπουδαίο έργο στους τομείς αυτούς.

Εκτός των άλλων μιλάτε για προώθηση της έρευνας όταν λειτουργούν ήδη εδώ και πολλά χρόνια τμήματα θεατρολογίας στα πανεπιστήμια που έχουν βγάλει θεατρολόγους και σκηνοθέτες. Αγνοείτε μήπως την ύπαρξή τους; Δεν το νομίζω. Αλλά αποδεικνύετε έτσι την έλλειψη στόχευσης και την προχειρότητα στη σύλληψη και την υλοποίηση της συγκεκριμένης ιδέας η οποία όμως συμπληρωματικά και με διαφορετικές προϋποθέσεις και τρόπο λειτουργίας θα μπορούσε ίσως να έχει κάποια αποτελέσματα, μία ιδέα της οποίας η βιωσιμότητα τίθεται εν αμφιβόλω για έναν ακόμη λόγο, γιατί με προκλητική έλλειψη εξασφάλισης πόρων, θα έλεγα, αναφέρατε στο νομοσχέδιο στις δεκαοκτώ πηγές χρηματοδότησης. Αναρωτιέμαι πώς το νομικό αυτό πρόσωπο θα κάνει τον οικονομικό του προγραμματισμό στο μέλλον όταν υπάρχει τέτοια χρηματοδοτική ασάφεια και ανασφάλεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και από την πρωτοβουλία αυτή αποδεικνύεται ότι η σημερινή Κυβέρνηση στερείται οράματος για τον πολιτισμό. Στερείται επίσης καλών προθέσεων καθώς τα τέσσερα τελευταία χρόνια και τα κονδύλια στον προϋπολογισμό για τον πολιτισμό μειώνονται, αλλά και γιατί αδιαφορήσατε πλήρως για την τύχη και τη λειτουργία και άλλων θεσμών στον τομέα του πολιτισμού όπως το Εθνικό Κέντρο Βιβλίου, το Μουσείο Θεάτρου, το Ελληνικό Ίδρυμα Πολιτισμού, τον Οργανισμό Προώθησης του Ελληνικού Πολιτισμού. Η διαδρομή σας ως Κυβέρνηση τώρα πλησιάζει στο τέλος της και τα απομεινάρια της πολιτικής σας για τις επόμενες γενιές θα είναι δυστυχώς τέτοιου είδους μορφώματα όπως το σημερινό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Τζάκρη.

Ο κ. Δερμεντζόπουλος έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα την ίδρυση ενός Κέντρου για το θέατρο και το χορό. Θέλω αρχικά να καταθέσω μία πραγματικότητα στο χώρο της τέχνης έτσι όπως την έχει βιώσει ο κάθε υποψιασμένος πολίτης αυτής της χώρας.

Εδώ και πάρα πολλά χρόνια παρατηρούσαμε πάρα πολύ αξιόλογους καλλιτέχνες, με σπουδαία δείγματα δουλειάς, να αναγκάζονται να συμβιβάζονται, να υποχωρούν στις δικές τους προδιαγραφές, να κάνουν εκπτώσεις αξιών, προκειμένου να μπορέσουν να επιβιώσουν. Είδαμε, από την άλλη μεριά, κόμματα και μερίδες ανθρώπων να καπηλεύονται και να ιδιοποιούνται πρόσωπα και πράγματα στο χώρο της τέχνης, δημιουργώντας και καταπαθώντας συνειδήσεις στο ευρύ κοινό.

Και ο μόνος χαμένος; Η τέχνη, οι άνθρωποί της, οι παραγωγοί, αλλά και οι αποδέκτες της.

Διάβασα στα Πρακτικά της Επιτροπής τα λόγια των ανθρώπων που μίλησαν γι' αυτή την πρωτοβουλία και προέρχονται μέσα από το χώρο. Οι περισσότεροι ήταν σαφείς: το νομοσχέδιο έρχεται να καλύψει ένα τραυματικό κενό. Η περιγραφή της δικής τους βιωματικής πραγματικότητας είναι αποκαλυπτική.

Κάθε φορά που συνέβαινε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Ελλάδα μια πολιτική αλλαγή -και όχι μόνο κατ' ανάγκη αλλαγή κυβέρνησης, αλλά και όταν άλλαζε ένας υπουργός- τα πράγματα, αν δεν σταματούσαν πλήρως, είχαν μια επιβράδυνση στη λειτουργία τους. Δεν υπάρχει χώρα, ακόμα και οι μικρότερες, που να μην έχει ένα τέτοιο εργαλείο, για να λειτουργήσει το χορό το θέατρο. Και αυτά να λειτουργούν συντονισμένα και οργανωμένα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρωτοβουλία αυτή δεν λύνει απλά ένα χρηματοδοτικό πρόβλημα - γιατί πολύς ο λόγος περί χρηματοδότησης. Αυτό το οποίο διασφαλίζει είναι η δυνατότητα προγραμματισμού. Ο σχεδιασμός πολιτιστικής πολιτικής, είτε σαν μονάδα, είτε ευρύτερα, απαιτεί χρόνο και συντονισμό και δεν μπορεί να επαφίεται στην τύχη ή στη σύμπτωση.

Είναι μεγάλη επιτυχία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μια

κυβέρνηση να χαράσσει την πολιτική της σε συγκεκριμένους τομείς, έτσι ώστε εύρυθμα και με ασφάλεια, να μη χρειάζεται πια η δική της παρέμβαση σε αυτούς. Και η Κυβέρνηση αυτή έμπρακτα για άλλη μια φορά καταδεικνύει ότι δεν διακατέχεται από πολιτική ανασφάλεια, από συμπλεγματική ανάγκη χειραγώγησης. Δεν συγκεντρώνει το σύνολο της ύλης στο δικό της πεδίο αρμοδιοτήτων, αλλά αντίθετα δημιουργεί όλες τις απαιτούμενες συνθήκες, ώστε η διαχείριση να ανατίθεται και να πραγματοποιείται από τους καθ' ύλην αρμόδιους ανθρώπους.

Το Κέντρο που ιδρύεται με το παρόν σχέδιο νόμου έχει τους εξής τρεις στόχους: πρώτον, την αναζήτηση προϋποθέσεων και τη δημιουργία κινήτρων για την ανάδειξη του θεατρικού και χορευτικού δυναμικού της χώρας, με σκοπό την ενίσχυση των δραστηριοτήτων του και την πολύπλευρη προβολή του.

Ως δεύτερο στόχο έχει το διοικητικό συντονισμό, τη λειτουργική συνάρτηση και τη δικτυακή οργάνωση του θεατρικού και χορευτικού δυναμικού όλης της χώρας, ακόμα και στις πιο απομακρυσμένες περιοχές της, για τις οποίες δεν υπήρξε ποτέ μέχρι σήμερα η δέουσα πρόνοια. Με αποτέλεσμα την απώλεια προϊόντων πολιτιστικής παραγωγής.

Και τρίτο στόχο έχει τη διεθνή προβολή των επιτευγμάτων της ελληνικής θεατρικής και ορχηστρικής τέχνης, προκειμένου η Ελλάδα να κατακτήσει στην συνειδηση της σύγχρονης παγκόσμιας κοινότητας τη θέση που της αξίζει.

Αυτοί είναι οι στόχοι που ρητά αναφέρονται και που έρχεται να πληρώσει αυτό το νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αλήθεια και η λογική θα επέτασσε σήμερα την ομόφωνη ψήφιση αυτής της πρωτοβουλίας. Αυτοί που σήμερα αρνούνται αυτή την ψήφιση, αρνούνται τον ολοκληρωμένο σχεδιασμό και προγραμματισμό των καλλιτεχνικών δράσεων, τη μελέτη, την τεκμηρίωση, τη συνεργασία και την ανάπτυξη παράλληλων ενεργειών. Αρνούνται –το πιο σημαντικό– τη χρηματοδότηση όλων των σχημάτων μέσω επιτροπών, που θα γνωμοδοτούν επί αυτού.

Δηλαδή, συνάδελφοι, σας ικανοποιεί σε αυτό το θέμα η αρχή του ενός ανδρός; Θέλετε το σύστημα να παραμείνει όπως έχει; Ο Υπουργός προτείνει σήμερα εδώ την παραχώρηση της αρμοδιότητας χρηματοδότησης σε ένα σύστημα οργανωμένο και εξειδικευμένο πάνω στο αντικείμενό του, με δικλίδες ασφαλείας και σύνεση, φυσικά.

Και εσείς, τι κάνετε; Το καταψηφίζετε; Το αρνείσθε; Ευχαριστούμε πάρα πολύ για την εμπιστοσύνη που μας δείχνετε, αλλά, κύριοι συνάδελφοι, είναι δική μας πολιτική επιλογή, αυτή της ορθολογικής και αποτελεσματικής διοίκησης και διαχείρισης. Και αυτό στοχεύουμε και αυτό θα επιτύχουμε με αυτό το νέο σχήμα.

Ο πολιτισμός για τη χώρα μας, αλλά και συνολικά, πρέπει να προστατεύεται και οι συνθήκες ελεύθερης έκφρασής του να διασφαλίζονται και να διαχέονται με κάθε μέσο.

Είναι επένδυση κοινωνική και οικονομική η ορθή διαχείρισή του. Όποιος προσπαθεί να χειραγωγήσει και να εκμεταλλευτεί καλλιτεχνικές ενέργειες διαπράττει πολιτιστικό έγκλημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κόσμος προχωράει. Οι εξελίξεις τρέχουν. Τα πολιτιστικά ρεύματα έχουν πια πολύ πιο έντονη δυναμική. Χρέος μας, λοιπόν, είναι να δημιουργήσουμε στη χώρα μας όλες εκείνες τις συνθήκες, που θα την καταστήσουν δυνατή και ικανή να δώσει το στίγμα της και να δώσει στους ανθρώπους της όλα τα απαραίτητα εφόδια για να αναπτύξουν τις δυνατότητές τους. Η προσπάθεια, λοιπόν, αυτή απαιτεί θάρρος, απαιτεί σύνεση. Όλοι όσοι υποστηρίζουν πρωτοβουλίες σαν τη σημερινή συνεισφέρουν στην πρόοδο και επιδεικνύουν το απαιτούμενο θάρρος, μακριά από μικροσκοπιμότητες, αλλά με μόνο γνώμονα το κοινό καλό.

Υπάρχουν πολλά πράγματα που με τον καιρό θα βελτιωθούν, που με τον καιρό θα ολοκληρωθούν. Εμείς, όμως, σήμερα με την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου για την ίδρυση του Εθνικού Κέντρου για το Θέατρο και το Χορό σηματοδοτούμε την αρχή μιας νέας πολιτικής και μιας νέας αντίληψης για τον πολιτισμό, για την αξιοκρατική και προωθημένη διασπορά του πολιτιστικού προϊόντος, από και σε όλες τις γωνιές της Ελλάδος, από τον Έβρο μέχρι την Κρήτη. Υπερψηφίζω αυτό το νομοσχέδιο,

κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί ανταποκρίνεται σε όλα όσα η εποχή, η τέχνη και οι άνθρωποι της επιτάσσουν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Δερμεντζόπουλε.

Η κ. Γκερέκου έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ: Είναι σαφές η διαφορά που έχουμε όσον αφορά την αντίληψή μας σε σχέση με το τι σημαίνει πολιτισμός για τη χώρα μας. Όπως είπα και στις συνεδριάσεις της επιτροπής και γνωρίζοντας από μέσα αυτό το χώρο και τις ανάγκες του, είχα όλη τη καλή διάθεση και πρόθεση να πεισθώ για την αναγκαιότητα της ίδρυσης του Εθνικού Κέντρου Θεάτρου και Χορού με τη μορφή και τους όρους που τίθενται φυσικά από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Μπορώ να πω, λοιπόν, με απόλυτη βεβαιότητα ότι κανένα από τα επιχειρήματα που ακούστηκαν στην επιτροπή δεν ήταν αρκετά πειστικό. Και αυτό γιατί έμειναν αναπάντητα πολλά και σοβαρά ερωτήματα εκ των οποίων άλλα προδίδουν κάποια εξαρχής λανθασμένη προσέγγιση του θέματος και άλλα προδίδουν τουλάχιστον προχειρότητα στην προετοιμασία και τη σύνταξη του νομοσχεδίου αυτού.

Πιο συγκεκριμένα, τα τελευταία τρία χρόνια κατά τη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ο πολιτισμός στη χώρα υποχρηματοδοτείται σοβαρά και αυτό είναι νομίζω μια αντικειμενική διαπίστωση. Ξαφνικά και από το πουθενά το νομοσχέδιο αυτό υπόσχεται ότι θα ανοίξουν οι πακτωλοί των χρηματοδοτήσεων για την παραγωγή θεάτρου και χορού στη χώρα μας. Δηλαδή, όλα αυτά τα χρόνια το πρόβλημα ήταν απλά διαδικαστικό και το λύνει η Κυβέρνηση μ' αυτό το νομοσχέδιο. Εν τω μεταξύ, βεβαίως, όλα τα δημοτικά, περιφερειακά θέατρα φυτοζωούν, συμπεριλαμβανομένου και αυτού βεβαίως της περιφέρειάς μου της Κέρκυρας.

Διαπιστώνει, επίσης, η εισηγητική έκθεση σοβαρά προβλήματα και σοβαρά κενά στο θέμα του θεάτρου και του χορού. Αυτά τα προβλήματα δεν τα διαπίστωσε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός ως προϊστάμενος του Υπουργείου Πολιτισμού για τα δύο πρώτα χρόνια; Ή μήπως η εισηγητική έκθεση χρεώνει λάθη, κενά και παραλείψεις ακόμη και σ' αυτή τη θητεία του Πρωθυπουργού στο Υπουργείο Πολιτισμού; Εκτός αυτού η εισηγητική έκθεση πραγματικά δίνει την αίσθηση και είναι τεράστιο λάθος αυτό ότι μέχρι σήμερα στην Ελλάδα υπήρχε ένα απόλυτο τέλμα, το απόλυτο μηδέν στην παραγωγή θεάτρου και χορού. Και αυτό το πρόβλημα θα το λύσει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, θα το θεραπεύσει όπως μας είπατε. Αν μη τι άλλο είναι πολύ αλαζονικό αυτό το σκεπτικό για τη χώρα η οποία εφηύρε το θέατρο.

Πέρα όμως από το γενικό πλαίσιο και το σκεπτικό περνάμε και σε ακόμη σοβαρότερα ερωτήματα που εγείρονται από τις πρακτικές λεπτομέρειες του νομοσχεδίου.

Παράδοξο πρώτον: πολλές από τις αρμοδιότητες του Υπουργείου Πολιτισμού μεταφέρονται στο εν λόγω νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου και το Υπουργείο Πολιτισμού κρατά το γενικό έλεγχο και την εποπτεία. Ορίζεται, όμως, ότι ένα από τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου του συγκεκριμένου κέντρου θα είναι και ο διευθυντής της Διεύθυνσης Θεάτρου και Χορού του Υπουργείου Πολιτισμού. Δηλαδή, το ίδιο πρόσωπο ταυτόχρονα θα είναι επόπτης, ελεγκτής με την ιδιότητά του στο Υπουργείο και εποπτευόμενος, ελεγχόμενος από τον Πρόεδρο του Εθνικού Κέντρου Θεάτρου και Χορού. Είναι προφανές ότι σ' αυτό το σημείο κάτι δεν πάει καλά.

Παράδοξο δεύτερο: υπάρχει στο Υπουργείο Πολιτισμού η Διεύθυνση Θεάτρου και Χορού. Τόσα χρόνια λειτουργεί και παράγει έργο γνωστό σε όλους.

Υπάρχουν κενά, παραλείψεις, προβλήματα, λάθη; Δείτε τα, βελτιώστε τα, διορθώστε τα. Τι συμβαίνει επομένως όταν πρέπει να φύγουν όλες οι αρμοδιότητες απ' αυτή την διεύθυνση να πάνε στον νέο αυτό οργανισμό και ο διευθυντής του Υπουργείου Πολιτισμού να υποβληθεί στον σχιζοφρενικό ρόλο του ταυτόχρονα ελεγκτή και ελεγχόμενου; Δεν έκανε καλά την δουλειά της αυτή η διεύθυνση; Δεν παρήγαγε έργο; Για ποιο λόγο ακριβώς γίνονται όλα αυτά;

Παράδοξο τρίτο. Ποιο είναι το μόνιμο πρόβλημα που επικαλείστε ως Κυβέρνηση για την χρηματοδότηση του πολιτισμού; Δεν έχουμε λεφτά, δεν έχουμε κονδύλια. Αν ισχύει αυτό το επιχείρημα λογικά σκέφτεται κανείς ότι από κάπου θα πρέπει να γίνει εξοικονόμηση κονδυλίων για να ενισχύσουμε άμεσα τους παραγωγούς θεάτρου και χορού. Δηλαδή, ότι απλά χρειαζόμαστε να γίνονται λιγότερα έξοδα. Εσείς όμως εδώ έρχεστε και δημιουργείτε ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου το οποίο σύμφωνα με το νομοσχέδιο θα κοστίζει μόνο τουλάχιστον για τα λειτουργικά έξοδα 1.122.000 ευρώ το χρόνο και 200.000 ευρώ εφάπαξ για τον εξοπλισμό του.

Και επαναλαμβάνω το ερώτημα που έθεσα και στην επιτροπή. Μπορείτε να μου εξηγήσετε με βάση ποιο σκεπτικό πιστεύετε ότι στο άμεσο ή το απώτερο μέλλον το Κέντρο αυτό θα ενισχύσει τους οργανισμούς του θεάτρου και χορού στην χώρα μας την στιγμή που το ίδιο θα κόβει κονδύλια από τους οργανισμούς αυτούς για την δική του λειτουργία;

Παράδοξο τέταρτο. Υποτίθεται, όπως αναφέρετε, ότι το κέντρο αυτό θα είναι υπεύθυνο για την χάραξη και την επιβολή της εθνικής πολιτικής στους τομείς του θεάτρου και χορού. Εδώ όμως στην λίστα των συνεργαζόμενων φορέων συγκαταλέγονται το Εθνικό Θέατρο και η Εθνική Λυρική Σκηνή, δηλαδή, φορείς οι οποίοι θεωρητικά θα έπρεπε λογικά να έχουν σχέση υφιστάμενου με το Εθνικό Κέντρο Θεάτρου και Χορού, όπως τουλάχιστον έτσι αναδεικνύεται μέσα από το νομοσχέδιο. Επομένως, πώς θα επιβάλλει πολιτική το Εθνικό Κέντρο στους φορείς αυτούς αφού θα έχουν σχέση συμπαραγωγού της πολιτικής αυτής; Φυσικά εμείς είμαστε αντίθετοι σε κάθε είδους επιβολή ειδικότερα στο χώρο της τέχνης.

Παράδοξο πέμπτο. Στο Διοικητικό Συμβούλιο του Εθνικού Κέντρου Θεάτρου και Χορού θα συμμετέχουν και δυο εκπρόσωποι των αντιπροσωπευτικότερων φορέων. Έτσι απλά. Τίποτα άλλο. Προφανώς αυτή η αντιπροσωπευτικότητα των φορέων θα προκύπτει αποκλειστικά και μόνο από την κρίση και την απόφαση του Υπουργού.

Τέλος, πώς θα χρηματοδοτείται το κέντρο αυτό; Άγνωστο, μυστήριο. Πουθενά δεν υπάρχει καμία αναφορά. Δεν φαίνεται να υπάρχει κανενός είδους δέσμευση. Δεν υπάρχουν κωδικοί, υποκωδικοί, τίποτε. Ο κ. Υπουργός, βέβαια, μας είπε στην Επιτροπή ότι για να υπάρξουν ειδικοί κωδικοί θα έπρεπε πρώτα να έχει δημιουργηθεί το κέντρο. Αυτό όμως σημαίνει ότι από εδώ και εμπρός όλα εξαρτώνται από τον Υπουργό Οικονομικών. Και αν κρίνουμε από την μέχρι τώρα στάση του κ. Αλογοσκούφη στην χρηματοδότηση θεμάτων πολιτισμού μάλλον μπορούμε να είμαστε 100% βέβαιοι ότι το Εθνικό Κέντρο Θεάτρου και Χορού στο άμεσο μέλλον θα είναι άλλος ένας οργανισμός ο οποίος θα φυτοζωεί υποχρηματοδοτούμενος αδυνατώντας να ανταπεξέλθει ακόμα και στα λειτουργικά του έξοδα. Και αν σας φαίνεται αυτό υπερβολικό θα σας θυμίσω το Ελληνικό Ίδρυμα Πολιτισμού και πως έχει καταντήσει και θα καταλάβετε πάρα πολύ καλά τι εννοώ ακριβώς.

Δυστυχώς, δεν υπάρχει τρόπος να συμφωνήσουμε στην πρόταση για την ίδρυση του Εθνικού Κέντρου Θεάτρου και Χορού μετά από όλα αυτά και από τόσα άλλα φυσικά τα οποία δυστυχώς δεν έχω χρόνο για να απαριθμήσω. Για μας η ενίσχυση της παραγωγής πολιτισμού καταρχάς έχει να κάνει αποκλειστικά και μόνο με το αν υπάρχει κεντρική πολιτική βούληση για κάτι τέτοιο. Και αυτό φαίνεται με απόλυτη σαφήνεια στο νέο πρόγραμμά μας, στο νέο πρόγραμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το χώρο του πολιτισμού. Αν υπάρχει η βούληση αυτή τότε υπάρχουν χιλιάδες τρόποι άμεσης ενίσχυσης των καλλιτεχνών.

Αν δεν υπάρχει η βούληση αυτή θα βρίσκουμε επικοινωνιακά τερτίπια, θα κάνουμε επιτροπές, υποεπιτροπές, κέντρα και ιδρύματα, τα οποία όλα μαζί όχι μόνο θα παράγουν μηδενικό έργο αλλά θα δυσκολεύουν ακόμα περισσότερο την κατάσταση. Ακριβώς δηλαδή, ότι θα γίνει και με το Εθνικό Κέντρο Θεάτρου και Χορού που κατά την γνώμη μου είναι ένα επικοινωνιακό άλλοθι για να καλύψει την ανυπαρξία ενός συνολικού οράματος, μιας συνολικής στρατηγικής για τον πολιτισμό και τις τέχνες.

Όχι, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημο-

κρατίας. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν θα σας βοηθήσει να ρίξετε στάχτη στα μάτια σε μια από τις πιο δημιουργικές και πολύτιμες ομάδες ανθρώπων όπως οι άνθρωποι του πολιτισμού και των τεχνών και συγκεκριμένα για αυτό το νομοσχέδιο του θεάτρου και το χορού.

Το καταψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κ. Γκερέκου.

Το λόγο έχει η κ. Ελένη Ράπτη.

ΕΛΕΝΗ ΡΑΠΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα μία ακόμα νομοθετική ρύθμιση, μια νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Πολιτισμού, που φιλοδοξεί να διαμορφώσει μια εθνική πολιτική στον τομέα των αρχαίων δράματος, του σύγχρονου ελληνικού θεάτρου και της σύγχρονης χορογραφικής μας παραγωγής. Σκοπός του νομοσχεδίου είναι να φιλοξενηθεί η ελεύθερη καλλιτεχνική έκφραση κάτω από μία πολιτιστική ομπρέλα, διασφαλίζοντας έτσι την οργανωτική αποτελεσματικότητα, τη διεθνή προβολή της ελληνικής θεατρικής και ορχηστρικής τέχνης. Επίσης, αποσκοπεί στη δημιουργία προϋποθέσεων για την ανάδειξη και ενίσχυση του πολυποίκιλου και διασπαρμένου θεατρικού και χορευτικού δυναμικού της χώρας μας.

Το σχέδιο νόμου κινείται σε τέσσερις κεντρικούς άξονες.

Πρώτος άξονας: Ανάπτυξη της ιδιωτικής πρωτοβουλίας στη διαχείριση αυτού του ιδιαίτερα σύνθετου τομέα πολιτισμού με ταυτόχρονη παροχή των θεσμικών εγγυήσεων της πολιτείας. Σκοπός του νομοσχεδίου είναι η παραγωγική αξιοποίηση των κανόνων της ιδιωτικής οικονομίας και η διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος μέσω της εποπτείας του Υπουργείου Πολιτισμού.

Δεύτερος άξονας: Διοικητική αυτοτέλεια, ευελιξία στη λήψη των αποφάσεων και ειδική συμβουλή επί του καλλιτεχνικού αντικείμενου. Με τη νομική μορφή και τις διαδικασίες σύστασης των θέσεων του προσωπικού και συγκρότησης των διοικητικού σχήματος διασφαλίζεται η διοικητική ανεξαρτησία του Κέντρου, η λειτουργικότητα, η ευελιξία και η ταχύτητα στη λήψη και υλοποίηση των αποφάσεων. Η τεχνοκρατική αντίληψη στην ιδρυτική δομή του Κέντρου εκφράζεται αφ' ενός με τη λειτουργική συμμετοχή δύο ειδικών γνωμοδοτικών επιτροπών για την υποστήριξη και τη χρηματοδότηση των χοροθεατρικών σχημάτων και αφ' ετέρου με τη σύσταση έξι θέσεων ειδικών συμβούλων, που θα προϊστανται επί των τομέων ελεύθερου χορού, ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ., διεθνών προγραμμάτων και φεστιβάλ, ιδρυμάτων, οργανισμών και σωματείων θεάτρου και χορού.

Τρίτος άξονας: Ενιαίος στρατηγικός σχεδιασμός και δυναμική προώθηση του πολιτιστικού προϊόντος. Η εφαρμογή μιας ενιαίας εθνικής πολιτικής για το θέατρο και το χορό προάγει με συνέπεια κοινό διοικητικό συντονισμό και δικτυακή οργάνωση, μία σειρά σημαντικών πολιτιστικών στόχων και υποδομών. Ενδεικτικά αναφέρω την προαγωγή της θεατρικής και ορχηστρικής έρευνας και παιδείας, την ανάπτυξη της πνευματικής καλλιέργειας, την ενίσχυση και ανάδειξη των χοροθεατρικών δραστηριοτήτων και την εξαγωγή της πολιτισμικής μας εικόνας σε ολόκληρο τον κόσμο.

Κύριοι ιδρυτικοί σκοποί είναι η δημιουργία κινήτρων για την ανάδειξη και ενίσχυση του συγκεκριμένου πολιτιστικού αντικείμενου και η εγχώρια και διεθνής προβολή του. Μας ενδιαφέρει να μυήσουμε την ελληνική και την παγκόσμια κοινότητα στην ελληνική θεατρική και ορχηστρική τέχνη, παράγοντας Έλληνες πολίτες με πολιτιστική παιδεία και εδραιώνοντας τον πολιτισμό μας στη συνείδηση όλου του κόσμου.

Τέταρτος άξονας: Διασφάλιση ευνοϊκού πλαισίου λειτουργίας, διεύρυνση και αξιοποίηση των χρηματοδοτικών πηγών. Διασφαλίζεται η χρηματοδότηση του Κέντρου από το Υπουργείο Πολιτισμού, ενώ ταυτόχρονα προωθούνται συμπληρωματικές μέθοδοι ροής εσόδων για τη χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων του από κοινοτικούς πόρους, κρατικές επιχορηγήσεις, έσοδα από πολιτιστικές εκδηλώσεις και ιδιωτικές εισφορές. Ουσίωδης διάταξη στο κείμενο του νέου νόμου είναι αυτή που προβλέπει πως το Κέντρο απολαμβάνει των διοικητικών, οικονομικών και δικαστικών ατελειών, καθώς και όλων των δικο-

νομικών και ουσιαστικών προνομίων του δημοσίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου φιλοδοξεί να ανταποκριθεί στην επιτακτική ανάγκη οργάνωσης και προβολής της ελληνικής χορευτικής και θεατρικής δημιουργίας με τη στήριξη του αξιόλογου νεοελληνικού θεάτρου και της σύγχρονης χορογραφικής μας παραγωγής, με την προσπάθεια ανάδειξης της παιδικής θεατρικής δημιουργίας, με την υποστήριξη των δημόσιων και ιδιωτικών φορέων που σκοπό έχουν την ενίσχυση και καλλιέργεια του ελληνικού πνεύματος, με τη στενότερη συνεργασία με τα κρατικά θέατρα και τα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ., με την ένταξη της χώρας στα διεθνή χορευτικά και θεατρικά δίκτυα και τις μεγάλες φεστιβαλικές εκδηλώσεις, με την προσέλευση διαπολιτισμικών συνεργασιών και τη διοργάνωση συνεδρίων, με τη χρηματοδότηση συγγραμμάτων, περιοδικών εκδόσεων και οπτικού υλικού.

Κυρίως, όμως, εισάγει μία νέα αντίληψη, πως ο πολιτισμικός μας πλούτος έχει ανάγκη από ένα νέο πλαίσιο καλλιτεχνικής και διοικητικής διαχείρισης στη βάση ενός ενιαίου πρακτικού και λειτουργικού σχεδιασμού που απαιτεί την ανασύνταξη του θεατρικού και χορευτικού χάρτη της χώρας. Γιατί ο πολιτισμός δεν είναι ξεθωριασμένες εικόνες και ξεχασμένες παραδόσεις, είναι η ιστορία που γράφτηκε και αυτή που παράγεται κάθε μέρα και είναι εξαιρετικά σημαντικό να γίνει κτήμα όλων μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Ράπτη.

Η κ. Ρόζα Βρεττού έχει το λόγο.

ΑΓΑΘΗ-ΡΟΖΑ ΒΡΕΤΤΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι η ανάπτυξη της πολιτισμικής και πνευματικής δημιουργίας σε όλες τις εκφάνσεις είναι οργανικό στοιχείο της δημοκρατικής έκφρασης, όπως στοιχείο της δημοκρατικής έκφρασης είναι και η μορφοποίηση θετικών συνθηκών για την παραγωγή, τη διάχυση, την υποστήριξη της επικοινωνίας του καλλιτέχνη και του καλλιτεχνικού έργου με τους αποδέκτες του. Πρόκειται για μία κίνηση πολιτικής υφής η οποία από τη μια θα πρέπει να διευρύνει τις δυνατότητες αυτής ακριβώς της επικοινωνίας που είπα, του καλλιτέχνη με τους αποδέκτες του, αλλά θα πρέπει, επίσης, να προάγει και τη δυναμική μιας διαπολιτισμικής επικοινωνίας τόσο σε επίπεδο δημοκρατικών θεσμών όσο και στο επίπεδο μιας καθολικής παγκόσμιας ανταλλαγής πολιτιστικών αγαθών που θα απευθύνεται στους πολίτες της παγκόσμιας κοινότητας.

Το θέατρο είναι η αρχαιότερη -θα μπορούσα να πω η αρχαιότερη- μορφή καλλιτεχνικής έκφρασης. Το θέατρο διαμόρφωσε στην εξελικτική του πορεία απευθυνόμενο σε κάθε ακροατήριο, την πιο πειστική γλώσσα επικοινωνίας μεταξύ των ανθρώπων.

Θα πρέπει, επίσης, να πει κάποιος ότι το θέατρο είναι και η ελληνικότερη μορφή δημιουργικής έκφρασης. Έφερε -παραστατικά- τον κάθε πολίτη απέναντι στον άλλο πολίτη.

Πέτυχε, επίσης, το θέατρο να θέσει -θα τολμούσα να πω- και υπό αμφισβήτηση έννοιες τις οποίες πριν από τη δημοκρατία οι συγκεντρωτικές μορφές πολιτικής οργάνωσης τις θεωρούσαν μια δεδομένη οντότητα: τους θεούς, το βασιλιά, το ιερατείο. Οργάνωσε, δηλαδή, σε σύνθετη καλλιτεχνική έκφραση το σύνολο των πτυχών της ατομικής ζωής. Αναφέρομαι στο τραγούδι, στο λόγο, στη μουσική, στο χορό. Βασάνισε τη σκέψη μας και εξακολουθεί να το κάνει με τα μεγάλα και τα μικρά, με την ιστορία και τη φύση, με τη μεταφυσική, αλλά και τις μικρές ιστορίες της καθημερινότητάς μας. Δημιούργησε τελικά ένα κάτοπτρο, στο οποίο ο άνθρωπος της κάθε εποχής αναζητά τον εαυτό του και η πολιτική της κάθε εποχής επίσης οφείλει, αν δεν το κάνει, να αναζητήσει το δικό της πορτραίτο.

Η θεατρική έκφραση και ο χορός είναι αναπόσπαστα τμήματα της δημοκρατικής αγωγής. Με αφετηρία αυτήν την άποψη νομίζω ότι θα πρέπει να κινείται οποιαδήποτε πολιτική απόφαση στο χώρο του πολιτισμού. Και κάθε φορά που προβληματίζομαι είτε αυθόρμητα είτε, όπως σήμερα, κάτω από την πίεση πολιτικής απόφασης, μου έρχεται στο μυαλό παραλλαγμένη μία φράση του Πωλ Βαλερύ: «Το πνεύμα μεταμόρφωσε τον κόσμο,

ο κόσμος όμως δεν του το ξεπλήρωσε καλά». Και αναφέρομαι ακριβώς σε αυτήν την πολιτική ευθύνη, όταν κάποιος παίρνει αποφάσεις στο χώρο του πολιτισμού.

Από το σημείο αυτό και μετά, θέλω να σας εκθέσω ένα πλαίσιο προβληματισμού, αναφορικά με το σχέδιο νόμου για την «Ίδρυση Εθνικού Κέντρου Θεάτρου και Χορού».

Κατ' αρχάς, θεωρώ ότι το θέατρο και η ορχηστρική τέχνη συνιστούν δύο αυτόνομες μορφές τέχνης, οι οποίες μπορεί στην αφετηρία της ιστορίας τους να είχαν πολλά κοινά σημεία, εν τούτοις σήμερα η πολύπλοκη έννοια της αισθητικής έρχεται να τις διαχωρίσει πλήρως. Εάν το σχέδιο νόμου είχε, παρ' όλα αυτά, μία ορθολογική αφετηρία, δεν μπορώ να εξηγήσω για ποιο λόγο λείπουν άλλες μορφές τέχνης, όπως για παράδειγμα η μουσική.

Η δεύτερη σοβαρή ένστασή μου έγκειται στον τρόπο συγκρότησης του διοικητικού συμβουλίου και στον τρόπο ορισμού του διοικητικού συμβουλίου και του διευθυντή. Δεν προσδιορίζονται επακριβώς ούτε εξειδικευμένα ούτε ποσοτικοποιημένα κριτήρια επιλογής, παρά μόνο μία ασαφής πρόταση. Δεν μπορεί στην Ελλάδα του 2007 να μην σκεφθούμε ότι τα κριτήρια πρόσληψης ανθρώπων στο δημόσιο τομέα δεν θα πρέπει να είναι παρά εντελώς σαφή και συγκεκριμένα.

Το γεγονός διαμορφώνει όχι μόνο ένα πλαίσιο αυταρχικότητας αναδιοκράτίας, ενδεχομένως, αλλά και αναπαράγει αλυσιδωτές σχέσεις εξάρτησης ανάμεσα στο διευθυντή, στο διοικητικό συμβούλιο και στον Υπουργό, ο οποίος τους ορίζει.

Όσον αφορά τη θητεία, η νομοτεχνική βελτίωση που εισηγήθηκε σήμερα ο Υπουργός -και με πολλή χαρά θα άκουγα μία πειστική απάντηση αύριο- ορίζει ως τριετή τη θητεία του διοικητικού συμβουλίου και του διευθυντή, μόνο που η πρώτη τους θητεία θα είναι τετραετής. Ειλικρινά, εγώ δεν μπορώ να σκεφθώ κανέναν άλλο λόγο και καμμία άλλη πολιτική σκέψη που θα μπορούσε να υπαγορεύει αυτήν την τετραετή θητεία του τωρινού διοικητικού συμβουλίου και του διευθυντή παρά μόνο τον έλεγχο του αυριανού ορισμένου διοικητικού συμβουλίου και διευθυντή.

Τελικά οι αποδοχές του διευθυντή και του διοικητικού συμβουλίου ξεπερνούν κατά πολύ τις αποδοχές οποιουδήποτε άλλου διευθυντικού στελέχους του δημόσιου τομέα. Και δεν θα τολμήσω βέβαια να αναφερθώ, γιατί μπορεί να ακουστεί έως και αστείο, στις αποδοχές που παίρνει κάποιος όντας γιατρός του Ε.Σ.Υ.. Θα υπενθύμιζα ότι για δεκαέξι ώρες υπερωριακής απασχόλησης -με ό,τι αυτό μπορεί να σημαίνει, όχι μόνο για τη σκέψη, αλλά και για τη βιολογική υπόσταση του γιατρού- οι αποδοχές του δεν υπερβαίνουν τα 55 ευρώ.

Τα παραπάνω δεν συνιστούν, ούτε αντιδραστική κριτική, ούτε έλλειψη ευαισθησίας εκ μέρους μου για το νεοελληνικό πολιτισμό- για ό,τι ο νεοελληνικός πολιτισμός μπορεί να παράξει- και για την ακτινοβολία που μπορεί αυτός να έχει και στον ευρωπαϊκό χώρο και ευρύτερα. Εν τούτοις, όμως, πιστεύω ότι με πολύ μεγαλύτερη σοβαρότητα και πολύ μεγαλύτερη περισκεψη θα πρέπει κάποιος να αποτιμήσει το έργο και την αποτελεσματικότητα των φορέων που δραστηριοποιούνται σήμερα στο χώρο του πολιτισμού, ώστε τελικά να απεγκλωβίσουμε τη σκέψη μας από τα δομημένα -και χρησιμοποιώ τον όρο των ημερών- πολιτικά κριτήρια και στεγανά και να της δώσουμε την αυθεντική σημασία που μπορεί να έχει η τέχνη και ο πολιτισμός για τη ζωή μας και να εγγράψουμε αυτές τις έννοιες στις ιεραρχημένες προτεραιότητες της κάθε πολιτικής μας επιλογής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Βρεττού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην Έκθεση της Αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέμα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά 15ος - 21ος αι.», καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων είκοσι μαθητές και μαθήτριες και ένας συνοδός καθηγητής από το σχολείο «Δεύτερης Ευκαιρίας» Κορυδαλλού.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Σκουλάς έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι όλοι μας θεωρούμε ότι ο πολιτισμός στο σύνολό του αποτελεί ή θα έπρεπε ν' αποτελέσει την πρώτη προτεραιότητα του ελληνικού κράτους και των εκάστοτε κυβερνήσεων. Είναι, όμως, πραγματικά έτσι;

Συζητάμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που στην ουσία προτείνει τη χάραξη και διαχείριση της εθνικής πολιτικής στον τομέα του θεάτρου και του χορού σ' ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου.

Κάποιος συνάδελφος είπε για ανεξάρτητη αρχή. Μάλλον έχουμε μπερδέψει τις έννοιες εδώ πέρα. Αυτή είναι η επένδυση σας στον πολιτισμό και την παιδεία; Πιστοί στις αντιλήψεις σας, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, της νεοφιλελεύθερης πολιτικής σε όλους τους τομείς, αφού πρώτα απαξιώνετε συνειδητά οτιδήποτε δημόσιο, παράδειγμα η παιδεία, η υγεία και τώρα ο πολιτισμός μέσω της υποχρηματοδότησης, προχωράτε σε ενέργειες που οδηγούν νομοτελειακά τους τομείς αυτούς στις αγκαλιές των ιδιωτικών συμφερόντων. Από την άλλη πλευρά, όμως, συνεχίζετε την κούφια ρητορεία ότι οι τομείς αυτοί αποτελούν προτεραιότητα για την Κυβέρνηση και τους υποστηρίζετε. Όμως, η μέχρι τώρα πρακτική σας αποκαλύπτει ότι είστε ενθερμιοί θιασώτες της ρήσης του Ντέιβιντ Θόροου ότι η καλύτερη κυβέρνηση είναι αυτή που δεν κυβερνά καθόλου. Δηλαδή, laissez faire, «αφήστε να γίνει» και στον τομέα του πολιτισμού.

Το Κέντρο θα λειτουργεί κατά τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, όπως λέει το άρθρο 1 παράγραφος 2. Και για να γίνει πιο συγκεκριμένος, ιδρύεται Ν.Π.Ι.Δ. με έδρα την Αθήνα στο άρθρο 1. Πού είναι πάλι αυτή η έρημη ελληνική περιφέρεια, πού είναι αυτή η ελληνική επαρχία, που δεν περιγράφεται πουνενά τελικά;

Το Κέντρο λειτουργεί με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας και σκοπός του Κέντρου είναι η εφαρμογή εθνικής πολιτικής για το θέατρο και το χορό. Υποστηρίζει πρωτοβουλίες και δράσεις, που πραγματοποιούν έρευνα, μελέτη και τεκμηρίωση του αρχαίου δράματος. Πώς όμως θα γίνει αυτό, όταν δεν λέει μια γραμμή για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και πώς συνδέεται η έρευνα και ποιος τελικά θα κάνει έρευνα;

Συνεργασία με τα κρατικά θέατρα, Εθνικό Θέατρο, Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, Εθνική Λυρική Σκηνή. Τελικά, αυτές οι δομές θα είναι υφιστάμενοι του νέου οργανισμού;

Για τη χρηματοδότηση δεν λέμε τίποτα. Στήριξη παιδικών θεάτρων και χοροθεάτρων, τόνωση της ερασιτεχνικής θεατρικής χορευτικής δραστηριότητας, πώς θα γίνει πάλι αυτό, με ποιες διαδικασίες; Ενώ ερχόμαστε στα πιο σοβαρά, προϊστάμενος της διεύθυνσης θεάτρου και χορού του Υπουργείου γίνεται ελεγκτής και ελεγχόμενος, γίνεται από προϊστάμενος, υφιστάμενος.

Η θητεία ήταν πενταετής, σε μια Βουλή που είναι τετραετής, ευτυχώς που ο Υπουργός το άλλαξε, ενώ ο διευθυντής επικουρείται στο έργο του από έξι ειδικούς συμβούλους –για όνομα του Θεού, πάλι– που θα πρέπει να διαθέτουν επαρκή εμπειρία. Τι σημαίνει επαρκής εμπειρία τελικά στην Ελλάδα και ποια είναι τα προσόντα αυτών των συμβούλων; Ενώ συνιστώνται είκοσι τέσσερις θέσεις προσωπικού στο Κέντρο και η πρόσληψη του νομικού συμβούλου γίνεται με απόφαση πάλι του διευθυντή του Κέντρου. Ένας απόλυτος μονάρχης, ο οποίος δεν ελέγχεται από κανέναν παρά μόνο από τον Υπουργό που τον έχει διορίσει.

Το Κέντρο για την εκπλήρωση του σκοπού χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό, δηλαδή από αυτόν τον ελάχιστο προϋπολογισμό που έχει το Υπουργείο Πολιτισμού, ενώ μπαίνουν ιδιωτικές εισφορές, χορηγίες, δωρεές και κληρονομίες. Από το παράθυρο και πάλι τα ιδιωτικά συμφέροντα.

Ετήσια δαπάνη ύψους 1.122.000 ευρώ, ενώ στην Επιτροπή οι φορείς μας είπαν ότι δεν ακούστηκε η γνώμη τους. Το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών τόνισε ότι σε όλες τις συζητήσεις δεν ελήφθη καμμία από τις επισημάνσεις που έκανε. Η Πανελλήνια Ομοσπονδία Θεάματος-Ακροάματος που έχει επτά χιλιάδες μέλη, τόνισε ότι αποποιείται της ευθύνης το Υπουργείο, ενώ Βουλευτές της Συμπόλιτευσης –και εδώ είναι το κλου της συζή-

τησης– δήλωσαν ότι με το όργανο αυτό ασκείται πολιτική και είναι δυνατόν να διοριστούν μέλη του Δ.Σ. άτομα που να μην εκπροσωπούν την πολιτισμική πολιτική της κάθε κυβέρνησης;

Θέλει η Νέα Δημοκρατία μια στρατευμένη τέχνη; Δεν κατάλαβα. Δεν έχουμε μάθει από τα λάθη του παρελθόντος; Έχουμε ξεχάσει το σοσιαλιστικό ρεαλισμό του Ζντάντοφ ή έχουμε ξεχάσει τους Ιταλούς μοντερνιστές του Ντανούντσιο; Για να μην πάμε τη συζήτηση στο μεγάλο ερώτημα σχέσης τέχνης και εξουσίας, θέλουμε καλλιτέχνη γελωποιοί ή θέλουμε ελεύθερο δημιουργό;

Δεν νομίζω ότι απαντάει σε τίποτα απ' όλα αυτά το νομοσχέδιο. Οι σπόνσορες θα κάνουν πολιτική; Θα καταλήξει το θέατρο και ο χορός, ριάλιτι και TRASH TV; Θα καταλήξει σκουπιδαριό, όπως η ελληνική ιδιωτική τηλεόραση;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν θέλουμε πραγματικά πολιτική για τον πολιτισμό, χρειάζεται χρηματοδότηση, με ένα κράτος αρωγό και όχι δυνάστη και εξουσιαστή, με αξιολόγηση των αποτελεσμάτων.

Κυρίως όμως χρειάζεται όραμα, ένα όραμα που, όπως φαίνεται, η Νέα Δημοκρατία δεν έχει. Είμαι από αυτούς που πιστεύουν ότι η συγκεκριμένη τομή της πολιτικής, όπως ο πολιτισμός, πρέπει να τυγχάνει διαχρονικού και υπερκομματικού σχεδιασμού και διαχείρισης από το ελληνικό κράτος. Δυστυχώς, με το σημερινό νομοσχέδιο σε ένα κομμάτι του πολιτισμού, το χορό και το θέατρο, προτείνεται μια πολιτική κοντόφθαλμη, που χωρίς να λύνει προβλήματα θα δημιουργήσει περισσότερα.

Φίλε Υπουργέ, πιστεύω στις καλές σου προθέσεις, όμως ο δρόμος που ακολουθείς είναι λάθος. Δημιουργείται ένα πελατειακό κρατικό μορφωτικό μορφωτικό, με παράθυρο όμως για την εισβολή ιδιωτικών συμφερόντων μέσω των χορηγιών και των ιδιωτικών εισφορών.

Μετά από τα παραπάνω, είναι προφανές ότι καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Σκουλά.

Το λόγο έχει ο κ. Λιάνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, εσείς ζητήσατε στην Επιτροπή των Μορφωτικών Υποθέσεων λιγότερη ένταση στα θέματα πολιτισμού. Γιατί; Από την εποχή του πρώτου χίπη, όπως αποκαλεί ο Ελύτης το Σωκράτη, τα θέματα αυτά οι Έλληνες με ένταση τα συζητούν, με ειρωνείες, αλληγορίες, παραβολές, ρητά, σοφίσματα, με ένταση πάντως και όχι με παράλληλους μονολόγους, όπως και έγινε στο πρόσφατο νομοσχέδιο για το Ίδρυμα Ερευνών, Μουσικής, Τεχνών και Επιστημών «Βαγγέλης Παπαθανασίου». Με ένταση το συζητήσαμε και γι' αυτό καταλήξαμε και καλά.

Θα πρέπει με χαρά να παραδεχθώ, όπως πληροφορήθηκα, ότι μετά από την αποκαλυπτική και καταλυτική παρέμβαση πολλών συναδέλφων, της κ. Καρύδη, του κ. Ιωαννίδη, του κ. Χουρμουζιάδη αλλά και όλων των Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που μετέχουν στην Επιτροπή, λάβατε σοβαρά υπ' όψιν τα όσα σας καταθέσαμε φορτίζοντας καταγωγικά τις παρενέργειες της ιδρύσεως αυτού του Ιδρύματος στον ιερό χώρο απέναντι από το βράχο της Ακροπόλεως.

Νομίζω ότι οι προτάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του νέου Μουσείου της Ακροπόλεως δίνουν πεξίδα, για να ακολουθήσετε τη σωστή κατεύθυνση, δηλαδή, την αλλαγή του σχεδίου πόλεως και την ένταξη των τριών επίμαχων πολυκατοικιών στο οικόπεδο του Μουσείου. Εάν χρειαστεί, όπως είπατε και εσείς, θα γίνει απαλλοτρίωση –μας το υποσχεθήκατε– και κατεδάφιση.

Κύριε Υπουργέ, αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα κάνει κάτι, που δεν έχει κάνει κανένα άλλο νομοσχέδιο στο Υπουργείο Πολιτισμού και που είναι άκρως επικίνδυνο κατά τη γνώμη μου, δηλαδή, εκχωρεί δυνατότητες σχεδιασμού πολιτικής σ' αυτό το Κέντρο ιδιωτικού δικαίου. Όχι, δηλαδή να εφαρμόζει την πολιτική της Κυβέρνησης, αλλά να τη χαράζει. Με ποιους, κύριε Υπουργέ, να τη χαράζει αυτήν την πολιτική; Με διευθυντές ελαχίστων προσόντων και συμβούλους μια δράκα φίλων τους που δεν έχουν καν τα τυπικά προσόντα;

Η κ. Κουντουρά ευλόγως αναρωτήθηκε: «Μα, πώς έκανε το

ΠΑ.ΣΟ.Κ. το Κέντρο Βιβλίου;» Το Κέντρο Βιβλίου το έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά δεν χάραξε ποτέ την εθνική πολιτική γραμμά-
των. Αυτή είναι η ουσιώδης διαφορά.

Εσείς ξέρετε καλύτερα παντός άλλου, ότι την πολιτική την χαράζουν οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι του ελληνικού λαού και όχι οι διορισμένοι από τους εκλεγμένους σύμβουλοί τους. Στην ουσία προσπαθείτε να αποποιηθείτε τις πολιτικές ευθύνες -όχι εσείς προσωπικά, η Κυβέρνηση- και θέτετε ένα κέντρο αλεξικέ-
ραυνο. Θα κατανοούσα ένα κέντρο για το αρχαίο θέατρο ή ένα κέντρο για το σύγχρονο ελληνικό θέατρο. Αρνούμαι, όμως, να συμβαδίσω στη δημιουργία ενός κέντρου ιδιωτικής οδού που θα σας βγάζει μακριά από τις πολιτικές σας ευθύνες. Και δεν μιλάω προσωπικά, το ξαναλέω.

Κύριε Υπουργέ, είχατε δίκιο στην Επιτροπή. Καμιά φορά ασκούμε όλοι αντιπολίτευση τυφλή, κατά κανόνα επικριτική. Δεν είναι η περίπτωση μας.

Σας ρώτησα για τα οικονομικά του Υπουργείου και μου απα-
νήσατε με μία εκκωφαντική σιγή. Τι γίνεται σήμερα στο Υπουρ-
γείο Πολιτισμού; Θέλω να το ξέρω, θέλω να το μάθω. Και το πιστεύω βαθιά, γιατί θέλουμε και να σας βοηθήσουμε.

Ισχύουν ακόμη στον ειδικό λογαριασμό 25.000.000.000 στον πολιτισμό και 50.000.000.000 στον αθλητισμό; Ναι ή όχι; Απλή ερώτηση. Γιατί παρακολουθώ και σας και τον κ. Ορφανό να μιλάτε διαρκώς με αμηχανία και μόνο για ένα Υπουργείο Οικο-
νομικών. Δεν λέτε τίποτε άλλο. Ο κ. Αλογοσκούφης παίζει και ένα μουσικό όργανο, την κιθάρα. Δεν ξέρω, όμως, τι προθέσεις έχει για τον πολιτισμό, πόσα χρήματα σας διαθέτει για τα δικαιώματα από τον Ο.Π.Α.Π., πόσα από το χρυσόφορο «ΠΑΜΕ ΣΤΟΙΧΗΜΑ». Γιατί φοβάμαι ότι από το «ΠΑΜΕ ΣΤΟΙΧΗΜΑ» δεν παίρνετε ούτε 1 ευρώ αλλοιώνοντας και τη γενεσιουργό αιτία αυτών των παιχνιδιών, τα οποία έγιναν όλα μόνο και μόνο για τον πολιτισμό και τον αθλητισμό.

Πείτε μου σήμερα αν παίρνετε ένα ευρώ από το «ΠΑΜΕ ΣΤΟΙΧΗΜΑ», από τα τεράστια έσοδα που έχει.

Σας ρώτησα, επίσης, τι γίνεται με τα χιλιάδες πολιτιστικά σωματεία που έχει όλη η χώρα, μια και ενδιαφέρεστε για το χορό αυτό, που όλα αυτά τα σωματεία μόνο με χορούς ασχο-
λούνται. Και εκεί σιγή. Όλα αυτά τα σωματεία συνιστούν τη φάνη πολιτισμού της κάθε μικρής κοινωνίας στην Ελλάδα. Τελειώσαμε πλέον με αυτά; Αυτά τα σωματεία ασχολούνται, όπως σας είπα, μόνο με τα θέματα τα τοπικά.

Η πιάτσα ωρύεται -και πιστεύω ότι δεν σας αφορά αυτό- για έναν κάποιον Ηρακλή πίσω απ' όλα αυτά τα νομοσχέδια, που δεν είναι ο αρχαίος ήρωας προφανώς με τα μεγάλα κατορθώ-
ματα, αλλά πρόκειται για κάποιον πρώην ηθοποιό ή κάτι ανάλο-
γο. Θα ήταν κακό να αναφωνήσουμε και εσείς και εμείς με τη σοφία του Σεφερικού στοχασμού: Μα, όλα αυτά για ένα πουκά-
μισο αδειανό; Για έναν Ηρακλή;

Δεν καταλαβαίνω τη σύζευξη των δυο τεχνών, θεάτρου και μουσικής. Περίπου μισό αιώνα το Εθνικό Θέατρο παρανομού-
σε, αθετώντας την υποχρέωσή του να διδάσκει αρχαίο, μεσαι-
ωνικό και νεότερο ελληνικό δραματολόγιο. Νεοελληνικά έργα πρέπει να ανεβάζονται συνεχώς, ακόμα και εν γνώσει των μειο-
νεκτημάτων τους. Πρέπει να σταματήσουμε κάποτε να παρα-
χωρούμε τα αρχαία θέατρα σε όσους παραποιούν και διασύ-
ρουν το αρχαίο δράμα, συμφωνώ. Το Αθηναϊκό όμως Θέατρο, για το οποίο κόπεσθε, σήμερα είναι στο έτος μηδέν, άσχετα αν έχει εκατό και πλέον στέγες. Η θεατρική κρίση είναι βαθιά. Η θεατρικοί θίασοι συγκροτούνται από παιδιά που γεννιούνται στους δοκιμαστικούς σωλήνες της τηλεόρασης. Κάποτε η ευνοιοκρατία ήταν η κακοδαιμονία του Εθνικού, τώρα είναι του ίδιου του Υπουργείου. Πολύ σοβαρή αλλαγή.

Η πνευματική μας παράδοση στο νεοελληνικό θέατρο δεν είναι μεγάλη. Το μοναδικό νεοελληνικό θέατρο -συμφωνώ μ' αυτό που είπατε στην Επιτροπή- που άκμαζε και βρισκόταν σε άμεση σχέση με το λαό ήταν το θέατρο σκιών. Πού είναι μια ιδέα γι' αυτό; Το είπατε, αλλά δεν βλέπω να έχετε σκεφτεί κάτι. Και δεν θέλω να πω πόσο σημαντικός ήταν πραγματικά ο Καρα-
γκιόζης που προέρχεται από τα αρχαία ελληνικά μυστήρια, που διατηρεί το θρόνο του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Πού είναι τα είκο-
σι θέατρα σκιών που είχε μόνο η Αθήνα; Μια γνήσια λαϊκή

τέχνη. Ο Καραγκιόζης αγνοούμενος. Ο Τσαρούχης έλεγε ότι ο Καραγκιόζης φέρεται στον Χατζιαβάτη, όπως η Αντιγόνη στην Ισμήνη, η Ηλέκτρα στην Χρυσόθεμη, ο Οιδίποδας στον Κρέο-
ντα, δηλαδή, αντιμετωπίζει τον αιώνιο δοσίλογο που συμπράτ-
τει με τον κατακτητή. Μας λείπουν οι καρπαζιές του Καραγκιό-
ζης στην εποχή μας. Κάντε το, αφού το είπατε. Τι απέγινε το όραμα της Μελίνας με τα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.; Τι απέγινε το όραμα του Μικρούτσικου με τα δίκτυα πόλεων; Τι είναι εθνικό για τη Νέα Δημοκρατία σήμερα;

Η Ελλάδα, κύριε Υπουργέ, ζούσε πάντα με πανικούς, αλλά συχνά οι κυβερνήσεις σας στον πολιτισμό είχαν ένα γκρεμιστι-
κό πάθος. Δεν χτίζατε, γκρεμίζατε, όπως τα πρόσφατα, τα ηχηρά του κ. Τατούλη «το σύστημα ΠΑ.ΣΟ.Κ.», τα ηχηρά του κ. Ορφανού «το σύστημα ΠΑ.ΣΟ.Κ.». Σας είχε μαράνει αυτό το σύστημα, αλλά το σύστημα ΠΑ.ΣΟ.Κ. έφερε στη χώρα τους Ολυμπιακούς Αγώνες και την άψογη διοργάνωση που είναι έργο ΠΑ.ΣΟ.Κ. Εσείς επιδοθήκατε μετά τους Ολυμπιακούς σε «αψόγους βιασμούς», όπως θα έλεγε ο Εμπειρικός.

Όπως σας είπα και στην Επιτροπή, πέρασε ένα πλατύ ποτάμι μέσα από τα χέρια σας και δεν ήπια η Ελλάδα ούτε μια στάλα νερό. Αυτή είναι η κληρονομιά των Ολυμπιακών Αγώνων. Τι απέ-
γινε η μεγαλόστομη διακήρυξη της ίδρυσης Ακαδημίας Τεχνών από τον Πρωθυπουργό; Αντ' αυτής, το ισχνό σημερινό νομο-
σχέδιο. Τι περιλαμβάνει αυτό; Ένας διευθυντής, επτά σύμβου-
λοι, είκοσι τέσσερα άτομα για προσωπικό και πόροι άδηλοι και αόρατοι. Γι' αυτό είναι και αόρατοι, μάλλον γι' αυτό είναι άδη-
λοι. Η σύγχρονη Ελλάδα στο χώρο του πολιτισμού ενσαρκώνει μια αντίφαση. Όλοι τη γνωρίζαμε από το αρχαίο κλέος. Δεν λέω, Έλληνες είμαστε, δεν θα χαθούμε, αλλά να ξεορκίζουμε το κακό με ένα νομοσχέδιο-ξόανο που ήρθε να καλύψει την παρα-
τεταμένη απραξία επί πολλά χρόνια στο Υπουργείο Πολιτισμού όπου προϊστάτο ο κύριος Πρωθυπουργός είναι πάρα πολύ και αυτό συμβαίνει σήμερα.

Τέλος, χωρίς να θέλω να σας θίξω και αναγνωρίζοντας πως είστε πολιτικός, θα έλεγα αυτό που πίστευα πάντοτε μέσα μου, ότι από το Υπουργείο αυτό όποιος πολιτικός και αν περάσει, θα πρέπει να είναι και λίγο καλλιτέχνης και υπήρξαν και πολιτικοί που ήταν καλλιτέχνες. Η Μελίνα ήταν εκατό τα εκατό καλλιτέ-
χνης και λιγότερο πολιτικός, γι' αυτό και πιστεύω ότι τα κατά-
φερε. Υπάρχει μια μικρή διαφορά. Ο πολιτικός κρίνεται απ' όλες του τις πράξεις, ο καλλιτέχνης όμως από τις ευλογημένες του πραγματώσεις. Και θα ήθελα να πω καταλήγοντας ότι δυο χρό-
νια μετά αφού κυβερνήσατε με Πρωθυπουργό επικεφαλής του Υπουργείου Πολιτισμού, κατεβήκατε από τα άλογα της ουτο-
πίας και της αισιοδοξίας. Πιστεύω ότι εσείς θα είστε πιο πεζός.
(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ο κ. Μαγκριώτης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Όπως ξέρετε, κύριε Λιάνη, η ουτο-
πία ήταν μια αόρατη, μια ανύπαρκτη πολιτεία, ένα ανύπαρκτο μέρος στη φαντασία των δημιουργών της. Γι' αυτό ακριβώς και η Νέα Δημοκρατία έζησε και δημιούργησε σε ένα τέτοιο φαντα-
σιακό περιβάλλον. Συνεπώς δικαιολογημένα προσγειώνεται στη σκληρή πραγματικότητα.

Πάντως, κύριε Πρόεδρε, οφείλω να πω ότι ο κύριος Πρωθυ-
πουργός περισσότερο επισκέπτεται αρχαιολογικούς χώρους ή χώρους πολιτιστικών εκδηλώσεων σήμερα, που δεν είναι πλέον Υπουργός Πολιτισμού, παρά όταν ήταν και Υπουργός Πολιτι-
σμού. Δεν ξέρω αν αυτό οφείλεται στην παρότρυνση του κ. Βουλγαράκη, του αντικαταστάτη και διαδόχου του στο Υπουρ-
γείο Πολιτισμού αλλά πάντως καλή υπηρεσία προσφέρει. Εκτός αν επισκέπτεται αρχαιολογικούς χώρους για να ψάξει στο παρελθόν, γιατί η πολιτική του τελευταία όπως την είδαμε και στην προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση ήταν μια φυγή προς το παρελθόν. Μόνο που το παρελθόν μας έχει πολλές και δημι-
ουργικές στιγμές αλλά ο κύριος Πρωθυπουργός δεν διαλέγει αυτές. Συνήθως διαλέγει τις γκριζες περιόδους.

Όταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με νομοθετήματα ή με προεδρικά διατάγ-
ματα και με υπουργικές αποφάσεις δημιουργούσε φορείς στο χώρο του πολιτισμού και στις διάφορες περιοχές της τέχνης, ενθυμούμαι ότι εδώ η τότε αξιωματική αντιπολίτευση και σημε-

ρινή Κυβέρνηση με τα κοινοβουλευτικά της στελέχη καταδίκαιζε αυτές τις πρωτοβουλίες λέγοντας ότι δημιουργούνται «άδεια πουκάμισα» γιατί δεν διασφαλίζεται η χρηματοδότησή τους. Όμως αυτά τα «άδεια πουκάμισα» λειτούργησαν, δημιουργήσαν πρωτοβουλίες και έφτιαξαν σημαντικές πραγματικότητες σε όλη τη χώρα. Ειδικότερα μπορώ να αναφερθώ στην εκλογική μου περιφέρεια, στη Θεσσαλονίκη. Πραγματικά έδωσαν πνοή.

Όμως ο μηδενισμός των προϋπολογισμών από τη νέα Κυβέρνηση τα οδήγησε στην απαξίωση και σχεδόν στο κλείσιμο. Ερημιά, έρημος πολιτιστική είναι η πολιτιστική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, ή καλύτερα τα αποτελέσματα της εφαρμοζόμενης πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας στο χώρο του πολιτισμού.

Κύριε Πρόεδρε, φαίνεται ότι το συζητούμενο σχέδιο νόμου χρειάζεται δυο μέρες για να συζητηθεί και να ψηφιστεί. Είναι τόσο μεγάλο το βάρος του. Κατά την εκτίμησή μου θα μπορούσε να είχε ψηφιστεί με το προχθεσινό νομοσχέδιο σε μια ενιαία συζήτηση, γιατί με αυτόν τον τρόπο γίνονται και πιο ουσιαστικές συζητήσεις στο Κοινοβούλιο. Έρχονται σημαντικές συζητήσεις νομοσχεδίων στο Κοινοβούλιο και περνούν τα νομοσχέδια με τη διαδικασία του κατεπείγοντος μέσα σε λίγες ώρες. Αλλά η συζήτηση ενός τέτοιου νομοσχεδίου -που έχει και αυτό το βάρος του- δεν είναι για δυο ημέρες συζήτησης στην Εθνική Αντιπροσωπεία, σε σύγκριση πάντοτε με τη συζήτηση πάνω σε άλλα πολύ πιο σημαντικά νομοσχέδια.

Όσον αφορά το νομοσχέδιο, θα σταθώ και εγώ στις απόλυτες καθολικές και καταθλιπτικές για το χώρο του πολιτισμού υπερεξουσίες του διευθυντή. Αν αυτό συνδυαστεί με τα μειωμένα προσόντα που απαιτούνται για την κατάληψη αυτής της θέσης, τότε δημιουργούνται πρόσθετα προβλήματα. Ο χώρος του πολιτισμού χρειάζεται ευρυχωρία, χρειάζεται πολυφωνία πολλές φορές και εις βάρος της αποτελεσματικότητας. Διαφορετικά δεν θα είναι χώρος δημιουργίας. Εκτός και αν ο κύριος Υπουργός, παρ' ότι λέει ότι δημιουργεί και συγκροτεί έναν ευέλικτο και αποτελεσματικό φορέα και μηχανισμό, θέλει να κάνει μια συγκεντρωτική αυταρχική δημόσια υπηρεσία. Όμως με αυτόν τον τρόπο δεν μπορεί να απαντήσει σε αυτά και να κτίσει αυτά που ζητά με την εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου.

Θα ήθελα, λοιπόν, να του πω και να τονίσω και εγώ από τη δική μου πλευρά ότι θα είναι καλό να χαλαρώσει λίγο τις αρμοδιότητες, να τις περιορίσει και να τις μοιράσει σε ευρύτερα και συλλογικά όργανα, όπως είναι το διοικητικό συμβούλιο και ιδιαίτερα ένα συμβούλιο στο οποίο οι εκπρόσωποι των φορέων του θεάτρου και του χορού θα έχουν το δικό τους αποφασιστικό ρόλο.

Θα ήθελα ακόμα να τονίσω στον κύριο Υπουργό ότι στην εποχή μας στον 21^ο αιώνα, στην εποχή της φιλελεύθερης δημοκρατίας, δεν χωρούν ούτε δημιουργίες που μας οδηγούν στον άνθρωπο από μάρμαρο ούτε και σταχανοβίτες του πολιτισμού. Και δεν πιστεύω ότι ο κύριος Υπουργός με την ιδεολογία του κόμματός του κάτι τέτοιο πιστεύει. Με το νομοθέτημα αυτό όμως έναν τέτοιο φορέα δημιουργεί, ο οποίος βεβαίως, αφού τα προσόντα είναι μειωμένα, οδηγεί απευθείας στη σκέψη ότι φωτογραφίζονται πρόσωπα ή φωτογραφίζεται πρόσωπο. Δεν φοβάστε, κύριε Υπουργέ, μην έλθει ο κ. Αλογοσκούφης και σας κατηγορήσει και εσάς ότι βάζετε ανίκανους στις διοικήσεις τέτοιων σημαντικών και κρίσιμων φορέων; Δεν νομίζετε ότι με τον τρόπο αυτόν αυτά που εσείς εισηγείστε και προσπαθείτε να τεκμηριώσετε με την εισηγητική έκθεση, δεν θα μπορούσατε να τα πραγματοποιήσετε;

Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι είναι ανάγκη να υποστηριχθούν όλες οι πολιτιστικές και καλλιτεχνικές δραστηριότητες. Η χώρα μας άλλωστε έχει πολλά να κερδίσει, όπως και οι άνθρωποί της. Η εξωστρέφειά της μπορεί να ενισχυθεί σε απόλυτο βαθμό από την ενίσχυση των καλλιτεχνικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων. Σε μια κυβέρνηση όμως όπου ο πολιτισμός και η καλλιτεχνική δημιουργία δεν είναι η προτεραιότητα, δεν μπορούμε από αυτήν να περιμένουμε περισσότερα πράγματα από την ερμηνοποίηση του πολιτιστικού τοπίου που ήδη ζούμε σε πολλές ζώνες και πολλές περιοχές.

Ο κύριος Υπουργός γνωρίζει ότι πρόσφατα στο Κρατικό Θέα-

τρο Βορείου Ελλάδος υπήρχαν απεργιακές κινητοποιήσεις και δημιουργήθηκε μεγάλη αναταραχή, γιατί δεν ήθελαν να υπογράψουν τη συλλογική σύμβαση εργασίας. Τα στοιχειώδη, δηλαδή, που ο νόμος ορίζει δεν μπορούσαν ή δεν ήθελαν -δεν ξέρω για ποιους λόγους και σκοπιμότητες- να πραγματοποιήσουν, να υλοποιήσουν και γι' αυτό ακριβώς παραπέμπονται στη διαιτησία. Όταν λοιπόν μία ηγεσία, μια κυβέρνηση δεν μπορεί τα αυτονόητα να λύνει για την εύρυθμη λειτουργία κρίσιμων πολιτιστικών οργανισμών, καλλιτεχνικών οργανισμών όπως είναι το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδας, τότε, κύριε Υπουργέ, είναι πολύ μεγάλη η φιλοδοξία σας να οργανώσετε και θα θεσμοθετήσετε φορείς όπως αυτόν, οι οποίοι θα καλλιεργήσουν και θα αναπτύξουν τις περιοχές της τέχνης και του πολιτισμού που θέλετε και που θέλουμε όλοι.

Γι' αυτό, κύριε Πρόεδρε, θα είναι καλύτερο ο κύριος Υπουργός να ακούσει τις ενστάσεις της Αντιπολίτευσης όσον αφορά το φορέα και τις αρμοδιότητες του διευθυντή και του διοικητικού συμβουλίου, να ακούσει τις ενστάσεις και τις προτροπές της διασφάλισης των αναγκών πόρων και κονδυλίων για τη λειτουργία αυτού του φορέα. Διαφορετικά, κύριε Υπουργέ, η κατηγορία που επί δέκα-έντεκα χρόνια εκτοξεύατε προς το ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν δημιουργούσε αντίστοιχους φορείς για άδεια πουκάμισα, νομίζω ότι σας επιστρέφете δικαίως!

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Το λόγο έχει ο κ. Χυτήρης.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα είμαι πολύ σύντομος, διότι οι συνάδελφοί μου Βουλευτές εξαντλητικά εξέτασαν τα θέματα και είπαν τις θέσεις μας πάνω στο νομοσχέδιο σε όλα τα σημεία. Θέλω να πω μόνο στον κύριο Υπουργό ότι έδωσε πολύ μεγάλη σημασία στο περιτύλιγμα του νομοσχεδίου αυτού, την ίδρυση του Εθνικού Κέντρου Θεάτρου και Χορού. Παρ' ότι ακούγεται κακόχο το Ε.ΚΕ.Θ.Ε.Χ., συνδυάζεται από διακηρύξεις υπερβολικές λέτε και αρχίζει το ελληνικό θέατρο τώρα επί υπουργίας Βουλγαράκη με αυτό το νομοσχέδιο, λέτε και δεν υπήρξε μέχρι σήμερα τίποτα. Ας είναι.

Όμως, όλες αυτές οι διακηρύξεις μένουν μετέωρες, αφού λείπει το σπουδαιότερο, η ουσία που είναι η προϋπολογισμός του. Το Κέντρο αυτό θα έχει επιπλέον έξοδα, επιπλέον γραφειοκρατία, επιπλέον υπαλλήλους, επιπλέον κτήρια, επιπλέον λειτουργίες.

Δεν υπάρχει καμμία δέσμευση. Δεν αναλαμβάνεται καμμία δέσμευση εκ μέρους του Υπουργού και αν υπάρχει είναι μία δέσμευση χωρίς το νοικοκύρη. Άλλος είναι ο νοικοκύρης, διότι ο προϋπολογισμός που δίνει η Κυβέρνηση στο Υπουργείο Πολιτισμού είναι μειωμένος και το ξέρουμε αυτό.

Μήπως φτιάχνετε, κύριε Υπουργέ, ένα κελυφος, το οποίο δεν έχει τελικά ουσία και θα δημιουργήσει προβλήματα αύριο; Δεν σας ανησυχεί αυτό; Μήπως το Ε.ΚΕ.Θ.Ε.Χ. θα ζει μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας; Να γιατί είμαστε επιφυλακτικοί. Γιατί τα έχουμε δει αυτά.

Τα έχουμε δει και από την παρούσα Κυβέρνηση, η οποία, παραδείγματος χάριν, τον πρώτο χρόνο που ανέλαβε, έδωσε μηδενική επιδότηση στο Κέντρο Κινηματογράφου. Ακόμα και τώρα δίνει πολύ λιγότερα στο Κέντρο Κινηματογράφου απ' όσα δίνονταν στο παρελθόν.

Πώς αισιοδοξεί ο Υπουργός ότι αυτός ο προϋπολογισμός πρόκειται να αυξηθεί; Εγώ πιστεύω ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι καλό για δημόσιες σχέσεις. Έρχονται εκλογές...

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΡΑΣ: Δεν έρχονται εκλογές!

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: ...άλλοι ούτως ή άλλως θα διαχειριστούν το θέμα, η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και αυτό είναι το μόνο σημείο στο οποίο είμαστε σύμφωνοι, κύριε Υπουργέ. Κάνατε ένα νομοσχέδιο, μέχρι τις εκλογές δεν πρόκειται να υπάρχει καμμία οικονομική δέσμευση και μετά θα έρθει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για να προχωρήσει τα πράγματα. Σύμφωνα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Ψηφίστε το, λοιπόν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε, κύριε

Χυτήρη.

Ο κ. Σγουρίδης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πολλοί αναρωτιόμαστε αν υπάρχει θεατρική παιδεία στην Ελλάδα. Υπάρχει θεατρική καλλιέργεια; Εγώ προσωπικά, απαντώντας σ' αυτό το ρητορικό ερώτημα, λέω πως όχι, δεν υπάρχει.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΡΑΣ: Δεν πάτε στο θέατρο. Δεν βλέπετε παραστάσεις.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Και αυτό όχι γιατί υπάρχει έλλειψη μόρφωσης στους Έλληνες, όχι λόγω οικονομικών προτεραιοτήτων των ελληνικών οικογενειών, όχι λόγω έλλειψης θεατρικών σχημάτων στην επαρχία. Υπάρχουν τα δημοτικά σχήματα που βέβαια δεν έχουν παραστατικές όλο το μήνα ή κάποιους μήνες, αλλά δεν είναι η έλλειψη αυτή που δημιουργεί το πρόβλημα τού ότι δεν υπάρχει θεατρική παιδεία και καλλιέργεια στον ελληνικό λαό.

Δεν υπάρχει παιδεία γιατί δεν υπάρχει παράδοση. Ακόμα και ο τρόπος που διδάσκονται τα Αρχαία Ελληνικά αποτρέπει το μελλοντικό ώριμο πολίτη να πάει να δει Αισχύλο ή Αριστοφάνη. Ευτυχώς που ο παραδοσιακός χορός καλλιεργείται από την πληθώρα των σωματείων, των εθνικών -τοπικών και άλλων συλλόγων που θέλουν να καλλιεργήσουν την παράδοση. Όμως, ο χορός δεν είναι μόνο ο παραδοσιακός, είναι το μπαλέτο, η μοντέρνα αναζήτηση, η καλλιτεχνική αναζήτηση.

Χρειάζεται, λοιπόν, να αποκτήσουμε θεατρική παιδεία και καλλιέργεια. Ναι, αλλά πώς θα γίνει αυτό; Μέσα από ένα απόλυτα γραφειοκρατικό νομοσχέδιο, μέσα από την ίδρυση αυτού του κέντρου, που όπως είπε ο κ. Χυτήρης είναι καθαρά ένα «περιτύλιγμα», απλώς και μόνο για δημόσιες σχέσεις του Υπουργού εν όψει εκλογών;

Ή θα γίνει μέσα από έναν απόλυτα ελεγχόμενο μηχανισμό; Ο πολιτισμός υπό επιτήρηση; Ένας τέτοιος μηχανισμός –αναρωτιέμαι– μπορεί να σταθεί αξιολογικά σ' αυτό που απαιτεί η ενίσχυση του θεάτρου και της καλλιτεχνικής έκφρασης του χορού;

Ξέρουμε πολύ καλά ότι υπάρχει το εμπορικό θέατρο, το καλό, αλλά είναι και του συρμού. Υπάρχει και το ποιοτικό θέατρο. Πώς επιχορηγούνται αυτές οι θεατρικές παραστάσεις; Ποιος θα αποφασίσει αντικειμενικά για την επιχορήγηση; Υπάρχουν ιστορικά θέατρα με παράδοση στην ποιότητα που επιχορηγούνται, γιατί έτσι θέλει κάποιος, με 3.000 ευρώ και μόνο και υπάρχουν άλλα θέατρα τα οποία για δέκα παραστάσεις παίρνουν 300.000 ευρώ.

Αυτό το Κέντρο διασφαλίζει, αν θέλετε, την αξιοκρατία που όλοι μας επιδιώκουμε ή θα είναι ακόμη ένα εργαλείο για να μπορούμε να δώσουμε χρήματα εκεί που θέλουμε και να τα στερούμε από εκεί που δεν θέλουμε;

Υπάρχουν, παράλληλα, θέματα όπως είναι η έγκαιρη επιχορήγηση. Για να μπορέσουν τα θεατρικά σχήματα να λειτουργήσουν θέλουν έγκαιρα την επιχορήγηση κι όχι εκ των υστέρων, την υποσχόμαστε και θα την πάρουν. Εγγυάται αυτό το Κέντρο ότι θα υπάρχει όντως έγκαιρη επιχορήγηση σ' αυτούς που με αξιολογικά κριτήρια επιλέγονται;

Τα ελληνικά θεατρικά έργα πώς προστατεύονται; Ξέρουμε πολύ καλά ότι υπάρχουν κάθε χρόνο βραβευμένα θεατρικά έργα συγχρόνων Ελλήνων θεατρικών συγγραφέων. Κανονικά, αν θέλουμε να ενισχύσουμε αυτές τις καλλιτεχνικές μορφές, τις αναζητήσουμε, αν θέλετε, για ένα μήνα υποχρεωτικώς θα πρέπει αυτά τα θεατρικά έργα των σύγχρονων Ελλήνων θεατρικών συγγραφέων, τα οποία βραβεύονται, να ανεβαίνουν από ένα σχήμα. Γίνεται ποτέ αυτό; Όχι. Και μάλιστα να περιοδεύουν κιόλας. Πώς θα πρέπει να προωθήσουμε το ελληνικό θέατρο, πώς θα προωθήσουμε τη θεατρική καλλιέργεια στον ελληνικό λαό;

Οι Οργανισμοί δεν θα πρέπει να παίρνουν εισιτήρια για επιλεγμένες παραστάσεις; Θα το εγγυάται αυτό το Κέντρο; Ποια επιτροπή θα επιλέγει τα έργα αυτά που πράγματι πρέπει να επιχορηγούνται και να περιοδεύουν; Ποια επιτροπή θα βλέπει όλα τα έργα τα οποία ανεβαίνουν, για να μπορούν να προωθούνται μετά σε όλα τα πανεπιστήμια και, αν θέλετε, και στις φυλακές; Ο διευθυντής ο πλήρως ελεγχόμενος;

Για όλους αυτούς τους λόγους λοιπόν και για όλα αυτά τα

ερωτηματικά εμείς καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο αυτό επί της αρχής. Θεωρούμε ότι δεν προωθεί αυτό που πραγματικά έχει ανάγκη ο τόπος και ο πολιτισμός, δηλαδή τη θεατρική καλλιέργεια και τη θεατρική παιδεία. Αυτός είναι ο λόγος που το καταψηφίζουμε και δεν υπάρχει κανένα άλλο πρόσημο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Σγουρίδη.

Το λόγο έχει ο κ. Βαρβαρίγος, με την αγόρευση του οποίου ολοκληρώνονται και οι πρωτολογίες.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου προβάλλεται μια δικαιολογία για την κατάθεσή του: η ύπαρξη θεσμικού κενού.

Είχα και στην επιτροπή εκφράσει την απορία μου πώς επί δύο χρόνια ο κύριος Πρωθυπουργός ως Υπουργός Πολιτισμού δεν ανακάλυψε αυτό το θεσμικό κενό. Το μόνο που θα μπορούσε κανείς να δεχθεί σαν δικαιολογία, το μόνο θεσμικό κενό που υπήρχε ήταν η έλλειψη ύπαρξης Υπουργού Πολιτισμού, που την κάλυψε με την τοποθέτησή του ο κ. Βουλγαράκης. Δεν θα χρειάζονταν και η κατάθεση αυτού του νομοσχεδίου περαιτέρω.

Θα ήθελα όμως να παρατηρήσω, όσον αφορά τη δημιουργία Εθνικού Κέντρου Χορού και Θεάτρου, ότι στους σκοπούς αναφέρεται ότι ο πρώτος λόγος για τον οποίο δημιουργείται είναι η εφαρμογή εθνικής πολιτικής για το θέατρο και το χορό και η υποστήριξη του Υπουργείου στον καθορισμό και το σχεδιασμό της. Εθνική πολιτική λοιπόν θα διαμορφώνεται και θα την καθορίζει και θα την σχεδιάζει το Υπουργείο. Και εγώ αναρωτιέμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: γιατί δεν την ονομάζετε, κύριε Υπουργέ, «κυβερνητική πολιτική»; Γιατί της ενδύετε εθνικό μανδύα; Αυτό είναι χαρακτηριστικό της παράταξής σας. Όλες τις πολιτικές διαχρονικά –γιατί δεν είναι τωρινό– τις ονομάζετε «εθνικές πολιτικές». Έχετε μια ιδιαίτερη σχέση με την οικειοποίηση εθνικών όρων, πολιτικών. Και βέβαια αυτό είναι ένα ζήτημα που αφορά την παράταξή σας διαχρονικά. Γιατί όμως δεν λέτε καθαρά ότι «αυτή είναι η πολιτική μας, μας ψήφισε ο ελληνικός λαός και την εφαρμόζουμε»; Γιατί τη λέτε «εθνική πολιτική» ενώ δεν είναι; Η εθνική πολιτική καθορίζεται και διαμορφώνεται με άλλους όρους και όχι αποκλειστικά από τον Υπουργό Πολιτισμού.

Ακόμη στην αιτιολογική έκθεση αναφέρεται η αναγκαιότητα διοικητικού συντονισμού, λειτουργικής συνάρτησης και δικτυακής οργάνωσης του πολυποίκιλου και διεσπαρμένου θεατρικού και χορευτικού δυναμικού. Βέβαια ο διοικητικός συντονισμός αφορά και τα υπόλοιπα νομικά πρόσωπα που υπάρχουν και λειτουργούν στο χώρο του θεάτρου και του χορού. Αναφέρεται η δεύτερη παράγραφος του δεύτερου άρθρου στη συνεργασία με τα Κρατικά Θέατρα: Εθνικό Θέατρο, Κρατικό Βορείου Ελλάδος, Λυρική Σκηνή. Όλα αυτά είναι νομικά πρόσωπα.

Αναρωτιέται, λοιπόν, κανείς αυτή η συνεργασία πώς θα επιβληθεί. Η συνεργασία γίνεται με όρους. Ποιος θα διαμορφώσει τους όρους; Σε ποια βάση θα γίνει αυτή η συνεργασία; Όχι μόνο δεν καλύπτεται το θεσμικό κενό, αλλά δημιουργείται μία ασάφεια και μια ακόμα μεγαλύτερη αδυναμία συνεργασιών και διαμόρφωσης μιας ενιαίας πολιτικής, γιατί δεν καθορίζετε το παιχνίδι, δεν διαμορφώνετε όρους και δεν βάζετε κανόνες. Όλα αυτά τα αφήνετε εν κενώ.

Αναφέρεται ακόμα ότι θα έχει διοικητική ανεξαρτησία αυτό το Κέντρο, αλλά αν δει κανείς τους όρους συγκρότησης και λειτουργίας του, κάθε άλλο παρά διοικητική ανεξαρτησία θα έχει. Το διοικητικό συμβούλιο είναι επταμελές, συν ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος που ορίζονται στην ουσία από τον Υπουργό. Λέει «προσωπικότητες» αορίστως και γενικώς χωρίς κανένα άλλο κριτήριο: τέσσερις από τον Υπουργό, συν ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος, σύνολο έξι και δύο από τους αντιπροσωπευτικότερους φορείς – ποιοι θα είναι αυτοί δεν μας το λέτε– και ο διευθυντής της Διεύθυνσης Χορού και Θεάτρου του Υπουργείου Πολιτισμού.

Ακόμα, ο διευθυντής θα έχει υπερεξουσίες και θα επιλέγει έξι ειδικούς συμβούλους. Τώρα, βέβαια, μας είπατε ότι τους ειδικούς συμβούλους θα τους επιλέγει το διοικητικό συμβούλιο. Περιορίσατε λίγο και τη θητεία τους που στην πρώτη διατύπω-

ση του νομοσχεδίου ήταν πενταετής. Την κάνατε τριετή, αλλά σε πρώτη εφαρμογή θα είναι τετραετής. Μήπως, κύριε Υπουργέ, αυτό σημαίνει ότι φοβάστε τις εκλογές και θέλετε να διασφαλίσετε τετραετία στους εκλεκτούς που θα επιλέξετε, γιατί θα έρθει μια άλλη κυβέρνηση και άρα πρέπει να έχετε τους ανθρώπους σας;

Παρακάτω, για τη συγκρότηση της δομής, συνιστάτε είκοσι τέσσερις οργανικές θέσεις προσωπικού. Και μας λέτε ότι το 1/3 από αυτές θα καλύπτεται με αποσπάσεις κατά παρέκκλιση από τις κείμενες διατάξεις. Δεν θα υπάρχουν υπηρεσιακά συμβούλια που θα γνωμοδοτήσουν, αλλά θα συνεννοούνται οι δύο Υπουργοί στα γρήγορα λέγοντας ότι επιθυμούν αυτόν που θέλουν να έρθει στο Υπουργείο.

Δεν φτάνει όμως αυτό, αλλά προβλέπεται γι' αυτούς τους αποσπασμένους και καταβολή πρόσθετων αμοιβών. Τους εκλεκτούς, λοιπόν, που θα αποσπαστούν, που θα επιλεγούν –δεν ξέρω πού βρίσκονται τώρα– θα τους φέρετε εκεί και θα τους δίνετε και πρόσθετες αμοιβές. Θα υπάρχουν εκεί μέσα εργαζόμενοι δύο ταχυτήτων.

Επιπλέον, στο άρθρο 8 παράγραφος 5 αφήνετε ένα άλλο παράθυρο για απεριόριστο αριθμό προσλήψεων σε αυτό το Κέντρο. Λέτε ότι το Κέντρο συνάπτει για την κάλυψη ειδικών αναγκών του, που δεν μπορούν να καλυφθούν από το προσωπικό του, συμβάσεις εντολής έργου ή εργασίας ορισμένου χρόνου. Όσους θέλετε, λοιπόν, πέρα των συνιστώμενων οργανικών θέσεων μπορείτε να πάρετε με συμβάσεις έργου ή με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου.

Αυτό, λοιπόν, είναι το μόρφωμα που θα έχει διοικητική ανεξαρτησία και στο να διαμορφώσει την πολιτική και στο να πάρει το προσωπικό, το οποίο βέβαια προσωπικό θα προσληφθεί με κανονισμό που θα προτείνει σε εσάς το διοικητικό συμβούλιο, κατά παρέκκλιση όλων των κειμένων διατάξεων! Κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων οι αποσπάσεις, κατά παρέκκλιση οι αμοιβές, κατά παρέκκλιση οι διορισμοί, κατά παρέκκλιση η όλη λειτουργία κατά την κείμενη νομοθεσία, όπως λέτε, για συμβάσεις, για οποιαδήποτε δραστηριότητα αφορά τη λειτουργία του Κέντρου!

Ερχόμαστε στους πόρους, οι οποίοι είναι ασαφείς πέρα για πέρα. Δεν υπάρχει καμμία δέσμευση για τίποτα, αλλά εντύπωση προκαλεί το γεγονός πως αναφέρετε ότι μια κατηγορία πόρων θα είναι προγράμματα και επιχορηγήσεις και ενισχύσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Καταργήσατε το τομεακό πρόγραμμα του Υπουργείου Πολιτισμού, κύριε Υπουργέ, και δεν ξέρω από πού θα βρείτε πόρους που βάζετε εδώ πέρα. Όλοι αναγνωρίζουμε την ανάγκη να υπάρξουν περισσότεροι πόροι για τον τομέα του πολιτισμού και μια βασική και μεγάλη πηγή χρηματοδότησης που ήταν από τότε στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο, την οποία καταργήσατε.

Τώρα, δεν ξέρω βέβαια ποιον κοροϊδεύουμε και, εν πάση περιπτώσει, ποιοι είναι οι στόχοι που έχουμε για να κάνουμε αυτό το μόρφωμα, το οποίο δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένας προσωπικός μηχανισμός δικός σας.

Για τη δημιουργία αυτού του Κέντρου, όπως λέει και η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου, θα απαιτηθεί περίπου 1.500.000 ευρώ το χρόνο λειτουργικά έξοδα.

Κύριε Υπουργέ, θυμάστε προεκλογικά, μιλάγατε για μεγάλο κράτος, για σπάταλο κράτος, για περικοπή δαπανών και της σπατάλης κατά 10.000.000.000 ευρώ –έλεγε ο κύριος Πρωθυπουργός. Εσείς κάνετε ένα ακόμα νομικό πρόσωπο στα τέσσερις χιλιάδες που υπάρχουν. Μεγαλώνουμε το κράτος, κάνουμε έναν προσωπικό μηχανισμό και χρεώνουμε το ελληνικό δημόσιο με ενάμισι 1.500.000 ευρώ το χρόνο παραπάνω.

Βέβαια αυτό δεν αποτελεί συμβολή στον πολιτισμό της χώρας μας, στο χορό και στο θέατρο. Ίσως είναι συμβολή σ' έναν προσωπικό κομματικό μηχανισμό και τίποτα παραπάνω.

Θα σας διαβάσω από τα Πρακτικά της επιτροπής τις τοποθετήσεις Βουλευτού σας αλλά και τη δική σας τοποθέτηση. Όταν κάναμε την κριτική μας για τον τρόπο που συγκροτείται και διορίζεται το διοικητικό συμβούλιο και όλο το προσωπικό, ο Βουλευτής σας απάντησε: «Ειπώθηκε ότι διορίζεται ανεξέλεγκτα το διοικητικό συμβούλιο. Μα, αυτό είναι όργανο που ασκεί πολιτι-

κή. Είναι δυνατόν να οριστούν μέλη του διοικητικού συμβουλίου άτομα που να μην εκπροσωπούν την πολιτιστική πολιτική της κυβέρνησης;». Και εσείς προς επιβεβαίωση στην ομιλία σας είπατε: «Η κυβέρνηση αναλαμβάνει την πολιτική ευθύνη. Αυτή με βάση το Σύνταγμα και τους νόμους έχει το αποκλειστικό προνόμιο να εφαρμόζει την πολιτική της με τα όργανα που η πολιτεία συντεταγμένα και διαχρονικά έχει ψηφίσει».

Δεν σας το αμφισβητούμε αυτό, κύριε Υπουργέ. Είναι δικαίωμα σας. Γι' αυτό ψηφιστήκατε για να εφαρμόσετε την πολιτική σας. Μη λέτε όμως εθνική πολιτική έναν προσωπικό μηχανισμό, ο οποίος βέβαια δεν θα μένει για πολύ καιρό στα χέρια σας. Σας τον χαρίζουμε. Οι εκλογές είναι πολύ κοντά και από εκεί και πέρα πιστεύω ότι θα υπάρξει μια άλλη πολιτική.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Βαρβαρίο.

Ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Βουλγαράκης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα την εντύπωση ότι κατά τη διάρκεια της συζήτησης στη Διαρκή Επιτροπή της Βουλής στα όσα ελέχθησαν υπήρξαν απαντήσεις.

Και η αλήθεια είναι ότι κατά τη διάρκεια των συζητήσεων στη Διαρκή Επιτροπή έγινε μια άνετη συζήτηση και ο κάθε συνάδελφος είχε τη δυνατότητα να εκθέσει τις απόψεις του, τις οποίες με πολλή προσοχή σημείωσα και έμεινα με την εντύπωση ότι οι απαντήσεις οι οποίες εδόθησαν συναντούσαν όλες τις απορίες, οι οποίες είχαν εκτεθεί.

Θεωρούσα, λοιπόν, ότι το σχέδιο νόμου αυτό κατά το διάστημα αυτό που έμενε μέχρι την Ολομέλεια –και δοθέντος ότι εκ μέρους μου έγιναν κάποιες παρεμβάσεις οι οποίες τροποποιούσαν ζητήματα τα οποία ετέθησαν κατά τη διάρκεια των συζητήσεων– θα μπορούσε να γίνει γενικά αποδεκτό. Λυπάμαι να πω ότι η σημερινή συζήτηση ουσιαστικά επαναλαμβάνει τα όσα ελέχθησαν στη Διαρκή Επιτροπή της Βουλής, παρά το γεγονός ωστόσο ότι υπήρξαν εκ μέρους μας απαντήσεις, οι οποίες μάλιστα ήταν πέραν πάσης αμφιβολίας ουσιώδεις.

Από την ώρα όμως που έχουμε μια επανάληψη των αιτιάσεων αυτών επιτρέψτε μου να πω ότι πρέπει και εγώ να επαναλάβω με κάποιον τρόπο αυτές τις απαντήσεις, τις οποίες έδωσα ενδεχομένως συμπεριλαμβανοντας και τις νέες απόψεις, οι οποίες ακούστηκαν από κάποιους συναδέλφους οι οποίοι δεν είχαν τη δυνατότητα να τοποθετηθούν κατά τη διάρκεια των συζητήσεων στη Διαρκή Επιτροπή της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πώς προέκυψε αυτό το σχέδιο νόμου; Ποια ήταν η αφετηρία της σκέψης για να υπάρξει αυτό το σχέδιο νόμου; Έγινε για δημόσιες σχέσεις του Υπουργού, όπως είπαν κάποιοι συνάδελφοι; Έγινε για να ελέγξει κομματικά μια κυβέρνηση ενδεχομένως ένα χώρο τέχνης μέσα από ένα μόρφωμα, όπως ελέγχθη, το οποίο πιθανόν να δώσει τη δυνατότητα στην Κυβέρνηση να κάνει χειρισμούς οι οποίοι θα ελέγχουν το θέατρο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές είναι βαριές κουβέντες και βεβαίως θα μπορούσαν να έχουν βάση αν μιλούσαμε για ένα διοικητικό μηχανισμό ο οποίος θα μπορούσε να ασκήσει *imperium* καθετοποιημένο σε συγκεκριμένη διαδικασία και να παράξει κοινά αποτελέσματα. Αλλά εδώ προφανώς τα πράγματα δεν μπορεί να είναι έτσι. Εκ των πραγμάτων δεν μπορεί στην τέχνη να είναι έτσι και πολύ περισσότερο στο θέατρο του οποίου συστατικό στοιχείο είναι ο πλουραλισμός.

Δεν είναι της παρούσης να κάνω εγώ τώρα αναφορά για το θέατρο ποιες μορφές συμπεριλαμβάνει, ποιες είναι εκείνες οι οποίες είναι πλέον λαοφιλείς, η σάτιρα κ.λπ.. Αυτοί που παροικούν στην Ιερουσαλήμ τα γνωρίζουν καλύτερα και αυτοί οι οποίοι έχουν εξειδικευτεί τα γνωρίζουν ακόμη καλύτερα. Είναι όμως δεδομένο ότι δεν υπάρχει καμμία κυβέρνηση, η οποία να μπορέσει να το ελέγξει ουσιαστικά, εκτός φυσικά και αν μιλήσει κανείς για λογοκρισία. Αυτό είναι άλλο θέμα. Αλλά ακόμα και όταν οι συνταγματάρχες είχαν επιβάλει λογοκρισία, πάλι οι ευφυείς θεατρικοί συγγραφείς και οι ηθοποιοί έβρισκαν τρόπο να γελοιοποιήσουν αυτούς τους μηχανισμούς.

Άρα, λοιπόν, καλό είναι, όταν προσεγγίζουμε τέτοιου είδους ζητήματα, να έχουμε υπ' όψιν μας ότι αυτά δεν είναι δυνατόν να γίνουν αποδεκτά από τα ότα εκείνων, οι οποίοι έχουν και γνώση, έχουν και εμπειρία, έχουν και κρίση και κυρίως αξιολογούν εκείνα τα οποία λέγονται στην Αίθουσα αυτή.

Πώς προέκυψε, λοιπόν, αυτό το σχέδιο νόμου; Αυτό το σχέδιο νόμου προέκυψε μέσα από μια σειρά συζητήσεων που έγιναν στο Υπουργείο Πολιτισμού με ανθρώπους του χώρου. Σας έχω εξηγήσει κατ' επανάληψη ότι ένα πολύ σημαντικό κομμάτι της πολιτικής μας στο Υπουργείο Πολιτισμού στηρίζεται σε ανοιχτούς διαλόγους που κάνουμε στο Υπουργείο Πολιτισμού με τους ανθρώπους του χώρου. Έχουμε μια άποψη για τα θέματα, έχουμε μια θέση, έχουμε μια πολιτική προσέγγιση, πλην, όμως, αυτή προσπαθούμε να τη φιλτράρουμε με ανθρώπους του χώρου, γιατί σε τελική ανάλυση αυτό που μας ενδιαφέρει είναι να κάνουμε καλό, δηλαδή να πάμε τα πράγματα παραπέρα.

Και εδώ θέλω να απαντήσω στο πρώτο ερώτημα, το οποίο ελέχθη από τους ομιλητές και συνίσταται στον αν η πολιτική ηγεσία κάνει πολιτισμό ή αν η πολιτική ηγεσία δεν κάνει πολιτισμό.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω πει πολλές φορές ότι στο παραδοσιακό ερώτημα τεχνοκρατία ή πολιτική, φανατικά τάσσομαι υπέρ της πολιτικής. Οι τεχνοκράτες είναι χρήσιμοι για να μπορέσουν να εισηγούνται στους πολιτικούς, οι οποίοι πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αποφασίζουν τις καλύτερες επιλογές. Αυτή είναι η δουλειά του πολιτικού. Απορρίπτω μετά μανίας την ιδέα ότι για να είναι κάποιος στο Υπουργείο Υγείας πρέπει να είναι γιατρός, στο Υπουργείο Δικαιοσύνης να είναι δικηγόρος, στο Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως να είναι αστυνομικός, στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας να είναι αξιωματικός κ.ο.κ.. Νομίζω ότι σε τελική ανάλυση όλοι το απορρίπτουμε αυτό.

Άρα, λοιπόν, σε τι συνίσταται η δουλειά εν προκειμένω του Υπουργού Πολιτισμού; Συνίσταται στο να μπορέσει να δημιουργήσει τις υποδομές και να προσφέρει εκείνο το έδαφος, ούτως ώστε αυτοί που έχουν ταλέντο να μπορούν να το δείξουν, στο θέατρο, στον κινηματογράφο, στο χορό, στα εικαστικά, παντού. Αυτή είναι η δουλειά του Υπουργού Πολιτισμού. Άρα, λοιπόν, ο Υπουργός Πολιτισμού, κατά κάποιο τρόπο, πρέπει να λειτουργεί ως καλός αγωγός όλων αυτών των πολιτικών, που θα γεφυρώνουν αυτό που οι άνθρωποι του χώρου μπορούν να δείξουν, μ' αυτό το οποίο μια πολιτική ηγεσία μπορεί διαδικαστικά να τους προσφέρει προκειμένου να το δείξουν.

Αυτή, λοιπόν, είναι η πρώτη απάντηση και σε αυτήν την ιδέα εμείς έχουμε στρατευθεί. Άρα, λοιπόν, έχουμε μια σειρά από συζητήσεις στο Υπουργείο Πολιτισμού, οι συζητήσεις αυτές φιλτράρουν απόψεις, οι οποίες εμπεριέχονται στο πρόγραμμά μας είτε απόψεις που έχουν διαμορφωθεί με την πάροδο του χρόνου, διότι η ζωή εν τω μεταξύ προχωράει και με βάση αυτές τις απόψεις διαμορφώνουμε μια πρακτικοποιημένη πολιτική, η οποία στη συνέχεια, με μορφή νόμου, έρχεται στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Έχω πει κατ' επανάληψη –το λέω και άλλη μια φορά– ότι ποτέ, ούτε ως άνθρωπος ούτε ως πολιτικός, επικαλέστηκα το θέσφατο. Εγώ δεν είπα ποτέ ότι κάποιος νόμος που φέρνουμε εμείς, εγώ ή οποιοσδήποτε άλλος συνάδελφός μου, είναι ενδεχομένως ο καλύτερος, ο μοναδικός, ο αναντικατάστατος. Δεν υπάρχουν αυτά στην πραγματική ζωή. Υπάρχουν, όμως, πράγματα τα οποία στη βασική τους δομή, στον πυρήνα ρυθμίζουν και στη συνέχεια η ίδια η ζωή έρχεται να τα αλλάξει. Άλλωστε αυτή, επιτρέψτε μου να πω, είναι και η πραγματική έννοια του φιλελευθερισμού. Να διατηρεί δηλαδή από τη ζωή αυτά τα οποία έχουν αποδειχθεί σωστά και να αλλάζει αυτά τα οποία ο χρόνος έχει αποδείξει ότι πρέπει να αντικατασταθούν. Αυτή, λοιπόν, την πολιτική εξειδικευμένα εφαρμόζουμε στο Υπουργείο Πολιτισμού. Και αυτό εν τοις πράγμασι γίνεται και με το σημερινό σχέδιο νόμου.

Άρα, λοιπόν, υπήρξαν συζητήσεις με ανθρώπους του χώρου. Οι άνθρωποι αυτοί ξεκίνησαν από δύο σημαντικές διαπιστώσεις. Πρώτον, στο μεν χώρο του θεάτρου υπάρχουν πολλά πράγματα τα οποία, όμως, είναι με τέτοιο τρόπο δομημένα, που

δεν μπορούν να παράξουν μια συγκροτημένη πολιτική στο σύνολο της επικράτειας –θα αναφερθώ στο σημείο αυτό στη συνέχεια– για δε χώρο του χορού, πρακτικά δεν υπάρχει τίποτα. Δηλαδή στο χώρο του χορού δεν υπήρχε ούτε καν στέγη για να μπορέσουν οι άνθρωποι του χορού να δείξουν τις δουλειές τους. Δεν υπήρξε ούτε καν ένα θέατρο όλα αυτά τα χρόνια. Τίποτα δεν υπήρξε. Έπρεπε, λοιπόν, με κάποιο τρόπο αυτά να απαντηθούν. Έπρεπε δηλαδή να υπάρξουν εκ μέρους της πολιτείας ορισμένες απαντήσεις, οι οποίες να μπορούν να δώσουν διέξοδο στους ανθρώπους του θεάτρου και του χορού.

Από την αναζήτηση μας, είδαμε ότι στο παρελθόν υπήρξε μία πολιτική, η οποία μπόρεσε και έδωσε λύσεις σε παρόμοια προβλήματα που αντιμετώπιζαν παρεμφερείς χώροι του Υπουργείου Πολιτισμού που κατάφεραν να βάλουν τα πράγματα σε μία σειρά. Δηλαδή, την αναρχία που επικρατούσε στο χώρο του βιβλίου την απάντησε το καθόλου εύηχο –πλην ουσιώδες– Ε.ΚΕ.ΒΙ. και την αναρχία η οποία επικρατούσε στο χώρο του κινηματογράφου, την απάντησε το επίσης καθόλου εύηχο Ε.Κ.Κ. –Εθνικό Κέντρο Κινηματογράφου– το οποίο, όμως, έδωσε κάποιες λύσεις.

Ειρήσθω εν παρόδω, δεν είστε πολύ ενημερωμένοι για το τι συμβαίνει στο Κέντρο Κινηματογράφου. Να σας πω ότι η επιχορήγηση του Κέντρου Κινηματογράφου για φέτος είναι 8,5 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή πολύ περισσότερη από οποιαδήποτε έχει δοθεί στο παρελθόν.

Μάλιστα, θα ήθελα να σας πω ότι για πρώτη φορά υπάρχει χρηματοδότηση δύο σπουδαίων παραγωγών, οι οποίοι δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα με 1.000.000 ευρώ και 0,5 εκατομμύριο ευρώ από το Κέντρο Κινηματογράφου, του Θόδωρου Αγγελόπουλου του οποίου η ταινία είναι εξαιρετική και του Σμαραγδή, του οποίου επίσης η ταινία είναι εξαιρετική. Και όχι μόνο αυτό, αλλά για πρώτη φορά έχουμε και ενδιαφέρον ξένων παραγωγών να γυρίσουν ταινία στην Ελλάδα και υπάρχουν τρεις αιτήσεις, οι οποίες εξετάζονται πολύ θετικά. Μάλιστα, δύο απ' αυτές ήδη προχωρούν.

Αυτά, όμως, θα τα πούμε, διότι κατά σύμπτωση την Παρασκευή γίνεται το συνέδριο του κινηματογράφου, το οποίο έχει να γίνει από την εποχή της Μελίνας, που όπως ορθώς επισημάνετε έχει ως σκοπό να βελτιώσει τη νομοθεσία στα ζητήματα στα οποία έχει ξεπεραστεί, να προσθέσει ενδεχομένως κάποια άλλα, τα οποία πρέπει να προσθέσει και να δώσει κάποιες λύσεις, προκειμένου να μπορέσει η Ελλάδα, αν τα καταφέρει, να αποκτήσει μία ελληνική κινηματογραφία, διότι η πραγματικότητα είναι ότι σήμερα στην Ελλάδα δεν παράγονται ταινίες ή εν πάση περιπτώσει δεν έχουμε τη δυνατότητα να παράξουμε αυτές που θα μπορούσαμε ή θα έπρεπε να παράξουμε. Αυτό σας το αναφέρω ως μία παρένθεση γι' αυτά που είπατε για τον κινηματογράφο. Θα κάνω περιπτωσιολογική αναφορά και σε άλλα τα οποία είπατε.

Άρα, λοιπόν, υπήρξε μία εκτεταμένη συζήτηση, η οποία κατέληξε σ' αυτές τις δύο επισημάνσεις. Από τις επισημάνσεις οδηγηθήκαμε στην προσέγγιση του προβλήματος, είδαμε τι είχε γίνει στο παρελθόν, αλλά είδαμε επίσης τι γίνεται και αλλού, διότι η Ελλάδα δεν είναι η πρώτη και η μόνη χώρα στον κόσμο, που έχει τέτοια προβλήματα. Υπάρχουν χώρες οι οποίες στο παρελθόν αντιμετώπιζαν αντίστοιχα και παρόμοια προβλήματα. Υπήρξαν χώρες που είχαν προβλήματα με το θέατρο, με τον κινηματογράφο, με το χορό, με το τραγούδι. Είδαμε, λοιπόν, πώς τα προσέγγισαν. Είδαμε τις δυνατότητές τους και προσπαθήσαμε να προσαρμόσουμε τις δυνατότητες της ελληνικής πραγματικότητας με τα θεσμικά δεδομένα, τα οποία ισχύουν αλλαχού και παρ' ημίν στο παρελθόν και να δούμε τι θέλουμε να κάνουμε σήμερα. Έτσι, λοιπόν, οδηγηθήκαμε στο να φτιάξουμε αυτό το Κέντρο Χορού και Θεάτρου.

Στο σημείο αυτό, θα παραλείψω να αναφερθώ στους σκοπούς, στα άρθρα τα οποία απ' ενός θα συζητήσουμε αύριο και απ' ετέρου νομίζω ότι τα παρουσίασαν εκτενώς οι συνάδελφοι, οι οποίοι μίλησαν απ' αυτό το Βήμα, ο συνάδελφος εισηγητής της Πλειοψηφίας, αλλά και οι υπόλοιποι συνάδελφοι, οι οποίοι τα προσδιόρισαν με αναλυτικό τρόπο και τα ανέφεραν διεξοδικά. Άρα, λοιπόν, είναι περιττό να αναφερθώ σε ένα-ένα από

αυτά. Άλλωστε, αυτά τα θέματα έχουν εκτεθεί σε πολύ μεγάλο βαθμό.

Όμως, θέλω να κάνω δύο παρατηρήσεις. Επιτρέψτε μου να πω ότι αν μου ζητούσατε να κατηγοριοποιήσω τα θέματα της κριτικής, θα σας έλεγα ότι αυτά προσεγγίζονται με δύο διαφορετικές προσεγγίσεις.

Η πρώτη αφορά κατά κάποιο τρόπο την υλικοτεχνική υποδομή, δηλαδή τη «δικονομία», ας το πούμε έτσι. Όμως, επιτρέψτε μου να πω, αγαπητοί συνάδελφοι ότι –και το λέω για άλλη μια φορά– στην Αίθουσα αυτή άκουσα πρωτοφανή πράγματα –πραγματικά, πρωτοφανή πράγματα– ή τουλάχιστον εγώ δεκαοχτώ χρόνια, που είμαι σ' αυτήν την Αίθουσα, πρώτη φορά τα ακούω με τέτοια ένταση. Και θα εξηγήσω στη συνέχεια γιατί.

Η δεύτερη αφορά τη θεσμική κριτική, η οποία έγινε στο σχετικό νόμο. Πώς είναι δυνατόν, λέει, να συζητάμε αυτό το σχέδιο νόμου, όταν δεν υπάρχει στον προϋπολογισμό ειδικός κωδικός. Μα, κύριοι δεν υπήρξε το Κέντρο αυτό. Πώς θα υπάρξει ειδικός κωδικός στον προϋπολογισμό; Μπορούσε ένας γενικός προϋπολογισμός του κράτους να συμπεριλάβει ένα ανύπαρκτο Κέντρο; Εάν γινόταν αυτό, δηλαδή αν κάθε Υπουργός με βάση τις επιθυμίες του κατέγραφε στον προϋπολογισμό με κάποιο τρόπο το Κέντρο, το οποίο φιλοδοξούσε να κάνει, τότε δε θα μιλούσαμε για προϋπολογισμό, αλλά για «ευχολόγιο».

Ήταν δυνατόν εμείς να συμπεριλάβουμε στον προϋπολογισμό δέσμευση κονδυλίων του μεγέθους, μάλιστα, της λειτουργίας ενός τέτοιου κέντρου, το οποίο δεν θα υπήρχε; Και αν το κέντρο αυτό δεν γινόταν ή αν, εν πάση περιπτώσει, για οποιονδήποτε λόγο δεν υπήρχε διαδικασία να γίνει πραγματικά, τι κριτική θα ασκούσατε εδώ πέρα από το οικονομικό σας επιτελείο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ότι όταν προσεγγίζουμε τέτοιου είδους ζητήματα, πρέπει να έχουμε πάντα υπ' όψιν μας ότι όλα αυτά υπακούουν σε μια συγκεκριμένη λογική, η οποία –μας αρέσει, δεν μας αρέσει– είναι σαφής.

Τι λέμε, λοιπόν, εμείς; Εμείς λέμε ότι σήμερα συνίσταται το Κέντρο. Υπάρχει ειδική έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους που λέει ακριβώς πόσο κοστίζει. Υπάρχει η πρόνοια, ούτως ώστε το Κέντρο αυτό να μπορέσει το χρόνο αυτό που διανύεται να μπει σε μια σειρά. Εξ ου και η θητεία τετραετής, διότι ουσιαστικά τον πρώτο χρόνο θα είναι μία θητεία που θα προσπαθήσει να βάλει το Κέντρο σε μια σειρά και στη συνέχεια θα αρχίσει να λειτουργεί.

Υπήρξε δεύτερη αιτίαση: Χαλάτε χρήματα, όταν δεν υπάρχουν χρήματα για τον πολιτισμό. Δεσμεύετε χρήματα από εκεί, τα οποία θα μπορούσαν να πάνε στο θέατρο. Παρακρατείτε χρήματα, που θα μπορούσαν να πάνε σε επιχορηγήσεις στις οποίες δεν πάνε κ.ο.κ..

Όπως σας εξήγησα στην επιτροπή –και το λέω για άλλη μια φορά και σήμερα στην Αίθουσα αυτή και παρακαλώ πολύ να μην επαναληφθεί αύριο στα άρθρα– για το μεν Εθνικό Κέντρο Χορού και Θεάτρου υπάρχει ήδη πρόβλεψη να στεγαστεί για όσο διάστημα είναι υπό σύσταση στο ίδιο το Υπουργείο Πολιτισμού. Στη συνέχεια δε έχει προβλεφθεί να πάρει συγκεκριμένη θέση στο θέατρο «ΑΚΡΟΠΟΛ», το οποίο σε λίγο τελειώνει, γιατί έχει ξεκινήσει η διαδικασία του. Έχει δεσμευθεί συγκεκριμένος χώρος και θα είναι εκεί ο χώρος του.

Άρα μιλάμε για υπάρχοντα κτήρια, που ανήκουν στο Υπουργείο Πολιτισμό. Συνεπώς δεν πρόκειται ούτε να αγοράσουμε κανένα άλλο κτήριο ούτε να μισθώσουμε κανένα κτήριο. Υπάρχουν ήδη κτήρια.

Ποιο θα είναι το προσωπικό τους; Σας εξήγησα. Εξαιτίας της «πεφωτισμένης» πολιτικής σας βρεθήκαμε στο Υπουργείο με δυόμισι χιλιάδες συμβασιούχους, πάρα πολλοί από τους οποίους δεν χωράνε στα γραφεία. Είπαμε, λοιπόν, ότι όσοι απ' αυτούς χρειάζονται για το διοικητικό κομμάτι θα πάνε στο Εθνικό Κέντρο Χορού και Θεάτρου. Οι άνθρωποι αυτοί θα αποσπαστούν, προκειμένου να δουλέψουν εκεί και να φτιάξουν την υποδομή τους. Αυτοί είναι υπάρχοντες.

Τι προβλέπει όλο το Κέντρο; Όλο το Κέντρο προβλέπει αυτές τις εικοσιτέσσερις θέσεις εξειδικευμένων ανθρώπων, οι οποίοι θα ασχοληθούν με συγκεκριμένα πράγματα. Αυτό είναι το πρόβλημά σας; Οι εικοσιτέσσερις θέσεις; Δηλαδή γι' αυτό δεν το

ψηφίζετε; Για τις εικοσιτέσσερις θέσεις; Θέλετε να κάνω αναφορά στις θέσεις κατά το παρελθόν;

Άρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσα ελέχθησαν για την υλικοτεχνική υποδομή του Κέντρου είτε αυτά αφορούν το κτήριο είτε αυτά αφορούν το προσωπικό είτε αυτά αφορούν τις υποδομές επιτρέψτε μου να πω ότι είναι προφάσεις εν αμαρτίαις. Αυτό που ασκείτε δεν είναι πραγματική κριτική.

Πάμε τώρα στο δεύτερο κομμάτι. Και εδώ ακούστηκαν πρωτοφανή πράγματα. Μα, ο Υπουργός –λέει– θα διορίσει τους πάντες; Μα, ο Υπουργός θα διορίσει το διευθυντή; Με συγχωρείτε, αλλά στα υπόλοιπα Κέντρα του Υπουργείου Πολιτισμού ποιος τους τοποθετεί; Έχετε αναρωτηθεί; Νομίζετε ότι γίνεται διά λαϊκής περιφοράς ονομάτων από το Σύνταγμα; Ο Υπουργός τους τοποθετούσε από συστάσεις του Υπουργείου Πολιτισμού. Ο Υπουργός συνεχίζει τις τοποθετήσεις. Αυτός, όπως σωστά είπατε, κρίνεται από τις εκλογές και αυτού η πολιτική θα αξιολογηθεί. Αυτές είναι οι επιλογές που γίνονται.

Στο Υπουργείο Πολιτισμού όλες οι επιλογές γίνονται από τον Υπουργό Πολιτισμού. Αυτός είναι αρμόδιος. Αυτός είναι υπεύθυνος. Αυτός κάνει τις επιλογές του. Το ίδιο γίνεται και τώρα. Γίνεται δηλαδή ό,τι γίνεται και στα υπόλοιπα κέντρα. Δεν κατάλαβα. Υπάρχει καμιά διαφοροποιημένη στάση του Π.Α.Σ.Ο.Κ. σε σχέση με τις επιλογές προέδρων ή, εν πάση περιπτώσει, με τις επιλογές διαφόρων υπευθύνων στα διάφορα ενοπτευόμενα ιδρύματα του Υπουργείου Πολιτισμού; Δηλαδή εσείς θα μας φέρετε σχέδιο νόμου που θα λέει ότι στο εξής ο Υπουργός δεν θα διορίζει κανέναν και όλοι αυτοί θα εκλέγονται διά ψηφοφορίας ή στην αγορά του Συντάγματος; Πώς θα γίνεται αυτό, για να καταλάβω;

Θέλω δηλαδή να πω πως εγώ καταλαβαίνω πως οποιοδήποτε σχέδιο και αν φέρουμε εδώ στη Βουλή, μάλλον δεν θα το ψηφίσετε. Το συμμερίζομαι. Είναι μια αντιπολιτευτική προσέγγιση. Το αντιλαμβάνομαι. Επιβάλλεται από τις ανάγκες της πολιτικής, πλην, όμως, η αφετηρία της κριτικής του καθένα πρέπει να στηρίζεται σε κάποιες φυσιολογικές βάσεις. Γιατί διαφορετικά δεν μπορείς να έχεις φιλοδοξία να πεις ότι αυτό που εισηγούμαι ως πολιτική, από κάποιους ακούγεται και κάποιοι επιβεβαιώνονται.

Να μου πείτε: «Ξέρετε, εγώ διαφωνώ με αυτό». Ας πούμε –ελέχθη προηγουμένως από κάποιον ομιλητή, νομίζω ότι ήταν ο κ. Λιάνης– ότι το Ε.ΚΕ.ΘΕ.Χ. θα χαράσσει πολιτική θεάτρου. Τι είναι αυτό το πράγμα; Το Υπουργείο Πολιτισμού παραχωρεί την πολιτική θεάτρου σ' ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Μάλιστα, ο κ. Γεϊτόνας το επένδυσε και ιδεολογικά, με βάση το Σύνταγμα και το άρθρο 16 κ.λπ. .

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Αν διαβάσετε την παράγραφο 1 του άρθρου 2 θα δείτε ότι λέει ρητά «σκοπός του Κέντρου είναι η εφαρμογή εθνικής πολιτικής για το θέατρο και το χορό και η υποστήριξη του Υπουργείου Πολιτισμού στον καθορισμό και το σχεδιασμό της». Του Υπουργείου δηλαδή. Χρήσιμο, λοιπόν, είναι πριν ασκήσουμε κριτική να έχουμε διαβάσει κατ' αρχήν και πέντε γραμμές από το νομοσχέδιο για να μπορούμε να είμαστε και ουσιώδεις.

Άρα θα πρέπει να έχουμε υπ' όψιν μας ότι σε γενικές γραμμές αυτή η προσέγγιση δεν μπορεί να πει κανείς ότι στηρίζεται σε μια αιτιολογημένη πολιτική, η οποία στρέφει τα πράγματα προς κάπου αλλού.

Να σας κάνω μια ερώτηση. Τι εισηγείστε στην Εθνική Αντιπροσωπεία;

Από τις κουβέντες που έκανα κατάλαβα ότι σε ό,τι αφορά το χώρο του χορού δεν υπάρχει τίποτα –αυτό δεν το συζητάμε– και στο χώρο του θεάτρου υπάρχουν πάρα πολλές αντιφάσεις. Υπάρχουν ας πούμε τα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. τα οποία μπορεί να παίζουν παράλληλα τα ίδια έργα. Υπάρχουν διάφορα ανεξάρτητα σχήματα σε δήμους, όπου αυτά δεν συνεργάζονται μεταξύ τους. Υπάρχουν προγραμματικές συμβάσεις, οι οποίες αλλού είναι πάρα πολλές, αλλού είναι ανύπαρκτες, αλλού είναι πλουσιοπάροχες, αλλού είναι μικρότερες. Υπάρχουν ανεξέλεγκτες διαδικασίες, οι οποίες σχετίζονται με τις επιχορηγήσεις για τις οποίες κάθε φορά καλείται ο Υπουργός να προσυπογράψει.

Δεν συμφωνείτε ότι σε όλα αυτά τα πράγματα πρέπει να μπει μια τάξη; Εσείς τι εισηγείστε; Θέλετε να αφήσουμε έτσι όπως είναι το θέμα, να πείτε «ξέρεις, εγώ δεν ασχολούμαι»; Είναι μια άποψη κι αυτή, ό,τι νιώθατε τόσα χρόνια δηλαδή: Δεν μας ενδιαφέρει ο χορός να αποκτήσει στέγη εν πάση περιπτώσει. Δεν μας ενδιαφέρει ο χορός γενικά. Τα καταλαβαίνω αυτά. Άλλωστε αυτή ήταν η πολιτική σας μέχρι τώρα. Δεν σας ενδιέφερε ο χορός.

Εμείς σ' αυτό το λίγο χρόνο στο Υπουργείο Πολιτισμού κάναμε την πλατφόρμα χορού, την πλατφόρμα θεάτρου. Μαζέψαμε τα σπουδαιότερα σχήματα. Φωνάξαμε ξένους παραγωγούς μήπως και καταφέρουμε κάποιος να πάρει κάποιο από τα σχήματα αυτά στο εξωτερικό. Βάλαμε διαδικασίες επιτροπών κρίσεως σε επιχορηγήσεις. Ενεργοποιήσαμε τους νόμους. Βάλαμε τα πράγματα σε μια σειρά. Λαθεμένα, μπορείτε να πείτε. Υπάρχει, όμως, μια συγκροτημένη άποψη, μια συγκροτημένη πολιτική που πάει τα πράγματα κάπου. Αυτό προσπαθούμε να κάνουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι το σχέδιο νόμου κάνει ένα βήμα. Είμαι βέβαιος ότι και κάποιοι άλλοι που θα ακολουθήσουν ως Υπουργοί Πολιτισμού στο μέλλον, όπως συνέβη και στο παρελθόν, θα στηριχθούν στο βήμα αυτό, θα το βελτιώσουν, θα κάνουν κάποια άλλα πράγματα, θα πάνε την υπόθεση παραπέρα. Έτσι γίνεται πάντα στην πολιτική. Και ξέρετε και κάτι; Έτσι πρέπει να γίνεται στην πολιτική.

Δεν είχα κανένα δισταγμό να πω ότι πράγματι ελέγχθησαν ζητήματα, που σχετίζονταν με τη διαδικασία αποδοχής εκ μέρους μου προτάσεων κατά τη διάρκεια της συζήτησης του σχεδίου νόμου που αφορούσε το Ίδρυμα Παπαθανασίου. Την προηγούμενη, που τελείωσε η διαδικασία, έδωσα εντολές γι' αυτά που σας είπα στη Βουλή και μπήκαν σε σειρά. Ήδη το Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων συζητά το θέμα της απαλλοτριώσεως των κτηρίων αυτών, παρά το γεγονός ότι υπάρχουν πάρα πολλές δικαστικές διαμάχες, που αφορούσαν την πολιτική που ακολουθούσε η Κυβέρνησή σας μη αποδεχόμενη να προχωρήσει στις απαλλοτριώσεις όταν οι τιμές ήταν φθηνές και τα πράγματα θα μπορούσαν να πάνε παραπέρα.

Κάνετε πέντε βήματα, κάνουμε εμείς άλλα πέντε, αύριο κάποιοι άλλοι θα κάνει άλλα πέντε. Έτσι είναι η πολιτική. Αυτή είναι η διαδικασία. Έτσι πάνε τα θέματα παραπέρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι το σχέδιο νόμου εκτός του ότι αποτελεί μια καταγεγραμμένη πολιτική της Κυβέρνησης, προφανώς γίνεται αποδεκτό και από το σύνολο του θεατρικού κόσμου, αλλά και του κόσμου του χώρου γενικά. Τι είπαν οι περισσότεροι που ήρθαν στην επιτροπή; Τα έχω εδώ να σας τα διαβάσω. Δεν νομίζω, όμως, ότι χρειάζεται να τα διαβάσω. Τα ακούσατε. Οι περισσότεροι κατέληξαν στο ότι το σχέδιο νόμου καλύπτει ένα χρόνο κενό. Αυτό είπαν όλοι. Κάποιοι είπαν ότι «να μην υπάρχει κενό, αλλά πρέπει η θητεία να είναι έτσι» ή «υπάρχει κενό, αλλά θα πρέπει αυτό να γίνει έτσι». Δεν υπάρχει ποτέ περίπτωση να συμπέσεις με όλους αυτούς τους ανθρώπους. Δεν γίνεται αυτό πρακτικά, ακόμη κι αν όλοι –που γνωρίζετε ότι τα πράγματα δεν είναι έτσι- ήταν μέλη του κόμματός μας, που δεν είναι κανένας. Σας λέω εγώ ότι είναι πρακτικά αδύνατο και απίθανο να συμπέσεις σε όλα. Όλοι, όμως, τι λένε; «Ναι, κύριοι, κάνετε ένα βήμα. Απαντάτε σε ένα κενό. Λύνετε θεσμικά κάποιο θέμα. Κάντε τα πράγματα να πάνε λίγο παραπέρα».

Με αυτήν τη συστατική επιστολή έρχομαι στην Ολομέλεια και λέω «κύριοι, όλοι εδώ κάνουμε ένα βήμα». Θέλετε επιμέρους κριτική; Φυσικά και μπορεί να υπάρχει. Πλην, όμως, δεν μπορεί κανείς να αμφισβητήσει ότι αυτό το βήμα είναι στέρεο και μπορεί να οδηγήσει τα πράγματα παραπέρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Παπαϊωάννου.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, αφού ο Υπουργός δεν θέλησε να απαντήσει στα ερω-

τήματα, που σύσσωμη η Αντιπολίτευση έθεσε, έθεσε εκείνος δικά του ερωτήματα και περιμένει από εμάς απαντήσεις.

Θα απαντήσουμε, κύριε Υπουργέ, πριν από όλα στα δικά σας ερωτήματα.

Το πρώτο σας ερώτημα όταν ανεβήκατε πάνω, ήταν πώς προέκυψε η ανάγκη του σχεδίου νόμου. Να σας απαντήσουμε; Υπακούει σε μία πολύ συγκεκριμένη πολιτική σας επιλογή. Ξέρετε πόσα καινούργια νομικά πρόσωπα και οργανισμούς έχετε δημιουργήσει ως Κυβέρνηση τα τρία τελευταία χρόνια, πόσες αμειβόμενες επιτροπές, πόσους συμβούλους, πόσες προσλήψεις έχετε κάνει κατά παρέκκλιση; Είναι πενήντα τουλάχιστον νομικά πρόσωπα, τα έχουμε καταθέσει στη Βουλή, για να εξυμνητήσετε πολιτικές σκοπιμότητες. Αυτή είναι η περίφημη λογική της επανίδρυσης του κράτους μέσα από αδιαφανείς διαδικασίες και μέσα από διαδικασίες παράκαμψης του Α.Σ.Ε.Π. και τόσα άλλα.

Εμείς το κρίσιμο ερώτημα, που θέσαμε, είναι το εξής: Αυτό το Κέντρο –και σε αυτό δεν απαντήσατε- έτσι που το σχεδιάζετε θα μπορέσει να καλύψει τις ανάγκες του χώρου, δηλαδή όσον αφορά το θέατρο και το χορό ή θα μετεξελιχθεί σε έναν άρρωστο οργανισμό με όλη σας τη λογική; Εμείς επιμένουμε ότι εκεί πάνε τα πράγματα. Σε αυτό περιμένουμε απαντήσεις.

Το δεύτερο ερώτημα που θέσατε είναι το εξής: Μα, λέει το έβαλαν σε κάποιο διάλογο κάποιοι άνθρωποι. Δεν έχετε, κύριε Υπουργέ, αντιληφθεί ότι όλα τα μεγάλα σωματεία, σχεδόν όλοι οι εκπρόσωποι των φορέων γύρω από το θέατρο και το χορό είναι απέναντι στη λογική και στις ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου; Όπως ξέρετε σας κατηγορούν για επιλεκτική επιλογή ανθρωπων διά λόγου, που εσείς επιλέξατε και για προνομιακούς συνομιλητές. Και ο κ. Μπόλαρης και οι κύριοι συνάδελφοι αναφέρθηκαν στους συγκεκριμένους φορείς.

Προσπαθήσατε ακόμη να μας πείτε σε τι συνίσταται και η δουλειά του Υπουργού Πολιτισμού. Γιατί δεν παίρνετε μωθήματα από τον Πρωθυπουργό, που χρημάτισε από Υπουργός Πολιτισμού; Δεν σας είπε ποια είναι η δουλειά του Υπουργού Πολιτισμού, πόσο καλά την έκανε ο ίδιος στα δύο χρόνια που ήταν;

Κοιτάξτε, κύριε Υπουργέ, για να σοβαρευτούμε και να βάλουμε τα πράγματα στις σωστές τους διαστάσεις. Η σημειολογία του Πρωθυπουργού, ως Υπουργού Πολιτισμού, ταυτίζεται κυριολεκτικά, κύριοι συνάδελφοι, με μία κυβερνητική ανακολουθία και με μία κυβερνητική αναξιοπιστία, που σας διακρίνει άλλωστε σε όλους τους τομείς, όσον αφορά και το συγκεκριμένο τομέα του πολιτισμού. Και επειδή είπατε κάποια στιγμή, όπως σημείωσα εδώ τη φράση, ότι αυτή είναι η πραγματική έννοια του φιλελευθερισμού, θα ήθελα να σας πω ότι η πραγματική έννοια του φιλελευθερισμού στον τομέα του πολιτισμού, κύριε Υπουργέ, είναι ότι δεν το αντιλαμβάνεσθε ως δημόσιο αγαθό και αυτό εκπέμπει και το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου –και θα έλθω σε αυτό- αλλά και αυτό πρέπει να είναι αντικείμενο της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Και αυτό φαίνεται, αν θέλετε, και από το ύψος της χρηματοδότησης και από το πώς αντιμετωπίζετε τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά και από το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, τις δαπάνες για τον προϋπολογισμό.

Κοιτάξτε, κύριοι συνάδελφοι, σε δύο επίπεδα κρίνεται η πολιτική. Κατ' αρχήν εάν έχετε πολιτική για το συγκεκριμένο χώρο, και από πώς την υπηρετείς και από το πώς διαμορφώνεται αυτή η πολιτική. Εάν διαμορφώνεται με αυταρχισμό, έξω από λογικές διαλόγου και συνεννόησης με τους επιμέρους φορείς και με τα επιμέρους πολιτικά κόμματα και δεύτερον, αν υπάρχει χρηματοδότηση και ποιες είναι οι προτεραιότητες, οι οποίες κυρίως αναδεικνύονται μέσα από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Εδώ, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, μπορώ να πω ξεκάθαρα ότι δεν υπάρχει πλεύση στον τομέα του θεάτρου και του χορού. Με μία φράση, δεν υπάρχει πολιτική.

Μίλησε πολύ σωστά ο κ. Μπόλαρης για μόνιωμα και θα επανέλθω σε αυτό ή καλύτερα να του απαντήσω τώρα.

Μιλάτε, κύριε Υπουργέ, για Εθνικό Κέντρο Θεάτρου και Χορού, όταν σε αυτό το «εθνικό κέντρο», είναι απέξω τα κρατικά θέατρα, το Βορείου Ελλάδος και η Λυρική Σκηνή.

Στον όρο «εθνικό», κύριε Καρρά, γίνεται κατάχρηση στη χώρα μας. Άμα θες να φτιάξεις εθνική πολιτική τα εντάσεις όλα μαζί σε μια πολιτική. Το λέω αυτό και κοιτάξτε πόσο τραγελα-

φικό είναι που στην τελευταία παράγραφο του πρώτου άρθρου λέτε ότι στην ξενόγλωσση επωνυμία προστίθεται και ο προσδιορισμός «ελληνικό». Δηλαδή, τι θα είναι; Ελληνικό Εθνικό Κέντρο; Να το καταλάβω τι σημαίνει αυτό, για να δείτε και την προχειρότητα στην αντιμετώπιση του όλου ζητήματος.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΡΑΣ: Κάνετε λάθος! Προσέξτε!

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Να προχωρήσω παραπέρα στα ζητήματα πολιτικής, που πολύ σωστά έθεσαν κάποιοι συνάδελφοι σε σχέση με το αν μπορεί αυτό το πράγμα, που είναι δημόσιο αγαθό, που υπηρετεί το δημόσιο συμφέρον, να πάει σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου και αν υπάρχει θέμα συνταγματικό. Κατά την άποψή μου υπάρχει θέμα συνταγματικότητας. Αλλά εδώ γίνεται το εξής: την πολιτική τη διαμορφώνει το Υπουργείο μέσα από την αρμόδια διεύθυνσή του, τον αρμόδιο διευθυντή, τον αρμόδιο γενικό διευθυντή. Εδώ ο ελέγχων και ο διαμορφώνων πολιτική συμμετέχει σε διοικητικό συμβούλιο κάτω από τον ελεγχόμενο διευθυντή. Όλα αυτά τα πράγματα είναι ανακολουθίες, είναι στρεβλώσεις στη λειτουργία γενικότερα της Δημόσιας Διοίκησης.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΡΑΣ: Κοιτάξε τα άρθρα και θα δείτε ότι δεν υπάρχει. Κάνετε λάθος. Εκτίθεστε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Προχωρώ σε σχέση με το κρίσιμο θέμα, που είναι η χρηματοδότηση. Λέει ο Υπουργός και σωστά ότι δεν μπορούσε να προβλεφθεί η χρηματοδότηση από τον προϋπολογισμό. Το σωστό θα ήταν το αντίστροφο, αλλά αυτό δεν γίνεται γενικότερα στο πολιτικό μας σύστημα. Δηλαδή, όταν αποφασίζονται κάποιες επιτροπές ή κάποια καινούργια νομικά πρόσωπα καλό θα ήταν να είχαν προβλεφθεί στον προϋπολογισμό, αλλά αυτό έχει να κάνει με το γενικότερο προγραμματισμό στη χώρα μας. Αλλά δεν θέλω να μπω σ' αυτό.

Προσέξτε, κύριε Υπουργέ: Ποια χρήματα πάνε από τον προϋπολογισμό; Πάνε απ' ό,τι βλέπω στα κονδύλια που έχετε μέσα και που ενδεχομένως ανήκουν στη δικαιοδοσία του Κέντρου, φθάνουν χοντρικά στα 7.000.000 ευρώ. Ποια είναι αυτά; Τα 3.000.000 είναι για το Δ.Η.Π.Ε.ΘΕ. -να μη μιλήσουμε ποια είναι η κατάστασή του σήμερα- 3.000.000 είναι για επιχορηγήσεις και 1.000.000 για την ενίσχυση ποικίλων ιδρυμάτων. Όλα αυτά μαζί μας κάνουν 7.000.000 ευρώ. Ξέρετε, με βάση την ειδική έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου πόσες είναι οι ετήσιες δαπάνες για τη λειτουργία του συγκεκριμένου κέντρου; Είναι 3.000.000 ευρώ. Αν αυτά τα αφαιρέσετε είναι λειτουργικές δαπάνες πλέον θα φθάσουμε στα εκατομμύρια. Δηλαδή, από τα 7.000.000 πέφτουμε στα 4.000.000. Αυτή είναι η αλήθεια. Και αυτή η αλήθεια ξέρετε πώς επιβεβαιώνεται; Όταν σταθερά στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Πολιτισμού τα τρία τελευταία χρόνια έχουμε μειώσεις. Σας υπενθυμίζω ότι για φέτος ο συνολικός προϋπολογισμός είναι 330.000.000 ευρώ, ενώ το 2006 ήταν 334.000.000 ευρώ. Αν το δείτε σε σχέση με τη συνολική αύξηση των δαπανών του προϋπολογισμού ποσοστιαία, είμαστε μείον 10%, παρακάτω απ' ό,τι ήταν τον προηγούμενο χρόνο. Προσθέτω σ' αυτό ότι αφαιρέθηκαν από το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης όχι μόνο γραφειοκρατικά ή λειτουργικά, αλλά και ουσιαστικά οι δαπάνες για τον πολιτισμό.

Και εμείς, κύριε Υπουργέ, όποτε θέλετε να έρθετε -γιατί πολλές φορές τώρα θέλετε να αναφέρεστε στο παρελθόν, αφού δεν μπορείτε να παρουσιάσετε έργο για το παρόν και το μέλλον του τόπου σε όλους τους τομείς- να κάνουμε σύγκριση. Να συγκρίνουμε την πολιτική σας στον πολιτισμό τα δεκαπέντε τελευταία χρόνια και να πάρουμε ως αφετηρία τη Μεταπολίτευση, το 1974 και να τα συγκρίνουμε με τα δεκαοκτώ χρόνια του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Εδώ είμαστε για όλα αυτά τα ζητήματα. Προκαλείτε την ιστορική μνήμη και την αλήθεια μ' αυτά τα οποία λέτε και θα δούμε ποια είναι η προσφορά του καθενός μας σε όλη αυτήν την υπόθεση.

Κατά συνέπεια, κύριοι συνάδελφοι, αν δεν υπάρχει γενναία χρηματοδότηση, τότε ο κύριος Υπουργός, όπως και για τα άλλα ζητήματα, θα πηγαίνει σε ρυθμίσεις όπως αυτές που αναφέρονται στο σχέδιο νόμου, ότι ξέρετε, θα έρθουν επιχορηγήσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση -ποιες επιχορηγήσεις;- που θα πάνε στο συγκεκριμένο ίδρυμα ή θα υπάρξουν εισφορές ιδιωτών και τόσα άλλα πράγματα.

Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι. Ο πολιτισμός δεν μπορεί να απαντηθεί μ' αυτές τις λογικές. Αυτές είναι νεοφιλελεύθερες προσεγγίσεις και λογικές, που τις ακολουθεί συνολικά η Κυβέρνηση και στο χώρο του πολιτισμού. Ας έρθει να μας πει ο κύριος Υπουργός στα τρία τελευταία χρόνια, στο άνοιγμα που έκανε προς τον ιδιωτικό τομέα για τις επιχορηγήσεις, τι πρόσθεσε στον πολιτισμό. Εάν ο κρατικός προϋπολογισμός δεν αναδείξει τον πολιτισμό ως προτεραιότητα, που δεν έχει να κάνει μόνο με την ανάδειξη του πνευματικού στοιχείου, που δεν έχει να κάνει μόνο με την ανάδειξη της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, αλλά που έχει να κάνει και με την ανάπτυξη του τόπου και την ποιότητα της ανάπτυξης στη χώρα, τότε τα πράγματα θα είναι τελείως διαφορετικά.

Δυστυχώς, όπως τις δαπάνες για την υγεία, όπως τις δαπάνες για την παιδεία, όπως τις δαπάνες για την κοινωνική ασφάλιση, έτσι και τις δαπάνες για τον πολιτισμό τις θεωρείτε όχι την άλλη όψη του νομίσματος, της ανάπτυξης της χώρας, αλλά ένα θέμα δευτερεύον. Δηλαδή, να πετύχουμε την ανάπτυξη με όλα τα άλλα κι αν περισσέψει κάτι, να δώσουμε και στους φτωχούς συγγενείς. Αυτή είναι η επιλογή σας, αυτή είναι η λογική σας.

Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, στα πλαίσια που έχετε θέσει για όλο αυτό το ίδρυμα, είναι φανερό ότι δεν δίνετε απάντηση για το αν πράγματι μπορεί να ανταποκριθεί στους στόχους και στους σκοπούς που θέτετε. Όμως, τα άλλα που εμείς ισχυριζόμαστε, το βόλεμα των «ημετέρων», είναι δεδομένο. Πόσα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου θα διοριστούν, πόσες επιτροπές θα γίνουν, πόσο είναι αμειβόμενες, είναι συγκεκριμένα τα λεφτά και συγκεκριμένοι οι άνθρωποι.

Όσον αφορά το θέμα των προσλήψεων, τι το θίξατε; Είπατε ότι εμείς αφήσαμε «κληρονομία» και αναγκαστήκατε να μονιμοποιήσετε μερικές χιλιάδες και κατά συνέπεια έχετε κόσμο. Μα, τώρα δεν προσλαμβάνετε; Σας καταθέσαμε ερώτηση πριν από λίγες μέρες -ακόμη να πάρουμε απάντηση- για το πόσες προσλήψεις κάνατε αυτόν τον καιρό αυθαίρετα.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΡΑΣ: Αυτό είναι το πρόβλημα -με συγχωρείτε πάρα πολύ- κύριε συνάδελφε; Δεν ακούσατε τι είπε ο Υπουργός; Αισθάνομαι ότι βρίσκομαι στη συζήτηση άλλου νομοσχεδίου!

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Εγώ στον κύριο Υπουργό απαντώ, αλλά ξέρετε κάτι, κύριοι συνάδελφοι; Όταν ερχόμαστε εδώ, δεν θέτουν οι Υπουργοί τα ερωτήματα. Οι Υπουργοί, αν θέλουμε να υπάρχει ουσιαστικός διάλογος, απαντούν στα ερωτήματα που εμείς θέτουμε.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΡΑΣ: Προτάσεις δεν ακούσαμε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Τις προτάσεις και τις έχουμε καταθέσει...

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΡΑΣ: Πού είναι;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: ...και τις έχουμε αποδείξει με το έργο μας στο χώρο του πολιτισμού, που κι εσείς υπηρετείτε τόσα χρόνια τώρα. Και ξέρετε ότι εδώ υπάρχει ταυτότητα.

Κι επειδή με προκαλείτε, θα ήθελα να σας πω κάτι. Δεν είναι η ώρα να καθίσω σ' αυτό το νομοσχέδιο να κάνω μία συνολική αποτίμηση της μέχρι σήμερα πολιτικής του κυρίου Υπουργού ή και των προηγούμενων Υπουργών και του Πρωθυπουργού στο Υπουργείο Πολιτισμού. Θα μπορούσα να μιλάω με τις ώρες. Αλλά γιατί να μιλάω για ένα ανύπαρκτο έργο; Εδώ λοιπόν, επειδή εσείς είστε ένας άνθρωπος της τέχνης, θα σας απαντήσω για άλλη μία φορά -είναι η δεύτερη φορά που το κάνω- με τη γραφή του Μάριου Πλωρίτη λίγο πριν φύγει. Ξέρετε τι είχε πει για την Κυβέρνησή σας; «Η Νέα Δημοκρατία στον πολιτισμό κακολογεί, ψευδολογεί, περιαυτολογεί και δοξολογεί και ενίοτε νταβατζολογεί, νυν και αεί δεξιολογεί». Αυτή είναι η γραφή του Μάριου Πλωρίτη. Και σας τα λέω αυτά, κύριε συνάδελφε, γιατί προκαλείτε. Μην προκαλείτε σε σχέση με το έργο του καθενός μας.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΡΑΣ: Προκαλώ για να ακούσω τα λόγια του Πλωρίτη; Γιατί προκαλείτε κι εμένα και δεν επιτρέπεται να μιλήσω. Είναι ένας άνθρωπος που έχει φύγει...

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Είναι ένας άνθρωπος που έχει φύγει, που τίμησε τη χώρα, που τη μεγάλωσε....

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΡΑΣ: Κάνετε αντιπολίτευση για την αντιπολί-

τευση, μία στυγνή αντιπολίτευση, γιατί είχαμε μία Υπουργό Πολιτισμού, τη Μελίνα, που ήταν Υπουργός Πολιτισμού όλων μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ ήρεμα, μη διακόπτετε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Εμείς, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, εκτιμούμε ότι αυτό το σχέδιο νόμου δεν δίνει καμμία απάντηση στο μεγάλο πράγματι πρόβλημα, που έχει να κάνει με τα ζητήματα της προώθησης της τέχνης, ιδιαίτερα στους συγκεκριμένους τομείς του θεάτρου και του χορού. Αυτή είναι η αλήθεια.

Το δεύτερο που θέλω να σας πω, είναι ότι κάτι θα μείνει από αυτό. Και από αυτό θα μείνουν οι ρουσφετολογικές προσλήψεις και το βόλεμα των «μημετέρων». Αυτό σίγουρα θα μείνει.

Θα ήθελα ακόμη να πω -επειδή μου διέκοψε τον ειρμό ο κ. Καρράς- το εξής: Πώς είναι δυνατόν να υπάρχουν τόσο φιλόδοξοι στόχοι, όπως περιγράφονται στους σκοπούς, χωρίς αυτό να έχει την υπογραφή της Υπουργού Παιδείας; Γιατί, κύριοι συνάδελφοι, όταν αναγράφεται επί λέξει -και το έχω σημειώσει- ότι το μεγάλο θέμα, σε σχέση με τα συγκεκριμένα ζητήματα, είναι τα ζητήματα της εκπαίδευσης και της προώθησης γύρω από τα ζητήματα που συνδέονται με το Υπουργείο Παιδείας, πώς είναι δυνατόν να απουσιάζει και αυτός ο συντονισμός; Και είναι, αν θέλετε, ένα μεγάλο έλλειμμα, μία μεγάλη προχειρότητα του σχεδίου νόμου.

Και ένα τελευταίο ερώτημα, κύριε Υπουργέ: Θα ήταν ενδιαφέρον να μας απαντήσετε αν αυτό το σχέδιο νόμου, αν αυτή η αλλαγή που κάνετε, υπάγεται στις μεγάλες μεταρρυθμίσεις που έχει ανακοινώσει ο Πρωθυπουργός της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Τασούλας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, σήμερα καλούμαστε να τοποθετηθούμε σ' ένα σχέδιο νόμου που αφορά στη σύσταση Εθνικού Κέντρου Θεάτρου και Χορού, που θα υπάγεται στο Υπουργείο Πολιτισμού. Είναι μία πρωτοβουλία του Υπουργείου Πολιτισμού, η οποία θα έπρεπε να είχε ληφθεί εδώ και πολλά χρόνια, για να μπορέσει να αποκτήσει το Υπουργείο Πολιτισμού έναν ευέλικτο και αποτελεσματικό μηχανισμό, προκειμένου να οργανώσει τη λειτουργία και την προβολή της θεατρικής και της ορχηστρικής τέχνης στη χώρα μας και διεθνώς.

Πολλές φορές τα Υπουργεία καταφεύγουν σε μηχανισμούς ιδιωτικού δικαίου για να προσδώσουν στους στόχους που υπηρετούν, τη δυνατότητα να τους υπηρετήσουν με μεγαλύτερη ευελιξία, με μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα και με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, έξω από το δημόσιο λογιστικό. Κι έχει αποδειχθεί ότι αυτοί οι μηχανισμοί έχουν διευκολύνει το δημόσιο στην επιτέλεση αυτών των πολιτικών σκοπών που αρχικά τους είχε το κεντρικό κράτος.

Όλα τα Υπουργεία -και όχι μόνο το Υπουργείο Πολιτισμού- έχουν καταφύγει κατά καιρούς σε τέτοιους μηχανισμούς κι έχουν αποδειχθεί αυτοί οι μηχανισμοί προσφορότεροι στην εξυπηρέτηση των στόχων που μέχρι την ύπαρξή τους, μέχρι την ίδρυσή τους, υπηρετούσε το κεντρικό Υπουργείο.

Είναι μία αυτονόητη παραδοχή, μία απλούστατη παραδοχή, που λέει ότι το κεντρικό κράτος με το μηχανισμό του δημοσίου λογιστικού, της γραφειοκρατίας, του τρόπου που μοιραία δουλεύει το κεντρικό κράτος με βάση την υφή του και την υπόστασή του, δεν μπορεί να έχει την ταχύτητα, την ποιότητα έργου, την ευελιξία, την αποφυγή της γραφειοκρατίας. Αλίμονο εάν φιλοδοξούσε σήμερα, το 2007, το Υπουργείο Πολιτισμού, να ξεκινήσει μία πολιτική οργανώσεως και προβολής αυτών των υψηλών τεχνών μέσα από τις ασφατικές και καταθλιπτικές διαδικασίες του δημόσιου λογιστικού.

Να το πω απλούστερα; Δεν είναι δυνατόν να βρεθούν οι άνθρωποι οι οποίοι θα προβάλλουν αυτές τις τέχνες, μέσα από το Α.Σ.Ε.Π., γιατί έτσι θα παίρναμε κάποιον που έτυχε να έχει περισσότερα παιδιά από τον άλλον, αλλά εμείς ψάχνουμε να βρούμε αυτόν που ξέρει καλύτερα από τους άλλους για το χορό και το θέατρο. Δεν είναι ότι παραβιάζουμε την αντικειμε-

νικότητα ή την αξιοκρατία με αυτούς τους μηχανισμούς, αλλά επειδή αναγορεύονται αυτές οι τέχνες σε αξίες να υποστηρίχθούν, βρίσκουμε μέσα από τα εργαλεία που μας δίνει η νομοθεσία και η διοικητική επιστήμη αυτούς τους μηχανισμούς, που η Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών της Βουλής αποκαλεί «δημόσιο νομικό πρόσωπο ειδικού σκοπού», που λειτουργούν με τρόπο ο οποίος συνάδει με τον ιδιωτικό τομέα, ώστε να κάνουμε καλύτερα τη δουλειά μας. Τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο από αυτό. Ούτε πρωτοτυπεί το Υπουργείο Πολιτισμού ούτε παριστάνει ότι βρήκε τη λύση λίθο για να αντιμετωπίσει αυτά τα προβλήματα. Είναι μία γόνιμη εμπειρία, που και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία και άλλες χώρες ακολουθούν και εφαρμόζεται επιτέλους σ' έναν τομέα ο οποίος χρειάζεται δράση, ταχύτητα και φαντασία.

Δεν υπάρχει ταχύτητα, φαντασία και δράση μέσα από το δημόσιο λογιστικό, μέσα από τις διαδικασίες προαγωγών του δημοσίου.

Εκεί υπάρχουν άλλες κατοχυρώσεις, υπάρχει μεγαλύτερη ασφάλεια, υπάρχει μεγαλύτερη αντικειμενικότητα ενδεχομένως, υπάρχει μεγαλύτερη σιγουριά, αλλά για να προβάλλει και να οργανώσει το χορό και το θέατρο, δεν καταφεύγεις σε καμμία σιγουριά, σε καμμία ασφάλεια. Καταφεύγεις μόνο στη φαντασία, καταφεύγεις στη δημιουργικότητα και όλα αυτά μπορούν να στεγαστούν, μπορούν να συμπεριληφθούν σε μηχανισμούς σαν αυτόν που καλούμεθα να ψηφίσουμε.

Αισθάνομαι ότι επιχειρηματολογώ για αυτονόητα πράγματα και αισθάνομαι ότι κινδυνεύω σ' αυτούς που μας ακούν έξω απ' αυτήν την Αίθουσα, να προκαλέσω την απορία γιατί επιχειρηματολογώ με τόση ζέση για αυτονόητα πράγματα. Επιχειρηματολογώ με τόση ζέση για αυτονόητα πράγματα, επειδή δυστυχώς το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ιδιαίτερα και ξεχωριστά, δεν μπορεί να προσαρμοστεί ούτε σε αυτονόητες ανάγκες και αναζητεί διαρκώς πίσω από τα γράμματα, πίσω από τα κείμενα, πίσω από τις αυτονόητες παραδοχές, να βρει δήθεν απόπειρες πολιτικής κυριαρχίας εκεί όπου δεν υπάρχει πεδίο πολιτικής κυριαρχίας. Δεν αποποιούμεθα το ότι ως πολιτική παράταξη σε άλλα πεδία επιδιώκουμε την πολιτική κυριαρχία, αλλά στον τομέα της οργανώσεως και της προβολής του χορού και του θεάτρου, δεν υπάρχει πεδίο πολιτικής κυριαρχίας.

Δεν υποκρίπτεται πρόθεση να περιορίσουμε την ανάθεση αυτών των ευθυνών σε ορισμένους μόνο ανθρώπους. Αν ήθελε να το κάνει αυτό, το Υπουργείο θα περιοριζόταν στο σημερινό μηχανισμό του Υπουργείου, στους σημερινούς μηχανισμούς των τμηματάρχων, των διευθυντών, των γενικών διευθυντών. Εδώ πρόκειται για την ανάγκη να δώσουμε φτερά σ' έναν τομέα. Και φτερά σ' έναν τομέα δεν δίνει κανείς με το δημόσιο λογιστικό. Δεν σημαίνει ότι είμαι ασεβής απέναντι στο δημόσιο λογιστικό, όταν δεν του αναγνωρίζω τη δυνατότητα να δώσει φτερά σ' έναν καλλιτεχνικό τομέα. Με το δημόσιο λογιστικό κατοχυρώνουμε άλλα πράγματα και άλλους τομείς. Απλώς εδώ δεν υπάρχουν τέτοια περιθώρια.

Δεν μπορώ να υπεισέλθω σ' αυτήν την καχυποψία, σ' αυτήν την επιφυλακτικότητα, σ' αυτόν το σκεπτικισμό, παρά μόνο εάν προσχωρήσω στην άποψη ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έχει συνηθίσει σ' αυτό που ο ελληνικός λαός επιβάλλει και επιτάσσει. Δεν έχει συνηθίσει στο να ακολουθεί σε ορισμένα θέματα τη γραμμή της συναινεσεως, τη γραμμή της συμφωνίας, της δημιουργικής συμφωνίας, ακόμη και της δημιουργικής διαφωνίας. Εδώ δεν είδαμε ούτε καν τη δημιουργική διαφωνία. Εδώ είδαμε μία τραβηγμένη από τα μαλλιά διαφωνία, μία περιττή καχυποψία, μία αστήριχτη επιφυλακτικότητα, έναν ατεκμηρίωτο σκεπτικισμό.

Η χώρα μας έχει πολλά να προσφέρει και στον εαυτό της και στο διεθνές περίγυρο στους τομείς αυτούς. Έχει ταλέντο, έχει ιστορία, έχει προοπτικές και πρέπει αυτό το ταλέντο, αυτήν την ιστορία και την παράδοση, αυτές τις προοπτικές και στην ορχηστρική τέχνη και στο θέατρο να τα δώσουμε στην αγκαλιά ενός μηχανισμού που μπορεί να πετάξει, που μπορεί να μεταφέρει αυτό το ταλέντο, αυτήν την ιστορία, αυτές τις προοπτικές έξω από τα σύνορα της Ελλάδας.

Κάποτε, κύριε Υπουργέ, στην πρώτη πολιτική επιτροπή του Ο.Η.Ε. εδίδετο μία πολύ σημαντική μάχη για το Κυπριακό. Ήταν

το 1957. Το Κυπριακό τότε πήγαινε κατά κρημνόν. Ήμασταν μόνοι μας σχεδόν, μας υποστήριζε τότε ο αραβικός κόσμος. Οι παραδοσιακοί μας σύμμαχοι ήταν αντίπαλοί μας. Δεν είχαμε φτάσει ακόμη στο άκουσμα του ολέθριου σχεδίου Μακμίλαν, το οποίο θα καθιέρωνε τριπλή κυριαρχία, αλλά ήμασταν ακόμη και πολύ μακριά από την παραδοχή της αυτοδιαθέσεως.

Ο Τούρκος Υπουργός Εξωτερικών κατηγορήσε την Ελλάδα ότι με την υποβοήθηση του κυπριακού αγώνος θέλει να αναβιώσει τη Μεγάλη Ιδέα. Ο τότε Έλληνας Υπουργός Εξωτερικών, ο αείμνηστος Ευάγγελος Αβέρωφ-Τοσίτσας, όταν ανέβηκε στο Βήμα, ξεκίνησε με την εξής παραδοξότητα. Είπε: «Ναι, πράγματι η Ελλάδα επιδιώκει να αναβιώσει τη Μεγάλη Ιδέα. Επιδιώκει να αναβιώσει τη Μεγάλη Ιδέα, αλλά όχι γεωγραφικώς, όπως άφησε να εννοηθεί ο Τούρκος ομόλογός μου. Επιδιώκουμε να αναβιώσουμε τη «μεγάλη ιδέα» της Ελλάδος μέσα από την πολιτιστική διάδοση, μέσα από την εξάπλωση της παραδόσεως της πολιτιστικής της Ελλάδος». Και έφερε το εξής συγκλονιστικό για την εποχή εκείνη παράδειγμα. «Εάν θα θέλαμε σήμερα να βραβεύσουμε την καλύτερη όπερα, αυτή θα διευθύνετο και θα αποτελείτο από Έλληνες. Θα διευθύνετο από τον Δ. Μητρόπουλο και θα συμμετείχαν σ' αυτήν την όπερα, ο καθένας ανάλογα με το ταλέντο του, η Κάλλας ως σοπράνο, ο Πασχάλης ως tenόρος, ο Μοσχονάς ως βαθύφωνος». Όλα αυτά τα ονόματα που μεσουρανούσαν τότε στις μεγάλες παγκόσμιες όπερες του Μιλάνου και της Νέας Υόρκης, απεδείκνυν ότι η Ελλάδα και τότε και σήμερα δικαιούται να σεμνύνεται για το ότι έχει τη δυνατότητα τη «μεγάλη ιδέα» της πολιτιστικής της πρωτοπορίας και να τη διαδώσει και να την υποστηρίξει και να τη στηρίξει.

Και δεν είναι μόνο η εποχή εκείνη που πιστοποιούσε μέσω αυτών των προσώπων τη δυνατότητά μας να περάσουμε πέρα από τα σύνορά μας τη «μεγάλη ιδέα» της πολιτιστικής μας καταξίωσης. Υπάρχουν σήμερα πρόσωπα αντίστοιχα, βαρύτιμα, άξια, ταλαντούχα, τα οποία πρέπει να βοηθηθούν, πρέπει να στηριχθούν, πρέπει να οργανωθούν, για να δείξουμε και στη χώρα μας και στο εξωτερικό ότι έχουμε αυτήν τη δυνατότητα, ότι έχουμε αυτήν την παραγωγή.

Και αυτός ο μηχανισμός ο οποίος θα μπορέσει να υποστηρίξει καλύτερα και αποτελεσματικότερα τη διάδοση, την προβολή και τη λειτουργικότητα αυτών των τεχνών που θάλλουν σ' αυτήν τη χώρα χιλιετίες, είναι ο μηχανισμός του Εθνικού Κέντρου Θεάτρου και Χορού. Είναι ένας μηχανισμός που καλούμεθα να τον ψηφίσουμε και ο οποίος θα έπρεπε να υπήρχε εδώ και χρόνια. Θα έπρεπε να έχει θεσπιστεί εδώ και χρόνια από αυτούς που παριστάνουν ότι μόνο επί των ημερών τους ο πολιτισμός προχώρησε και έκανε βήματα παραπέρα. Θα έπρεπε να είχε εξοπλιστεί, να ήταν έτοιμος, να είχε εμπειρία, να είχε λειτουργία και σήμερα εμείς δεν θα είχαμε παρά να τον στηρίζουμε και να συνεχίζουμε τη προσπάθεια να τον στηρίζουμε.

Έλα, όμως, που κάθε μία κυβέρνηση -και της Νέας Δημοκρατίας παλαιότερα με τους αείμνηστους Υπουργούς Πολιτισμού Τρυπάνη, Τσάτσο και η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με την αείμνηστη Μερκούρη και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σήμερα- επιδιότα σ' αυτήν τη γόνιμη σκυταλοδρομία -όχι επειδή το λέω εγώ για να κάνω τη διαφορά από σας που αποκλειστικά την περίοδο ΠΑ.ΣΟ.Κ. θεωρείτε ως περίοδο πολιτιστικής αναγέννησης, αλλά το λέω επειδή το πιστεύω, όπως το είπε και ο Υπουργός προηγούμενος- καταθέτοντας τη συμβολή της στον τομέα του πολιτισμού. Προχωρά τα πράγματα πιο μπροστά, με στόχο να τα πάει ακόμη πιο μπροστά από τον προηγούμενο, ώστε ο επόμενος που θα κυβερνήσει τη χώρα, ώστε ο επόμενος Υπουργός Πολιτισμού να μη στερείται αυτών των μηχανισμών που στερείται σήμερα ο κ. Βουλγαράκης και που αναγκάζεται να τους δημιουργήσει εκ του μηδενός, ώστε αύριο ο επόμενος Υπουργός, ο μεθεπόμενος Υπουργός να παραλάβει ένα μηχανισμό για την προώθηση και την προβολή του ελληνικού χορού και του ελληνικού θεάτρου που θα είναι καλοδουλεμένος, που θα έχει εμπειρία, που θα έχει δώσει τη διαπιστευτήριά του με επιτυχία και στη χώρα μας και στο εξωτερικό και που θα έχει αναδείξει δύο τομείς που οφείλουμε να αναδείξουμε και που οφείλουμε να υπηρετήσουμε.

Τίποτε περισσότερο και τίποτε λιγότερο δεν υπηρετεί αυτό το νομοσχέδιο. Τίποτε περισσότερο και τίποτε λιγότερο δεν κάνουμε εμείς, που στηρίζουμε αυτό το νομοσχέδιο, από το να στηρίζουμε δύο τομείς, δύο «νερομάνες» του ελληνικού πολιτισμού, το χορό και το θέατρο και να χαρίζουμε σ' αυτές τις «νερομάνες» του ελληνικού πολιτισμού ένα όχημα αποτελεσματικότερο, για να κάνουν καλύτερα τη δουλειά τους στη χώρα μας και στην αλλοδαπή.

Γι' αυτό και νομίζω πως κάνουμε πολύ καλά που στηρίζουμε αυτές τις τέχνες, κάνουμε πολύ καλά που τους χαρίζουμε αυτό το ευέλικτο όχημα, κάνουμε καλά που δεν τις αφήνουμε να προωθηθούν μέσα από τη σακαράκα του δημόσιου λογιστικού και δεν βλέπω κανένα λόγο να ψάχνουμε με το ζόρι να βρούμε επιφυλάξεις, δισταγμούς και δυσπιστίες.

Καμία επιφύλαξη, κανένας δισταγμός και καμία δυσπιστία δεν πρέπει να στερήσει αυτές τις τέχνες από ό,τι καλύτερο μπορεί το δημόσιο να διαθέσει για την προώθησή τους. Και νομίζω ότι το Εθνικό Κέντρο Θεάτρου και Χορού είναι, με βάση τα σημερινά διοικητικά δεδομένα, ό,τι καλύτερο μπορεί να θέσει η ελληνική πολιτεία στη διάθεση αυτών των τεχνών, για να οργανωθούν και να προβληθούν καλύτερα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Καρράς.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΡΑΣ: Θα ήθελα να πω ότι ο Πλάτωνας λέει ότι «η τέχνη είναι πολιτική και η πολιτική είναι τέχνη», όχι βέβαια μικροκομματική τέχνη. Έχω την εντύπωση, με όλα αυτά που άκουσα, ότι στο τέλος ήμουν παρών στη συζήτηση ενός άλλου νομοσχεδίου, έχω την εντύπωση ότι κανένας δεν άκουσε τον Υπουργό, έχω την εντύπωση ότι το νομοσχέδιο δεν διαβάστηκε και έχω την εντύπωση ότι με το που πήραν το νομοσχέδιο στα χέρια, ξεκίνησε η «επίθεση για την επίθεση». Δεν είναι δυνατόν, δεν μπορώ να καταλάβω τον τρόπο με τον οποίο σκέπτονται για την τέχνη.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι δυνατόν να χρησιμοποιείτε αυτήν τη μικροπολιτική για την τέχνη. Εγώ έχω μείνει κατάπληκτος!

Κύριε Πρόεδρε, με έχουν συμπληρώσει και ο κύριος Υπουργός και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και θα ήθελα να πω ότι εγώ σαν άνθρωπος του θεάτρου, που έχω προσφέρει στο θέατρο πάρα πολλά χρόνια, τη ζωή μου ολόκληρη, είμαι περήφανος γι' αυτό που έχω κάνει και για το νομοσχέδιο στο οποίο ήμουν σήμερα εισηγητής.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Μπόλαρη, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ήθελα να πω μόνον τούτο, ότι ακούσαμε μεγάλα λόγια, τα οποία βρίσκονται σε απόλυτη διάσταση με το κείμενο του νομοσχεδίου. Παρά τις μεγαλόστομες διακηρύξεις, ο κύριος Υπουργός, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας και πριν από λίγο ο εισηγητής, απέφυγαν να μιλήσουν για την ουσία. Και η ουσία είναι ότι έχουμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο διέπεται από υπουργοκεντρισμό, ο οποίος πνίγει την ελευθερία σ' ένα χώρο όπου χρειάζεται ιδιαίτερα, σ' ένα χώρο έκφρασης, όπως είναι το θέατρο και ο χορός.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο κ. Παπαϊωάννου.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω κατ' αρχήν ότι κανείς δεν μηδενίζει το έργο ούτε των προηγούμενων κυβερνήσεων ούτε των προηγούμενων Υπουργών. Θέλω να είμαι σαφής σ' αυτό.

Προφανώς, εγώ αναφέρομαι σε κυβερνητικές προτεραιότητες. Εγώ πιστεύω, δηλαδή, ότι ο κ. Βουλγαράκης, εάν είχε τα χρήματα που θα έπρεπε να είχε, θα ήταν ένας πετυχημένος Υπουργός. Όταν, όμως, η Κυβέρνηση του στερεί αυτές τις δυνατότητες και έχει υποβαθμίσει τις κρατικές δαπάνες για τον

πολιτισμό, το έργο του είναι αναμφίβολα πάρα πολύ δύσκολο. Θέλω, λοιπόν, να ξεκαθαρίσω αυτό το θέμα.

Δεύτερον, πού κρίνεται η πολιτική; Πολύ σωστά ρωτήθηκε προηγουμένως: Πάνε τα πράγματα μπροστά ή πάνε προς τα πίσω; Εμείς πιστεύουμε ότι στον πολιτισμό τα πράγματα πάνε προς τα πίσω και όχι προς τα εμπρός και αναφέρθηκα στις αιτίες.

Το Κέντρο, όπως σχεδιάζεται, μπορεί να ανταποκριθεί στους σκοπούς του; Όλοι οι συνάδελφοι από την πλευρά της Αντιπολίτευσης απάντησαν: «Όχι, κύριε Καρρά, δεν μπορεί να ανταποκριθεί». Θα μείνει στα χαρτιά και η ουσία είναι ότι, ενώ τώρα για όλες αυτές τις δραστηριότητες υπάρχουν δαπάνες της τάξης των 7.000.000 ευρώ, με τις λειτουργικές δαπάνες που προβλέπονται για τη λειτουργία αυτού του Κέντρου, θα πάμε από τα 7.000.000 στα 4.000.000 εκατομμύρια ευρώ. Καθένας ας βγάλει τα συμπεράσματά του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, μια κουβέντα θα πω. Θα επιφυλαχτώ βέβαια να κάνω αναλυτικότερη συζήτηση στα άρθρα.

Κύριοι συνάδελφοι, στο Υπουργείο Πολιτισμού συγκροτούμε μια συγκεκριμένη πολιτική και σας έχουμε καλέσει πολλές φορές να τη χαράξουμε μαζί την πολιτική αυτή.

Είπα ότι καταλαβαίνω τις αντιπολιτευτικές σκοπιμότητες. Περάσαμε και εμείς αυτό το στάδιο. Το καταλαβαίνω απόλυτα, είναι μέσα στο παιχνίδι της κομματικής εναλλαγής, το αντιλαμβάνομαι. Θέλω, όμως, να σας υπενθυμίσω ότι σ' αυτό το σύντομο διάστημα που η Νέα Δημοκρατία είναι στη διαχείριση των δημοσίων πραγμάτων, έχει φέρει τέσσερα σχέδια νόμου, μαζί μ' αυτό, τα οποία σε βάθος χρόνου θα αλλάξουν το πολιτιστικό τοπίο.

Και εξηγούμαι: Το σχέδιο νόμου για την πολιτιστική χορηγία, το οποίο –ήδη η τελευταία υπουργική απόφαση είναι στο Υπουργείο Οικονομικών και φαντάζομαι ότι μέχρι την επόμενη εβδομάδα θα έχει συγκροτηθεί το γραφείο και θα λειτουργεί πλήρως- θα εφοδιάσει τον πολιτισμό με μια σειρά εφοδίων, τα οποία έλειπαν μέχρι σήμερα και ήταν απαίτηση του συνόλου του χώρου.

Το σχέδιο νόμου για τα πνευματικά δικαιώματα: αυστηροποίηση των πνευματικών δικαιωμάτων, πειθαρχικές ποινές. Ψηφί-

στηκε από τη Βουλή πριν από κάποιους μήνες.

Τώρα έρχεται το νομοσχέδιο για το Εθνικό Κέντρο Θεάτρου και Χορού και έχουν σειρά άλλα δύο σχέδια νόμου, ένα που αφορά την τεκμηρίωση για την προστασία των πολιτιστικών αγαθών, τη Διεύθυνση Αρχαιοκαπηλίας –θα έχουμε τη δυνατότητα να τα πούμε αναλυτικά- και ένα δεύτερο που αφορά την Ακαδημία Τεχνών, το οποίο επίσης πολύ σύντομα θα κατατεθεί προς ενημέρωσή σας.

Θέλω, δηλαδή, να πω με λίγα λόγια ότι αυτό που υπάρχει, είναι μια συγκροτημένη πολιτική. Αυτή η πολιτική περνάει από διάφορα φίλτρα, φίλτρα των ανθρώπων του χώρου και προσπαθούμε να ενσωματώνουμε ότι, περισσότερο μπορούμε να κάνουμε. Αυτό που ζητάμε εμείς, είναι σε θέματα που μπορεί πραγματικά να πάμε μαζί, να πάμε μαζί, γιατί σε τελική ανάλυση αυτό είναι προς όφελος της χώρας, προς όφελος όλων μας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Πολιτισμού: «Ίδρυση Εθνικού Κέντρου Θεάτρου και Χορού».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού: «Ίδρυση Εθνικού Κέντρου Θεάτρου και Χορού» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία επί της αρχής.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 22.42', λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Τετάρτη 9 Μαΐου 2007 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού: «Ίδρυση Εθνικού Κέντρου Θεάτρου και Χορού», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ